ANKARA 24. AĞIR CEZA MAHKEMESİ
SAYIN BAŞKANLIĞI'NA

DOSYA NO : 2017/44 E.

DAVACI : K.H
MÜŞTEKİLER : 1. Barış Bozkurt

2. Galip Öztürk

SANIK : Cafer Tekin İpek

VEKİLLERİ : Av. Tarık TEOMAN

SUÇ : SİLAHLI TERÖR ÖRGÜTÜNE ÜYE OLMA, GÜVENİ KÖTÜYE KULLANMA, 213 SAYILI VERGİ USUL KANUNUNA MUHALEFET, 6362 SAYILI SPK YASASINA MUHALEFET, ÖZEL BELGEDE SAHTECİLİK,

SUÇ TARİHİ : 2016 Yılı ve öncesi
T.KONUSU : İddianamedeki isnatlara ilişkin usul ve esasa yönelik beyanlarımız ve tutuklu sanığın TAHLİYESİNE ilişkin istemimizden ibarettir.

AÇIKLAMALAR :

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Anayasal Düzene Karşı İşlenen Suçlarla İlgili Soruşturma Yürüten Savcılığın 09.06.2017 tarih ve 2014/119687 soruşturma, 2017/3386 numaralı iddianamesiyle; müvekkilim Cafer Tekin İpek' inde aralarında bulunduğu toplam 45 şüpheli hakkında; SİLAHLI TERÖR ÖRGÜTÜNE ÜYE OLMA, ÖRGÜT ÜYESİ OLMAMAKLA BİRLİKTE ÖRGÜTE BİLEREK VE İSTEYEREK YARDIM ETME, GÜVENİ KÖTÜYE KULLANMA, 213 SAYILI VERGİ USUL KANUNUNA MUHALEFET, 6362 SAYILI SPK YASASINA MUHALEFET, ÖZEL BELGEDE SAHTECİLİK ve RUHSATSIZ SİLAH BULUNDURMAK suçlarından kamu davası açılmıştır.

Toplam 534 sayfadan ibaret olan iddianamenin giriş bölümünde: iddianamenin bölümlere ayrıldığı ve 1. bölüm başlığı altında şüphelilerin eylemlerinin 5 ayrı suç başlığı altında değerlendirildiği belirtilmiştir. Bu beş suçlama aşağıdaki şekildedir.

1-Silahlı Terör Örgütü Üyeliği : Bu suç ile ilgili olarak elde edilen deliller 14 ayrı başlık altında anlatılmıştır.

2-Güveni Kötüye Kullanma Suçu: Sermaye Piyasası Kurulu Başkanlığınca Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilen 6 ayrı suç duyurusu raporuna bu başlık altında yer verilmiştir.

3-213 sayılı Vergi Usul Kanuna Muhalefet : Vergi Denetim Kurulu Başkanlığınca düzenlenerek Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilen 7 ayrı vergi suçu raporuna bu başlık altında yer verilmiştir.

4-Özel Belgede Sahtecilik Suçu: Şirketlere ait karar defterlerinde yapılan sahtecilikler bu başlık altında anlatılmıştır.

5-Ruhsatsız Silah Bulundurmak Suçu : Şüpheli Nevin ipek' in ruhsatsız silah bulundurma eylemi bu başlık altında anlatılmıştır.

İddianamenin alt başlıkları altında birbirinden farklı konular, bir bütünlük arz etmeksizin ele alınmıştır. Dolayısıyla birbirinden tamamen kopuk olay ve olguların ard arda sıralanarak, savunma hakkını kısıtlar şekilde düzenlenen iddianamenin 5271 sayılı CMK nun 174. maddesi gereğince iade edilmesi gerekirken, kabul edilmesi hatalı olmuştur.

İddianamenin açık çelişkilerle dolu, her bir bölüm ve anlatımın diğer bölümlerle farklılık arz ettiği dikkate alındığında, bir düzen içerisinde iddianameyi cevaplandırma imkanımız bulunmamaktadır.

İddianamenin büyük bir bölümünde müvekkilimin ismi hiç geçmemekte, sadece şirket ortakları olduğu belirtilmektedir. İddianameye FETÖ/PDY terör örgütünün yapısı, finansal kaynakları, örgüte eleman temini gibi pek çok husus ile yazılı ve görsel basında çıkan haberler ve açıklamalar yansıtılmış ve Koza-İpek Holding A.Ş. ile ilişkilendirilerek, anlatımlar tamamlanmıştır.

Yukarıda arz edilen nedenlerle; bir bütünlük taşımayan iddianamedeki suç isnatlarına karşı aşağıdaki sıralama doğrultusunda savunmalarımız arz edilmiştir.

1. SİLAHLI TERÖR ÖRGÜTÜNE ÜYE OLMA SUÇU AÇISINDAN DEĞERLENDİRMELERİMİZ:

1- Sanık müvekkil Cafer Tekin İPEK; FETÖ/PDY isimli silahlı terör örgütüne üye olmadığı gibi bu örgüte bilerek ve isteyerek yardımda da bulunmamıştır. Şöyle ki;

Müvekkil tüm aşamalarda kendisine isnat edilen suçlamaların hepsine samimiyetle cevap vermiştir. Savcılık aşamasında kendisine yöneltilen toplam 24 sorudan ibaret, 8 sayfalık ifade tutanağına bakıldığında, müvekkile sadece SPK kanununa muhalefet ve FETÖ/PDY örgütüne üye olup olmadığı konusunda sorular sorulduğu, aleyhine olan hiçbir delilden kendisine bahsedilmediği gibi başkaca bir suçtan sorgu ve savunması da alınmamıştır. Yine sorgu hakimliğince de aynı konularda sorgusunun yapılıp iki adet suçtan tutuklandığı görülmektedir. Bunlardan ilki silahlı terör örgütüne üye olma, diğer isnat ise hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanma suçudur.

2- Sanık müvekkil Cafer Tekin İPEK' in, FETÖ/PDY örgüt üyeliğine ilişkin sorgusuna bakıldığında, bu örgütün üyeliğine karine teşkil eden hiçbir maddi bulgu veya delil hakkında, müvekkilin savunmasının alınmadığı görülmektedir.

3-Müvekkil Cafer Tekin İpek son derece samimi savunmasında, kendisine yöneltilen: **Fetullah GÜLEN'I tanır mısınız, kurmuş olduğu örgüt ile bir irtibatınız var mı, bu örgüt ile bağlantılı herhangi bir dernek, vakıf veya kuruluşa bağış, himmet vb. adı altında maddi yardımda bulundunuz mu?** sorusuna dahi tüm samimiyetiyle cevap vermiştir. Esasen sanık müvekkilin Amerika' ya gittiğine ilişkin aleyhine bir bilgi veya isnat da yokken kendisine yöneltilen soruya tüm içtenliğiyle cevap vermesi bu örgütle bir irtibatının veya iltisakının olmadığının bir diğer göstergesidir.

Yukardaki soruya Cevaben: "8-9 yıl önce Amerika'ya kalabalık bir heyetle gitmiştim. Şu anda heyette kimlerin bulunduğunu hatırlayamıyorum. Bu ziyaret sırasında ABD'de yaşayan Fetullah Gülen'i ziyaret ettik. Bunun dışında kendisi ile başkaca bir görüşmem olmadı. Ben şu ana kadar Fetullah Gülen cemaatine mensup herhangi bir kimseye zekat, fitre, kurban adı altında bağışta bulunmadım. Benden bu anlamda kimse talepte de bulunmadı." Demiştir.

Müvekkilin savunmasının aksini gösterir tüm kuşkulardan uzak, kesin ve inandırıcı delilin bulunmadığı da yargılama neticesinde ortaya çıkacaktır. Bu aşamada örgüt üyeliğinin en güçlü karinesi olarak gösterilen kriterleri tek tek cevapladığımızda:

26.05.2017 tarihli KOM Daire Başkanlığı tarafından düzenlenen TUTANAKTA özetle; Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Anayasal Düzene Karşı İşlenen Suçlar Soruşturma Bürosunun yürüttüğü 2014/119687 sayılı soruşturmaya istinaden; 25.05.2017 tarihinde Kom Daire Başkanlığından sanık Cafer TEKİN İPEK' in FETÖ/PDY silahlı terör örgütü ile irtibatı olup olmadığına ilişkin bilgi istendiği, buna karşılık olarak da emniyetin ilgili biriminin cevap verdiği anlaşılmaktadır.

Kom Daire Başkanlığı 26.05.2017 tarihinde hazırlanan TUTANAK aşağıda sunulmuştur.Buna göre;

TUTANAK

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Anayasal Düzene Karşı İşlenen Suçlar Soruşturma Bürosunun yürüttüğü 2014/119687 sayılı soruşturmaya istinaden 25.05.2017 tarihinde verdiği talimat ile **Cafer Tekin İPEK (TC:24187942748)** isimli şahıs hakkında FETÖ/PDY silahlı terör örgütü ile irtibatlı olup olmadığına ilişkin bilgi talep edilmektedir.

Şahıslar hakkında T.C kimlik numarası ile yapılan sorgulamada FETÖ/PDY örgütü kapsamında çeşitli birimler tarafından Dairemize gönderilen ve Analiz Şube Müdürlüğünde toplanan;

1. KOM Daire Başkanlığı ve bağlı birimler tarafından yürütülen soruşturmalarda adı geçenler,

TCKN	ADI SOYADI	ILI	SORUSTURMA NUMARASI	ROLU
24187942748	CAFER TEKİN İPEK	ANKARA	2014/119687	ŞÜPHELİ
24187942748	CAFER TEKİN İPEK	İZMIR	2014/110328	ŞÜPHELİ

2. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 2014/37666 sayılı FETÖ/PDY ana davası soruşturması kapsamında incelenen 15.01.2014 tarihinde ulusal medyada yayınlanan Fetullah GÜLEN'e ait 25.12.2013 tarihli bir telefon konuşmasında, Fetullah GÜLEN'le konuşan kişinin bankanın likidite durumuna ilişkin bilgi vererek, örgüt içerindeki kişiler ile bu kişilerin çevrelerinin bankaya yönlendirilmesi noktasında Fetullah GÜLEN'den onay aldığı ve akabinde bahse konu görüşmenin medyaya Gülen'den ''Bank Asya'ya para yatırın'' talimatı olarak yansıdığı bilgileri üzerine temin edilen Bank Asya hesabında 31.12.2013 ile 24.12.2014 tarihleri arasında 'para artışı olan/yeni hesap açan şahıslar' listesi (varsa para azalışı olanlar veya sıfırlayanlar tutanağa kaydedilmemiştir.)
Bu başlıkta kayda rastlanılmamıştır.

3. Araştırılması istenen şahısların en son 18.01.2017 tarihinde Terörle Mücadele Dairesi Başkanlığı'ndan güncellenerek gönderilen 15 Temmuz darbe girişimi sonrası işlem yapılan şahıslar listesinde ismi bulunanlar,
Bu başlıkta kayda rastlanılmamıştır.

4. FETÖ/PDY Kapsamında değerlendirilerek tarafımıza gönderilen Derneklerde ve sendikalarda kaydı olanlar,

TCKN	ADI SOYADI	CINS	BELGE_EVRAK_DERNEK	ACIKLAMA_1
24187942748	CAFER TEKİN İPEK	Belge_Evrak	KAPATILAN VAKIF,DERNEK VE SENDİKALARIN KURUCU, YÖNETİCİ VE ÜYE BİLGİLERİ	KOZA-İPEK EĞİTİM SAĞLIK HİZMET YARDIM VAKFI
24187942748	CAFER TEKİN İPEK		KAPATILAN VAKIF,DERNEK VE SENDİKALARIN KURUCU, YÖNETİCİ VE ÜYE BİLGİLERİ	İSTANBUL GENÇ GİRİŞİMCİLER DERNEĞİ

5. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/180056 sayılı soruşturması kapsamında KOM Daire Başkanlığına gönderilen BYLOCK kullanılan cihazlara ait abonelik bilgilerini içeren listede adı geçenler,

	TC KİMLİK	AD SOYAD	GSM NUMARASI	ADSL ABONE	IMEI NUMARASI	İLK TESPİT TARİHİ
-		ATP INSAAT VE TICARET A.S	5324528211		35443406280099 01341000053305	20140811

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 2014/37666 sayılı FETÖ/PDY ana çatı soruşturması kapsamında HTS kaydı alınan 72 şahsa ait 336 numaranın irtibatlı olduğu karşı numaralarla karşılaştırmalar yapılmıştır. HTS kaydı alınan 72 şahsa ait 336 numaranın irtibatlı olduğu karşı numaraların abone bilgilerinde T.C. numaraları kullanılarak yapılan karşılaştırma sonucu, Hamdi Akın İPEK (TC: 24190942674) isimli şahsın 5322168792 numaralı GSM hattını kullandığı, Cafer Tekin İPEK isimli şahsın 5324528211 numaralı GSM hattını kullandığı anlaşılmış, Cafer Tekin İPEK isimli şahsın 5324528211 GSM hattından BYLOCK Kullanıldığı anlaşılmıştır.

6. Ankara 2014/37666 sayılı FETÖ/PDY ana çatı soruşturması kapsamında HTS kaydı alınan 72 şahsa ait 336 numaranın irtibatlı olduğu karşı numaralarla karşılaştırmalar yapılmıştır. HTS kaydı alınan 72 şahsa ait 336 numaranın irtibatlı olduğu karşı numaraların abone bilgilerinde T.C. numaraları kullanılarak yapılan karşılaştırma sonucu, abonelik bilgilerine rastlanılan şahıslar

TEPE _ YONETIC I_ TCKN	TEPE _ YONETICI _ AD SOYAD	TEPE _ YONETICI _ NUMARA	TIP	DIGER NUMARA	TARIH	SAAT	SURE	HTS _ DE _ YAZAN AD SOYAD	DIGER NUMARA _ ABONE BILGISI
24190942674	Hamdi Akın İPEK	5322168792	Aradı	5323222199	05.08.2015	14:46:09	30 sn.	KOZA-İPEK HOLDİNG A.Ş.	TCKN: 24187942748 - KOZA-İPEK HOLDİNG A.Ş.
24190942674	Hamdi Akın İPEK	5322168792	Aradı	5323222199	15.08.2015	12:39:21	23 sn.	KOZA-İPEK HOLDİNG A.Ş.	TCKN: 24187942748 - KOZA-İPEK HOLDİNG A.Ş.
24190942674	Hamdi Akın İPEK	5322168792	Aradı	5323222199	31.08.2015	20:26:10	0 sn.	KOZA-İPEK HOLDİNG A.Ş.	TCKN: 24187942748 - KOZA-İPEK HOLDİNG A.Ş.
24190942674	Hamdi Akın İPEK	5322168792	Aradı	5323222199	31.08.2015	20:26:11	0 sn.	KOZA-İPEK HOLDİNG A.Ş.	TCKN: 24187942748 - KOZA-İPEK HOLDİNG A.Ş.
24190942674	Hamdi Akın İPEK	5322168792	Aradı	5323222199	04.11.2015	11:03:21	0 sn.	KOZA-İPEK HOLDİNG A.Ş.	TCKN: 24187942748 - KOZA-İPEK HOLDİNG A.Ş.
24190942674	Hamdi Akın İPEK	5309773025	Mesaj aldı	5013333333	19.11.2011	00:42:35	0 sn.	CAFER TEKIN IPEK	TCKN: 24187942748 - CAFER TEKİN İPEK
24190942674	Hamdi Akın İPEK	5322168792	Arandı	5323222199	13.05.2015	10:28:21	1 sn.	KOZA-İPEK HOLDİNG A.Ş.	TCKN: 24187942748 - KOZA-İPEK HOLDİNG A.Ş.

25.05.2017 tarihli KOM Daire Başkanlığı tarafından düzenlenen ve FETÖ/PDY silahlı terör örgütünün üyeliğine delil olarak

gösterilen kriterlere ilişkin açıklamalarımız, aşağıda maddeler halinde ve **TUTANAKTAKİ** sırasıyla yapılacaktır.

1-Sanık müvekkil Cafer Tekin İPEK hakkında iki adet soruşturma bulunduğu belirtilmiş olup, bunlardan ilki hali hazırda Sayın Mahkemenizin yargılamasına dayanak yapılan soruşturmadır.

İkinci soruşturmada ise sanık hakkında Kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilmiştir. Bu sebeple; sanık hakkında iş bu dava dışında soruşturması veya yargılaması devam eden başkaca bir tahkikat bulunmamaktadır.

2- TUTANAKTA 2 numaralı bölümde gösterilen talimatla Bank Asya' ya para yatırılmasına ilişkin beyanlarımız **;** tüm savunmalarımızda arz ettiğimiz üzere; sanık müvekkil FETÖ/PDY isimli silahlı terör örgütünün talimatları doğrultusunda hiçbir eylemde bulunmamıştır**. TUTANAĞIN ilgili bölümü aşağı aynen nakledilmiştir.**

"Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 2014/37666 sayılı FETÖ/PDY ana davası soruşturması kapsamında incelenen 15.01.2014 tarihinde ulusal medyada yayınlanan Fetullah GÜLEN' e ait 25.12.2013 tarihli bir telefon konuşmasında, Fetullah GÜLEN' le konuşan kişinin bankanın likitide durumuna ilişkin bilgi vererek, örgüt içersindeki kişilerle bu kişilerin çevrelerinin bankaya yönlendirilmesi noktasında Fetullah GÜLEN' den onay aldığı ve akabinde bahse konu görüşmeye medyada Gülen' den "Bank Asya' ya para yatırın" talimatı olarak yansıdığı bilgileri üzerine temin edilen Bank Asya' nın hesabında 31.12.2013- 24.12.2014 tarihleri arasında "para artışı olan/ yeni hesap açan şahıslar" listesinde (varsa para azalışı olanlar veya sıfırlayanlar tutanağa kaydedilmemiştir.) Bu başlıkta kayda rastlanılmamıştır." şeklindedir.

Daha açık bir ifadeyle; sanık müvekkilim FETÖ/PDY isimli silahlı terör örgütünün üyesi olmadığı gibi kimseden emir ve talimatta almadığı için, bu tarihler arasında Bank Asya isimli bankaya herhangi bir para yatırmamıştır. Bu durum emniyet mensupları tarafından hazırlanan TUTANAKTA da açıkça belirtilmektedir. Aynı zamanda dosya içerisinde sanık müvekkilin 2005-2015 yılları arasındaki hesap hareketleri, KOM Daire Başkanlığı tarafından incelemeye tabi tutulmuş ve herhangi bir şüpheli işleminin olmadığı net bir şekilde ifade edilmiştir. **Sanık müvekkilin hesap hareketleri aşağıdaki şekildedir.**

d. Cafer Tekin İPEK Banka Hesap Hareketleri

Cafer Tekin İPEK'in 2005-2015 yılları arasındaki tüm banka hesap hareketlerine ilişkin özet döküm aşağıda yer almaktadır.

AKBANK	**Toplam Gelen Tl**	**18.774.750,23**			
	Usd	**2.502.014,92**			
	Gbp	**4.700,00**			
	Euro	**600.000,00**			
	Gelenlerin Önemlileri		Kendi Hesaplarından Gelen	3.279.000,00	
			Ali Önder	304.000,00	
			Maaş	4.942.466,00	
			Nakit Yatırılan	3.843.114,00	Nakit yatan tutarlar 2007-2015 yıllarında ortalama 92.000 TL'dir.
			Nakit Yatırılan	100.769,00	USD
			Nakit Yatırılan	300.000,00	Euro
			Şirketlerden Gelen	6.253.563,09	
			Şirketlerden Gelen	300.000,00	Euro
			Şirketlerden Gelen	2.211.245,00	USD
	Toplam			**18.622.143,09**	**TL**
				600.000,00	**EURO**
				2.312.014,00	**USD**
	Toplam Giden TL	**18.131.938,49**			
	Usd	**1.929.815,71**			
	Euro	**774.759,68**			
	Gbp	**115.900,00**			
	Gidenlerin Önemlileri		Kendi Hesaplarına Giden	5.619.803,00	
			Ali Önder	5.085.188,00	Muhtelif tarihlerde talimatla nakit çekimler.
			Ali Önder	665.759,00	Euro
			Ali Önder	86.900,00	Gbp
			Ali Önder	773.500,00	Usd
			H Altınışık	324.283,00	
			Nakit Çekilen	1.802.713,00	
			Nakit Çekilen	426.075,00	Usd
			K Kartı	159.982,00	
			Akmenkul Hav.	2.107.050,00	
			Şirketlere Giden	294.735,00	Usd
			Şirketlere Giden	619.370,00	TL
			Hav.Atlantik Eğit.Yayın Taş.Bil.Tic.A.Ş.	330.000,00	
	Toplam			**16.520.389,00**	TL
				665.759,00	EURO
				86.900,00	GBP
				1.494.310,00	USD

ALBARAKA	**Toplam Gelen**					
	Gelenlerin Tamamı		Kar Dağıtımı Va	16.312.800,19		
	Toplam Giden					
	Gidenlerin Tamamı		Ali Önder Nakit Çekilen	747.500,00		
			H Altınışık Nakit Çekilen	425.000,00		
			Kendi Hesaplarına	15.291.381,42		

GARANTİ	**Toplam Gelen**	**16.238.802,49**				
	Gelenlerin Önemlileri		Kendi Hesabından	1.558.640,00		
			2014 Yılı Temettü Öd Koza Altın İşletmeleri A.Ş.	5.312.844,56		
			Ali Önder	446.385,00		
			Mr Cafer Tekın İpek Havale Ödeme - Hesaba	2.200.803,00	Usd	
			Para Transferi Hesaptan Hesab Melek İpek	1.687.155,44		
			Kendi Hesabından	370.835,00	Usd	
	Toplam Tl			**9.005.025,00**		
	Toplam Usd TL Karşılık			**6.631.204,22**		
	Toplam Giden	**16.392.764,26**				
	Gidenlerin Önemlileri		Kkartı Vb	1.455.721,00		
			Kkartı Vb	2.914.092,00	Usd	
			5501706018877 Ref. Havalecafer Tekın İpek	2.310.803,00	Usd	02.04.2015 kur 2.6008 6.009.936,44
			Ali Önder	71.000,00	Gbp	
			Ali Önder	508.000,00	TL	
			Ali Önder	193.150,00	Usd	
	Toplam Tl			**1.963.721,00**		
	Toplam USD			**5.418.045,00**		

İŞ BANKASI	**Gelen Önemli**	**15.463.048,20**				
			Koza Altın Kâr payı Ve Maaş	5.742.336,00		
			Kendi Hesabından Yatan	9.213.712,20		
			Nakit Yatan	208.000,00		
			İpek Matb Ve Atp İnş	254.500,00		
			Ali Önder	44.500,00		
	Giden Önemli	**16.180.594,00**				
			Ali Önder	431.400,00		
			H Altınışık	495.500,00		
			Eft Kendi Hesaplarına	376.000,00		
			Londra Kendi Hesabına Transfer	13.745.341,00		4.000.0000+ 2.300.000 Usd 08.08.2014
			Ebru İpek	840.000,00		
			Fatura Vb	292.353,00		
			Kimse Yok Mu Derneği	99.000,00		

Cafer Tekin İPEK'in yukarıdaki tablolarda özet dökümü yer alan banka hesaplarına giren tutarların tamamına yakınının ortaklığı bulunduğu şirketlerden gelen yasal gelirleri olduğu, yasal gelirleri dikkate alındığında kaynağı şüpheli görülen herhangi bir nakit girişi olmadığı sonucuna varılmıştır.

Cafer Tekin İPEK'in hesaplarından çıkan tutarlar açısından ise Ali ÖNDER adlı şahsın nakit çekimleri şüpheli görülmüş olup anılan kişinin işlemleri bütün olarak bu bölümün sonunda değerlendirilmiştir.

Ali ÖNDER'in ifadesinde, kendisi tarafından elden hesap sahiplerine veya diğer kişilere teslim edildiği anlaşılan tutarların tasarruf biçimleri konusunda yürütülen inceleme açısından değerlendirme konusu yapılabilecek husus bulunmamaktadır. Ancak kişilerin söz konusu tasarrufları konusunda, diğer mevzuatlar açısından değerlendirmelerin savcılık makamı tarafından dikkate alınması yerinde olacaktır.

3. TUTANAKTA 3 numaralı bölümde: sanık müvekkil Cafer Tekin İPEK'in, 18.01.2017 tarihinde Terörle Mücadele Dairesi Başkanlığı'ndan güncellenerek gönderilen 15 Temmuz Darbe girişimi sonrası işlem yapılan şahıslar listesinde İSMİ BULUNMAMAKTADIR. Zira müvekkilin, tüm savunmalarımızda belirttiğimiz gibi Silahlı Terör Örgütü ile irtibatı ve iltisakı yoktur.

15 Temmuz 2016 tarihinde meydana gelen kanlı darbe girişimi ile daha da açık bir şekilde anlaşılmıştır ki; FETÖ/PDY terör örgütü askeri, siyasi, bürokratik örgütsel yapılanmaları ile devletimizin kurumlarını kendi hukuk dışı amaçları doğrultusunda kullanmıştır. Bununla beraber bu örgüt ile ilgili yapılan çatı soruşturma dahil hiçbir soruşturmada müvekkilim Cafer Tekin İPEK' in örgüt hiyerarşisi içinde olduğuna dair tek bir maddi delil belirtilememiştir.

4. TUTANAKTA 4 numaralı bölümde: müvekkilin Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı ve İstanbul Genç Girişimciler Derneğine üye olduğu ve her iki derneğinde FETÖ/PDY silahlı terör örgütü ile irtibatlı ve iltisaklı olduğu gerekçesiyle KHK ile kapatıldığı belirtilip, bu iki vakfa olan üyeliği aleyhine delil olarak gösterilmiştir.

i-ÖNCELİKLE KOZA İPEK EĞİTİM SAĞLIK HİZMET YARDIM VAKFINA İLİŞKİN AÇIKLAMALARIMIZ:

KOZA İPEK VAKFININ NİTELİĞİ VE ÖZELLİKLERİ:

Koza İpek Eğitim Sağlık Yardım Hizmet Vakfı, 2009 yılında Ankara'da İpek Ailesi tarafından kurulmuş ve aile bireyleri ile aile şirketleri dışında herhangi bir gerçek yada tüzel kişiden bağış kabul etmeyen Türkiye'nin en nadide vakıflarından birisidir. **Vakfın kuruluşta özgülenen veya sonradan iktisap edilen tüm malvarlığı bizzat İpek Ailesi tarafından yapılan bağışlardan oluşmaktadır.** Bu hali ile Vakıf, mütevelli heyet üyeleri dışında üçüncü kişilerden ayni veya nakdi yardım kabul etmeyen bir vakıftır.

Faaliyet raporlarında ve internet sayfasında da görüleceği gibi ülke genelinde gerek MEB'e gerekse diğer kamu kurumlarına ciddi bağışlarla eğitime destek olmuştur.

Kısacası İpek Ailesi ve Koza Grubu bünyesindeki şirketlerin kurmuş olduğu Koza İpek Vakfı, tamamen ülkemiz milli menfaatlerine uygun, herhangi bir terör örgütü ile ilgisi ve irtibatı olmayan, kanun ve yönetmeliklerin amir hükümlerine her daim hassas bir şekilde riayet eden bir vakıftır.

Koza İpek Vakfının yapmış olduğu bağışların bir kısmı Milli Eğitim Bakanlığı'na ve Diyanet İşleri Başkanlığı' na okul ve yurt bağışlamak suretiyle, bir kısmı da İpek (Altın Koza) Üniversitesi'ne bağış yapmak suretiyle gerçekleşmiştir. Milli Eğitim Bakanlığı'na yapılan okul bağışlarının aleyhe değerlendirilmesi mümkün olmayacağından, bu aşamada bu konu ile ilgili açıklama yapmanın yersiz olacağı düşüncesindeyiz. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti Devletine ait bir Bakanlığa yapılan bağışların terör ile irtibatlandırılması da izahtan varestedir.

Burada İpek Üniversitesi hakkında kısa bir açıklama yapma zarureti hasıl olmuştur. Şöyle ki;

İpek (Altın Koza) Üniversitesi; 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanunu'na 6114 sayılı Kanunun 12. maddesi ile eklenen Ek Madde 141 ile kurulmuştur.

Madde metninin ilgili kısmı şu şekildedir:

MADDE 12- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununa aşağıdaki ek maddeler eklenmiştir.

...

Altın Koza Üniversitesi:

EK MADDE 141*- Ankara'da Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı tarafından 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlerine tabi olmak üzere, kamu tüzel kişiliğine sahip Altın Koza Üniversitesi adıyla bir vakıf üniversitesi kurulmuştur.*

Bu Üniversite, Rektörlüğe bağlı olarak;

a) *İletişim Fakültesinden,*
b) *Güzel Sanatlar Fakültesinden,*
c) *İnsani Bilimler ve Edebiyat Fakültesinden,*
ç) *Siyasal Bilgiler Fakültesinden,*
d) *İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinden,*
e) *Sosyal Bilimler Enstitüsünden, oluşur.*

Üniversite; Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı tarafından kurulmuş bilahare ismi İpek Üniversitesi olarak değiştirilmiştir. Sanık müvekkil Cafer Tekin İPEK' de tutuklandığı tarih olan 25.04.2016 tarihine kadar önce kurucu mütevelli heyeti üyeliği, daha sonra da mütevelli heyeti başkanlığı yapmıştır.

15 Temmuz 2016 tarihinde, kanlı ve lanetlenmesi gereken darbe girişimi sonrasında malum olduğu üzere, kamu düzeninin hızlı ve etkili bir şekilde sağlanması amacıyla, Anayasa m. 120 ve 2935 sayılı Olağanüstü Hal Kanunu m. 3/1-f hükmüne göre; Bakanlar Kurulu Kararıyla ülke genelinde 21.07.2016 Perşembe günü saat 01:00'dan itibaren Olağanüstü Hal ilan edilmiştir.

Olağanüstü Hal ilanından sonra Bakanlar Kurulu tarafından birçok Kanun Hükmünde Kararname yayınlanmıştır. Bu KHK'lardan biri de 23.07.2016 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan 22.07.2016 tarihli 667 sayılı KHK'dır.

Söz konusu KHK'nın ekinde yer alan **IV. no'lu listenin 1. sırasında**, İpek Üniversitenin ismi de bulunmaktadır. Bunun sonucu olarak İpek Üniversitesi 23.07.2016 tarihi itibariyle kapatılmıştır.

Ancak malum olduğu üzere; OHAL KHK'ları ile alınan tedbirler ancak OHAL uygulamasının devam ettiği süre boyunca caridir. OHAL uygulamasını aşacak nitelikte işlem tesisi yapılamaz.

Bu amaçla da yürütme tarafından Olağanüstü Hal Kapsamında Alınan Tedbirlere İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabul Edilmesine Dair Kanun tasarısı TBMM'ye sunulmuş, söz konusu tasarısı 6749 sayılı sayı ile kanunlaşmıştır.

Bahse konu 6749 Sayılı Kanun Cumhurbaşkanı tarafından onaylanmış ve 29.10.2016 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. 6749 Sayılı Kanunun ekinde yer alan **IV. no'lu listenin 1. sırasında**, İpek Üniversitenin ismi de bulunmaktadır. Bunun sonucu olarak söz konusu Üniversite; 29.10.2016 tarihi itibariyle tamamen kapatılmıştır. 667 sayılı KHK ile geçici tedbir mahiyetindeki kapatma işlemi, kalıcı hale gelmiştir.

İddianamede; 15 Temmuz 2016 tarihli hain darbe girişimi sonrasında kapatılan Koza İpek Vakfı ve İpek Üniversitesi' ne yapılan bağışlar sanık müvekkilin, FETÖ/PDY üyeliğine delil olarak gösterilmiş ise de; bu iki kuruma yapılan bağışların ne şekilde terör örgütü üyeliğiyle ilişkilendirildiğini anlamak mümkün değildir. Yukarıda da bu iki kurumun OHAL KHK' sı ile kapatıldığı açıklanmıştır. Bu sebeple kapatmanın gerekçesi somut olarak belirlenemediği gibi bu kurumların genel ifadeler dışında hangi delillere dayanılarak FETÖ/PDY terör örgütü ile ilişkilendirildiğini de maddi hukukla açıklamak mümkün değildir. Yine yukarıda belirtildiği gibi Türkiye Cumhuriyeti kanunlarına ve ilgili mevzuatlara uygun olarak eğitime vakfedilen bu kurumların, 15 Temmuz hain darbe girişiminin hemen ardından terör örgütü ile irtibatlı veya iltisaklı olduğu farz edilerek kapatılması, müvekkil sanığın da adete OHAL KHK'sı ile suçlu olduğu yönünde değerlendirme yapılmasına yol açmaktadır. Bu durum evrensel ceza hukuku normları karşısında temelsiz kalmaktadır. Ceza yargılamasının en önemli maddi unsuru, delildir. Delil yoksa cezalandırma yoluna gidilemez.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca 2014 yılında başlatılan 2014/119687 Sayılı soruşturma dosyası kapsamında; İpek ailesi, Koza İpek Holding, bünyesindeki şirketler ile Koza İpek Vakfı ve İpek Üniversitesinin FETÖ/PDY ile bağlantısı olup olmadığı araştırılmaya başlanmıştır.

3 yılı aşkın süren soruşturma neticesinde; Sayın Mahkemenize sunulan iddianamede, İPEK AİLESİ VE KOZA İPEK HOLDİNGİN, KHK İLE KAPATILAN KOZA İPEK VAKFI VE İPEK ÜNİVERSİTESİNE YAPTIĞI BAĞIŞLAR NEDENİYLE, MÜVEKKİLERE SUÇ İSNADINDA BULUNULMUŞTUR.

Mahkemeniz dosyasında bulunan 04.05.2016 tarih 71198378-663.05.(2015-19)-6 Sayılı inceleme hakkında bilgilendirme konulu Maliye Bakanlığı Mali Suçlar Hazırlama Kurulu Başkanlığı'nın hazırlamış olduğu raporda aynen:

D- FETÖ İle İrtibatlı Dernek Vakıf Veya Kuruluşlara Para Aktarımı Hususu

Savcılık Makamının 11.11.2015 tarih ve 2014/119687 sayılı yazısında; yazıda belirtilen 30 kişinin FETÖ ile irtibatlı dernek vakıf veya kuruluşlara para aktarımı yapıp yapmadıkları, yapılmış ise örgüt faaliyetleri kapsamında değerlendirilip değerlendirilmediğinin araştırılması istenmiştir.

Müfettişliğimizde FETÖ ile irtibatlı dernek vakıf veya kuruluşlara ilişkin bir liste bulunmadığından söz konusu taleple ilgili herhangi bir işlem yapılamamıştır. Bununla birlikte 2014/156758 no.lu soruşturma dosyasında adı geçen kuruluşların bankalar nezdindeki hesapları üzerinden yapılan incelemede bilgi istenilen kişilerin bahsi geçen kuruluşlara para aktardığına ilişkin bir husus tespit edilmemiştir.

Yukarda ki tespit dahi başlı başına sanık müvekkilin kurucu mütevelli heyet başkanlığı yaptığı İpek Üniversitesi ve Koza İpek Vakfı'nın **FETÖ/PDY Silahlı Terör örgütü ile herhangi bir irtibatının veya iltisakının olmadığının EN SOMUT delilidir.** Zira daha öncede bahsettiğimiz gibi bahse konu Üniversitenin kapatılmasının hiçbir somut delili yoktur. Burada üzerinde önemle duracağımız bir diğer husus da; KHK ile getirilen OHAL komisyonlarında İpek Üniversitesinin ve Koza İpek Vakfının iadesine yönelik başvuru bulunmaktadır. Ancak henüz bu konu ile ilgili olumlu ya da olumsuz bir karar verilmiş değildir.

İpek Üniversitesi henüz mezun vermemiş bir Üniversite olup, bünyesinde bulundurduğu öğrencilerin FETÖ örgütü ile bir ilişkisi de bulunmamaktadır. Yine İpek Üniversitesi bünyesindeki; akademik ve

idari personeller hakkında İpek Üniversitesinden kaynaklı bir soruşturma da bulunmamaktadır. Şöyle ki; 400'den fazla personeli bulunan İpek Üniversitesi çalışanlarından sadece (2) iki tanesi FETÖ soruşturmalarından tutuklu bulunmakta olup, her ikisi de daha önce çalışmış olduğu şirket veya kurumlardaki iş ve eylemlerinden kaynaklı soruşturma geçirmektedir. 15 Temmuz Hain Darbe girişimi sonrasında yüz binlerce kamu görevlisi FETÖ ile irtibatı olduğu gerekçesi ile kamu görevinden atılmıştır. Bu durum dahi dikkate alındığında, İpek Üniversitesi ve Koza İpek Vakfı'nın hiçbir şekilde FETÖ ile irtibatının ve iltisakının olmadığı görülecektir.

ZİRA İPEK ÜNİVERSİTESİNDE AKADEMİK PERSONEL OLARAK ÇALIŞMANIN İLK KOŞULU ALANININ EN İYİSİ OLMAKTIR. Herhangi bir talimat, tavsiye veya baskıyla işe alım kesinlikle yapılmamaktadır. Bu durum dahi müvekkilin kurucusu olduğu kurumların FETÖ dâhil olmak üzere hiçbir yasa dışı örgütle irtibatının olmadığının göstergesidir. Müvekkil hakkında her ne kadar Silahlı Terör Örgütü üyeliği iddiası ile kamu davası açılmış ise de, bu isnat doğru olmuş olsaydı, pekala akademik ve idari personelin bir çoğunun, söz konusu örgütün içinden yetiştirdiği ve şuanda tutuklu bulunan kişilerden oluşması gerekirdi.

Yine İpek Üniversitesi ve Koza İpek Vakfı, yargılamaya konu soruşturma süresi içerisinde defalarca ilgili kamu kurumları (YÖK, Vakıflar Genel Müdürlüğü, Vergi Denetim Kurumu v.s.) tarafından denetlenmiş olup, herhangi bir şekilde hukuka aykırı eylem ve fiilinin olmadığı raporlarla tespit edilmiştir.

Son olarak; İpek Üniversitesi'nin aşağıda belirtilen Fakülte ve Bölümleri dikkate alındığında, FETÖ/PDY Silahlı Terör örgütünün yukarıda arz edilen amaçlarına uygun olmadığı görülecektir. **Şöyle ki; İpek Üniversitesi, *Rektörlüğe bağlı olarak;***

a) İletişim Fakültesinden,
b) Güzel Sanatlar Fakültesinden,
c) İnsani Bilimler ve Edebiyat Fakültesinden,
ç) Siyasal Bilgiler Fakültesinden,
d) İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinden,
e) Sosyal Bilimler Enstitüsünden, oluşmaktadır. Bu bölümler dikkate alındığında, kamuoyunda bilinen FETÖ amaç ve gayeleri ile örtüşmediği görülecektir.

Tüm bu nedenlerle; müvekkil Cafer Tekin İPEK' in, kurucu üyesi bulunduğu Koza İpek Vakfı ve İpek Üniversitesi'nin iddia edildiği gibi FETÖ/PDY Silahlı Terör Örgütü ile hiçbir irtibat ve iltisakı

olmadığı gibi, örgütün amacı ile iş bu kurumların amaçları arasında da hiçbir benzerlik yoktur.

<u>MÜVEKKİLLERİN KURMUŞ OLDUĞU KURUMLARIN AMACI;</u> HİÇBİR ETNİK, MEZHEPSEL VEYA SİYASİ AYRIM GÖZETMEDEN, TÜRKİYE CUMHURİYETİ DEVLETİ KANUNLARINA VE MİLLİ MENFAATLERE UYGUN, VATANINA, BAYRAĞINA VE MİLLETİNE BAĞLI OLAN NESİLLERİ YETİŞTİRMEKTİR.

İSTANBUL GENÇ GİRİŞİMCİLER DERNEĞİNE
<u>ÜYELİK İLE İLGİLİ AÇIKLAMALARIMIZ:</u>

Sanık müvekkil Cafer Tekin İPEK, iddianamede belirtilen söz konusu derneğe 2009 yılında üye olmuştur. Müvekkilin hatırladığı kadarıyla; üye olduğu dönem itibarıyla söz konusu dernekte şu an haklarında FETÖ/PDY isimli silahlı terör örgütüne üye olmaktan soruşturma bulunmayan Türkiye'nin tanınmış birçok işadamının da üyeliği bulunmaktadır. Sayın Mahkemenizce bu hususun teyidi açısından Dernekler Masasına müzekkere yazılarak, dernek kurucularının ve üyelerinin listesinin celbedilmesni arz ediyoruz.

Müvekkil söz konusu derneğin hiçbir zaman yönetiminde yer almadığı gibi, dernek faaliyetlerine dahi katılmamıştır. Bu nedenle söz konusu derneğin yıllar itibarıyla FETÖ/PDY Silahlı Terör örgütü ile irtibatı veya iltisakı olup, olmadığını bilmediği gibi bilebilecek durumda da değildir.

Bahse konu derneğin kapatılmasından önce, yani 25.04.2016 tarihinde müvekkil Cafer Tekin İPEK tutuklanmış olup, derneğin FETÖ/PDY ile irtibatının tespit edildiği KHK sürecinde de cezaevinde bulunmaktadır. Nitekim söz konusu dernekle ilgili olarak da kamuoyuna yansıyan herhangi bir olumsuz haber de olmadığı hususları dikkate alındığında, müvekkilin tutuklanmadan önce de İstanbul'da yer alan derneğin FETÖ/PDY isimli silahlı terör örgütü ile irtibatının olup olmadığını bilmesine imkan da yoktur.

Sanık müvekkilin ikametgâhı Ankara olup, sahibi olduğu şirketlerin de Ankara'da faaliyet gösterdiği hususları dikkate alındığında, müvekkil iddia edildiği gibi FETÖ/PDY Silahlı Terör örgütünün üyesi olsaydı, FETÖ'ye ait Ankara'da bulunan onlarca dernekten bir veya birkaçına (Tarafımızca hangi derneklerin FETÖ ile irtibatlı olduğu bilinmemekle birlikte yayımlanan KHK'lar kapsamındaki dernekler) üye olması gerekirdi.

Son olarak sanık müvekkil Cafer Tekin İPEK bahse konu derneğe HİÇBİR YARDIMDA DA BULUNMAMIŞTIR. Zira müvekkilin tüm hesap hareketleri incelenmiş ve yasa dışı hiçbir harcamasının olmadığı da bu şekliyle tescillenmiştir.

SANIK MÜVEKKİL İLE İLGİLİ OLARAK BYLOCK KULLANIM İDDİASINA İLİŞKŞİN AÇIKLAMALARIMIZ:

5. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 2016/180056 sayılı soruşturması kapsamında KOM Daire Başkanlığına gönderilen BYLOCK kullanılan cihazlara ait abonelik bilgilerini içeren listede adı geçenler,

TC KİMLİK	AD SOYAD	GSM NUMARASI	ADSL ABONE	IMEI NUMARASI	İLK TESPİT TARİHİ
-	ATP INSAAT VE TICARET A.S	5324528211		35443406280099 01341000053305	20140811

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 2014/37666 sayılı FETÖ/PDY ana çatı soruşturması kapsamında HTS kaydı alınan 72 şahsa ait 336 numaranın irtibatlı olduğu karşı numaralarla karşılaştırmalar yapılmıştır. HTS kaydı alınan 72 şahsa ait 336 numaranın irtibatlı olduğu karşı numaraların abone bilgilerinde T.C. numaraları kullanılarak yapılan karşılaştırma sonucu, Hamdi Akın İPEK (TC: 24190942674) isimli şahsın 5322168792 numaralı GSM hattını kullandığı, Cafer Tekin İPEK isimli şahsın 5324528211 numaralı GSM hattını kullandığı anlaşılmış, Cafer Tekin İPEK isimli şahsın 5324528211 GSM hattından BYLOCK Kullanıldığı anlaşılmıştır.

5- Öncelikle müvekkil Cafer Tekin İPEK; aboneliği ATP İnş. ve Tic. A.Ş. adına olan, 3544340628099 ile 01341000053305 İMEİ numaralarına kayıtlı ve BYLOCK ilk tespit tarihi 11.08.2014 tarihi olan; 0532 452 82 11 no'lu GSM numarasını HİÇBİR ZAMAN KULLANMAMIŞTIR.

Sanık müvekkilim 0532 314 59 23 no'lu GSM hattını kullanmakta olup, bu husus soruşturma savcısınca da bilinmektedir. Sayın Soruşturma Savcısının, sanık müvekkilin telefonunun dinlenmesine yönelik olarak 07.11.2015 tarihli talep yazısı aşağıda sunulmuş olup, bu talep yazısında da sanık müvekkilin kullanmış olduğu telefonun 0532 314 59 23 no'lu hat olduğu bilinmektedir.(sayfa 5)

İlk talep yazısından sonraki dinlemeye ilişkin, Mahkemeye yazılan tüm talep yazılarında da ; 0532 452 82 11 no'lu telefon hattının Hasan Burak SERTCAN'a ait olduğu, 0532 314 59 23 no'lu telefon hattının ise müvekkil Cafer Tekin İPEK'e ait olduğu belirtilmiştir. Bu nedenle yukarıda iddianameden alınarak konulan tablo içeriğindeki telefon numarası ve dolayısıyla BYLOCK kullanım iddiasının **MÜVEKKİL CAFER TEKİN İPEK İLE HİÇBİR İLGİSİ BULUNMAMAKTADIR.** Ancak ne yazık ki Bylock kullanım iddiası sanık müvekkilin tutukluluğunun devamına karar verilirken en önemli gerekçe olarak gösterilmiş ve aylık tutukluluk incelemelerinde tüm Sulh Ceza Hakimliklerinin kararlarında bu hususa atıfta bulunulmuştur. Hatta Sayın Mahkemenizce yapılan tutukluluk incelemesinde de yine aynı gerekçeye atıfta bulunularak sanık müvekkilin tutukluluk halinin devamına karar verilmiştir. Sayın Soruşturma savcısının dinlemeye ilişkin talep yazısı aşağıda sunulmuştur.

Soruşturma No : 2014/119687

ANKARA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI
TEKNİK BÜRO'YA

YÜKLENEN SUÇ	**1-)Terörizmin finansmanının önlenmesi hakkındaki kanuna muhalefete (madde 4/1)** **2-) Silahlı örgüt üyesi olmak (Mad. 314/2)"**
HAKKINDA TEDBİR UYGULANACAK KİŞİLERİN KİMLİĞİ	**1-İsmet SİVRİOĞLU (T.C.112 967 543 86)** Mehmet Talat ve Fatmatüzzehra oğlu Bandırma 18.06.1946 doğ. Balıkesir Bandırma Dere nüf. kyt. **2-Hüseyin ERDEM (T.C.406 721 830 90)** Hasan Kaya ve Hanife oğlu Ergü-11.02.1949 doğ. Erzincan Kemaliye Ergü nüf. kyt. **3-Ali YÜKSEL (T.C.373 210 981 26)** Cahit ve Emine oğlu Çan 07.10.1962 doğ. Çanakkale Çan Cumhuriyet nüf. kyt. **4-Cafer Tekin İPEK (T.C.241 879 427 48)** Ali-Melek oğlu, Adana 21/01/1965 doğumlu, Kahramanmaraş – Dulkadiroğlu- Kayabaşı nüf. kyt. **5-Hasan Burak SERTCAN (T.C.131 712 450 26)** Ali İhsan- Tülin oğlu Ankara 26/05/1977 doğumlu, Ankara-Yenimahalle- Tepealtı nüf. kyt. **6-Naci BOLAT (T.C.531 256 689 38)** Cemal – Şefika oğlu Akdağmadeni 01/08/1975 doğumlu, Yozgat-Akdağmadeni-Şahnaderesi nüf. kyt. **7-Şaban YÖRÜKLÜ (T.C.221 186 012 14)** Satılmış- Fadime oğlu Boyabat 10/04/1960 doğumlu, Sinop –Boyabat- Akyörük nüf. kyt. **8-Ali KILIÇARSLAN (T.C.555 523 437 54)** Zekariya- Gülşehri oğlu Çekerek 06/11/1972 doğumlu, Yozgat- Çekerek- Fuadiye nüf. kyt. **9-Ayhan YURTTAŞ (T.C. 14458154642)** Bekir- Perihan oğlu Ankara 1970 doğumlu, Ankara -Kızılcahamam-Gümele nüf. kyt. **10-Melek İPEK (T.C. 24196942456)** Şevket-Emine kızı Kahramanmaraş 04/03/1945 doğumlu, Kahramanmaraş- Dulkadiroğlu-Kayabaşı nüf.kyt.
İLETİŞİM ARACI	Telefon
TEDBİRİN KAPSAMI	İletişimin dinlenmesi, kayda alınması ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi

Cumhuriyet Başsavcılığımızca şüpheliler hakkında ***Fethullahçı Terör Örgütü üyesi Olmak (TCK Madde 314/2), Terörizmin Finansmanın önlenmesi hakkındaki kanuna muhalefet (6415 Sayılı Kanunun 4. Maddesi) ve Terör Örgütünün Propagandasını Yapmak (3713 Sayılı Yasanın 7. Maddesi)*** suçlarından yürütülmekte olan soruşturmaya esas olmak üzere;

Ankara 7. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 09/09/2015 tarihli, **2015/65** sayılı karar numarası ve Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 06/11/2015 tarihli **2015/157** sayılı İletişimin Dinlenmesi ve Kayda Alınması kararlarının uygulanması sonucunda;
Teknik takibi yapılmakta olan;

1-Mehmet Talat ve Fatmatüzzehra oğlu Bandırma 18.06.1946 doğ. Balıkesir-Bandırma - Dere nüfusuna kayıtlı **(T.C.11296754386) İsmet SİVRİOĞLU** isimli şahsın, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yönetim kurulu üyesi olduğu, şirketin yönetiminde etkin rol üstlendiği, Hakkında İTDK kararı bulunan Hüseyin ERDEM isimli şahısla irtibatlı olduğu ve Şirket bünyesinde İsmet SİVRİOĞLU' nun Hüseyin ERDEM' den hiyerarşi olarak üst kademede olduğu, Hüseyin ERDEM isimli şahsın kendisine sabit olmayan zaman aralıklarında şirket hakkında görüşmeler yaptığı, şahısların görüşme çözümlerinden anlaşılmıştır.

2-Hasan Kaya Hanife oğlu Ergü 11.02.1949 doğumlu Erzincan Kemaliye Ergü nüfusuna kayıtlı **(T.C.40672183090) Hüseyin ERDEM** isimli şahsın, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yönetim kurulu üyesi olduğu, İsmet SİVRİOĞLU ve Ali YÜKSEL isimli hedef şahıslarla irtibatlı olduğu ve İsmet SİVRİOĞLU isimli şahısla bağlı şirketler hakkında görüşmeler yaparak talimatlar aldığı, Ali YÜKSEL isimli şahısla da irtibatlı olduğu, yurt dışı uçuşlarını Ali YÜKSEL 'in genel müdürlüğünü ve pilotluğunu yaptığı şirket uçaklarıyla yaptığı ve bu yurt dışı uçuşlarının Hüseyin ERDEM isimli şahsın bilgisi dahilinde yaptığı değerlendirilmektedir.

3-Cahit Emine oğlu 07.10.1962 Çan doğumlu Çanakkale-Çan nüfusuna kayıtlı **(T.C.37321098126) Ali YÜKSEL** isimli şahsın ATP Havacılık Tic. A. Şti. Genel Müdürü ve Pilotu olduğu, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. 'nin Yurt dışı uçuşlarını yaptığı, Koza Altın İşletmeleri A. Ş. Yönetim Kurulu üyesi Cafer Tekin İPEK ile sık görüşmeler yaptığı ve bu şahsın yurt dışı uçuşlarını gerçekleştirdiği, Hüseyin ERDEM isimli hedef şahısla irtibatlı olduğu değerlendirilmektedir.

Şahıslara uygulanan tedbir süresince yapmış oldukları görüşmelerin değerlendirilmesinde suç unsuru olarak değerlendirilebilecek görüşmeler yaptıkları yapılan telefon görüşme çözümlerinden tespit edilmiş, tutanağa ek olarak ayrıca sunulmuştur.

Ayrıca yürütülen **2014/119687** sayılı soruşturma dosyası kapsamında teknik takibi yapılan hedeflerle görüşen ve irtibatlı olduğu tespit edilen;

4-Cafer Tekin İPEK (T.C.24187942748 Ali-Melek oğlu, Adana 21/01/1965 doğumlu, Kahramanmaraş – Dulkadiroğlu- Kayabaşı nüfusuna kayıtlı, Bağcılar Mah. Koza 1 Cad. Nurol Sitesi No: 126/3 Çankaya/Ankara adresinde ikamet eder. Uyap Kaydı yok) : Şahsın Koza İpek A.Ş. yönetim kurulu üyesi olduğu, kullanmış olduğu **0532 314 59 23** numaralı hattı ile haklarında İTDK uygulanan hedeflerden Hüseyin ERDEM ile 28 adet görüşme kaydının olduğu, Ali YÜKSEL ile 6 adet görüşme kaydının olduğu, İsmet SİVRİOĞLU isimli şahısla 5 adet görüşme kaydının olduğu, şahıslardan şirketler ile bilgiler aldığı anlaşılmıştır.

5-Hasan Burak SERTCAN (T.C.13171245026 Ali İhsan- Tülin oğlu Ankara 26/05/1977 doğumlu, Ankara-Yenimahalle- Tepealtı nüfusuna kayıtlı, Tepealtı Mah. Sapanca Sok. No:36/2 Yenimahalle/ Ankara adresinde ikamet eder. **Uyap Kaydı**: **Marmaris 3. Asliye Ceza Mah.2011/2906 hazırlık, 2015/463 Esas no. İle 2863 sayılı kanuna Muhalefet)** :Şahsın Koza İpek A.Ş. yönetim kurulu üyesi Cafer Tekin İPEK ile birlikte çalıştığı ve özel kalemi olduğu, kullanmış olduğu **0532 452 82 11** numaralı hattı ile haklarında İTDK uygulanan hedeflerden Ali YÜKSEL ile 42 adet telefon görüşmesinin olduğu, Hüseyin ERDEM ile 13 adet telefon görüşmesinin olduğu, İsmet SİVRİOĞLU ile 1 adet telefon görüşmesinin olduğu, Ali YÜKSEL' e Cafer Tekin İPEK için uçuş planlamalarını yaptığı ve şahıslarla şirketler ile ilgili görüşmeler yaptığı anlaşılmıştır.

6-Naci BOLAT (T.C.53125668938 Cemal – Şefika oğlu Akdağmadeni 01/08/1975 doğumlu, Yozgat-Akdağmadeni-Şahnaderesi nüfusuna kayıtlı, Fatih Mah. Sakin Sok. B Blok No: 26B/15 Pursaklar/Ankara adresinde ikamet eder. Uyap Kaydı yok) :Şahsın Koza İpek A.Ş. de çalıştığı ve kullanmış olduğu **0530 828 91 05** numaralı hattı ile hakkında İTDK uygulanan hedeflerden Ali YÜKSEL isimli şahısla irtibatlı olduğu ve 5 adet görüşme kaydının olduğu tespit edilmiştir.

7-Şaban YÖRÜKLÜ (T.C.22118601214 Satılmış- Fadime oğlu Boyabat 10/04/1960 doğumlu, Sinop –Boyabat- Akyörük nüfusuna kayıtlı, Alacaatlı Mah. 3311. Sok. No:21 Çankaya / Ankara adresinde ikamet eder. Uyap Kaydı yok) : Şahsın Koza İpek A.Ş. de Basım Genel Müdürü olarak görev yaptığı, kullanmış olduğu **0535 228 03 46** numaralı hattı ile hakkında İTDK uygulanan hedeflerden Hüseyin ERDEM' le irtibatlı olduğu ve şahısla 4 adet görüşmesinin olduğu, görüşmelerde şirketteki imza yetkileri ve şirket ile ilgili konularda görüşmeler yaptıkları tespit edilmiştir.

8-Ali KILIÇARSLAN (T.C.55552343754 Zekariya- Gülşehri oğlu Çekerek 06/11/1972 doğumlu, Yozgat- Çekerek- Fuadiye nüfusuna kayıtlı, Bademlik Mah. Balkan Cad. No: 16/ 6 Keçiören/ Ankara adresinde ikamet eder. Uyap Kaydı yok) : Şahsın Koza İpek A.Ş. de Satın alma şefi olarak çalıştığı, kendisinin kullanmış olduğu **0533 658 83 38** numaralı hattı ile hakkında İTDK uygulanan hedeflerden Hüseyin ERDEM ile irtibatlı olduğu ve şahısla 4 adet görüşmesinin olduğu, Hüseyin ERDEM 'in kendisine, şirkete atanan kayyumla ilgili talimat verdiği değerlendirilmektedir.

9-Ayhan YURTTAŞ (T.C. 14458154642**)** Bekir- Perihan oğlu Ankara 1970 doğumlu, Ankara -Kızılcahamam-Gümele nüfusuna kayıtlı, Mernis kayıtlarına göre Yeşilköy Mah. Mahir Gürlek Sk. Yeşilköy konakları sitesi A1 Blok No:2A1 İç kapı no: 7 Bakırköy/İstanbul adresinde ikamet eder. Uyap Kaydı yok.) isimli şahsın Koza İpek A.Ş'nin İstanbul şirketlerinde müdür olarak görev yaptığı, kendisinin kullanmış olduğu **0532 452 82 10** numaralı hattı ile hakkında İTDK uygulanan hedeflerden Hüseyin ERDEM ile 13 adet, İsmet SİVRİOĞLU ile de 3 adet telefon görüşme kaydının olduğu ve şirket işleri ile ilgili görüşmeler yaptıkları değerlendirilmektedir.

10-Melek İPEK (T.C. 24196942456) Şevket-Emine kızı Kahramanmaraş 04/03/1945 doğumlu, Kahramanmaraş- Dulkadiroğlu- Kayabaşı nüfusuna kayıtlı, mernis kayıtlarına göre, Oran Mah. Turan Güneş Bulvarı, A4 Blok, No: 180D iç kapı no:74 Çankaya/Ankara adresinde ikamet eder. Uyap Kaydı yok.) isimli şahsın Koza İpek Holding bünyesindeki bir çok şirkette yönetim kurulu üyesi olduğu, incelenen nüfus kaydına göre , firari şüpheli Hamdi Akın İpek in annesi olduğu , basın yayın organlarında yer alan açıklamalarından da anlaşıldığı üzere şahsın FETÖ yöneticisi Fetullah Gülen ile ilgili olarak övücü mahiyette açıklamalarda bulunduğu tespit edilmiştir.

Adı geçen şahısların liderliğini Fethullah Gülen' in yaptığı Fethullahçı Terör Örgütüne (FETÖ/PDY) mensup diğer kişiler ile ilişkilerinin belirlenebilmesi, örgüt içerisindeki hiyerarşik konumları ile görevlerinin açığa çıkarılabilmesi ve ayrıca örgüte sağlanan kayıt dışı finans desteğinin tespiti amacı ile ;

1-İsmet SİVRİOĞLU' nun kullandığı **0312 587 10 03 ve 0532 296 83 65** nolu,
2-Hüseyin ERDEM' in kullandığı **0312 221 37 44, 0312 587 10 12 ve 0533 276 33 39** nolu
3-Ali YÜKSEL' in kullandığı **0 532 568 41 68** nolu GSM hatları ile ilgili olarak uygulanan 2+1 ay tedbir süresinin 07.12.2015 tarihinde sonlanacağından;

CMK 135/4 " Ancak, örgütün faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlarla ilgili olarak gerekli görülmesi halinde, mahkeme yukarıdaki sürelere ek olarak her defasında bir aydan fazla olmamak ve toplam üç ayı geçmemek üzere uzatılmasına karar verebilir" hükmüne göre suçun örgütlü olarak işlendiği anlaşıldığından, **örgüt çerçevesinde ilk ek 1 Ay süre ile,**

4-Cafer Tekin İPEK' in kullandığı **0532 314 59 23 no lu,**
5-Hasan Burak SERTCAN' ın kullandığı **0532 452 82 11 no lu,**
6-Naci BOLAT ' ın kullandığı **0530 828 91 05 no lu,**
7-Şaban YÖRÜKLÜ' nün kullandığı **0535 228 03 46 no lu,**
8-Ali KILIÇARSLAN' ın kullandığı **0533 658 83 38 nolu**
9-Ayhan YURTTAŞ' ın kullandığı 0532 452 82 10 no lu,
10-Melek İPEK' in kullandığı 0532 645 16 12 no lu GSM hatlarıyla ilgili olarak **ilk kez iki ay süre ile;**

Dosya kapsamı ile şüphelilerin görüşmelerinin yer aldığı Ses Kayıt Çözüm Tutanaklarının birlikte değerlendirilmesinde; aşağıda kimlikleri ve telefon numaraları yazılı bulunan şüphelinin atılı suçu işledikleri hususunda somut delillere dayanan kuvvetli şüphenin mevcut olması ve örgüt içerisindeki hiyerarşik konumları ile örgüt üyesi olan diğer kişiler ile ilişkilerinin tespitine yönelik olarak başka suretle delillerin elde edilmesinin imkânının bulunmaması nedeniyle ; CMK' nun 135. maddesindeki yasal şartların mevcut olması nedeniyle iletişimin dinlenmesi, kayda alınması ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesinin uygun olacağı değerlendirilmektedir.

SN	ŞÜPHELİNİN KİMLİK BİLGİLERİ	TELEFON NUMARASI	ABONE KAYDI	MESLEK BİLGİSİ	TEDBİR SÜRESİ
1	**İsmet SİVRİOĞLU (T.C.112 967 543 86)**	**0312 587 10 03**	Koza Altın İşletmeleri A.Şti.	Serbest	135/4. Maddesinin son cümlesi uyarınca **BİR AY**
		0532 296 83 65	Koza Altın İşletmeleri A.Şti.	Serbest	

2	**Hüseyin ERDEM (T.C.406 721 830 90)**	**0312 221 37 44**	Kendi adına	Serbest	süreyle
		0312 587 10 12	Koza Altın İşletmeleri A.Şti.	Serbest	
		0533 276 33 39	Koza Altın İşletmeleri A.Şti.	Serbest	
3	**Ali YÜKSEL (T.C.373 210 981 26)**	**0532 568 41 68**	ATP Havacılık Tic.A.Şti.	Serbest	
4	**Cafer Tekin İPEK (T.C.241 879 427 48)**	**0532 314 59 23**	Koza Anadolu Metal Madencilik İşlt.A.Ş.	Serbest	135/4. Maddesinin ikinci cümlesi uyarınca İlk Kez **İKİ AY** Süreyle
5	**Hasan Burak SERTCAN (T.C.131 712 450 26)**	**0532 452 82 11**	ATP Havacılık Tic.A.Şti.	Serbest	
6	**Naci BOLAT (T.C.531 256 689 38)**	**0530 828 91 05**	İpek Doğal Enerji Kayn.Araş ve Ürt.A.Ş.	Serbest	
7	**Şaban YÖRÜKLÜ (T.C.221 186 012 14)**	**0535 228 03 46**	Kendi adına	Serbest	
8	**Ali KILIÇARSLAN (T.C.555 523 437 54)**	**0533 658 83 38**	Koza İpek Tedarik Dan ve Araç Kiralama	Serbest	
9	**Ayhan YURTTAŞ (T.C. 14458154642)**	**0532 452 82 10**	Koza İpek Basın ve Basım San.Tic. A.Ş	Serbest	
10	**Melek İPEK (T.C. 24196942456)**	**0532 645 16 12**	Koza İpek Holding A.Ş.	Serbest	

Şüpheliler hakkında 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 6526 Sayılı Kanun ile değişik 135-(1). Maddesince iletişimin dinlenmesi, kayda alınması, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine ilişkin kararın ilgili mahkemeden aldırılması hususunda gereğinin takdir ve ifası kamu adına talep olunur. **07/11/2015**

Musa YÜCEL
Cumhuriyet Savcısı

Her ne kadar sanık müvekkilin bahse konu telefon numarasını kullanmadığı, dolayısıyla BYLOCK kullanım iddiasının da sanık müvekkille ilgisinin bulunmadığı, yukarıdaki anlatımlarımızdan hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde açık olmasına karşın, müvekkilin tutukluluğunun en önemli gerekçesi gösterilen bu konuda özel bir hassasiyete sahibiz.

Dolayısıyla soruşturma savcısının talep yazılarına binaen verilen GSM hattının dinlenmesine ilişkin Mahkeme kararlarında da, bahse konu GSM hattının müvekkil tarafından kullanılmadığı nettir. Bu sebeple bu kararlarda aşağıda ayrıntılı olarak ele alınmıştır.

Müvekkilin iletişimin dinlenmesi ve kayıt altına alınması ile ilgili olarak; Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 11.12.2015 tarih ve 2015/66 Teknik Takip sayılı kararıyla, 5271 sayılı CMK' nun 135/4 maddesi gereğince, **İLK KEZ 2 AY SÜRE İLE DİNLENMESİNE** karar verilmiştir.

Bu 2 aylık süre dolduktan sonra, bu kez yine soruşturma savcısının talebi ile Ankara 10. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 02.03.2016 tarih ve 2016/3 Teknik takip sayılı kararıyla, sanık müvekkilin kullanmış olduğu 0532 314 59 23 no'lu GSM hattının dinleme **tedbirinin 1 AY SÜRE İLE UZATILMASINA** karar verilmiştir.

Son olarak; bu süre dolduktan sonra **MÜVEKKİLİN TUTUKLANMASI İLE SON BULAN** 25.04.2016 tarihine kadar Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 31.03.2016 tarih ve 2016/42 Teknik Takip sayılı kararı ile sanık müvekkilin telefonu toplamda 4 ay dinlenilmiştir.

İlgili Mahkeme kararları aşağıda sunulmuş olup, Sayın Soruşturma Savcısının talep yazılarına binaen Mahkemelerce verilen dinleme

kararlarında bahse konu numaranın sanık Hasan Burak SERTCAN tarafından kullanıldığı ve bu şahıs hakkında da dinleme kararları verildiği anlaşılmaktadır.

Ayrıca bundan daha ilginci, sanık müvekkil 25.04.2016 tarihinde tutuklandığında, hakkındaki iletişimin dinlenmesine cezaevinde olması nedeniyle son verilmiştir. Ancak BYLOCK kullanıldığı iddia edilen 0532 452 82 11 no'lu GSM hattının dinlenilmesine devam edilmiştir. Bu husus dahi başlı başına müvekkilin BYLOCK isimli programı kullanmadığının açık delilidir.

Sayın Mahkemenizce, dava açıldıktan ve tensip yapıldıktan hemen sonra, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na müzekkere yazılarak BYLOCK kullanım listeleri ve kullananların içeriklerinin gönderilmesi istenilmiştir. (Sayın Mahkemenizin 06.07.2017 tarihli müzekkeresi) Sayın Mahkemeniz tarafından yazılan bu müzekkere de **İLK KEZ MÜVEKKİLİN İÇİNDE OLDUĞU SANIKLARIN T.C. KİMLİK NUMARASI İLE BYLOCK SORGULAMASININ YAPILMASI SAĞLANILMIŞTIR.** Sorgulamaya binaen Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı (03.08.2017 tarihli) tarafından Sayın Mahkemenize gönderilen cevabi yazıda da **T.C. KİMLİK NUMARASI ÜZERİNDEN SORGULAMASI YAPILAN MÜVEKKİLİN BYLOCK KULLANMADIĞI** belirlenmiştir.

Müvekkilin kullanmış olduğu 0532 314 59 23 numaralı telefon ile ilgili olarak 5271 sayılı CMK'nun 135. Maddesi uyarınca verilen iletişimin dinlenilmesi ve kayıt altına alınmasına ilişkin Mahkeme kararları aşağıda sunulmuştur. Söz konusu kararlarda yine BYLOCK kullanıldığı iddia edilen 0532 452 82 11 numaralı telefonun sanık Hasan Burak SERTCAN isimli şahsa ait olduğu ve yine bu numara içinde 5271 sayılı CMK'nın 135. Maddesi uyarınca dinleme kararı verildiği net bir şekilde görülmektedir.

G İ Z L İ

T.C.
ANKARA
9. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

TÜRK MİLLETİ ADINA
K A R A R

KARAR NO : 2015/66 Teknik Takip
BAŞKAN : HASAN ŞATIR 31079
ÜYE : BUKET DEMİREL 32167
ÜYE : Seyhan AKSAR ORKUN 33853
KATİP : Osman BOLAT 155168

TALEP

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Teknik Büro **09/12/2015 tarih ve 2014/119687** soruşturma sayılı yazısı ile; aşağıda belirtilen şüpheliler hakkında iletişimin dinlenmesi yönünde karar verilmesi talep edilmiştir.

GEREKÇE:

Talep CMK 135. Maddesine dayalı iletişimin dinlenmesi isteminden ibarettir.

Talebe konu dosyanın incelenmesinde **"Suçtan Kaynaklanan Malvarlığı Değerlerini Aklamak, Anayasal Düzene ve Bu Düzenin İşleyişine Karşı Suçlar"** suçuna yönelik soruşturmanın yürütüldüğü; şüpheliler İsmet SİVRİOĞLU(T.C. 11296754386), Hüseyin ERDEM (T.C. 40672183090) ve Ali YÜKSEL (T.C. 37321098126) isimli şahısların haklarında CMK135/4 md. üçüncü cümle uyarınca ilk kez 2 aylık süreden sonraki bir ay süreyle iletişimin dinlenmesi talep edilmiş ise de, Mahkememizce yapılan incelemede iş bu şüpheliler İsmet SİVRİOĞLU(T.C. 11296754386), Hüseyin ERDEM (T.C. 40672183090) ve Ali YÜKSEL (T.C. 37321098126) haklarında 09/09/2015 tarihinde CMK 135/4 md 2. Cümle gereğince 7. Ağır Ceza Mahkemesinden 2 aylık dinleme kararı verildiği, Bilahare Cumhuriyet Savcılığının talebi üzerine 06/11/2015 tarihinde aynı şüphelilerin hakkında 09/09/2015 tarihli kararda mevcut olan bir kısım telefonları için; 5237 sayılı 135/4 md. 3. Cümlesince ilk kez 2 aylık süreden sonraki bir ay süre ile dinleme kararının verildiği,

09/12/2015 tarihli Cumhuriyet Başsavcılığının talebinde aynı şüphelilerin "İsmet SİVRİOĞLU(T.C. 11296754386), Hüseyin ERDEM (T.C. 40672183090) ve Ali YÜKSEL (T.C. 37321098126) " de daha önce verilen ve 1 ay uzatılan (ek 1. aydan sonra) yeniden ve aynı telefon numaralarına ilişkin ilk iki aylık ana karardan sonra ilk kez istenilen bir aylık süre olarak CMK 135/4 md. üçüncü cümle olarak mükerrer talepte bulunulduğu ancak telefon CMK 135/4 md son cümle gereğince iki aylık ana karardan sonra ikinci ek bir aylık dinleme olarak yapılması gerekirken; yanlış talepte bulunulduğu ancak evrak itibari ile delil durumu da nazara alınarak dinlemenin CMK 135/4 md. son cümle gereğince devamı gerektiğinden esas yönüyle bu talebin maddi hata olarak değerlendirilmiş ve talep 135/4 md. son cümlesince 2+1 aylık karardan sonra 1. Ek olan (1 aylık) dinleme kararı verilmiştir.

İlk kez dinleme talep edilen şüphelilerin değerlendirilmesinde ise yukarıda ismi geçen 3 şüphelinin yapmış oldukları telefon görüşmeleri, irtibatta bulundukları kişiler ve diğer delil durumları da nazara alınmak sureti ile soruşturma dosyası kapsamına göre talebin soruşturmayı açıklığa kavuşturacak nitelikte olduğu, suç işleme yöntemi göz önüne alınarak zanlıların tüm suç kanıtları ile birlikte ele geçirilmesi açısından başka bir yöntem bulunmadığı, suçların işlenmesinin önlenmesi ve kamu düzeninin sağlanması açısından bunun gerekli olduğu kanaatine varıldığından, söz konusu iletişim araçlarının dinlenilmesi talebinin kabulüne dair aşağıdaki şekilde karar vermek gerekmiştir.

KARAR:

1-CMK 135. maddesi gereğince talebin **KABULÜNE,**

ANKARA 9. AĞIR CEZA MAHKEMESİ 2015/66 TEKNİK TAKİP SAYILI KARARI s2

Sıra	ŞÜPHELİNİN KİMLİK BİLGİLERİ	TELEFON NUMARASI	ABONE KAYDI	TEDBİR SÜRESİ
1.	**İsmet SİVRİOĞLU** **T.C. Kimlik Numarası: 11296754386** Mehmet Talat ve Fatmatüzzehra oğlu, Bandırma 1946 doğumlu, Balıkesir Bandırma nüfusuna kayıtlı	**0312 587 10 03** **0532 296 83 65**	Koza Altın İşletmeleri A.Ş.	(Ankara 7. Ağır Ceza Mahkemesinden verilen 09/09/2015 tarih ve 2015/65 Teknik takip sayılı karar ile ilk kez 2 ay süreyle + Ankara 3. Ağır Ceza Mahkemesinden verilen 06/11/2015 tarih ve 2015/157 teknik takip sayılı kararı ile ilk kez 2 aylık süresi bitiminden sonraki bir ay) sürelerinden sonra; 135/4. Maddesinin son cümlesince birinci kez ek **BİR AY** süreyle
2.	**Hüseyin ERDEM** **T.C. Kimlik Numarası:40672183090** Hasan Kaya ve Hanife oğlu, Ergü 1949 doğumlu Erzincan Kemaliye nüfusuna kayıtlı,	**0312 221 37 44** **0312 587 10 12** **0533 276 33 39**	Hüseyin ERDEM Koza Altın İşletmeleri A.Ş.	
3.	**Ali YÜKSEL** **T.C. Kimlik Numarası:37521098126** Cahit ve Emine oğlu, Çan 1962 doğumlu Çanakkale Çan nüfusuna kayıtlı	**0532 568 41 68**	ATP Havacılık Tic. A.Ş.	
4.	**Cafer Tekin İPEK** **T.C. Kimlik Numarası:24187942748** Ali ve Melek oğlu 1965 Adana doğumlu Kahramanmaraş nüfusuna kayıtlı	**0532 314 59 23**	Koza Anadolu Metal Madencilik İŞLT. A.Ş.	135/4. Madde ikinci cümle uyarınca **İKİ AY** süreyle
5.	**Hasan Burak SERTCAN** **T.C. Kimlik Numarası:13171245026** Ali İhsan ve Tülin oğlu 1977 Ankara doğumlu Ankara nüfusuna kayıtlı	**0532 452 82 11**	ATP Havacılık Tic. A.Ş.	
6.	**Naci BOLAT** **T.C. Kimlik Numarası:53125668938** Cemal ve Şefika oğlu Akdağmadeni 01/08/1975 doğumlu, Yozgat Akdağmadeni, Şahnaderesi nüfusuna kayıtlı	**0530 828 91 05**	İpek Doğal Enerji Kayn. Araş. ve Ür. A.Ş.	
7.	**Şaban YÖRÜKLÜ** **T.C. Kimlik Numarası:22118601214** Satılmış-Fadime oğlu Boyabat 10/04/1960 doğumlu, Sinop-Boyabat-Akyörük nüfusuna kayıtlı	**0535 228 03 46**	Şaban YÖRÜKLÜ	
8.	**Ali KILIÇARSLAN** **T.C. Kimlik Numarası:55582343754** Zekariya-Gülşehri oğlu Çekerek 06/11/1972 doğumlu, Yozgat Çekerek Fuadiye nüfusuna kayıtlı	**0533 658 83 38**	Koza İpek Tedarik Dan ve Araç Kiralama	
9.	**Ayhan YURTTAŞ** **T.C. Kimlik Numarası:14458154642** Bekir ve Perihan oğlu, 1970 Ankara doğumlu Ankara nüfusuna kayıtlı	**0532 452 82 10**	Koza İpek Basın ve Basım San. Tic. A.Ş.	
10.	**Melek İPEK** **T.C. Kimlik Numarası:24196942456** Şevket ve Emine kızı 1945 Kahramanmaraş doğumlu Kahramanmaraş nüfusuna kayıtlı	**0532 645 16 12**	Koza İpek Holding A.Ş.	

Yukarıda belirtilen şüpheliler tarafından kullanıldığı belirtilen iletişim aracı hakkında karar tarihinden itibaren tabloda belirtilen süre dahilinde **"5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunun 6526 sayılı Kanun ile değişik 135/1 maddesince iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine"**

Uzatma talebinde bulunulması halinde, **şüpheliler yönünden daha önce verilmiş olan kararın** ve tedbirin süresinin belirtilmesine, uzatmayı gerektirecek kanaati oluşturacak şekilde kayıtların (CD çözümü, faaliyet raporu veya fotoğraf vb.) eklenmesine,

Kararın ve ekli evrakın gereği için Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Teknik Büroya iadesine,

Evrak üzerinde yapılan inceleme sonucu oybirliği ile 7 gün içerisinde itiraz yasa yolu açık olmak üzere karar verildi. 11/12/2015

G İ Z L İ

T.C.
ANKARA
10. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

TÜRK MİLLETİ ADINA
K A R A R

KARAR NO : **2016/3 Teknik Takip**
BAŞKAN : Mesut Seyfi YENER 35164
ÜYE : Songül İNCEMAN 37588
ÜYE : Gülsay TURAN 38253
KATİP : Hayati YAĞCI 155175

TALEP

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Teknik Büro **29/02/2016** tarih ve **2014/119687** soruşturma sayılı yazısı ile; talep evrakındaki tabloda kimlik bilgileri bulunan şüpheliler tarafından kullanıldığı belirtilen iletişim araçları hakkında iletişimin dinlenmesi, kayda alınması, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi yönünde karar verilmesi talep edilmiştir.

GEREKÇE:

Talep CMK 135. Maddesine dayalı iletişimin dinlenmesi isteminden ibarettir

Talebe konu dosyanın incelenmesinde ***"Silahlı Terör Örgütüne Üye Olmak, Suçtan Kaynaklanan Malvarlığı Değerlerini Aklamak, Anayasal Düzene ve Bu Düzenin İşleyişine Karşı Suçlarından"*** soruşturmanın yürütüldüğü, soruşturma dosyası kapsamında;

Şüpheliler hakkında CMK'nun 135. maddesindeki yasal şartların oluşması nedeniyle, Ankara Ağır Ceza Mahkemelerince iletişimin dinlenmesi, kayda alınması, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine ilişkin kararlar verilmiştir.

Şüpheliler Cafer Tekin İPEK, Hasan Burak SERTCAN, Şaban YÖRÜKLÜ, Ayhan YURTTAŞ ve Melek İPEK'in, hakkında Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesinin 04/02/2016 tarihli 2016/8 teknik takip sayılı iletişimin dinlenmesi, kayda alınması ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine ilişkin kararı verilmiş olup, tedbir süresinin sona erdiği, şüphelilerin halen atılı suçu işlemeye devam ettiğinin anlaşıldığının belirtilmiş olması

Şüphelinin atılı suçu işlediği hususunda somut delillere dayanan kuvvetli şüphelerin varlığı görülmekle birlikte, başka suretle delillerin elde edilmesinin imkanının bulunmaması, soruşturma dosyası kapsamına göre talebin soruşturmayı açıklığa kavuşturacak nitelikte olduğu, suç işleme yöntemi göz önüne alınarak zanlıların tüm suç kanıtları ile birlikte ele geçirilmesi açısından başka bir yöntem bulunmadığı, suçların işlenmesinin önlenmesi ve kamu düzeninin sağlanması açısından bunun gerekli olduğu, daha önce karar verilirken gerekli olan koşulların bu kezde daha fazlası ile varolduğu kanaatine varıldığından, talebinin kabulüne dair aşağıdaki şekilde karar vermek gerekmiştir.

KARAR:

1-5271 sayılı CMK 135-(1). Maddesi gereğince talebin **KABULÜNE,**

Sıra	ŞÜPHELİNİN KİMLİK BİLGİLERİ	TELEFON NUMARASI	ABONE KAYDI
1.	**Cafer Tekin İPEK T.C. No:24187942748** Ali ve Melek oğlu 1965 Adana doğumlu Kahramanmaraş nüfusuna kayıtlı	**0532 314 59 23**	Cafer Tekin İPEK
2.	**Hasan Burak SERTCAN T.C. No:13171245026** Ali İhsan ve Tülin oğlu 1977 Ankara doğumlu Ankara nüfusuna kayıtlı	**0532 452 82 11**	ATP İnşaat Ve Ticaret A.Ş.
3.	**Şaban YÖRÜKLÜ T.C. No:22118601214** Satılmış-Fadime oğlu Boyabat 10/04/1960 doğumlu, Sinop-Boyabat-Akyörük nüfusuna kayıtlı	**0532 296 45 84**	Koza Anadolu Metal Madencilik İşlet. A.Ş.
4.	**Ayhan YURTTAŞ T.C. No:14458154642** Bekir ve Perihan oğlu, 1970 Ankara doğumlu Ankara nüfusuna kayıtlı	**0532 437 07 70**	Ayhan YURTTAŞ
5.	**Melek İPEK T.C. No:24196942456** Şevket ve Emine kızı 1945 Kahramanmaraş doğumlu Kahramanmaraş nüfusuna kayıtlı	**0532 645 16 12**	Koza İpek Holding A.Ş.
		0533 341 05 83	Cafer Tekin İPEK
5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 6526 Sayılı Kanun ile değişik 135-(1). maddesince iletişimin dinlenmesi, kayda alınması, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi amacıyla, telekomünikasyon yoluyla yapılan iletişimin denetlenme süresinin CMK'nın 135-(4). maddesinin son cümlesince (ek birinci) **BİR AY SÜREYLE UZATILMASINA,**			

2-Yukarıdaki tabloda şüpheliler tarafından kullanıldığı belirtilen iletişim araçları hakkında karar tarihinden itibaren tabloda belirtilen süre dahilinde 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 6526 Sayılı Kanun ile değişik 135-(1).maddesince **"iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine",**

3-Abone kayıt bilgileri karar ile uyumlu olmayan numaranın/numaraların TİB tarafından işleme konulmayarak mahkememize bilgi verilmesine,

4-Uzatma talebinde bulunulması halinde, **şüpheliler yönünden daha önce verilmiş olan kararın** ve **tedbirin süresinin belirtilmesine**, uzatmayı gerektirecek kanaati oluşturacak şekilde kayıtların (CD çözümü, faaliyet raporu veya fotoğraf vb.) eklenmesine,

5- Kararın ve ekli evrakın gereği için Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Teknik Büroya iadesine,

Evrak üzerinde yapılan inceleme sonucu oybirliği ile ? gün içerisinde itiraz yasa yolu açık olmak üzere karar verildi. **02/03/2016**

G İ Z L İ

T.C.
ANKARA
2. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

TÜRK MİLLETİ ADINA
K A R A R

KARAR NO : **2016/42 Teknik Takip**
BAŞKAN : Musa YEŞİL 31608
ÜYE : Cafer AŞIK 39644
ÜYE : Numan KILIÇ 40187
KATİP : Hayati YAĞCI 155175

TALEP

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Teknik Takip **30/03/2016** tarih ve **2014/119687** soruşturma sayılı yazısı ile; talep evrakındaki tabloda kimlik bilgileri bulunan şüpheliler tarafından kullanıldığı belirtilen iletişim araçları hakkında iletişimin dinlenmesi, kayda alınması, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesi yönünde karar verilmesi talep edilmiştir.

GEREKÇE:

Talep CMK 135. Maddesine dayalı iletişimin dinlenmesi isteminden ibarettir.

Talebe konu dosyanın incelenmesinde ***"Silahlı Terör Örgütüne Üye Olmak, Suçların Kuruluşunun Mahiyetini Değerlerini Aklamak, Anayasal Düzene ve Bu Düzenin İşleyişine Karşı Suçlar"*** suçuna yönelik soruşturmanın yürütüldüğü, soruşturma dosyası kapsamında;

Şüpheliler hakkında CMK'nun 135. maddesindeki yasal şartların oluşması nedeniyle, Ankara Ağır Ceza Mahkemelerince iletişimin dinlenmesi, kayda alınması, sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine ilişkin kararlar verildiği,

Şüpheliler Cafer Tekin İPEK, Hasan Burak SERTCAN, Şaban YÖRÜKLÜ, Aylan YURTTAŞ ve Melek İPEK'in, hakkında Ankara 10. Ağır Ceza Mahkemesinin 02/03/2016 tarihli 2016/3 teknik takip sayılı iletişimin dinlenmesi, kayda alınması ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine ilişkin kararı verilmiş olup, tedbir süresinin 02/04/2016 tarihinde sona ereceği, şüphelilerin halen atılı suçu işlemeye devam ettiği belirtilerek şüphelilerin kullandığı belirtilen iletişim araçları hakkında iletişim dinlenmesine, kayda alınmasına ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine karar verilmesinin talep edildiği anlaşılmakla;

Şüphelilerin atılı suçu işlediği hususunda somut delillere dayanan kuvvetli şüphelerin varlığı görülmekle birlikte, başka suretle delillerin elde edilmesinin imkanının bulunmaması, soruşturma dosyası kapsamına göre talebin soruşturmayı açıklığa kavuşturacak nitelikte olduğu, suç işleme yöntemi göz önüne alınarak zanlıların tüm suç kanıtları ile birlikte ele geçirilmesi açısından başka bir yöntem bulunmadığı, suçların işlenmesinin önlenmesi ve kamu düzeninin sağlanması açısından bunun gerekli olduğu, daha önce karar verilirken gerekli olan koşulların bu kezde daha fazlası ile varolduğu kanaatine varıldığından, talebinin kabulüne dair aşağıdaki şekilde karar vermek gerekmiştir.

KARAR:

1-5271 sayılı CMK 135-(1). Maddesi gereğince talebin **KABULÜNE,**

Sıra	ŞÜPHELİNİN KİMLİK BİLGİLERİ	TELEFON NUMARASI	ABONE KAYDI	TEDBİR SAYISI/SÜRESİ
1.	**Cafer Tekin İPEK** T.C. Numarası:24187942748 Ali ve Melek oğlu 1965 Adana doğumlu Kahramanmaraş nüfusuna kayıtlı	**0532 314 59 23**	Cafer Tekin İPEK	CMK'nın 135-(4). maddesinin son cümlesince (ek ikinci) **BİR AY SÜR İLE UZATILMASINA**
2.	**Hasan Burak SERTCAN** T.C. Numarası:13171245026 Ali İhsan ve Tülin oğlu 1977 Ankara doğumlu Ankara nüfusuna kayıtlı	**0532 452 82 11**	ATP İnşaat Ve Ticaret A.Ş.	
3.	**Şaban YÖRÜKLÜ** T.C. Numarası:22118601214 Satılmış-Fadime oğlu Boyabat 10/04/1960 doğumlu, Sinop-Boyabat-Akyörük nüfusuna kayıtlı	**0532 296 45 84**	Koza Anadolu Metal Madencilik İşlet. A.Ş.	
4.	**Ayhan YURTTAŞ** T.C. Numarası:14458154642 Bekir ve Perihan oğlu, 1970 Ankara doğumlu Ankara nüfusuna kayıtlı	**0532 437 07 70**	Ayhan YURTTAŞ	
5.	**Melek İPEK** T.C. Numarası:24196942456 Şevket ve Emine kızı 1945 Kahramanmaraş doğumlu Kahramanmaraş nüfusuna kayıtlı	**0532 645 16 12**	Koza İpek Holding A.Ş.	
		0533 341 05 83	Cafer Tekin İPEK	

2-Yukarıdaki tabloda şüpheliler tarafından kullanıldığı belirtilen iletişim araçları hakkında karar tarihinden itibaren tabloda belirtilen süre dahilinde 5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 6526 Sayılı Kanun ile değişik 135-(1).maddesince "**iletişimin dinlenmesine, kayda alınmasına ve sinyal bilgilerinin değerlendirilmesine**",

3-Abone kayıt bilgileri karar ile uyumlu olmayan numaraların/numaraların TİB tarafından işleme konulmayarak mahkememize bilgi verilmesine,

4-Uzatma talebinde bulunulması halinde, **şüpheliler yönünden daha önce verilmiş olan kararın** ve **tedbirin süresinin belirtilmesine**; uzatmayı gerektirecek kanaati oluşturacak şekilde kayıtların (CD çözümü, faaliyet raporu veya fotoğraf vb.) eklenmesine,

5-Kararın ve ekli evrakın gereği için ilgili kolluk görevlisi aracılığı ile Cumhuriyet Başsavcılığı'na iadesine,

Evrak üzerinde yapılan inceleme sonucu oybirliği ile 7 gün içerisinde itiraz yasa yolu açık olmak üzere karar verildi. **31/03/2016**

6- Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 2014/37666 Sayılı FETÖ/PDY Ana Çatı Soruşturması Kapsamında HTS kaydı alınan 72 şahsa ait 336 numaranın irtibatlı olduğu karşı numaralarla karşılaştırmalar yapılmıştır. HTS kaydı alınan 72 şahsa ait 336 numaranın irtibatlı olduğu karşı numaraların abone bilgilerinde T.C. numaraları kullanılarak yapılan karşılaştırma sonucu, abone bilgilerine rastlanılan şahıslar konusunda aşağıda ayrıntılı savunmalarımızı arz ediyoruz.

KOM Daire Başkanlığı tarafından düzenlenen 26.05.2017 tarihli TUTANAK'da, sanık müvekkil **Cafer Tekin İPEK'in "çatı ana dosyada" sanık olan şahıslardan konuştuğu tek kişinin abisi Hamdi Akın İPEK olduğu belirtilmiştir.** Tutanağın devamında, müvekkile ait HTS analizinin yaklaşık 65 sayfa olduğu, görüşmelerin de muhtelif sayılarda olduğu anlaşılmaktadır.

Sanık müvekkil çatı ana dava dosyasında yargılanan sanıklardan iletişimde olduğu tek şahsın abisi olduğu dikkate alındığında, KOM Dairesi Başkanlığı tarafından yapılan bu tespitlerden müvekkilin aleyhine bir sonuç çıkarmak da mümkün değildir. Zira müvekkilin abisiyle telefondan konuşmasından daha doğal ve hayatın olağan akışına uygun bir durum bulunmamaktadır.

Her ne kadar bu tespitlerde sadece HTS ile ilgili analizlere yer verilmiş ise de, Sayın Mahkemenizde açılan kamu davasına konu soruşturmada, yukarıda belirtildiği gibi müvekkilin telefonu Aralık 2015'den tutuklandığı tarih 25.04.2016 tarihine kadar dinlenilmiştir.

Bu sebeple dinleme neticesinde kayda alınan ve dosya içerisine konulan telefon görüşmeleri ile ilgili de savunma yapma gereği hasıl olmuştur. Dinlemenin olduğu bu 4 aylık dönem içerisinde sanık müvekkilin sadece ve sadece 13 adet görüşmesinde suç unsuru olduğu düşüncesiyle, iletişimi kayda alınmış ve dosya içerisine konulmuştur. Diğer tüm dinlemeler imha edilmiştir.

Bu 13 adet telefon görüşmesinin tamamı da; suç unsuru içermeyen, sanık müvekkile herhangi bir suç isnadı yöneltilebilecek mahiyette içerik taşımayan, sosyal, gündelik konulara ilişkin telefon görüşmeleri olduğu görülmektedir. Soruşturma Savcısı tarafından da bu durum tespit edilmiş olacak ki, iddianame de görüşmelerin hiçbiri sanık müvekkil aleyhine delil olarak gösterilmemiştir. Ancak 5271 sayılı CMK'nun 160. maddesi gereğince, şüphelinin lehine olan delilleri de toplamak, soruşturma savcısının görevleri arasında sayıldığından, en azından iddianame bir cümle de olsa **tutuklu bulunan sanığın iletişiminin tespiti nedeniyle kayıt altına alınan görüşmelerde herhangi bir suç unsuru içeren görüşemeye**

rastlanılmadığının yazılmasını beklemenin yanlış olmayacağı düşüncesindeyiz.

2. GÜVENİ KÖTÜYE KULLANMA SUÇUNA İLİŞKİN SAVUNMALARIMIZ:

i) Sayın Mahkemenizce; iddianameye konu güveni kötüye kullanma suçları açısından GÖREVSİZLİK kararı verilmesini arz ediyoruz. Şöyle ki;

6362 sayılı kanunun görev ve yetki başlık maddesi aynen:

"**MADDE 116 -** (1) Bu Kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı yargılama yapmaya Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun ihtisas mahkemesi olarak görevlendireceği **asliye ceza mahkemeleri yetkilidir.**" şeklindedir.

Dosyaya yansıyan MASAK raporlarında açıkça yer aldığı üzere; Koza İpek Holding A.Ş nin hesaplarına kaynağı belirsiz para girişi olmadığı gibi nakit çıkışı da olmamıştır.

Her ne kadar soruşturmanın hızlı ve etkin yürütülmesi için farklı iki Mahkemenin görev alanına giren suçların aynı savcı tarafından soruşturulmasında hukuken bir sakınca yoksa da Mahkemelerin görevleri kanunla belirlendiğinden ve Sermaye Piyasası Kanununda bu kanunda tanımlanan suçlar açısından, asliye ceza mahkemelerinin görevlendirileceği açıkça belirtilmiş olduğundan, güveni kötüye kullanma suçları açısından davanın ilgili asliye ceza mahkemesinde açılması zaruridir. Zira 5271 sayılı CMK' nın 8. vd maddelerinin iş bu davada uygulanma olanağı yoktur.

Bu açıdan dosyanın güveni kötüye kullanma suçu açısından asliye ceza mahkemesine gönderilmesini arz ediyoruz.

ii) İddianameye konu Güveni kötüye kullanma suçu iddianamenin 228 v.d sayfalarında olup, bahse konu suçla ilgili olarak giriş bölümünde aynen:

"*Cumhuriyet Başsavcılığımızca 01/09/2015 tarihinde Koza İpek Holding bünyesinde bulunan şirketlerde yapılan aramalarda el konulan tüm defterler , faturalar , makbuzlar ile mali kayıtlar üzerinde bilirkişi heyetince yapılan inceleme neticesinde düzenlenen rapor ile ilgili tüm belgeler ; holding bünyesinde yer alan ve sermayesinin bir bölümü halka arz edilmiş olan*

şirketlerde herhangi bir usulsüzlük yapılıp yapılmadığının belirlenmesi amacı ile Sermaye Piyasası Kurulu Başkanlığına gönderilmiştir." Şeklindedir.

Bu haliyle 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunun 115 maddesine aykırı davranıldığı, yukarıda iddianameden alıntılanan bölümle sabit haline gelmiştir.

Sermaye Piyasası Kanununu Madde 115.
Yazılı başvuru ve özel soruşturma usulleri
MADDE 115-(1) Bu kanunda tanımlanan veya atıfta bulunulan suçlardan dolayı soruşturma yapılması, Kurul tarafından Cumhuriyet Başsavcılığına yazılı başvuruda bulunulmasına bağlıdır. Bu başvuru mahkeme şartı niteliğindedir.

Hükmü düzenlenmiştir.

Yukarıda açıkça belirtildiği üzere, herhangi bir şirketin SPK kanuna muhalefet edip etmediğine ilişkin soruşturmaya başlamak için öncelikle Kurul yani SPK tarafından Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunulması bir muhakeme şartıdır. İş bu iddianameye konu suç duyurularının tamamında savcılık bir suç işlenip işlenmediğini Sermaye Piyasası Kuruluna sormuştur. Bu nedenle iş bu iddianameye konu suç duyuruları öncelikle usuli açıdan hatalı olmuştur.

6362 sayılı Sermaye Piyasasına Kanununun Güveni kötüye kullanma ve sahtecilik suçu düzenlenmiş olup, buna göre;

"MADDE 110 - (1) Aşağıdaki fiiller güveni kötüye kullanma suçunun nitelikli hâlini oluşturur; ancak bu durumda 5237 sayılı Kanunun 155 inci maddesinin ikinci fıkrasına göre hükmolunacak ceza üç yıldan az olamaz:"

Sanık müvekkil Cafer Tekin İPEK hakkında, hizmet nedeni ile güveni kötüye kullanma suçundan da tutuklama kararı verilmiştir. Esasen sanık müvekkilin işlediği iddia edilen her bir suç yönünden aşağıda ayrıntılı açıklamalarda bulunulmuş olup yargılama sonunda tüm suçlamalardan beraat edeceğinden kuşkumuz yoktur. Ancak bir an için söz konusu suçların tamamının sanık tarafından işlenildiği kabul edilse dahi, bu isnatlar yönünden tutukluluk halinin devamına karar verilmesi usul ve yasaya aykırıdır. Şöyle ki;

- Her ne kadar iddianamede; 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanuna muhalefet etmek suçundan 6 kez sanık müvekkilin cezalandırılması talep edilmiş ise de; Sayın Mahkemenizce savunmalarımıza itibar edilmeyip, sanık müvekkilin cezalandırılması cihetine gidilecek olsa dahi sanık hakkında tek bir suç açısından hüküm kurulup, 5237 sayılı TCK' nun

43. maddesinin uygulanması durumu söz konusu olacaktır. Yargıtayın istikrar kazanmış içtihatları da bu yönde olup, dilekçemiz ekinde sunulmuştur.

- 671 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 32 . maddesi aynen:

MADDE 32- 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 6- 1/7/2016 tarihine kadar işlenen suçlar bakımından; 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun kasten öldürme suçları (madde 81, 82), üstsoya, altsoya, eşe veya kardeşe ya da beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı işlenen kasten yaralama ve neticesi sebebiyle ağırlaşmış yaralama suçları, cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlar (madde 102, 103, 104, 105), özel hayata ve hayatın gizli alanına karşı suçlar (madde 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138), uyuşturucu veya uyarıcı madde imal ve ticareti suçu (madde 188) ve İkinci Kitap Dördüncü Kısım Dördüncü, Beşinci, Altıncı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlar ile 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamına giren suçlar hariç olmak üzere, bu Kanunun;

a) 105/A maddesinin birinci fıkrasında yer alan "bir yıl"lık süre "iki yıl",

b) 107 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "üçte iki"lik oran "yarısı", olarak uygulanır." şeklindedir.

İnfaz rejiminde yapılan değişiklik ve 5237 sayılı TCK' nun 43. maddesinin uygulanma ihtimali göz önüne alındığında sanık müvekkil hakkında bu suç açısından tahliye kararı verilmesini arz ediyoruz.

HER BİR SUÇ DUYURUSU YÖNÜNDEN
ESASA İLİŞKİN SAVUNMALARIMIZ

1. Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin iştiraki olan İngiltere'de yerleşik Koza Ltd. isimli şirket ile ilgili olarak SPK'nun 03.02.2016 tarih ve XXI-5/27-1, XXI-15/49-1 sayılı denetleme raporu:

SPK tarafından hazırlanan rapor ile; Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin iştiraki olarak İngiltere'de kurulan Koza Ltd. isimli şirkete 60 Milyon GBP sermaye gönderildiği, onay olmaksızın imtiyazlı paylar oluşturulduğu, tüm bu, işlemlerin başından itibaren usulsüz olduğu, bu şekilde Koza Altın İşletmeleri A.Ş. 'nin zarara uğratıldığı iddia edilmiş ve 6362

sayılı Kanunu'nun 21, 110/c ve TCK 155 maddesi kapsamında işlem yapılmak üzere Savcılık makamına iletilmiştir.

İş bu söz konusu rapor; usule ve esasa ilişkin hatalar içermekte olup, bahsi geçen eylemlerin hiçbirisinin hukuka aykırı olmadığı gibi SPK raporuna göre de hüküm tesis edilmesi mümkün değildir. Şöyle ki;

I- Öncelikle, iddianamede bahsi geçen Koza Ltd. şirketinin; niteliği ile nasıl ve kimler tarafından kurulduğu, sonrasında, Koza Ltd. sermayesinde Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK lehine imtiyaz oluşturulmasının SPKn 21. maddesinde tanımlanan **"örtülü kazanç aktarımı müessesesi ve güveni kötüye kullanma suçu "** iddiasının hukuken hiçbir temelinin bulunmadığı, dolayısıyla örtülü kazanç aktarımından söz etmenin mümkün olmadığından bahsedilecektir.

1. KOZA LTD.'NİN KURULUŞU:

Koza Ltd., "2006 sayılı Şirketler Kanunu" hükümleri uyarınca, 08956179 sicil numarasıyla, **24.03.2014 tarihinde**, Londra Ticaret Odasına (İngiltere'de Halka açık bilgi kaynağı olan Company House) tescil ve ilan edilmek suretiyle kurulmuş bir ticaret şirketidir. Şirket Merkezi, Londra-İngiltere olup; İngiliz Kanunları ve İngiltere mevzuatına uygun olarak kurulmuş ve ticari faaliyetlerine bu kapsamda devam etmektedir. Koza Ltd., Türkiye'de faaliyet gösteren Halka Açık, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin % 100 iştiraki ile kurulmuş bir ticari şirkettir.

Koza İpek Grubu, İpek ailesi fertleri tarafından kurulmuş şirketler grubudur. Müvekkil sanık Cafer Tekin İPEK ve abisi Hamdi Akın İpek, İpek Koza Grup şirketlerinin ve dolayısıyla Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin kurucu ortaklarındandır. Koza İpek Grubu içerisinde yer alan Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'de, İpek Ailesinin 6 ferdi, kurucu ortak ve hakim hissedar konumundadır. **(Koza İpek Şirket Grubunun hissedarlık durumunu gösteren tablo ilişikte sunulmaktadır (EK-1))**

Haziran, 2012'ye kadar maden ocağı ruhsatları Enerji ve Tabi Kaynaklar Bakanlığı'na bağlı Maden İşleri Genel Müdürlüğü'nden (MİGEM) alınmaktayken; 16.06.2012 tarih ve 28325 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan 2012/15 sayılı Başbakanlık genelgesi ile kamu kurum ve kuruluşlarının sahip oldukları taşınmazların kullanımı; Orman izinlerinin

verilmesi, izin sürelerinin uzatılması, kısaca maden ruhsatları ve izinleri ile ilgili tüm tasarruflar, Başbakanlık iznine tabi kılınmıştır.

Madencilik sektöründe faaliyet gösteren Koza Altın İşletmeleri A.Ş. de, söz konusu genelgeden kaynaklı olarak, geciken izinler sebebiyle, Koza grubunun ekip ve ekipmanları atıl kalmaması için zaten var olan yurt dışına açılma planlarını daha kısa vadeye çekmek durumunda kalmıştır. Bu anlamda ilk olarak, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından, 28.01.2014 tarihli **"özel durum açıklaması"** adı altında Kamuoyu Aydınlatma Platformu (KAP)'ta açıklama yapılmış ve yurt dışında madencilik faaliyetlerinde bulunmaya yönelik işlemlere hız verileceği duyurulmuştur. **(EK-2)**

Bu duyurudan sonra 25.03.2014 gün ve 2014/13 sayılı kararla, yurt dışında madencilik faaliyetlerinde bulunmak üzere, % 100 Koza Altın İşletmeleri İştiraki olarak İngiltere'de merkezli şirketin kurulması aşamasındaki tüm çalışmaları gerçekleştirmek, üzere görevlendirme yapılmış **(EK-3)**; 24.03.2014 tarihinde, İngiltere'de şirket kurulması için gerekli yasal prosedür ve izin tamamlandıktan sonra, şirketin aktif hale gelebilmesi için gereken sermayenin sağlanabilmesi amacıyla, % 100 Koza Altın İşletmeleri iştiraki olan Koza Ltd.'ye, 60 milyon Pound kuruluş sermayesi transfer edilmesine ilişkin 31.03.2014 gün ve 2014/14 sayılı yönetim kurulu kararı alınmıştır. **(EK-4)** Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin halka açık şirket olması sebebiyle, tüm hissedarları ilgilendiren, kuruluş sermayesi transferine ilişkin 31.03.2014 günlü Yönetim Kurulu Kararı, aynı gün KAP'ta duyurulmuştur. **(EK-5)**

Kısaca toparlamak gerekirse, Koza Altın işletmelerinin Türkiye'deki madencilik faaliyetleri, durma noktasına geldiğinden; yatırımcıların zarar etmemesi, şirketin uzun ve orta vadeli hedeflerine ulaşabilmesi amacıyla, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin % 100 iştirakiyle Koza Ltd. şirketi kurulmuştur.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin yönetim kurulunun yetkisi dahilinde almış olduğu ve KAP'ta bildirimi yapılan yönetim kurulu kararlarına karşı, pay sahiplerinin, SPK'nu ve TTK hükümleri çerçevesinde dava açma hakkı mevcutken, yönetim kurulu kararlarına karşı açılmış herhangi bir dava bulunmamaktadır. Çünkü, yurt dışına açılarak yatırım yapmaktaki tek amacın, şirketin ve dolayısıyla tüm pay sahiplerinin daha fazla kar elde etmesi olduğu, son derece açıktır.

Pay sahipleri bilmektedir ki; Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin hisseleri, şirket yöneticilerinin doğru ve yerinde yatırımlarıyla her zaman kar etmiş ve pay sahipleri her daim kazanç elde etmişlerdir.

KOZA LTD.'NİN KURULDUĞU 24.03.2014 TARİHİNDE İDDİANAMEYE KONU SORUŞTURMA BULUNMAMAKTADIR. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş.'NİN KURUCUSU VE HİSSEDARI BULUNAN YÖNETİCİLERİ TARAFINDAN, TÜMÜYLE ŞİRKET FAALİYETLERİ ÇERÇEVESİNDE, ŞİRKETİN YURT DIŞINA AÇILARAK BÜYÜMESİ GAYESİYLE, KOZA LTD.'NİN KURULMASI YÖNÜNDE KARAR ALINMIŞTIR.

2. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş. ve KOZA LTD. ŞTİ.'NİN, ESAS SÖZLEŞMELERİNE DAYALI OLARAK, A GRUBU İMTİYAZLI PAY TESİS ETMESİ, TTK VE SPKn'na TAMAMEN UYGUNDUR.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin esas sözleşmesi ilişikte sunulmuştur. **(EK-6)** Esas sözleşmenin 7. Maddesi, "Yönetim Kurulu Teşkili ve Süresi" başlığını taşımaktadır. Anılan maddede görüleceği üzere, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin yönetim kurulu üyeleri A GRUBU HİSSEDARLARDAN OLUŞMAKTADIR. Esas sözleşmenin aynı maddesi gereği, KOZA Altın İşletmeleri A.Ş.'nin yönetim kurulu Başkan ve Başkan Yardımcısı da A GRUBU HİSSEDARLAR OLMAK DURUMUNDADIR. Şirket esas sözleşmesi, şirketin anayasası statüsündedir. Dolayısıyla, KOZA Altın İşletmeleri A.Ş.'nin % 100 iştiraki olan KOZA Ltd. Şti.'nin yönetim kurulunu belirleme yetkisi, A Grubu hissedarlara aittir.

Aynı şekilde, KOZA Ltd'nin ana sözleşmesini de ilişikte sunmaktayız. **(EK-7)** Koza Ltd.'ye ait esas sözleşme hükümleri uyarınca, şirketin yöneticileri A Grubu hissedarlardan oluşmaktadır. Bu iki esas sözleşme karşılaştırıldığında, benzer esas sözleşmeler olduğu ve ikisinde de A grubu imtiyazların tanındığı kolaylıkla görülebilecektir. Daha da önemlisi esas sözleşmenin, 3.2. maddesi uyarınca, A Grubu hissedarların **şirketten kar payı alma hakkı** yoktur. İngiltere'nin Resmi kurumu olan Ticaret Sicil Kurumundan temin edilen, Koza Ltd.'ye ait Hisse Tahsisi Beyannamesi'ni ekte sunmaktayız. **(EK-8)** İşbu, hisse tahsisi beyannamesi ekinde yer alan Sermaye Beyannamesinde, A Grubu Hisse Sınıfı ile ilgili açıklamada, A Grubu hisselerin, genel kurulda oy hakkı vermediği; temettü alma hakkı bulunmadığı, tasfiye halinde dahi toplam 1 Pound tutarında katılma hakkı verdiği; itfa edilebilir niteliklerinin bulunmadığı açıkça yazılıdır.

Dolaysıyla, 1,00 £ lık A Grubu hissenin, hiçbir ekonomik değeri bulunmamaktadır. A Grubu hisse, aynen KOZA Altın

İşletmeleri A.Ş.'de olduğu gibi Koza Ltd.'nin yönetimini belirlemektedir. Başka hiçbir yetkisi ve görevi yoktur. Yönetimi belirleme yetkisinin A Grubu hissedarlarda olmasının ise, ne TTK anlamında ne de 2006 sayılı İngiltere Ticaret Kanunu anlamında herhangi bir engel bulunmamaktadır.

Türkiye'de faaliyet gösteren, halka açık tüm şirketlerde, yönetim yetkisi A Grubu hissedarlara aittir. Aynı şekilde, halka açık Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nde de yönetim yetkisi, Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'in aralarında bulunduğu, şirketin kurucusu İpek Ailesi fertlerine ait A Grubu hissedarların elindedir. Kuruluşundan bugüne, yönetim şekli ve A Grubu hissedarlık statüsü hiç değişmemiştir. Halka açık Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin, A Grubu hisse sahibi ve şirket kurucusu İpek Ailesi tarafından yönetildiği, başta SPK olmak üzere tüm yatırımcılar tarafından bilinmektedir.

Halka Açık Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ni A Grubu hissedarların yönetiyor olması ve şirket yönetiminin A Grubu hissedarlarca belirleniyor olması, küçük yatırımcıyı koruma amaçlıdır. Koza Altın İşletmelerinin % 100 iştiraki olan Koza Ltd.'nin A Grubu hissedarlarca yönetilmesindeki tek gaye, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. pay sahiplerinin zarar görmesini önlemektir. Şirket yönetiminde değişiklik olması, halka açık şirketlerde, pay sahibinin hissesini satmasına haklı bir gerekçe teşkil etmektedir. Pay sahipleri ve özellikle de küçük hissedarlar, şirket yöneticilerine duydukları güven çerçevesinde yatırım yapmakta ve hisse satın almaktadırlar.

Koza İpek Holding ve bağlı şirketleri kamu şirketi veya kamu ortaklığı olan şirketler değildir. Kurucu ve ana hissedar, İpek ailesinin sahibi olduğu ve kontrol ettiği özel ticari şirketlerdir. Şirketlerin hissedarları vardır. Hissedarlarının da yasal haklarını yasal yollarla arama imkanı, yolu ve bunun yasal sureleri mevcuttur. Bu kapsamda SPK Başkanlığı, şirketlerin sahiplerinin genel kurulda verdiği kararlara, atadığı yöneticilere ve sahipleri tarafından atanmış yöneticilerin yasal mevzuat içindeki karalarına müdahalede bulunamaz. Aksi şekilde davranılması, teşebbüs hakkının ve özel mülkiyet hakkının ihlali neticesini doğurur.

3. KOZA LTD.'NİN KURULUŞU VE KOZA LTD.'NİN YÖNETİMİ İÇİN İMTİYAZLI PAY TESİSİ, SPKn 21. MADDE KAPSAMINDA ÖRTÜLÜ KAZANÇ OLARAK NİTELENDİRİLEMEZ.

Koza Ltd. ve Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yasalara uygun olarak kurulmuş ve bu çerçevede faaliyetlerini devam ettiren iki ayrı tüzel kişiliktir. Koza Ltd., % 100 pay sahipliği ile Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin iştirakidir. Koza Ltd.'nin yönetiminde, imtiyazlı pay sahiplerinin bulunması,

Koza Altın İşetmeleri A.Ş.'nin sahipliğini etkileyen bir durum değildir. Nitekim, yukarıda da arz ettiğimiz üzere, halka açık Koza Altın İşletmeleri A.Ş. de, kuruluşundan kayyım atama tarihine kadar, A Grubu İmtiyazlı hissedar Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İpek tarafından yönetilmiştir. İmtiyazlı hissedarlarca şirketlerin yönetilmesinde TTK ve SPKn'na aykırı hiçbir durum söz konusu değildir.

İddianame temelinde 2 vakıa bulunmaktadır:

1. Yurtdışında Koza Ltd.nin kurulması. Kuruluş sermayesi olan 60 milyon Pound örtülü kazanç olarak nitelendirilmektedir.

2. Koza Ltd'nin yönetimi için imtiyazlı payların tesisi örtülü kazanç aktarımı olarak nitelendirilmektedir.

Dayanılan bu iki vakıa da tamamen hukuka uygun ve yasal bir durumdur. Koza Ltd'nin kurulması için, tümüyle hakim hissedar olan Koza Altın işletmeleri AŞ'den sermaye tahsis edilmesi örtülü kazanç olarak nitelendirilemez. Bu nitelendirmenin, hukuken kabul ve izah edilebilir hiçbir tarafı yoktur. Yukarıdaki iki vakıayı aşağıda açarak izah etmemiz gerekmektedir.

1) Yurtdışında Koza Altın İşletmelerine Bağlı Bir Şirketin Kurulmasında herhangi bir hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Halka açık da olsa bir şirketin kendisine bağlı şirketler oluşturması son derece tabiidir. Sermaye Piyasası Kanunu ve ilgili mevzuatı da bunu yasaklayan bir düzenleme içermemektedir. Aksine düzenlemenin de zaten olamayacağı açıktır.

Kaldı ki, yurtdışında bir şirketin kurulmasına ilişkin karar, Koza Altın İşletmeleri AŞ.'de usulüne uygun olarak alınmış ve Kamuyu Aydınlatma Platformu'nda duyurulmuştur.

Yukarıda izah ettiğimiz üzere, madencilik sektöründe faaliyet gösteren Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin ülke içinde geciken izinler sebebi ile faaliyetini durdurmak zorunda kalınca, Koza grubunun atıl kalan ekip ve ekipmanları kullanabilmek ve yüzlerce işçisinin maaşını ödeyebilmek için faaliyetini yurtdışına kaydırma kararı almıştır.

2) Koza Ltd.nin Yönetimi İçin İmtiyazlı Paylar Tesisi, Örtülü Kazanç Aktarımı Sayılması Hukuken Mümkün Değildir.

Öncelikle belirtelim ki, Koza Ltd., halka açık bir şirket değildir. Halka açık şirket olan Koza Altın İşletmeleri Ltd.nin iştirakidir. Ayrıca imtiyazlı payların tesisi de Kanun'ca yasaklanmamıştır. Koza Ltd.'de Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK lehine tesis edilen imtiyazlar öncesinde de Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK, Koza Ltd.nin yönetimini elinde bulundurmakta idi.

Koza Ltd.'de tesis edilen imtiyazlı paylar ve buna ilişkin Kamuyu Aydınlatma Platformunda yapılan açıklamalarla ortaklardan gizlenen bir işlem olmadığı gibi yasaklanan bir işlem de tesis edilmemiştir.

1) Bir şirketin yönetiminde, doğrudan ve dolaylı olarak hakim ortak olan pay sahiplerinin yönetimde olması son derece olağandır.
2) İmtiyazların tesisinden önce de zaten Yönetim kurulu üyesi olan Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK'e sadece yönetimi belirleme yetkisi veren iki adet imtiyazlı payın tahsisiyle örtülü kazanç aktarımı suçunun muhatabı olmalarına hukuken imkan yoktur.

3) Halka açık ortaklıklarda bile imtiyazlı payların oluşturulabileceği SPK.m. 18, m. 23, m. 26, m. 28 ve m. 48'de açıkça belirtilmiştir. Bu husus sahi örtülü kazanç aktarımı olamayacağının açık göstergesidir.

3) Bu kısımda Örtülü Kazanç Aktarımı hususunu açılama zarureti hasıl olmuştur.

Örtülü kazanç aktarımı, Sermaye Piyasası Kanunu'nda düzenlenmiştir.

SPKn madde 21/1'de: ***"Halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının; yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan veya dolaylı olarak ilişkide bulundukları gerçek veya tüzel kişiler ile emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren anlaşmalar veya ticari uygulamalar yapmak veya işlem hacmi üretmek gibi işlemlerde bulunmak suretiyle kârlarını veya malvarlıklarını azaltarak veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engelleyerek kazanç aktarımında bulunmaları yasaktır."*** denilmektedir.

Kanun metnini incelediğimizde; örtülü kazanç aktarımının varlığına karar verebilmek için aşağıda yazılı unsurların bulunmasının şart olduğu görülmektedir.

a. Kazanç aktarımı, halka açık ortaklıkta ya da onun iştiraki veya bağlı ortaklığı üzerinde gerçekleştirilmelidir.
b. Kazanç aktarımı yapılan kişinin halka açık ortaklıkta ilişkisinin olması ya da işlemin ilişkili işlem olması gerekir.
c. Kazanç aktarımın yapılması şarttır.
d. Bu kazanç aktarımının piyasa teamüllerine aykırı olması da gerekir.
e. Suçun manevi unsurunun kasıt olması gerekir.

Bu çerçevede belirtmeliyiz ki her işlem, SPK.m.21 anlamında örtülü kazanç aktarımı olarak değerlendirilemez. Kaldı ki, aşağıda tafsilatıyla arz edeceğimiz gibi; **örtülü kazanç aktarımından bahsedilebilmesi için öncelikli şart kazancın aktarılmasıdır. "KAZANÇ AKTARMA İHTİMALİ" denilerek, SPK'nu 21. maddedeki şartların gerçekleştiğini ileri sürmek hukuka aykırıdır.**

Eğer bir kazanç yoksa, bir aktarım söz konusu değilse ya da var da piyasa teamüllerine aykırılık söz konusu değil ise bu halde SPK.m.21 uygulanamaz.

4) Yönetici ataması örtülü kazanç aktarımı olarak değerlendirilemez.

Sermaye Piyasası Kurulu kararı, örtülü kazanç aktarımına dayanmakla birlikte örtülü kazanç aktarımının varlığını asla tartışmamış ve değerlendirmemiştir.

Yukarıda unsurlarını verdiğimiz örtülü kazanç aktarımı işleminin varlığı için gösterilen tek delil, Koza Ltd'ye yönetim kurulu atanmasıdır.

Şirketlerin kurucusu İpek ailesi ve özellikle de Koza İpek Holding, Koza Altın İşletmeleri'nin doğrudan ve dolaylı olarak hakim hissesine sahiptir. Yani zaten yönetim kurulunu atayabilecek bir oy ve sermaye gücüne sahiptir. Hal böyle olunca esasen bir çok şirkette olduğu üzere, oy ve sermaye gücüne sahip hissedar/ların kendi istediği ve seçtiği kişiyi ya da kişileri, yönetim kuruluna seçtirmesi kadar tabii bir şey olamaz. Kaldı ki, anonim şirketler, sermaye ve oy çoğunluğunun yönetiminin esas alındığı bir şirket türüdür.

6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'na göre şirketlere ortak olanlar Yönetim Kurulu olarak atanabileceği gibi ortak olmayanlar dahi yönetici olarak atanabilmektedir. Görüleceği üzere, bir şirkete yönetici atanmasında Kanun'lar, ortak olanlar kadar ortak olmayanların da atanabilmesine imkan vermektedir (TTK.m.359).

Bu çerçevede ortaklıkta sermaye ve oy çoğunluğuna sahip olan iki kişinin (Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK) yönetici olması kadar tabii bir şey yoktur.

Yine belirtmek gerekir ki, yönetim kurulu, Sermaye Piyasası Kurulu'nun belirttiğinin aksine şirketin sahibi değildir. Yönetim kurulu ya vekalet akdine ya da hizmet sözleşmesine göre şirketi sadece yönetmeye memurdur. Yoksa yönetimin seçilmesi ile, şirketin malvarlığının yöneticiye tahsis edilmiş olmaz.

4. HAMDİ AKIN İPEK'E VE CAFER TEKİN İPEK'E HİÇBİR KAZANÇ AKTARIMI YAPILMAMIŞTIR.

Yukarıda kısaca SPK.m.21 anlamında bir örtülü kazançtan bahsedilebilmesi için mutlaka bir **kazanç aktarımının** şart olduğunu; aksi takdirde örtülü kazanç aktarımından bahsedilemeyeceğini belirtmiştik.

Sermaye Piyasası Kurulu, örtülü kazanç aktarımının varlığına karar verirken yanlış bir değerlendirme yapmaktadır. Hamdi Akın İPEK ve Cafer Tekin İPEK'e nasıl bir para aktarıldığını göstermek bir yana, belgelemek bir yana, tek kuruş bile aktarıldığına işaret edememektedir.

Koza Ltd.'nin İngiltere'deki hesapları:
1-BBVA Londra subesi GBP hesap no: **0001056027,** USD hesap no: **0001056035**. Garanti Bank istiraki olan BBVA'de bulunan her iki hesap da 24 Aralik 2015 tarihinde BBVA tarafından kapatıldığı için, şirket hesabındaki paranın tamamı (GBP 1,489,066.95), yine Koza Ltd'nin yani şirketin kendi hesabina (Client Account) aktarilmistir.
2-Isbank Londra subesi GBP hesap no: **40106001**, USD hesap no: **401060-002**;
3-Goldman Sachs yatirim hesabi.
Koza Ltd.'nin Garanti Luxemburg şubesindeki hesapları:
(i) **492/9097799 (GBP)**; (ii) **492/9186563 (GBP)**; (iii) **492/9187855 (GBP)**; (iv) **492/9186894 (GBP)**; (v) **492/9097798 (USD)**; (vi) **492/9187598 (USD)** olmak üzere, bu hesaplardan ibarettir.

Koza Ltd'nin başkaca hiçbir hesabı bulunmamaktadır. **Nitekim, Koza Ltd.'nin banka hesaplarının, tüm bilgi ve dokümanları, Koza**

Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından, 03.02.2016 gün ve 16-110 sayılı yazı ile SPK'ya verilmiştir.

Koza Ltd'nin yukarıda sayılanlar ve SPK'ya da aynen bildirilen banka hesapları dışında, hiçbir hesabı bulunmamaktadır.

Şirketin, İngiltere bankaları ve Luxemburg nezdindeki hesap durumlarını gösteren banka kayıtlarını ilişikte tekrar sunmaktayız. **(EK-10)** Yine, ekte sunulan BBVA Londra Şubesi 0001056027 nolu **şirket hesabı** ve 0001056035 (USD) **şirket hesapları** ve Koza Ltd'ye ait Goldman Sachs yatirim hesabi incelendiğinde görüleceği üzere, şirketin, 60.000.000 GBP değerindeki başlangıç sermayesi, 31 Mart 2014 tarihinde, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. hesabından, Koza Ltd.'nin BBVA Londra Şubesi 0001056027 (30,000,000 GBP) nolu 0001056035 (40,000,000 USD) hesaplarina ve Goldman Sachs yatırım hesabına (10,000,000 USD) transfer edilmiştir. Hesap özetleri incelendiğinde görüleceği üzere, 04 Nisan 2014 ve 13 Mayıs 2014 tarihlerinde, başlangıç sermayesi Koza Ltd'nin Garanti Bankası Luxemburg şubesindeki vadeli hesaplara aktarılmıştır.

Hesap hareketlerinin dökümünün yer aldığı tablolardan da açıkça görüleceği üzere, şirket hesaplarından Hamdi Akın İPEK'e yahut Cafer Tekin İPEK'e aktarılan tek bir kuruş para yoktur. Hal böyle iken, örtülü kazanç aktarımından da bahsetmeye imkan yoktur.

Bu hususta ayrıca ekte bilançolar da sunulmuştur (**EK-11)** Bilanço ve Finansal Tablolar). **Şirket sermayesinde hiç bir eksilme olmadığına göre kazanç aktarımından da bahsetmeye hukuken olanak yoktur.**

Örtülü kazanç aktarımının varlığı için şart olan kazanç aktarımını, Koza Ltd.'ye konulan 60 milyon GBP şirket sermayesi ile izaha kalkışmak ise hukuken mümkün değildir. Bir şirkete sermaye tahsisini, kazanç aktarımı saymak mümkün değildir.

5. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş.'NİN 03.02.2016 GÜN, 16-110 SAYILI YAZISI EKİNDE SPK'YA SUNULAN BİLGİ VE BELGELERDEN, "ÖRTÜLÜ KAZANÇ AKTARIMI" OLMADIĞI AÇIKÇA ANLAŞILMASINA RAĞMEN, SERMAYA PİYASASI KURULU TARAFINDAN SUÇ DUYURUSUNDA BULUNULMASI USUL VE YASAYA AYKIRIDIR.

SPK, iddialarla ilgili olarak, Koza Ltd. ile ilgili tüm bilgi ve belgeleri, Koza Altın A.Ş.'den talep etmiştir. Bunun üzerine, Koza Altın İşletmeleri A.Ş, Koza Ltd.'ye yazdığı 01.02.2016 gün, 16-099 sayılı yazıda, SPK'nın istemiş olduğu tüm belgeleri müvekkil şirketten istemiştir. Koza Ltd.

tarafından, SPK yazısı içeriğinde istenen tüm bilgi ve belgeler Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ne ulaştırılmış olup; Koza Altın İşletmeleri A.Ş. **03.02.2016 gün, 16-110 sayılı** yazıyla tüm bu belge ve dokümanları SPK'ya teslim etmiştir. **(EK-12, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından, Koza Ltd.'ye yazılan yazı ve eki SPK yazısı)**

Görüleceği üzere, SPK'nun Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'den talep ettiği, Koza Ltd. Şti.'ye ait, **tüm yönetim kurulu kararları, cari hesap ekstreleri, mal ve hizmet alım satımı ile ilgili belgeler muavin, hesap, mizan, bilanço ve gelir tabloları, Koza Ltd'nin banka hesap ekstreleri vs** tüm evrak ve dokumanlar, SPK'ya ulaştırılmıştır. SPK, elindeki banka hesap ekstreleriyle, Hamdi Akın İPEK ve müvekkil Cafer Tekin İPEK'e, Koza Ltd. Şti. hesaplarından tek kuruş dahi aktarım olmadığını görmektedir.

Yine, yönetim kurulu kararlarından, Koza Ltd. Şti.'nin kayyım atama tarihinden çok önce 24.03.2014 tarihinde, hukuka tamamen uygun olarak, yönetim kurulunun yetkisi dahilinde kurulduğunu; şirkete sermaye transferinin KAP'ta aynı gün duyurulduğunu; A Grubu hisselerin, kayyım atama tarihinden evvel 11.09.2015 tarihinde tesis edildiğini; Koza Ltd. yönetim kurulunun, A grubu imtiyazlı hisse tesis etme yetkisinin bulunduğunu ve bu yetkinin TTK hükümleri ve esas sözleşmeye dayandığını; Koza Ltd'nin malvarlığında hiçbir azalmanın olmadığını; Koza Ltd.'nin proje ve ortaklık faaliyetlerinin devam ettiğini, SPK tarafından çok NET bilinmektedir. Buna rağmen, SPK'nın müvekkillerime yönelik, "örtülü kazanç aktarımı müessesesi ve güveni kötüye kullanma" suçlamasında bulunması ve Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin malvarlığında azalma olduğunu iddia etmesi, tümüyle gerçek dışı, haksız ve hukuka aykırıdır.

2. Yönetim Kurulu Üyelerine verilen ücretler ve kar payları ile ilgili SPK'nun 24.02.2016 tarih ve XXI-17/17-1, XXVI-12/9-1 sayılı denetleme raporu:

SPK tarafından hazırlanan rapor ile, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. 2010-2015 yılları arasında yönetim kurulu üyelerine ödenen ücret, ikramiye ve kar payı tutarlarının emsallerin çok üstünde olduğu, bu surette şirketin zarara uğratıldığı iddia edilerek, mülga 2499 sayılı Kanun'un 47/1/A-6 maddesi ile 6362 sayılı Kanun'un 21,110/c ve TCK 155 maddesi kapsamında işlem yapmak üzere savcılığa iletilmiştir.

İş bu söz konusu rapor; usule ve esasa ilişkin hatalar içermekte olup, bahsi geçen eylemlerin hiçbirisinin hukuka aykırı olmadığı gibi SPK raporuna göre de hüküm tesis edilmesi mümkün değildir. Şöyle ki;

2010-2015 YILLARINDA, YÖNETİM KURULU ÜYELERİNE YAPILAN KARDAN PAY DAĞITIMI MİKTARLARI, yasal mevzuata tamamen uygundur.

A. BELİRLİ PAY GRUBUNA DAHİL YÖNETİM KURULU ÜYELERİNE KÂR PAYI DAĞITILMASININ HUKUKİ DAYANAĞI:

1-TÜRK TİCARET KANUNU

TTK'nın "Esas Sözleşme" başlıklı 339. maddesinin ikinci fıkrasının (f) bendinde, kurucularla, yönetim kurulu üyelerine ve diğer kimselere şirket kârından sağlanacak menfaatlerin şirket ana sözleşmesine yazılmasının zorunlu olduğu hükme bağlanmıştır. Yine TTK'nın 394. maddesinde, yönetim kurulu üyelerine, tutarı esas sözleşmeyle veya genel kurul kararıyla belirlenmiş olmak şartıyla huzur hakkı, ücret, ikramiye, prim ve yıllık kârdan pay ödenebileceği düzenlenmiştir. 511. madde de "Yönetim kurulu üyelerine kazanç payları, sadece net kardan ve ancak kanuni yedek akçe için belirli ayırım yapıldıktan ve pay sahiplerine ödenmiş sermayenin yüzde beşi oranında veya esas sözleşmede öngörülen daha yüksek bir oranda kar payı dağıtıldıktan sonra verilebilir" hükmü yer almaktadır.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin ana sözleşmesinde de yasanın bu düzenlemeleri doğrultusunda genel kurul kararı ile yönetim kurulu üyelerine sağlanacak menfaatlerin düzenlendiği görülmektedir.

TTK'nın "Belirli grupların yönetim kurulunda temsil edilmesi" başlıklı 360. maddesi ise şu hükmü havidir:

"(1) Esas sözleşmede öngörülmek şartı ile, belirli pay gruplarına, özellik ve nitelikleriyle belirli bir grup oluşturan pay sahiplerine ve azlığa yönetim kurulunda temsil edilme hakkı tanınabilir. Bu amaçla, yönetim kurulu üyelerinin, belirli bir grup oluşturan pay sahipleri, belirli pay grupları ve azlık arasından seçileceği esas sözleşmede öngörülebileceği gibi, esas sözleşmede yönetim kurulu üyeliği için aday önerme hakkı da tanınabilir. …

(2) Bu maddeye göre yönetim kurulunda temsil edilme hakkı tanınan paylar imtiyazlı sayılır."

Bu hüküm uyarınca, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'de sadece yönetim kurulu üyelerinin seçiminde imtiyaz tanıyan paylar mevcut olup, kâr payı imtiyazı söz konusu değildir.

2-SERMAYE PİYASASI KANUNU

6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun "Kâr payı ve bedelsiz pay dağıtımı ile bağış yapılması" başlıklı 19. maddesinde şu düzenleme yer almaktadır:

"(1) Halka açık ortaklıklar, kârlarını genel kurulları tarafından belirlenecek kâr dağıtım politikaları çerçevesinde ve ilgili mevzuat hükümlerine uygun olarak dağıtırlar. Kurul halka açık ortaklıkların kâr dağıtımı politikalarına ilişkin olarak, benzer nitelikteki ortaklıklar bazında farklı esaslar belirleyebilir.

(2) Kanunen ayrılması gereken yedek akçeler ve esas sözleşmede pay sahipleri için belirlenen kâr payı ayrılmadıkça başka yedek akçe ayrılmasına, ertesi yıla kâr aktarılmasına ve intifa senedi sahiplerine, yönetim kurulu üyelerine ve ortaklık çalışanlarına kârdan pay dağıtılmasına karar verilemeyeceği gibi, belirlenen kâr payı ödenmedikçe bu kişilere kârdan pay dağıtılamaz.

3-KAR PAYI TEBLİĞİ (Sermaye Piyasası Kurulu)

23/01/2014 tarih ve 28891 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan II-19.1 sayılı Kâr Payı Tebliği'nin "Kâr payı dağıtım esasları" başlıklı 5. maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları şu şekildedir:

"(3) TTK'ya göre ayrılması gereken yedek akçeler ile esas sözleşmede veya kâr dağıtım politikasında pay sahipleri için belirlenen kâr payı ayrılmadıkça; başka yedek akçe ayrılmasına, ertesi yıla kâr aktarılmasına ve intifa senedi sahiplerine, yönetim kurulu üyelerine, ortaklık çalışanlarına ve pay sahibi dışındaki kişilere kârdan pay dağıtılmasına karar verilemeyeceği gibi, pay sahipleri için belirlenen kâr payı nakden ödenmedikçe bu kişilere kârdan pay dağıtılamaz. Bu maddenin ikinci fıkrası ile TTK'nın 348. maddesinin birinci fıkrası ve üçüncü fıkrası hükümleri saklıdır.

(4) İmtiyazlı pay sahiplerine, intifa senedi sahiplerine, yönetim kurulu üyelerine, ortaklık çalışanlarına ve pay sahibi dışındaki kişilere kârdan pay verilebilmesi için ortaklık esas sözleşmesinde hüküm bulunması zorunludur. **Esas sözleşmede söz konusu kişilere kâr payı dağıtılması hususunda hüküm bulunmasına rağmen, kâr payına ilişkin olarak herhangi bir oran belirlenmemişse; bu kişilere dağıtılacak kâr payı tutarı, imtiyazdan kaynaklananlar hariç her durumda pay sahiplerine dağıtılan kâr payının DÖRTTE BİRİNİ aşamaz.**

23.01.2014 tarihinde yürürlüğe girmekle uygulama alanı bulan işbu tebliğden evvel, halka açık şirketlerde kar payı dağıtımına ilişkin SPK'nın bir tebliğ bulunmadığını da önemle vurgulamak gerekir. Dolayısıyla, 1/4 oranındaki kısıtlama dahi SPK'nın 23.01.2014 tarihli Kar Payı Tebliği ile uygulama alanı bulmuştur.

B. KOZA ALTIN KÂR DAĞITIM POLİTİKASI

Yukarıda yer verilen ilgili mevzuat hükümlerinden çok açık bir şekilde görüleceği üzere, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin yönetim kurulu üyelerine sağlanan menfaatler, gerek genel kanun niteliğindeki Türk Ticaret Kanunu'na gerek özel kanun olan Sermaye Piyasası Kanunu'na ve gerekse ilgili en spesifik düzenleme olan Kâr Payı Tebliği'ne, ayrıca da vergi mevzuatına tamamen uygun olduğu gibi, şirketin anayasası olan şirket ana sözleşmesi ve şirket hissedarlarının iradesini yansıtan genel kurul kararları doğrultusunda ve Şirketin sahip olduğu varlıklar, cirosu ve kârlılığı göz önüne alındığında piyasa teamüllerine de uygun biçimde oluşturulmuştur. Dolayısıyla, her anlamada hukuka uygun olan kar dağıtımlarının, haksız ve şirketleri zarara uğratıcı bir tasarruf olduğunu iddia etmek temelsiz ve dayanaksızdır.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ana sözleşmesinin 15/c maddesinde, "… Genel Kurul, kâr payının, yönetim kurulu üyeleri ile memur, müstahdem ve işçilere, çeşitli amaçlarla kurulmuş vakıflara ve benzer nitelikteki kişi ve kurumlara dağıtılmasına karar verme hakkına sahiptir." hükmü ile yönetim kurulu üyelerine kâr dağıtımı yapılması hususunda genel kurula yetki vermiştir. **(Koza Altın İşletmeleri A.Ş. Ana Sözleşmesi EK-1)**

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin genel kurul toplantıları, yasal süreç işletilerek ve önceden ilan edilerek yapılmaktadır. Yönetim kuruluna verilecekler dahil tüm kâr dağıtım oranları genel kurullarda karara bağlanmakta, sonrasında kamuya açıklanmakta ve ayrıca mali tablolarda da yer alan bu konu şirket web sayfasında da ilan edilmektedir.

Koza Altın Yönetim Kuruluna dağıtılan kâr payları, vergilerin ödenmesinden sonra kârlılık performansına göre % 2 ile % 4 arasında değişmektedir. Dağıtılan tutarlar mevzuatta öngörülen 1/4 oranındaki üst sınırın altında kalmaktadır. Örnek vermek gerekirse, vergileri ödendikten sonraki kalan 100 milyon net kârdan 3 milyonu yönetim kuruluna kâr payı olarak dağıtılmaktadır.

Şirketin ana sözleşmesinde mevcut olan ve resmi web sayfasında da yayınlanan Kâr Dağıtım Politikası aşağıdaki şekildedir:

"Şirketimiz öncelikle mevcut üretim yerleri ve işletme tesislerinde büyümeyi, yeni altın sahalarına stratejik yatırımlar yapmayı ve mevcut arama lisansları dahilinde arama faaliyetlerine ağırlık vererek büyümeyi hedeflemektedir. Bu kapsamda Şirketimiz tüm bu yatırımları öncelikle üretim yerlerinden elde ettiği nakit girişiyle karşılamayı hedeflemektedir.

Şirketimiz, stratejik hedefleri, büyüme trendi, yatırım politikaları, karlılık ve nakit durumu dahilinde, Türk Ticaret Kanunu hükümleri, Sermaye Piyasası Mevzuatı, Vergi Mevzuatı ve esas sözleşmemizin kar dağıtımı ile ilgili maddesi çerçevesinde, esas olarak Sermaye Piyasası Kurulunca belirlenmiş olan asgari kar dağıtım oranında nakden ve/veya bedelsiz hisse senedi şeklinde kar dağıtımı yapacaktır. Genel Kurulda alınacak karara bağlı olarak dağıtılacak kar payı, tamamı nakit veya tamamı bedelsiz hisse şeklinde olabileceği gibi, kısmen nakit ve kısmen bedelsiz hisse şeklinde de belirlenebilir.

Yönetim Kurulunca asgari kar dağıtım oranının üstünde kar dağıtım kararı alınması ve Genel Kurulun onayına sunulması her zaman mümkündür.

Genel Kurul tarafından kar payı dağıtılması kararı alındığı takdirde ödemelerin ilgili mevzuatta öngörülen süre içinde yapılacaktır.
Şirket'in yıllık faaliyetleri neticesinde Uluslararası Finansal Raporlama Standartları (UFRS)'na göre hazırlanmış finansal raporlara göre net dönem karının:

- 400 milyon TL'nin altında olması durumunda net dağıtılabilir dönem karının %2'sinin,
- 401 milyon TL ile 450 milyon TL arasında olması durumunda net dağıtılabilir dönem karının %3'ünün,
- 451 milyon TL ile 500 milyon TL arasında olması durumunda net dağıtılabilir dönem karının %4'ünün,
- 500 milyon TL'nin üzerinde olması durumunda ise net dağıtılabilir dönem karının %5'inin

Şirketin gösterdiği performans nedeniyle A grubu pay sahiplerini temsil eden yönetim kurulu üyelerine dağıtılması genel kurula önerilecektir".

Söz konusu Kâr Dağıtım Politikası çerçevesinde gerçekleşen kâr dağıtımı, ise yıllara göre şu şekilde gerçekleşmiştir:

DÖNEM	**CİRO**	**VERGİ**	**VERGİ**	**GENEL KURUL**	**ORTAKLARA**

		ÖNCESİ KÂR	SONRASI NET KÂR	KARARI İLE YÖNETİM KURULU ÜYELERİNE DAĞITILAN TEMETTÜ	DAĞITILAN TOPLAM TEMETTÜ
2009	342.381.493	183.362.861	146.819.752	0	27.500.000
2010	472.074.894	288.323.026	235.551.563	0	22.514.827
2011	805.799.000	559.645.000	460.494.000	14.225.168	94.834.452
2012	1.043.145.000	782.782.000	642.124.447	38.590.781	131.208.654
2013	929.414.000	522.634.000	497.973.000	24.845.691	135.708.030
2014	885.888.000	557.624.000	494.890.000	25.001.621	302.500.000
2015/09	831.958.726	319.695.174	260.972.686	0	0
TOPLAM	**5.310.661.113**	**3.214.066.061**	**2.738.825.448**	**102.663.261**	**714.265.963**

Özetlemek gerekirse, yönetim kurulu üyelerine bu görevleri nedeniyle dönem karından dağıtılan paylar (jestiyonlar), mevzuatta öngörülen 1/4'lük sınırın dahi altındadır. Yasaya ve tebliğlere uygun olarak yapılan bu kâr dağıtımı yönünden, "ayrıca" emsallere uygunluk gibi bir araştırma yapılması hukuken mümkün değildir. Yönetim kurulu üyelerine yapılan kardan pay dağıtımlarında, tebliğde öngörülen 1/4 sınırına riayet edildiği, başkaca herhangi bir araştırmaya gerek kalmaksızın SPK'nın iddialarının yerinde olmadığı anlaşılmaktadır.

Uygulanabilir yasal mevzuat çerçevesinde öngörülmeme-sine rağmen, bir an için emsal araştırması yapılabileceği farzedilse dahi, oransal olarak Şirketin aktif büyüklük ve kârlılığına bakıldığında A Grubunu temsil eden yönetim kurulu üyelerine dağıtılan kâr miktarının son derece normal seviyede olduğu görülecektir.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'deki kâr payı dağıtım usûlü, Türk Ticaret Kanunu, Sermaye Piyasası mevzuatı, vergi mevzuatı ve şirket esas sözleşmesine uygun şekilde genel kurul kararları ile

belirlenmiş ve kâr payı dağıtımı gerçekleştirilmiştir. İlgili genel kurul kararlarında imzaları dahi bulunmayan yönetim kurulu üyelerinin tek başlarına kâr dağıtım usûlünü belirleme yetkilerinin mevzuat karşısında söz konusu olamayacağı, dolayısıyla yönetim kurulu üyelerinin şahsi sorumluluğu cihetine gidilemeyeceği açıktır.

C. BUGÜNE KADAR YÖNETİM KURULU ÜYELERİNE KARDAN PAY DAĞITIMI (JESTİYON) VERİLMESİNE OLANAK SAĞLAYAN GENEL KURUL KARARLARININ İPTALİNE YÖNELİK HİÇBİR DAVA AÇILMAMIŞ, AYRICA YÖNETİM KURULU ÜYELERİ HER YIL İBRA EDİLMİŞLERDİR.

TTK'nın 445. maddesinde, kanunda sınırlı sayıda belirtilen belli kişi ve kurulların, kanun veya esas sözleşme hükümlerine ve özellikle dürüstlük kuralına aykırı olan genel kurul kararları aleyhine, **karar tarihinden itibaren üç ay içinde,** şirket merkezinin bulunduğu yerdeki Asliye Ticaret Mahkemesinde iptal davası açabilecekleri hükme bağlanmıştır.

Sermaye Piyasası Kanunu'nun 23. maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendi ve ikinci fıkrası kapsamında da halka açık ortaklıkların, imtiyaz öngörmesi veya mevcut imtiyazların kapsam veya konusunu değiştirmesi hususunda Sermaye Piyasası Kurulu'nun, **birinci fıkra çerçevesinde düzenlenen zorunluluklara uyulmaksızın gerçekleştirilen işlemlerin ortadan kaldırılmasına yönelik Kurul kararının tebliği tarihinden itibaren otuz gün içinde** işlem öncesi durumun aynen sağlanmaması hâlinde idari para cezası verebileceği ve bu işlemlerin iptali için 6102 sayılı Kanunun genel kurul kararlarının iptaline ilişkin hükümleri çerçevesinde dava açabileceği düzenlenmiş bulunmaktadır.

Yönetim kurulu üyelerine dağıtılacak kâr payının ne oranda olacağına, yer, zaman ve gündemi usûlüne uygun şekilde ilan edilerek hissedarların katılımına olanak veren genel kurul toplantılarında karar verilmiştir. **Bu genel kurul toplantılarına Bakanlık temsilcisi (Bakanlık komiseri) de katılmıştır.** Bugüne kadar genel kurullarda alınan bu kararlara karşı tek bir dava dahi açılmamıştır. Kaldı ki Türk Ticaret Kanunu'nun 423. maddesinde de belirtildiği üzere genel kurul tarafından verilen kararlar toplantıda hazır bulunmayan veya olumsuz oy veren pay sahipleri bakımından da bağlayıcıdır. **Genel kurulda temsil edilen pay sahipleri, A Grubu pay sahiplerini temsil eden yönetim kurulu üyelerine kâr payı dağıtılmasını oyları ile kabul etmiş, en önemlisi bu kararların alındığı genel kurul**

toplantılarına karşı herhangi bir dava açmamışken, yani söz konusu kararlar usulüne uygun şekilde alınmış iken, bu şirketin ve pay sahiplerinin zarara uğratıldığının iddia edilmesi hukuken itibar edilebilir nitelikte bir iddia değildir. Aynı şekilde Sermaye Piyasası Kurulu da bugüne kadar Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin genel kurul kararlarının iptaline dair hiçbir dava açmamıştır. Kısacası, 2010 yılından 2015 yılına kadar genel kurullarda alınmış olan, kamuya duyurulmuş, şirket web sitesinde yayınlanan kararlar hakkında, SPK da dahil olmak üzere herhangi bir kişi ya da kurum tarafından hiçbir dava açılmamıştır.

Son derece önemli olan bir diğer husus, haklarında suç duyurusunda bulunulan yönetim kurulu üyelerinin her yıl ibra edilmiş olmalarıdır. TTK'nın 558. maddesinin ikinci fıkrasında, *"Şirket genel kurulunun, sorumluluktan ibraya ilişkin kararı, ibranın kapsadığı açıklanan maddi olaylara ilişkin olarak, şirketin, ibraya olumlu oy veren ve ibra kararını bilerek payı iktisap etmiş olan pay sahiplerinin dava hakkını kaldırır. Diğer pay sahiplerinin dava hakları ibra tarihinden itibaren altı ay geçmesiyle düşer."* hükmü yer almaktadır. 2010 yılından itibaren her yıl genel kurullarda yönetim kurulu üyelerinin ibrasına karar verilmiş ve böylece yönetim kurulu üyelerinin sorumluluğu bu anlamda da ortadan kalkmıştır.

D. <u>SPK'NIN İDDİANAMEYE YANSIYAN RAPORLARI HUKUKİ DAYANAKTAN YOKSUNDUR.</u>

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'de yönetim kurulu üyelerine 2010 yılından bu yana kâr payı dağıtılmasına rağmen, Sermaye Piyasası Kurulu bugüne kadar yönetim kurulu üyelerine dağıtılan kâr payının miktarlarında hiçbir sakınca görmemiş, nitekim 2012 yılında yönetim kurulu üyelerine sağlanan menfaatlere ilişkin olarak SPK tarafından zaten bir inceleme yapılmış, Koza Altın tarafından da inceleme konusu yapılan hususlara ilişkin olarak açıklamalarda bulunulmuş ve bunun üzerine SPK tarafından herhangi bir işlem yapılmasına veya yaptırım uygulanmasına gerek görülmemiştir.

E. <u>1/4 ORANINDA YASAL SINIR OLMASI NEDENİYLE EMSAL ŞİRKET TARTIŞMASI YAPILMASI MÜMKÜN OLMADIĞI GİBİ, SPK'NIN NE ŞEKİLDE EMSAL KARŞILAŞTIRMASI YAPTIĞI DA BELİRSİZDİR.</u>

<u>Kâr Payı Tebliği gereği, *esas sözleşmede söz konusu kişilere kâr payı dağıtılması hususunda hüküm bulunmasına rağmen,*</u>

kâr payına ilişkin olarak herhangi bir oran belirlenmemişse; bu kişilere dağıtılacak kâr payı tutarı, imtiyazdan kaynaklananlar hariç, her durumda pay sahiplerine dağıtılan kâr payının dörtte birini aşamaz. Kanundaki sınır budur. Bu nedenle emsal incelemesine girilmesi hukuken mümkün değildir. 2014 yılında yürürlüğe giren tebliğde yer alan "1/4 sınırı" dahi aşılmadığı halde mevzuatta yeri olmamasına rağmen mukayese çabasına girmek son derece hatalıdır.

Yönetim kurulu üyelerine kardan pay dağıtılması hususunda TTK, SPKn, SPK Tebliği ve sair mevzuatta, "emsal" kriterine başvurmamıştır. SPKn'daki tek kriter, Kâr Payı Tebliği'dir. ***Dörtte bir oranının aşılmadığı hiçbir durumda zarar ve usulsüzlük iddiasında bulunulamaz.***

İddianamenin 252. ve 253. sayfalarda yer alan hesaplama tablolarında Sermaye Piyasası Kurulunca kullanılan emsal şirketlerin hangileri olduğu belirtilmemiştir. Bu durum savunma hakkını kısıtlar niteliktedir. Zira iddialar belirli, somut ve itiraz edilebilir olmak durumundadır.

Fakat şu husus tartışmasız bir gerçektir ki; emsal olarak bahsedilen şirketler Türkiye'den alındığında bu şirketlerden hiçbirisinin kârlılığının Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ile karşılaştırılamayacağı görülecektir. Zira Koza Altın İşletmeleri A.Ş., kurulduğu günden bu yana 100'de 150 oranında büyümüş bir şirkettir. Kar marjı çok yüksektir. Türkiye'de % 100 Türk menşeili olan ve cirosunun % 60'ını kara dönüştüren başka bir firma yoktur. Emsal incelemesine girişilmek isteniyorsa Türkiye'deki şirketlere bakılmamalı, esas olarak Koza Altın ile faaliyet konusu ve kârlılık gibi birçok yönden benzerlik gösteren Newmont, Anglo-Gold, Agnico-eagle, Alamos Gold gibi dünya çapındaki örneklere bakılmalıdır. Bu gibi altın madeni şirketlerine bakıldığında, yönetim kurulu üyeleri için öngörülen menfaatlerin çok daha yüksek oranlarda belirlendiği görülecektir.

Türkiye'de emsal olarak gösterilen şirketlerin olsa olsa ciroları Koza Altın düzeyinde olacaktır. Ancak bu şirketlerin kârlılığı, Koza Altın'dan çok daha düşüktür. **Esasen Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin Şirket kârlılığının ciroya oranının Türkiye'de örneği yoktur.** Nitekim İddianamenin 251. Sayfasında yer alan "Emsal İncelemesi" başlığının (1) alt başlığında "Koza Altın yöneticilerine ödenen ücretlere ilişkin yapılan emsal incelemesinde, iç ve dış emsal araştırması yapılmıştır. Yapılan incelemede, Koza Altın'ın içinde

bulunduğu sektör açısından emsal kabul edilebilecek bir şirket bulunmadığı kanaatine varıldığı" SPK tarafından da dile getirilmiştir.

SPK TARAFINDAN İDDİA EDİLDİĞİ ŞEKİLDE EMSAL İNCELEMESİNE GİRİLECEKSE, İDDİANAMENİN 251. SAYFASINDA YER ALAN EMSAL İNCELEMESİ BAŞLIĞI ALTINDAKİ ALTBAŞLIK (1) DE BELİRTİLDİĞİ ŞEKİLDE ŞİRKETLERİN AKTİF BÜYÜKLÜĞÜ VE BRÜT SATIŞ KRİTERLERİ YERİNE KOZA ALTIN İLE AYNI ORANDA KÂRLILIĞI OLAN ŞİRKETLERİN BULUNMASI GEREKMEKTEDİR. KOZA ALTIN'IN YILLIK KÂR DAĞITIM TABLOLARI İNCELENDİĞİNDE; 2011 VE 2015 YILININ İLK DOKUZ AYI ARASINDAKİ DÖNEMDE KOZA ALTIN YAKLAŞIK 3 MİLYAR TL KÂR ELDE ETMİŞTİR. YANİ ŞİRKETİN KÂRLILIĞININ CİROSUNA ORANI ÇOK YÜKSEKTİR. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş., KURULUŞUNDAN BUGÜNE KADAR 40 MİLYON DOLARLIK DEĞERİNİ 3 MİLYAR DOLARA YÜKSELTMİŞ; SADECE BİR BUÇUK YIL MADEN ÖMRÜ KALMIŞ BİR İŞLETMEYE SAHİP İKEN, İŞLETME SAYISINI DÖRDE ÇIKARMIŞ, BAŞLANGIÇTA YAKLAŞIK 150.000 ONS OLAN MADEN REZERVİNİ ÜRETMİŞ OLDUĞU ALTINA RAĞMEN, 4.500.000 ONSA YÜKSELTMİŞ, YİNE BAŞLANGIÇTA YAKLAŞIK 600.000 ONS OLAN MADEN KAYNAKLARINI 11.500.000 ONSA YÜKSELTMİŞTİR. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş., SEKİZ YILDAN BU YANA TAM KAPASİTE İLE ÇALIŞAN, MALİYET KONTROLÜ İLE CİROSUNUN %60'INI KÂRA DÖNÜŞTÜREREK DÜNYA SIRALAMASINA GİRMİŞ TEK TÜRK ALTIN ŞİRKETİDİR. DOLAYISIYLA EMSALDEN SÖZ EDEBİLMEK İÇİN ORTAYA BU NİTELİKLERDE BİR ŞİRKET KOYMAK GEREKMEKTEDİR.

F. ÖRTÜLÜ KAZANÇ AKTARIMI İDDİASI KABUL EDİLEMEZ; ÖRTÜLÜ KAZANÇ AKTARIMININ YASAL UNSURLARI MEVCUT DEĞİLDİR.

Sermaye Piyasası Kurulu tarafından iddia konusu edilen eylemler, Sermaye Piyasası Kanunu'nun 21 ve 110. Maddelerinde tanımlanan örtülü kazanç aktarımı unsurlarını "kesinlikle" teşkil etmemektedir. Şöyle ki;

"(1) Halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının; yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan veya dolaylı olarak ilişkide bulundukları gerçek veya tüzel kişiler ile emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren anlaşmalar veya ticari uygulamalar yapmak veya işlem hacmi üretmek gibi

işlemlerde bulunmak suretiyle kârlarını veya malvarlıklarını azaltarak veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engelleyerek kazanç aktarımında bulunmaları yasaktır."

Kanun metnini incelediğimizde; örtülü kazanç aktarımının varlığına karar verebilmek için şu unsurların bulunmasının şart olduğu görülmektedir.

f. Kazanç aktarımı, halka açık ortaklıkta ya da onun iştiraki veya bağlı ortaklığı üzerinde gerçekleştirilmelidir.
g. Kazanç aktarımı yapılan kişinin halka açık ortaklıkta ilişkisinin olması ya da işlemin ilişkili işlem olması gerekir.
h. Bir ticari faaliyetin söz konusu olması gerekir.
i. Emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren bir anlaşma bulunması gerekir.

Bu çerçevede örtülü kazanç aktarımı olması için faaliyet raporlarında ve malî tablolarda görünmeyen ve gerçeği yansıtmayan veya yanıltıcı şekilde görünen para transferlerinin bulunması gerekmektedir. Genel kurul kararının varlığının da gizli anlaşma yapılması ihtimalini ortadan kaldırdığı şüphesizdir.

Hükümet komiserinin katıldığı genel kurul toplantılarında onaylanan, KAP'a bildirilen, Şirketin web sitesinde yayınlanan, Ticaret Sicili Gazetesi'nde ilan edilen ve yıllık faaliyet raporlarında ve mali tablolarda yer alan hususların "örtülü" olduğundan söz edilemeyeceği, ilan edilen hususların örtülü olmasına imkân olmadığı, tam aksine şirketin son derece açık ve şeffaf bir şekilde yönetildiği izahtan varestedir.

Ayrıca yukarıda da arz edildiği üzere, yönetim kurulu üyelerine kardan pay dağıtılması, TTK, SPKn ve SPK Kar Payı Tebliği uyarınca yasaldır ve mümkündür. Şirket esas sözleşmesinde, yönetim kurulu üyelerine kardan pay dağıtılmasına ilişkin hüküm de mevcuttur. Yönetim kurulu üyelerine kar payı dağıtılırken de, yasal çerçeve içerisinde hareket edildiği ve yasal sınırın kesinlikle aşılmadığı son derece açıktır.

Yukarıda yapılan açıklamalardan da görüleceği üzere İddianamedeki ***"yönetim kurulu üyelerine dağıtılan kar paylarına ilişkin"***

tespit, değerlendirme ve suçlamalar, AÇIK OLARAK HUKUKA AYKIRILIK teşkil etmektedir.

3. Koza İpek Grubu tarafından gerçekleştirilen bağışlar ile ilgili SPK'nun 24.02.2016 tarih ve XXI-17/17-1, XXVI-12/9-1 sayılı denetleme raporu:

SPK tarafından hazırlanan rapor ile, Koza İpek Grubu şirketleri tarafından İpek Üniversitesine ve Koza İpek eğitim vakfına yapılan bağışların emsallerine göre yüksek miktarda bağış yapılmak suretiyle Koza İpek Grubu şirketlerinin malvarlıklarında azalmaya sebebiyet vermek suretiyle zarara uğratıldığı iddia edilerek, mülga 2499 sayılı Kanun'un 47/1/A-6 maddesi ile 6362 sayılı Kanun'un 21,110/c ve TCK 155 maddesi kapsamında işlem yapmak üzere savcılığa iletilmiştir.

İş bu söz konusu rapor; usule ve esasa ilişkin hatalar içermekte olup, bahsi geçen eylemlerin hiçbirisinin hukuka aykırı olmadığı gibi SPK raporuna göre de hüküm tesis edilmesi mümkün değildir. Şöyle ki;

01.01.2009-30.09.2015 YILLARI ARASINDA, HALKA AÇIK KOZA GRUBU SİRKETLERİNİN YAPMIŞ OLDUGU BAĞIŞLAR MEVZUATA TAMAMEN UYGUNDUR.

A. HALKA AÇIK ŞİRKETLERDE YAPILAN BAĞIŞLARIN HUKUKİ DAYANAĞI

1. SERMAYE PİYASASI KANUNU

Sermaye Piyasası Kanunu'nun *"Kâr payı ve bedelsiz pay dağıtımı ile bağış yapılması"* başlıklı 19. maddesinin beşinci fıkrasında şu düzenleme yer almaktadır:

"(5) Halka açık ortaklıklar tarafından bağış yapılabilmesi veya pay sahibi dışındaki kişilere kârdan pay dağıtılabilmesi için esas sözleşmede hüküm bulunması şarttır. Yapılacak bağışın sınırı halka açık ortaklık genel kurulunca belirlenir. Kurul, bağış tutarına üst sınır getirmeye yetkilidir. Ortaklıkların ilgili mali yıl içinde yapmış olduğu bağışlar, dağıtılabilir kâr matrahına eklenir."

2. KÂR PAYI TEBLİĞİ

23/01/2014 tarih ve 28891 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan II-19.1 sayılı Kâr Payı Tebliği'nin "*Bağışlar*" başlıklı 6. maddesi şu şekildedir:

"(1) Ortaklıklar tarafından bağış yapılabilmesi için esas sözleşmede hüküm bulunması şarttır. Yapılacak bağışın sınırı, esas sözleşmede belirtilmeyen durumlarda genel kurulca belirlenir. Kurul, bağış tutarına üst sınır getirmeye yetkilidir. Ortaklıkların ilgili hesap dönemi içinde yapmış olduğu bağışlar dağıtılabilir kâr matrahına eklenir.

(2) Bu madde hükmü çerçevesinde yapılacak bağış ve ödemelerin, Kurulun özel durumların kamuya açıklanmasına ilişkin düzenlemeleri çerçevesinde kamuya duyurulması ve olağan genel kurulda ortakların bilgisine sunulması zorunludur."

B. <u>KOZA HOLDİNG BÜNYESİNDEKİ HALKA AÇIK ŞİRKETLERDE BAĞIŞ ESASLARI:</u>

Koza Altın İşletmeleri A.Ş. **<u>Esas Sözleşmesi'nin 3/f-23. maddesi</u>**nde, yukarıda yer verilen mevzuat hükümlerine uygun olarak bağışlara dair şu düzenleme getirilmiştir:

"<u>Yapılacak bağışların üst sınırının genel kurul tarafından belirlenmesi, bu sınırı aşan tutarda bağış yapılmaması, yapılan bağışların dağıtılabilir kar matrahına eklenmesi, bağışların Sermaye Piyasası Kanunu ve ilgili mevzuata aykırılık teşkil etmemesi, gerekli özel durum açıklamalarının yapılması ve yıl içinde yapılan bağışların genel kurulda ortakların bilgisine sunulması şartıyla</u> *mer'i mevzuat hükümleri dairesinde genel bütçeye dahil dairelere, katma bütçeli idarelere, İl Özel İdarelerine, Belediyelere ve Köylere, Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan Vakıflara, kamu menfaatlerine yararlı sayılan derneklere, bilimsel araştırma, geliştirme faaliyetinde bulunan kurumlara ve kuruluşlara, üniversitelere, öğretim kurumlarına ve bu gibi kişi veya kurumlara yardım ve bağışta bulunabilir."*

Yine, **<u>esas sözleşmenin 15. maddesi</u>**nde şu hüküm yer almaktadır:

"Şirketin faaliyet dönemi sonunda tespit edilen gelirlerden, Şirketin genel giderleri ile muhtelif amortisman gibi şirketçe ödenmesi veya ayrılması zorunlu olan miktarlar ile şirket tüzel kişiliği tarafından ödenmesi zorunlu vergiler düşüldükten sonra geriye kalan ve yıllık bilançoda görülen dönem karı, varsa geçmiş yıl zararlarının düşülmesinden sonra, sırasıyla aşağıda gösterilen şekilde tevzi olunur:

Genel Kanuni Yedek Akçe:
a) % 5'i kanuni yedek akçeye ayrılır.
Birinci Temettü
b) Kalandan, ***varsa yıl içinde yapılan bağış tutarının ilavesi ile bulunacak meblağ üzerinden,*** *Türk Ticaret Kanunu ve Sermaye Piyasası Mevzuatına uygun olarak birinci temettü ayrılır.".*

Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ana sözleşmesinin 15/c maddesinde, *"... Genel Kurul, kâr payının, yönetim kurulu üyeleri ile memur, müstahdem ve işçilere, çeşitli amaçlarla kurulmuş vakıflara ve benzer nitelikteki kişi ve kurumlara dağıtılmasına karar verme hakkına sahiptir."* hükmü ile yönetim kurulu üyelerine kâr dağıtımı yapılması hususunda genel kurula yetki vermiştir.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin esas sözleşmesi ekte **(EK1)** yer almaktadır.

Halka açık diğer şirketler olan İpek Doğal Enerji Kaynakları Araştırma ve Üretim A.Ş. ile Koza Anadolu Metal Madencilik İşletmeleri A.Ş.'nden yapılan bağışlara ilişkin olarak; kamu tüzel kişiliğini haiz bir vakıf üniversitesi olan, 03.03.2011 kuruluş tarihli Altın Koza Üniversitesi'ne ilk defa, 19.12.2011 günlü her iki şirket Yönetim Kurulu Kararları gereği bağış yapılmasına karar verilmiş **(Yönetim Kurulu Kararları EK-2 a,b);** her iki şirketin 2011 yılı olağan genel kurulunda, yapılan bağışlar genel kurulun bilgisine sunulmuştur. **(2011 yılı Genel Kurul Toplantı Tutanakları EK- 3 a,b)** Söz konusu tarihte yürürlükte bulunan, mülga *Seri: IV, No:27 sayılı Sermaye Piyasası Kanununa Tabi Olan Halka Açık Anonim Ortaklıkların Temettü Ve Temettü Avansı Dağıtımında Uyacakları Esaslar Hakkında Tebliğ madde 7*, hükmüne tamamen uygun olarak, yıl içinde yapılan bağışlar genel kurulun bilgisine sunulmuştur. Genel Kurul kararları hakkında herhangi bir dava açılması söz konusu olmamıştır.

Yine halka açık grup şirketlerinden, İpek Doğal Enerji Kaynakları Araştırma ve Üretim A.Ş. ile Koza Anadolu Metal Madencilik

İşletmeleri A.Ş.'nin ana sözleşmelerinde bağış yapılabilmesine olanak sağlayan hükümler yer almaktadır. **(Esas sözleşmeler ekte yer almaktadır. EK-4/a,b)** Bu iki şirket tarafından yapılan bağış miktarları cüz'i tutarlardadır. İpek Üniversitesi 2011 yılında kurulduğundan, Üniversiteye bu yıldan itibaren bağış yapılmaya başlanmıştır. Bu yıldan önce yapılan bağışlar ise, sosyal sorumluluk projeleri kapsamında ilişkili taraf suçlamasının ve suç duyurusunun kapsamı dışında bırakılan kurum ve kuruluşlara yapılmıştır. Dolayısıyla, İddianamede, SPK tarafından iddia edildiği şekilde, ana sözleşmede hüküm olmaksızın ilişkili taraflara bağış yapıldığı iddiası gerçeği yansıtmamaktadır.

Yukarıda bahsettiğimiz üzere, mevzuat ve şirket esas sözleşmesi gereği ilgili malî yıl içinde yapılan bağışlar, dağıtılabilir kâr matrahına eklenir. Dolayısıyla, şirketlerdeki hisse sahiplerinin bağışlar nedeniyle zarara uğraması, kar paylarının azalması gibi bir durum kesinlikle söz konusu değildir. Kaldı ki; genel kurul kararı ile şirket tarafından bağış yapılmasına karar verilmiş olduğu düşünüldüğünde, hissedarların bu bağışların yapılmasına onay verdikleri, dolayısıyla usulüne uygun olarak yapılan genel kurul kararlarına dayanan bağışlar nedeniyle iradeleri dışında zarara uğratıldıklarından söz edilemeyeceği açıktır.

Koza İpek Holding bünyesindeki halka açık üç şirket tarafından gerçekleştirilen, bağış tutarları aşağıda gösterilmiştir:

İpek Doğal Enerji A.Ş.

Dönem	Vergi Öncesi Dönem Karı	Net Dönem Karı	Aktif Toplam	Bağış Tutarı
2009	52.912.999	33.313.247	614.168.994	0
2010	101.181.515	52.049.365	1.000.645.284	0
2011	185.249.404	94.456.913	1.609.920.958	2.000.000
2012	239.293.174	82.974.000	2.327.290.000	0
2013	83.418.000	64.912.000	2.578.	32.000 0
2014	140.265.000	70.240.000	2.816.878.000	0
2015/9	91.382.000	26.117.000	3.006.448.000	0

Koza Anadolu Metal A.Ş.

Dönem	Vergi Öncesi Dönem Karı	Net Dönem Karı	Aktif Toplam	Bağış Tutarı
2009	81.479.525	62.068.084	59	.285.006 0
2010	143.404.687	95.218.145	977.817.059	0
2011	264.118.863	173.979.851	1.574.849.888	1.500.000
2012	356.775.787	195.672.000	2.275.068.000	0
2013	166.134.000	143.083.000	2.545.974.000	2.478.285
2014	197.028.000	127.824.000	2.782.162.000	0
2015/9	110.879.000	45.906.000	2.969.372.000	0

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.

Dönem	Vergi Öncesi Dönem Karı	Net Dönem Karı	Aktif Toplam	Bağış Tutarı	Aktif/Bağış Oran %
2009	183.362.861	146.819.752	335.477.553	948.020	0,3
2010	288.323.026	235.551.563	545.755.621	1.696.274	0,3
2011	559.645.000	460.494.000	1.062.654.000	20.078.693	1,9
2012	782.782.000	642.124.447	1.568.732.000	13.918.822	0,9
2013	522.634.000	497.973.000	1.853.270.000	29.997.928	1,6
2014	557.624.000	494.890.000	2.019.552.000	36.394.456	1,8
2015/9	319.695.174	260.972.686	2.210.811.000	75.044.132	3,4

Bu tablolardaki bağış oranlarına bakıldığında bağışların şirket aktiflerine oranının hayli düşük olduğu görülecektir.

Özetlemek gerekirse, Koza Altın'da bağış esasları, Sermaye Piyasası mevzuatı, vergi mevzuatı ve şirket esas sözleşmesine

uygun şekilde her yıl genel kurul kararları ile belirlenmiş ve bağışlar gerçekleştirilmiştir. Şirketlerin genel kurul toplantılarında her yıl ayrı bir gündem maddesi ile bir sonraki yıl için bağış üst sınırı genel kurulun onayına sunulmuş ve kabul edilmiştir. Yıl içerisinde yapılmış olan bağışlar da yine genel kurulun bilgisine sunulmuştur. Bağışlar yasal sınırlar dahilinde yapılmış, SPK ve KAP'a (EK) bildirim yükümlülüklerine uyulmuştur.

Oransal olarak aktif büyüklük ve kârlılığa bakıldığında yapılan bağış miktarlarının son derece normal olduğu görülmektedir. Bağışı yapan doğrudan şirket olup, yönetim kurulu üyelerinin ne bağış yapılması kararının alınmasına bir dahli ne de yapılan bağışlar nedeniyle herhangi bir kazançları söz konusudur. Buna rağmen yönetim kurulu üyeleri, üstelik sadece İpek Ailesine mensup yönetim kurulu üyeleri hakkında suç duyurusunda bulunulması hukuken doğru olmamıştır.

Halka açık Koza Grubu şirketleri ve bağlı ortaklıkları tarafından gerçekleştirilen bağışların tamamına yakını, İpek Üniversitesi'ne yapılmıştır. **31.12.2005 tarihli ve 26040 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Vakıf Yükseköğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 15. maddesinde de düzenlendiği üzere, vakıf üniversiteleri kamu tüzel kişiliğini haizdirler.** Vakıf üniversiteleri, doğrudan devlet üniversitelerinin tâbi olduğu kanun, yönetmelik ve tüzüklerle yönetilirler.

Sosyal sorumluluk kapsamında üniversite dışında başka kurum veya kuruluşlara da bağışlar yapılmış olup, bu da uygulamada çok sık rastlanılan bir durumdur.

Vakıf Yükseköğretim Kurumları Yönetmeliği'nde ve daha birçok yasal düzenlemede, vakıf üniversitelerinin devlet tarafından desteklenmesi öngörülmüştür. Örneğin Vakıf Yükseköğretim Kurumları Yönetmeliği'nin 29. maddesinde, *" Vakıf yükseköğretim kurumlarının bağış ve diğer şekillerde iktisap edecekleri taşınmaz mallar, tapuda vakıf yükseköğretim kurumlarının tüzel kişilikleri adına tescil edilir. Vakıflar tarafından kurulmuş yükseköğretim kurumlarına eğitim-öğretim ve araştırma tesisleri, öğretim üyesi lojmanları, öğrenci yurtları, sosyal ve kültürel tesisler kurmak üzere Bakanlar Kurulu Kararı ile Hazineye veya muvafakatleri alınmak suretiyle kamu tüzel kişilerine ait arazi ve tesisler tahsis edilebilir."* hükmü yer almaktadır. **Devletin dahi desteklediği vakıf üniversitelerine usulüne uygun biçimde yapılan bağışların herhangi bir suç isnadına konu edilebilmesi doğru olmamıştır.**

Koza Altın İşletmeleri A.Ş., İpek Üniversitesi'nin kurucularından biridir. Dolayısıyla bir şirketin kurucusu olduğu üniversiteye bağış yapması son derece doğaldır. Türkiye'de faaliyet gösteren tüm vakıf üniversiteleri aynı durumdadır.

KOZA İPEK HOLDİNG BÜNYESİNDEKİ HALKA AÇIK ORTAKLIKLARCA MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI'NA YAPILMIŞ BAĞIŞLAR İLE KANUN İLE KURULMUŞ KAMU TÜZEL KİŞİSİ SIFATINI HAİZ ÜNİVERSİTEYE YAPILMIŞ OLAN BAĞIŞLAR ARASINDA YASAL OLARAK HİÇBİR FARK BULUNMAMAKTADIR.

SPK'nın İddianamede yer alan iddialarındaki tespitlerde, Milli Eğitim Bakanlığı'na yapılan bağışlar, ilişkili olmayan kurum olarak gösterilmiş ve bu bağışların dikkate alınmayacağı ifade edilmişken; Üniversiteye yapılan bağışların bir suç unsuru gibi göstermesi son derece hatalı bir değerlendirmedir. Halka açık ortaklıklar ile Üniversite arasındaki ilişki yalnızca denetime ilişkin bir ilişki olup, herhangi bir menfaat ilişkisi kesinlikle söz konusu değildir.

Koza-İpek Sağlık Eğitim Yardım Hizmet Vakfı kurucuları, aile bireyleri ile birlikte, bağış yapan şirketleri temsilen üç şirket temsilcisinden oluşmaktadır. Aynı şekilde Vakıf Mütevelli, Vakıf Yönetim ve Vakıf Denetim organlarında da bağışçı kurumların temsilcileri yer almaktadır. Bu durum, bağışların amacına uygun bir biçimde kullanılmasının yönetimi ve denetimini sağlayan önemli bir tedbir niteliğindedir.

İpek Üniversitesi'ne yapılan söz konusu bağışların harcamaları, doğrudan YÖK, Maliye Bakanlığı ve Vakıflar Genel Müdürlüğü denetimine tâbi bulunmaktadır. **Nitekim üniversitenin kuruluşundan bugüne kadar yapılan bütün kurumsal denetimlerde, bağışların amaca uygun kullanıldığı tespit edilmiş ve ilgili resmî kurumların raporlarında da bu durum belirtilmiştir.** Bu bağışlarda şirket ortaklarına veya ilişkili taraflara herhangi bir maddi menfaat sağlanması söz konusu olamaz. İpek Üniversitesi'ne yapılan bağışlar, kamu tüzel kişiliğini haiz bir kuruma yapılmıştır. Devlet tarafından teşvik edilen bağışlar % 100 eğitime destek kapsamındadır.

Türkiye'de birçok vakfın kurmuş olduğu vakıf üniversiteleri bulunmaktadır. Bunlara, kurucu vakıf sahiplerinin şirketleri tarafından büyüklükleri nispetinde bağışlarda bulunulmaktadır. Bu

üniversitelerin yapılan desteklerle kalite ve standart seviyelerini yüksek tutmayı başarabildikleri de bir gerçektir. **Bu tür üniversitelerle ilgili veriler, talep edildiğinde YÖK'ten temin edilebilecektir.**

Ülkemizde yıllardır kurdukları veya kurucusu olmadıkları halde, vakıf üniversitelerine her yıl bağış yapan birçok halka açık şirket bulunmaktadır. SPK'nın bu şirketlerin yönetim kurulu üyeleri hakkında da müvekkillerime yaptığı şekilde suç duyurusunda bulunması gibi bir anlayış, nitelikli yükseköğretim imkânlarını da ortadan kaldıracaktır.

Yukarıda yer verilen ilgili mevzuat hükümlerinden çok açık bir şekilde görüleceği üzere, **halka açık ortaklıklarca gerçekleştirilen bağışlar gerek Sermaye Piyasası Kanunu'na gerek Kâr Payı Tebliği'ne, ayrıca da vergi mevzuatına tamamen uygun olduğu gibi, şirketin anayasası olan şirket ana sözleşmesi ve şirket hissedarlarının iradesini yansıtan genel kurul kararları doğrultusunda ve şirketin sahip olduğu varlıklar, cirosu ve kârlılığı gözönüne alındığında piyasa teamüllerine de uygun biçimde belirlenmiştir.** Bu durumda her anlamada hukuka uygun olan bu bağışların herhangi bir suça konu olduğunun iddia edilmesi hukuken mümkün değildir.

Halka açık şirketlerin genel kurul toplantıları, yasal süreç işletilerek ve önceden ilan edilerek yapılmaktadır. Yapılacak bağışların üst limitleri ve bir önceki yıl gerçekleştirilmiş olan bağışlar 2009 yılından beri genel kurullarda karara bağlanmakta, sonrasında kamuya açıklanmakta ve ayrıca mali tablolarda da yer alan bu konu, şirket web sayfasında da ilan edilmektedir.

C. <u>BUGÜNE KADAR BAĞIŞ YAPILMASINA OLANAK SAĞLAYAN GENEL KURUL KARARLARININ İPTALİNE YÖNELİK HİÇBİR DAVA AÇILMAMIŞ, AYRICA YÖNETİM KURULU ÜYELERİ HER YIL İBRA EDİLMİŞLERDİR.</u>

TTK'nın 445. maddesinde, Kanunda sınırlı sayıda belirtilen belli kişi ve kurulların, kanun veya esas sözleşme hükümlerine ve özellikle dürüstlük kuralına aykırı olan genel kurul kararları aleyhine, **<u>karar tarihinden itibaren üç ay içinde,</u>** şirket merkezinin bulunduğu yerdeki Asliye Ticaret Mahkemesinde iptal davası açabilecekleri hükme bağlanmıştır.

Sermaye Piyasası Kanunu'nun 23. maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendi ve ikinci fıkrası kapsamında da halka açık ortaklıkların,

imtiyaz öngörmesi veya mevcut imtiyazların kapsam veya konusunu değiştirmesi hususunda Sermaye Piyasası Kurulu'nun, **birinci fıkra çerçevesinde düzenlenen zorunluluklara uyulmaksızın gerçekleştirilen işlemlerin ortadan kaldırılmasına yönelik Kurul kararının tebliği tarihinden itibaren otuz gün içinde** işlem öncesi durumun aynen sağlanmaması hâlinde idari para cezası verebileceği ve bu işlemlerin iptali için 6102 sayılı Kanunun genel kurul kararlarının iptaline ilişkin hükümleri çerçevesinde dava açabileceği düzenlenmiş bulunmaktadır.

Bağışların kime ve ne miktarda yapılacağına, yer, zaman ve gündemi usûlüne uygun şekilde ilan edilerek hissedarların katılımına olanak veren genel kurul toplantılarında karar verilmiştir. **Bu genel kurul toplantılarına Bakanlık temsilcisi (Bakanlık komiseri) de katılmıştır.** Bugüne kadar genel kurullarda alınan bu kararlara karşı tek bir dava dahi açılmamıştır. Kaldı ki Türk Ticaret Kanunu'nun 423. maddesinde de belirtildiği üzere genel kurul tarafından verilen kararlar toplantıda hazır bulunmayan veya olumsuz oy veren pay sahipleri bakımından da bağlayıcıdır. **Genel kurulda temsil edilen pay sahipleri, bağış yapılmasını oyları ile kabul etmiş, toplantıda herhangi bir itirazları dahi olmamış ve en önemlisi bu kararların alındığı genel kurul toplantılarına karşı herhangi bir dava açmamışken, yani söz konusu kararlara rızaları bulunmakta iken, bu şirketin ve pay sahiplerinin zarara uğratıldığının iddia edilmesi hukuken itibar edilebilir nitelikte bir iddia değildir. Aynı şekilde Sermaye Piyasası Kurulu da bugüne kadar Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin genel kurul kararlarının iptaline dair hiçbir dava açmamıştır. Kısacası, 2009 yılından 2015 yılına kadar genel kurullarda alınmış olan, kamuya duyurulmuş, şirket web sitesinde yayınlanmış kararlar hakkında, SPK da dahil olmak üzere herhangi bir kişi ya da kurum tarafından hiçbir dava açılmamıştır.**

Son derece önemli olan bir diğer husus, haklarında suç duyurusunda bulunulan yönetim kurulu üyelerinin her yıl ibra edilmiş olmalarıdır. TTK'nın 558. maddesinin ikinci fıkrasında, *"Şirket genel kurulunun, sorumluluktan ibraya ilişkin kararı, ibranın kapsadığı açıklanan maddi olaylara ilişkin olarak, şirketin, ibraya olumlu oy veren ve ibra kararını bilerek payı iktisap etmiş olan pay sahiplerinin dava hakkını kaldırır. Diğer pay sahiplerinin dava hakları ibra tarihinden itibaren altı ay geçmesiyle düşer."* hükmü yer almaktadır. 2009 yılından itibaren her yıl genel kurullarda yönetim kurulu üyelerinin ibrasına karar verilmiş ve böylece yönetim kurulu üyelerinin sorumluluğu bu anlamda da ortadan kalkmıştır.

Özetlemek gerekirse, her yıl yapılan genel kurul toplantılarında bağışlar konusunda pay sahipleri rıza göstermişler, faaliyet dönemi sonunda ise aynı pay sahipleri yönetim kurulu üyelerini ibra etmek suretiyle bu üyeleri hukuki sorumluluktan kurtarmışlardır. Diğer bir ifade ile baştan rıza, sonrasında ise ibra mevcut iken pay sahiplerinin ve şirketin zarara uğratıldığı iddia edilemeyecektir.

Mevzuatta pay sahipleri ve SPK bakımından öngörülen dava açma sürelerinin geçtiği de düşünüldüğünde üzerinden çok uzun zaman geçmişken genel kurul kararlarının konusunu oluşturan hususların hukuka aykırılığının ileri sürülmesi usul ve yasaya aykırıdır.

D. SPK'NIN İDDİANAMEDE YER ALAN İDDİA VE SUÇLAMALARI HUKUKİ DAYANAKTAN YOKSUN OLUP; AÇIK HUKUKA AYKILIK ARZ ETMEKTEDİR.

Koza Holding bünyesindeki halka açık ortaklıklar tarafından, özellikle de Koza Altın tarafından yıllardan bu yana bağışlar yapılmaktadır. Yukarıda belirtmiş olduğumuz mevzuat hükümleri çerçevesinde, bağışların yapılmasında ve bağış miktarlarında hiçbir hukuka aykırılık bulunmamaktadır. Ancak her nedense Sermaye Piyasası Kurulu bugüne kadar, bu durumda hiçbir sakınca görmezken; bugün suç duyurusunda bulunmuştur.

E. SPK KARARINDA EMSAL ALINDIĞI BELİRTİLEN ŞİRKETLER BİLİNMEMEKTEDİR.

Öncelikle ifade etmek gerekirse, emsallerin hangi kritere göre belirleneceği mevzuatta belli değildir. Objektif bir sonuca ulaşılmak isteniyorsa, öz kaynağa göre elde edilen kârlılık ve dağıtılan temettüye göre ve ayrıca borsadaki fiyat performansına göre emsal belirlenmelidir. SPK tarafından hangi kriterlere göre hangi şirketlerin emsal olarak belirlendiği, tutarların bugünkü değerlerinin tespitinde kullanılan faiz türü ve oranları kesinlikle bilinmemekte ve anlaşılamamaktadır. İddialar yargısal denetime açık ve elverişli olmak zorundadır. Objektif esaslara dayanmalıdır.

Ciro, net kâr, dağıtılan temettü oranı, büyüme oranları, aktif kârlılık vs. gibi çok farklı kriterler baz alınarak emsal değerlendirmeleri yapabilmek mümkündür. Herkesin, kendi amacı doğrultusunda bir emsal değerlendirmesi yapması mümkündür. Fakat, değerlendirme objektif esaslara

dayanmıyorsa gayri adil bir sonuç çıkması kaçınılmazdır. Nitekim İddianamede (iddianame sayfa 256) SPK'ca emsal alınan şirketlerin ilgili dönemde yaptıkları bağışların toplamının, ilgili dönemdeki dönem sonu aktiflerinin toplamına (kümülatif bağış/kümülatif aktif) oranları ve ilgili dönemdeki dönem karlarının toplamına (kümülatif bağış/kümülatif dönem karı) oranlarının kullanıldığı belirtilmiştir. Dolayısıyla emsal kriterinin hangi kriter olduğu dahi tam olarak belli değildir.

Koza İpek Holding bünyesindeki halka açık ortaklıkların yaptığı bağışların tamamına yakını, Koza Altın İşletmeleri tarafından yapılmıştır. Sermaye Piyasası Kurulu'nca kastedilen emsal şirketlerin hangileri olduğu şu an için tarafımızca bilinmemekle birlikte, emsaller Türkiye'den alındığında bu şirketlerden hiçbirisinin kârlılığının Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ile karşılaştırılamayacağı görülecektir. Kaldı ki emsal olarak sadece Türkiye'deki şirketlere bakılmamalı, esas olarak Koza Altın ile faaliyet konusu ve kârlılık gibi birçok yönden benzerlik gösteren Newmont, Anglo-Gold, Agnico-eagle, Alamos Gold gibi dünya çapındaki örneklere bakılmalıdır. Bu gibi altın madeni şirketlerine bakıldığında, bağışların çok daha yüksek oranlarda belirlenebildiği görülecektir.

Türkiye'de emsal olarak gösterilen şirketlerin olsa olsa ciroları Koza Altın düzeyinde olacaktır. Ancak bu şirketlerin kârlılığı, Koza Altın'dan çok daha düşüktür. Koza Altın'ın büyüme ve kârlılığı, borsada işlem görsün ya da görmesin, diğer şirketlerle karşılaştırılamaz bir başarıya ulaşmıştır. **Esasen Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin Şirket kârlılığının ciroya oranının Türkiye'de örneği yoktur.**

SPK TARAFINDAN İDDİA EDİLDİĞİ ŞEKİLDE "BAĞIŞLARIN AKTİF VE KÂRLILIK ORANINA GÖRE EMSALLERİNE GÖRE BARİZ DERECEDE YÜKSEK OLMASI"NDAN SÖZ EDEBİLMEK İÇİN, DAHA YÜKSEK MİKTARLARDA BAĞIŞ YAPAN KOZA ALTIN İLE AYNI ORANDA KÂRLILIĞI OLAN ŞİRKETLERİN BULUNMASI GEREKİR. KOZA ALTIN'IN YILLIK KÂR DAĞITIM TABLOLARI İNCELENDİĞİNDE, 2011 VE 2015 YILININ İLK DOKUZ AYI ARASINDAKİ DÖNEMDE KOZA ALTIN YAKLAŞIK 3 MİLYAR TL KÂR ELDE ETMİŞTİR. YANİ ŞİRKETİN KÂRLILIĞININ CİROSUNA ORANI ÇOK YÜKSEKTİR. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş., KURULUŞUNDAN BUGÜNE KADAR 40 MİLYON DOLARLIK DEĞERİNİ 3 MİLYAR DOLARA YÜKSELTMİŞ; SADECE BİR BUÇUK YIL MADEN ÖMRÜ KALMIŞ BİR İŞLETMEYE SAHİP İKEN, İŞLETME SAYISINI DÖRDE ÇIKARMIŞ, BAŞLANGIÇTA YAKLAŞIK 150.000 ONS OLAN MADEN

REZERVİNİ ÜRETMİŞ OLDUĞU ALTINA RAĞMEN 4.500.000 ONSA YÜKSELTMİŞ, YİNE BAŞLANGIÇTA YAKLAŞIK 600.000 ONS OLAN MADEN KAYNAKLARINI 11.500.000 ONSA YÜKSELTMİŞTİR. KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş., SEKİZ YILDAN BU YANA TAM KAPASİTE İLE ÇALIŞAN, MALİYET KONTROLÜ İLE CİROSUNUN %60'INI KÂRA DÖNÜŞTÜREREK DÜNYA SIRALAMASINA GİRMİŞ TEK TÜRK ALTIN ŞİRKETİDİR. DOLAYISIYLA EMSALDEN SÖZ EDEBİLMEK İÇİN ORTAYA BU NİTELİKLERDE BİR ŞİRKET KOYMAK GEREKİR. SPK'NIN ZORLAMA USÛLÜ, YANİ "BİST" BORSA İSTANBUL'DA EMSAL ARAMASI SADECE ABESLE İŞTİGALDİR. BU YÖNTEMİN BENİMSENMESİ SON DERECE HATALIDIR.

Koza İpek Holding bünyesindeki şirketlerin piyasa değerleri 2005 yılından bu yana yaklaşık 150 kat büyümüştür. 2005 yılından bugüne, daha doğrusu şirketlere kayyım atanana kadar, maden ve tesis sayıları ile ileriye dönük projeler hızla artmıştır. Büyüme ve kârlılık da aynı doğrultuda katlanarak artmış, halka açık üç şirket de her yıl vergi rekortmenleri arasındaki yerini almıştır. Şirket, halka açıldığı ilk seneden itibaren düzenli bir şekilde kâr payı dağıtmıştır. Müteaddit defalar ifade ettiğimiz üzere, mevzuat gereği bağış tutarları dağıtılabilir kâr matrahına eklenmektedir. Bugüne kadarki bağış ortalaması, Koza Altın'ın aktif toplamının %2'si civarındadır.

SON DERECE ÖNEMLİ OLAN BİR DİĞER HUSUS, ŞİRKET GENEL KURULLARI İÇ İŞLEYİŞLERİNE İLİŞKİN KARAR ALIRKEN, EMSALLERE UYGUN OLUP OLMADIĞINA BAKARAK KARAR ALMAZLAR. "TİCARİ SIR" TEŞKİL EDEN BİGİLERİ ÖĞRENMELERİ DE ZATEN MÜMKÜN DEĞİLDİR. DİĞER ŞİRKETLERİN BAĞIŞ BİLGİLERİNİ BİLEMEYECEKLERİ GİBİ ÖĞRENMELERİNE GEREK DE YOKTUR. GENEL KURULLARI BAĞLAYAN TEK HUSUS MEVZUAT VE DOLAYISIYLA YASAL OLARAK BELİRLENMİŞ SINIRLARDIR.

F. ÖRTÜLÜ KAZANÇ AKTARIMI İDDİASI TAMAMEN MESNETSİZDİR.

Sermaye Piyasası Kanunu'nun 21 maddesinde tanımlanan örtülü kazanç aktarımının yasal unsurları son derece açıktır.

Sermaye Piyasası Kanunu md. 21/I şu şekildedir:

"(1) Halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının; yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan veya dolaylı olarak ilişkide bulundukları gerçek veya tüzel

kişiler ile emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel veya şartlar içeren anlaşmalar veya ticari uygulamalar yapmak veya işlem hacmi üretmek gibi işlemlerde bulunmak suretiyle kârlarını veya malvarlıklarını azaltarak veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engelleyerek kazanç aktarımında bulunmaları yasaktır."

Sadece Kanun metnini incelediğimizde, örtülü kazanç aktarımının varlığına karar verebilmek için şu unsurların bulunmasının şart olduğu görülmektedir.

a. Kazanç aktarımı, halka açık ortaklıkta ya da onun iştiraki veya bağlı ortaklığı üzerinde gerçekleştirilmelidir.

b. Kazanç aktarımı yapılan kişinin halka açık ortaklıkta ilişkisinin olması ya da işlemin ilişkili işlem olması gerekir.

c. Bir ticari faaliyetin söz konusu olması gerekir.

d. Bir anlaşma bulunması gerekir.

Bu çerçevede örtülü kazanç aktarımı olması için faaliyet raporlarında ve malî tablolarda görünmeyen ve gerçeği yansıtmayan veya yanıltıcı şekilde görünen para transferlerinin bulunması gerekmektedir. Bağışlarla ilgili olarak örtülü kazanç iddiasını haklı kılacak herhangi bir ticari bir uygulama veya anlaşma bulunmamaktadır. Bu durumda örtülü kazanç aktarımından söz edilemez.

Hükümet komiserinin katıldığı genel kurul toplantılarında onaylanan, KAP'a bildirilen, Şirketin web sitesinde yayınlanan, Ticaret Sicili Gazetesi'nde ilan edilen ve yıllık faaliyet raporlarında ve mali tablolarda yer alan hususların "örtülü" olduğundan söz edilemeyeceği, ilan edilen hususların örtülü olmasına imkan olmadığı, tam aksine şirketlerin son derece açık ve şeffaf bir şekilde yönetildiği kanaatimizce izahtan varestedir.

SPK 21. maddeye aykırı olan bir diğer husus, 21. maddede emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırılıktan söz edilmesine rağmen SPK tarafından yalnızca emsal değerlendirmesine gidilmesidir. Üstelik yukarıda açıkladığımız üzere, yasal sınırlara riayet edildiğinden ve Koza Altın'a emsal olabilecek nitelikte bir şirket bulunmadığından emsal değerlendirmesine gidilmesi dahi mümkün değildir.

SerPK md. 110/I, c)'de şu fiilin güveni kötüye kullanma suçunun nitelikli halini oluşturacağı hükme bağlanmıştır:

"Halka açık ortaklıklar ve kolektif yatırım kuruluşları ile bunların iştirak ve bağlı ortaklıklarının, yönetim, denetim veya sermaye bakımından doğrudan veya dolaylı olarak ilişkide bulundukları gerçek veya tüzel kişiler ile emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat, ücret, bedel, şartlar içeren anlaşmalar veya ticari uygulamalar yapmak veya işlem hacmi üretmek gibi işlemlerde bulunarak kârlarını veya malvarlıklarını azaltmak veya kârlarının veya malvarlıklarının artmasını engellemek."

SPK tarafından Koza Altın'ın zarar uğratıldığı iddia edilmekte ise de gerek şirket tüzel kişiliğinin gerekse şirket hissedarlarının bugüne kadar hiçbir zarara uğramadığı çok açıktır. **Sermaye Piyasası Kanunu'nun 21. maddesinin ve 110. maddesinin birinci fıkrasının c) bendinin uygulanabilmesinin ön koşulu, kâr veya malvarlığının azaltılması veya bunların artmasının engellenmesidir.** Kurul kararına konu halka açık ortaklıkların hiçbirinde böyle bir durum söz konusu olmamıştır.

Halka açık bir anonim ortaklığın, tümüyle mevzuata ve şirket esas sözleşmesi hükümlerine uygun biçimde, genel kurul kararlarına dayalı olarak bağışlar yapmış olmasının, malvarlığı veya kârın azaltılması olarak nitelendirilemeyeceği şüphesizdir. Ortaklara dağıtılacak temettü miktarı hesap edilirken yapılacak bağışlar da miktara dahil edilir. Diğer bir ifadeyle, ortaklara dağıtılacak temettü hesap edilirken, yapılacak bağışlar mahsup edilmez. Dolayısıyla, şirket ortaklarının en ufak bir zararı söz konusu değildir. Kurul kararının, somut hiçbir delil veya veri içermeksizin, zorlama yollu alındığı son derece açıktır.

Yukarıda yapılan açıklamalardan da görüleceği üzere İddianamedeki ***"Koza İpek Gurubu şirketleri Vakıf ve İpek Üniversitesine yapılan bağışlara ilişkin"*** tespit, değerlendirme ve suçlamalar, AÇIK OLARAK HUKUKA AYKIRILIK teşkil etmektedir.

4. Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin Himmetdede altın madeni tesisi inşaatına ilişkin SPK'nun 19.04.2016 tarih ve XXI-5/29-3, XXI-15/50-2, XXVI-12/10-2 sayılı denetleme raporu:

SPK tarafından hazırlanan rapor ile, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ye ait Himmetdede Altın madeni tesisi inşaatı işinin ilişkili taraf İK Akademi İnşaat A.Ş.'ye verilmesininin emsallere ve piyasa teamüllerine uygun olmadığı, farklı fiyat ve şartlar içeren ticari uygulamalarla Koza Altın'ın zarara uğratıldığı iddia edilerek, 6362 sayılı Kanunu'nun 21, 110/c ve TCK'nun 155. Maddesi kapsamında işlem yapmak üzere savcılığa iletilmiştir.

İş bu söz konusu rapor; usule ve esasa ilişkin hatalar içermekte olup, bahsi geçen eylemlerin hiçbirisinin hukuka aykırı olmadığı gibi SPK raporuna göre de hüküm tesis edilmesi mümkün değildir. Şöyle ki;

SPK'nın yukarıda yer alan iddiaları söz konusu ihale süreci, SPK onaylı alınan değerleme raporları ve aynı bölgede kurulmuş bulunan başkaca altın madeni tesis bedeli açısında incelendiğinde, her türlü hukuki dayanaktan yoksun, mesnetsiz ve hakkaniyete aykırılık teşkil ettiğini Muhterem Mahkeme'ye arz etmeye çalışacağız.

Koza Altın, Yığın Linç yöntemiyle çalışacak bir altın tesisi yapmaya karar vermiştir. Türkiye'de hiç yapılmamış ilk defa bu tesisle hayat bulacak bir proje, projenin tüm unsurlarını ve yaklaşık maliyetini de kapsayacak şekilde Uluslararası Akredite bir şirket olan SRK Consulting (U.S) Inc. (SRK Danışmanlık ve Mühendislik A.Ş.) bir FİZİBİLİTE RAPORU hazırlatılmıştır.

- Tesis inşaat işinin Türkiye'de ilk defa yapılacak kimyasal bir tesis olması,

- Dünyada hiçbir Altın madencisinin maden sahası içindeki inşaat işleri dahil (Atık barajı inşaatından, cevher nakliyesine, kar marjı yüksek olan dekapaja kadar hiçbir inşaat işini bünyelerine sokmazlar) inşaat işine kendisinin girmemesi, (SPK raporunda örnek verilen Newmont ve Normandy de inşaat işlerine girmemiştir.)
- Her işin kendisine göre riskinin olması,
- Koza Altın'nın madencilik faaliyetleri kapsamında, sahadaki patlatmalar dahil, mevcut işlerinin yüzde 70' ini müteahhitlere taşare etmesi,

hususları ve yukarıda sayılmayan pek çok husus göz önünde bulundurularak Koza Altın, işi kendisi yapmak yerine müteahhitlik hizmeti satın almaya karar vermiştir.

İhale süreci hazırlıkları yani fizibilite raporu doğrultusunda ihale dokümanlarını (idari şartname, teknik şartname, sözleşme tasarısı, ihaleye davet edilecek firmaların tespiti) hazırlayarak iş ihale edilerek yaklaşık maliyet göz önünde bulundurulup sonuçlandırılmıştır.

İhale üzerinde bırakılan firma ile sözleşme imzalanmış, yükleniciye yer teslimi yapılıp işe başlaması sağlanmıştır

İşin sözleşme ve eki teknik şartname kapsamında yapılıp yapılmadığı Koza Altın tarafından denetim ve kontrolü yapılarak, yüklenicinin düzenlemiş olduğu hakkedişleri kontrol edilerek ödemesi gerçekleştirilmiştir.

Özetle; sözleşme ve eki dokümanlarda yer alan esaslar çerçevesinde taraflar yükümlülüklerini yerine getirerek işin tamamlanması sağlanmıştır.

TESİSLE İLGİLİ FİZİBİLİTE ÇALIŞMALARI

2012 Mart ayında Koza Altın İşletmeleri, Himmetdede Altın Madeni Tesisi yatırımının ön fizibilitesi için daha önce çalışmış olduğu Uluslararası Akredite bir şirket olan SRK Consulting (U.S) Inc. (SRK Danışmanlık ve Mühendislik A.Ş.) FİZİBİLİTE RAPORU hazırlatmıştır. **EK1**

SRK A.Ş. tarafından hazırlanan fizibilite raporuna göre Yığın Liçi tesisinin (düşük tenörlü madenlerden cevher çıkarmaya yarayan bir maden çıkarma yöntemidir. Altın ve gümüş cevherleri klasik çözücü gönderme yöntemi ile ekonomik olarak değerlendirilememektedir. Ancak, altın ve gümüş fiyatlarının sürekli olarak artışı bu kaynaklarını değerlendirilmesini gündeme getirmekte ve yapılan çalışmalar Yığın Liçi uygulamalarının bu konuda bir çözüm olabileceğini göstermektedir. Halen tonda 1 gram dolayında altın içeren düşük tenörlü cevher ve artıklarından uygun çözücü gönderme yoluyla altın kazanılması konusunda Yığın Liçi uygulamaları başarıyla sürdürülmektedir.) teknik rapor, hesaplar ve proje çizimlerinin kapsamları belirtilmiştir. **AYRICA YAKLAŞIK METRAJLARA GÖRE AYRINTILI MALİYET BÜTÇESİ HESAPLANARAK, TESİSİN YATIRIM BÜTÇESİ 133.537.532 USD OLARAK BELİRLENMİŞTİR.**

SRK A.Ş. NİN PROJELENDİRDİĞİ YIĞIN LİÇİ YÖNTEM KOZA ALTIN TARAFINDAN İLK DEFA UYGULANACAK BİR YÖNTEM OLUP DİĞER ALTIN TESİSLERİNDE UYGULANMAMIŞTIR.

TESİSİN İHALE EDİLMESİ:

08.06.2012 tarihinde SRK A.Ş. den alınan dokümanlara göre hazırlanan ihale şartnamesi ve sözleşmesi, projeler ve teknik şartnameler ile işin yapım ihalesine çıkılmıştır. **EK2** İhale dokümanları, yapılacak olan ihaleye konu yapım işinin teknik ve mali boyutları dikkate alınarak 4 firmadan teklif istenmiştir.

Teklif istenen 4 firma da ihale için gerekli tüm prosedürleri tamamlayarak teklif dosyalarını sunmuşlardır. Teklif veren firmaların tekliflerine ait özet tablo ektedir. **EK3**

10.08.2012 tarihinde **ihale bittikten sonra en uygun teklifi veren firma ile sözleşme imzalanmadan önce** tekliflerin doğruluğunu ve yeterliliğini teyit etmek amacıyla, müvekkillere ait olan Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından (halka açık şirket olması nedeniyle) Sermaye Piyasası Kurulu tarafından YETKİLENDİRİLMİŞ ULUSLARARASI BAĞIMSIZ AKREDİTE DENETİM KURULUŞU BDO'dan DEĞERLEME RAPORU hazırlanması istenmiştir.

SPK yetkili kurumu sonuçlanmış ihale ile ilgili olarak değerlendirme yapmış ve bu konuda 275 sayfalık rapor hazırlamıştır. **EK4**

SPK YETKİLİ KURUMU'NUN ; 10.08.2012 tarihli, Denet Bağımsız Denetim Yeminli Mali Müşavirlik A.Ş. tarafından hazırlanan DEĞERLEME RAPORUNDA;

- RAPOR KONUSU, GÖRÜŞ SAYFASI, ÖZETİ,
- ŞİRKET VE İLİŞKİ TARAF HAKKINDA BİLGİLER,
- KOZA ALTIN HAKKINDA BİLGİLER,
- İK AKADEMİ HAKKINDA BİLGİLER,
- ŞİRKET İLE İK AKADEMİ ARASINDAKİ İLİŞKİLER,
- PROJEYE İLİŞKİN BİLGİLER, DEĞERLEME ÇALIŞMALARI,
- KULLANILAN YÖNTEM,
- TAHMİNİ PROJE MALİYET HASABI, EMSAL PROJE MALİYETLERİ,
- İHALEYE KATILAN ŞİRKETLERİN TEKLİF ÖZETLERİ,
- DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

bölümleri açıkça raporda yer almaktadır.

Yukarıda arz edilen SPK YETKİLİ KURUMU'nun raporunun hem görüş bölümü hem özet bölümü hem de sonuç bölümlerinde ortak olarak özetle;

SERMAYE PİYASASI KURULU'NUN SPK KANUNU'NA TABİ OLAN ANONİM ORTAKLIKLARIN UYACAKLARI ESASLAR HAKKINDA SERİ: IV NO:41 SAYILI TEBLİĞ UYARINCA, SERMAYE PİYASASINDA ULUSLARARASI DEĞERLEME STANDARTLARI HAKKINDA SERİ: VIII NO:45 TEBLİĞ VE BU TEBLİĞDE DEĞİŞİKLİK YAPAN SERİ: VIII NO:48 SAYILI TEBLİĞDE BELİRTİLEN STANDARTLAR UYARINCA KOZA ALTIN İŞLETMELERİ ANONİM ŞİRKETİNİN HİMMETDEDE BÖLGESİNDE YAPILACAK OLAN VE YIĞIN LİNÇ YÖNTEMİ İLE ÇALIŞACAK ALTIN TESİSİNE İLİŞKİN PROJE BEDELİ DEĞERLEME RAPORU HAZIRLANMIŞ, PROJE'NİN ADİL VE MAKUL BEDELİN DEĞERLENMESİNDE "EMSAL KARŞILAŞTIRMA YAKLAŞIMI" ESAS ALINMIŞTIR. BU YAKLAŞIMI DESTEKLEMEK ÜZERE, KONUYLA İLGİLİ

BAĞIMSIZ UZMAN KURULUŞLARCA HAZIRLANAN RAPORLARA DAYANILARAK ŞİRKET TARAFINDAN YAPILAN ÇALIŞMALARA BAŞVURULMUŞTUR.

TÜM BU BAHSEDİLEN DEĞERLEME STANDARTLARI ESAS ALINMAK SURETİYLE YAPILAN DEĞERLEME ÇALIŞMASINDA, PROJE BEDELİNİN 130.500.000 ABD DOLARI İLE 143.000.000 ABD DOLARI ARASINDA OLMASININ ADİL VE MAKUL OLDUĞU SONUCUNA ULAŞILMIŞTIR. Şeklinde ifade yer almıştır.

Görüldüğü üzere, SPK yetkili kurumu tarafından hazırlanan değerlendirme raporunda, yapılan ihale ve ortaya çıkan ihale bedelinin adil ve makul olduğu sonucuna varılmış ve bu durum tarafımıza yazılı olarak bildirilmiştir.

Bu süreçte gözden kaçırılmaması gereken, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tüm yasal mevzuata uymasının yanında yasal bir zorunluluk olmamasına rağmen yapılan ihalenin ve ihalede oluşan fiyatların adil ve makul olup olmadığının, SPK TARAFINDAN YETKİLENDİRİLMİŞ ULUSLARARASI BAĞIMSIZ AKREDİTE KURULUŞ olan BDO'dan DEĞERLEME RAPORU hazırlaması istenmiş, İHALENİN DEĞERLEME RAPORUNUN tamamlanıp sonucunun olumlu olmasından sonra ihale sonuçlandırarak, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ye ait olan Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaat işi en uygun teklifi veren İK Akademi İnşaat Proje ve Taahhüt A.Ş.'ye 130.500.000-USD bedel üzerinden ihale edilerek taraflar arasında 10.08.2012 tarihinde sözleşme imzalanmıştır. İhaleyi alan İK Akademi sözleşmeye göre işe başlamış, 2014 yılının ilk çeyreği itibariyle tesisin HLP I.Faz olarak adlandırılan büyük kısmı bitirilmiş; Mayıs 2014'te yasal olarak faaliyete başlanılabilmesi için müracaatta bulunulmuş ve Ocak 2015'te geçici faaliyet belgesi alınarak yasal olarak faaliyete başlanılmıştır. Diğer taraftan, tesisin HLP II.Faz olarak adlandırılan kısmının inşaatına alınması gereken izinler alınamadığından hiç başlanılmamıştır.

Sözleşmenin Avans ödemeleri maddesi sözleşme bedelinin en fazla % 40 na (130.500.000-USD * 0,40 = 52.200.000 USD) kadar avans ödeneceği yönünde düzenlemenin olduğu avansın geri tahsiline ilişkin her hangi bir düzenlemenin olmaması nedeniyle avans ödemeleri ve hakkediş ödemeleri aynı cari hesapta takip edilmiştir.

Sözleşmenin tek taraflı olarak fesh edilmesine kadar İK Akademi'ye ödenen hakkediş tutarı KDV hariç 192.574.635,07 TL , karşılığı ise 97,7 milyon USD'dır.

Koza Altın'ın Sermaye ve Malvarlığı Kaybına Uğratıldığına İlişkin İddia

Himmetdede Altın Madeni Tesisinin, bir müteahhide ihale edilmesi yerine Koza Altın tarafından inşa edilebileceği düşüncesine dayanmaktadır. Yukarıda da izah edildiği üzere,

- Tesis inşaat işinin Türkiye'de ilk defa yapılacak kimyasal bir tesis olması,
- Dünyada hiçbir Altın madencisinin maden sahası içindeki inşaat işleri dahil (Atık barajı inşaatından, cevher nakliyesine, kar marjı yüksek olan dekapaja kadar hiçbir inşaat işini bünyelerine sokmazlar) inşaat işine kendisinin girmemesi, (SPK raporunda örnek verilen Newmont ve Normandy de inşaat işlerine girmemiştir.)
- Her işin kendisine göre riskinin olması,
- Koza Altın'nın madencilik faaliyetleri kapsamında, sahadaki patlatmalar dahil, mevcut işlerinin yüzde 70' ini müteahhitlere taşare ettiği,

hususları ve yukarıda sayılmayan pek çok husus göz önünde bulundurularak Koza Altın, işi kendisi yapmak yerine müteahhitlik hizmeti satın almaya karar vermiş iddia edildiği gibi Himmetdede tesisi işinin anahtar teslim olarak İK Akademi'ye verilmesi sadece üst yönetimin takdiri ile değil, bu doğrultuda YASAL OLARAK VE USÜL YÖNÜNDEN YAPILMASI GEREKEN NE VARSA VE FAZLASI BU İŞ KAPSAMINDA YAPILARAK İŞ İHALE EDİLMİŞ VE FİYAT OLARAK EN UYGUN TEKLİFİ VEREN İK AKADEMİYE İHALE EDİLMİŞTİR.

Durum böyle iken yapılan ihale ve imzalanan sözleşme kapsamında tarafların yükümlülüklerini yerine getirip getirmediğine bakılması gerekirken, işin Koza Altın tarafından yapılması gerektiğine yönelik iddialarda bulunmanın hukuki ve ticari olarak hiçbir mantığı ve gerekçesi bulunmadığı gayet açıktır. Ayrıca yine yukarıda yapılan açıklamalarda işin yaklaşık maliyeti Fizibilite raporunu hazırlayan SRK tarafından hesaplanmış olup ihalede elde edilen fiyatların adil ve makul olduğu ise SPK TARAFINDAN YETKİLENDİRİLMİŞ ULUSLARARASI BAĞIMSIZ AKREDİTE KURULUŞ olan BDO' tarafından da rapora bağlanmışken sözleşme kapsamında henüz tamamlanmayan bu nedenle de kesin hesabı yapılmamış bir iş için İK Akademinin görünürde katlandığı maliyetler, düzenlediği hakkediş bedelleri üzerinden hareketle işin yüksek maliyetle verildiğini ileri sermenin hiçbir mantıklı ve hukuki izahı bulunmamaktadır. Kaldı ki İK Akademinin katlandığı maliyetler ile düzenlediği hakkediş bedeli arasındaki farkın karlılık oranı iddia edildiği gibi % 136 değil % 51 (192/127) olarak hesaplanabilmektedir. BURADA ŞU HUSUS ÖNEM ARZ ETMETEDİR. KOZA ALTIN İLE İK AKADEMİ ARASINDAKİ SÖZ KONUSU İŞTE KESİN HESAP YAPILMADIĞI GİBİ, TARAFLAR ARASINDA DA SÖZ KONUSU İŞİN İTİLAFLI OLDUĞU GÖZ ÖNÜNE ALINDIĞINDA ORTADA İDDİA EDİLDİĞİ GİBİ BİR ÖRTÜLÜ AKTARIM OLMADIĞI GİBİ EMSALLERİNE GÖRE FAZLADAN ÖDENEN BİR BEDEL DE BULUNMAMAKTADIR. O DÖNEM İTİBARIYLA SPK'NIN YETKİLENDİRDİĞİ BDO VE SRK RAPORLARI HARİCİDE EMSAL ALINABİLECEK HERHANGİ BİR KURULUŞ OLMADIĞI GİBİ SADECE AYNI TARİHLERDE ÖKSÜT MADENCİLİK TARAFINDAN YAPILAN MADEN İNŞAATI EMSAL ALINABİLİRDİ. AŞAĞIDA ÖKSÜT MADENCİLİLĞİN EMSAL BEDELLERİ DE ARZ EDİLMİŞTİR.

YUKARIDA YAPILAN AÇIKLAMALARDAN DA GÖRÜLECEĞİ ÜZERE YASAL OLARAK VE USÜL YÖNÜNDEN YAPILMASI GEREKEN NE VARSA VE FAZLASI BU İŞ KAPSAMINDA YAPILMIŞTIR.

2012 YILINDA KOZA ALTIN TARAFINDAN KAP TA İLAN EDİLEN İHALENİN KOZA ALTIN'IN YAPTIRACAĞI BU KAPSAMDA İLK TESİS OLDUĞU, PROJE MALİYETİNİN SADECE SRK A.Ş'NİN HAZIRLAMIŞ OLDUĞU FİZİBİLİTE RAPORUNDAKİ TAHMİNİ PROJE BEDELİNİN ESAS ALINABİLECEĞİ VE BUNUN DIŞINDA HİÇBİR KAYNAKTAN PROJE MALİYETİNİN KESİN BEDELİNİN BİLİNEMEYECEĞİ ÇOK AÇIKTIR.

İddianamedeki SPK iddiaları ve suçlamalarının hiçbir hukuki dayanağı bulunmamaktadır. SRK A.Ş.'nin fizibilite raporu esas alınarak 2012 yılında yapılan ihalenin SPK Yetkili Kurumu tarafından da oluşan bedelin adil ve makul olduğu da onaylanmasından sonra ihale neticelendirilmişken, yani SPK kendi onaylamış olduğu piyasa teamüllerine göre uygun olarak neticelendirilmiş bir ihalenin 4 yıl sonra emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri, ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olarak farklı fiyat ile ihale edildiği gerekçesiyle suç duyurusunda bulunulmasının hukuken izah edilebilir bir tarafı yoktur. Kaldı ki, ihale sonrasında da müvekkillerin sahibi olduğu Koza Altın İşletmeleri A.Ş. halka açık şirket olması nedeniyle SPK tarafından birçok kez denetlenmiş ve bu hususta bir tespit yapılmamıştır.

SPK Yetkili Kurumu Raporu'na göre Müvekkillerin sahibi olduğu Koza Altın İşletmeleri A.Ş. söz konusu işi; projeye uygun, proje fiyatlandırması yerinde, yapılması gereken tüm işlemlerin **YASAL MEVZUAT ÇERÇEVESİNDE TİCARİ HAYATIN GEREKLERİNE VE İLKELERİNE UYGUN ŞEKİLDE YAPTIĞI İZAHTAN VARESTEDİR**.

Diğer taraftan, müvekkillere ait Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ye 26.10.2015 tarihinde Ankara 5. Sulh Ceza Hakimliği'nin 2015/4104 D.İş sayılı dosyası üzerinden KAYYIM atanması nedeniyle, bu tarih itibarıyla Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İPEK'in yönetim yetkisi sonlandırılmıştır. SPK 21.04.2016 tarihli kararıyla 31.12.2015 tarihi itibarıyla söz konusu ihale işinin muhtevası hakkında karar vermiş olup, müvekkil hakkında suç duyurusunda bulunması da hukuka aykırıdır. Şöyle ki; müvekkil 31.12.2015 tarihi itibarıyla yönetim yetkisi bulunmadan ve söz konusu ihale işinin fesih edilmesi ile ilgili yaşanan olumsuzluklar dikkate alındığında her iki şirket arasında hukuki itilafın bulunduğu bilinmektedir.

Sonuç olarak SPK'nın suç duyurusundaki iddialarının aksine SPK 'nın kendi yetkili kuruluşunun 275 sayfalık olumlu raporu vardır.

İHALE SÜRECİ ;

1. MART 2012 YILINDA SRK … A.Ş. TARAFINDAN FİZİBİLİTE RAPORU HAZIRLANMIŞTIR.
2. PROJE BEDELİ SRK TARAFINDAN BELİRLENMİŞTİR.
3. HAZIRLANAN BU RAPORA GÖRE TEKNİK ŞARTNAME VE İHALE DÖKÜMANLARI HAZIRLANMIŞTIR
4. HAZIRLANAN İŞBU DÖKÜMANLAR İLE İHALE YAPILMIŞTIR.
5. SPK TARAFINDAN ONAYLI BAĞIMSIZ RAPOR ALINARAK EN UYGUN TEKLİFİ VEREN FİRMA BELLİ OLMUŞTUR.
6. **İHALENİN BİTMESİNDEN SONRA, YAPILAN İHALENİN ADİL VE MAKUL OLUP, OLMADIĞININ SPK YETKİLİ KURUMU TARAFINDAN İNCELENMESİ VE DENETLENMESİ İSTENMİŞTİR.**

7. **BU TALEP ÜZERİNE SPK YETKİL KURUMU 275 SAYFALIK OLUMLU RAPOR HAZIRLAMIŞTIR.**
8. **SPK YETKİLİ KURUMUNUN HAZIRLAMIŞ OLDUĞU OLUMLU RAPORUN YÖNETİM KURULUNA ULAŞTIRILMASINDAN SONRA İHALE KOZA ALTIN TARAFINDAN İMZALANARAK NETİCELENDİRİLMİŞTİR.**
9. 2012 YILINDA İMZALANAN VE 2012-2013-2014-2015 YILLARINDA YAPIMI DEVAM EDEN SÖZLEŞMEYE KONU İŞİN, BÜYÜK BİR KISMI BİTİRİLMİŞ OLMASINA RAĞMEN, KALAN KISMINA YER TESLİMİ YAPILMAMIŞ OLMASI SEBEBİYLE HALİHAZIRDA BİTİRİLEMEMİŞTİR.
10. İNŞAAT İŞİNİN HENÜZ BİTMEDİĞİ TARAFLAR ARASINDA HUKUKİ İTİLAF OLDUĞU DİKKATE ALINDIĞINDA KOZA ALTIN İŞLETMELERİ A.Ş. NEZDİNDE ORTADA DOĞMUŞ BİR ZARAR OLUŞMAMIŞTIR.
11. İKİ ŞİRKET ARASINDAKİ İTİLAFIN HUKUKİ MAHİYETTE KALMAKLA BERABER SULH VEYA MAHKEME VASITASI İLE YER TESLİMİ İLE DİĞER HUSUSLARIN ÇELİŞKİ DE KALDIĞI AÇIKTIR.
12. TARAFLAR ARASINDA İMZALANAN SÖZLEŞME SADECE BAĞIMSIZ AKREDİTE KURUMLARININ RAPORLARINA DAYANMAKTADIR. SANIK MÜVEKKİLİN DAHLİ, ETKİSİ VE MÜDAHALESİNİN TEKNİK OLARAK İMKANSIZ OLDUĞU AÇIKCA GÖRÜLMEKTEDİR.
13. İK AKADEMİ İLE KOZA ALTIN İŞLETMELERİ ARASINDA YAPILAN SÖZLEŞME İKİ ANA TEMELE DAYANMAKTADIR;

- ULUSLARASI BAĞIMSIZ SRK … A.Ş. FİZİBİLİTE RAPORU
- SPK YETKİLİ BAĞIMSIZ DENETİM KURUMU RAPORU

İKİ RAPORDA İNCELENDİĞİNDE BU RAPORLARA SANIK MÜVEKKİLİN HİÇBİR ŞEKİLDE MÜDAHALE ETME İMKANI BULUNMADIĞI AÇIKÇA GÖRÜLECEKTİR.

Son olarak; SPK'nun 21.04.2016 tarihli kararında emsal araştırması yapılmadığı belirtilmiştir. Oysaki 2012 yılındaki emsal araştırması müvekkiLin sahibi olduğu Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin talebi üzerine SRK ve SPK Yetkili Kurumu tarafından yapılmış ve en uygun teklifi veren firmaya ihale edilmiştir.

Kaldı ki Himmetdede projesi'ne örnek olarak 2016 yılında gerçekleşen 6.000.000-Ton cevher kapasiteli **ÖKSÜT MADENCİLİK SAN. VE TİC. A.Ş. tarafından Kayseri İli, Develi İlçesi, Öksüt Mahallesinde yapılan ALTIN MADENİ İnşaatının (EK-5) de sunulan bedeli 165.000.000 ABD Doları ile ihale edildiği görülecektir.** Bu ihale bedeli uluslararası halka açık Stratex International Şirketi tarafından da kamuoyuna ilan edilmiştir. Bu nedenle SPK'nun 21.04.2016 tarihli kararının gerekli inceleme, araştırma ve değerlendirmeye dayalı olmadığı, kendisi tarafından onaylanan uluslararası akredite kuruluşu bağımsız raporunun dikkate alınmadığı, Ceza Hukuku

açısında suçların şahsiliği prensibi ilkelerine aykırı olarak hem KAYYIM atanan hem de müvekkillerin **SÖZLEŞME KAPSAMI VE BEDELİNDE HİÇBİR ETKİSİ VE DAHLİ BULUNMAMASINA KARŞIN** doğrudan müvekkil aleyhine suç duyurusunda bulunulması, her iki şirket arasındaki ilişkinin şuan itibarıyla hukuki itilaf boyutunda olduğu, her hangi bir zararın oluşmadığı hususların dikkate alınarak müvekkil hakkında yapılan suç duyurusunun, suçun oluşmasındaki maddi ve manevi unsurlarının barındırmadığı izahtan varestedir.

5. Koza İpek Holding A.Ş. tarafından içeriği gider yansıtması olarak düzenlenen faturalar yoluyla halka açık koza grubu şirketleri ve bağlı ortaklıklarınca yüklenilen giderleri, holding hakimiyetinin hukuka aykırı olarak kullanılıp kullanılmadığının tespitine yönelik SPK'nun 05.05.2017 tarih ve XXI-5/35-3 sayılı denetleme raporu:

SPK tarafından hazırlanan rapor ile; Koza İpek Holding tarafından içeriği gider yansıtması olarak düzenlenen faturalar yoluyla Koza Grubu şirketlerine yüklenen giderle holdingin hakimiyetini kötüye kullandığı, 2012-2015 dönemleri arasında yansıtılan giderlerin kurallara aykırı biçimde yansıtılması, katlanılmaması gereken giderlere katlanan şirketlerin malvarlıklarında azalma nedeniyle ortaya çıktığı iddia edilerek, 6362 sayılı Kanun'un 21,110/c ve TCK 155 maddesi kapsamında işlem yapmak üzere savcılığa iletilmiştir.

İş bu söz konusu rapor; usule ve esasa ilişkin hatalar içermekte olup, bahsi geçen eylemlerin hiçbirisinin hukuka aykırı olmadığı gibi SPK raporuna göre de hüküm tesis edilmesi mümkün değildir. Şöyle ki;

SPK'nın yukarıda yer alan iddialarının, Müşterek gider dağıtımı ve dayanağı, dağıtım anahtarı,

Koza İpek Gurubunun yapısı, şirketlerin karlılığı, ödedikleri vergiler, gider yansıtmasının ödenen vergi özerine yansıması ve hazinenin vergi kaybı olup olmadığı hususları tek tek irdelenerek, her türlü hukuki dayanaktan yoksun, mesnetsiz ve hakkaniyete aykırılık teşkil ettiğini Muhterem Mahkeme'ye arz etmeye çalışacağız.

Müşterek Giderlerin Yansıtılmasına ilişkin düzenlemeler.

Öncelikle, holding şirketlerin iştirak etmiş olduğu şirketlere tek merkezden sağladığı müşterek veya münferit hizmetlerle ilgili giderlerin, gruba dahil şirketlere ne şekilde ve hangi esaslara göre dağıtılabileceği ve yapılacak dağıtımın vergi hukuku karşısındaki durumunun incelenmesi gerekir.

Amaçları yalnızca başka şirketlere iştirak etmekten ibaret olmayıp, iştirak ettikleri şirketlere tek merkezden müşavirlik, organizasyon, planlama, finansman v.b. hizmetleri de sağlayan holdinglerin, bu tür hizmetleri gerçekleştirmek amacı ile yapmış oldukları giderleri, bağlı şirketlere yansıtmaları ve bu yansıtımı da fatura kullanarak gerçekleştirmeleri, işin mantığına, yasalara ve yerleşmiş teamüllere uygun bir davranış biçimi teşkil etmektedir.

Öte yandan, ayrı tüzel kişilikleri bulunan holdinglerle yavru şirketler arasında bu tür hizmetlerle ilgili olarak sözleşmeler düzenlenmesini önleyecek herhangi bir yasal engel bulunmamaktadır.

Nitekim, geçmişte çok tartışma konusu olmuş bulunan bu tür işlemler konusunda Danıştay tarafından verilen kararlarda, holdinglerin ve benzeri kuruluşların, yaptıkları sözlü veya yazılı sözleşmelere istinaden iştirak ettikleri şirketlere fatura ettikleri bu tür giderlerin, kurumlar vergisi matrahından indirilmesi prensip olarak kabul edilmiş bulunmaktadır.

Kaldı ki, 13.12.1986 tarih ve 19310 Sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 33 Seri No.lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliği'nde konu, Maliye ve Gümrük Bakanlığı'nca da ele alınmış ve düzenlemeye tabi tutulmuştur.

Söz konusu Tebliğde, holdinglerin, bağlı şirketlere bazı hizmetler sağlayabildikleri belirtilerek, bu hizmet bedellerini fatura kesmek suretiyle bağlı şirketlere aktarabilecekleri kabul edildikten sonra hizmet türleri ve bunların faturalarda gösterilme biçimi belirlenmiştir. Görülüyor ki, müşterek hizmetlerin gerçekleştirilip dağıtılmasında hizmet üreten şirketin yapısı ve bağlı şirketlerle ilişkisi yeterli sayılmıştır.

Bütün bu veriler dikkate alındığında, holdinglerin müşterek hizmet üretmelerinin ve bunları bağlı şirketlerine yukarıda belirtilen esaslar çerçevesinde fatura etmelerinin yasal olarak mümkün olduğu ortaya çıkmaktadır.

33 no.lu Kurumlar Vergisi Genel Tebliğinin, yukarıda sözü edilen bölümü şöyledir :

"*Holding Şirketlerin Genel İdare Giderlerinin Bağlı Şirketlere Dağıtımı :*

Bilindiği üzere holding şirketler tarafından bağlı şirketlere aşağıdaki konularda hizmet verilebilmektedir.

- *Araştırma ve geliştirme*
- *Finansman temini*
- *Pazarlama ve dağıtım*
- *Yatırım projelerinin hazırlanması*
- *Hedeflerin tayini*
- *Planlama*
- *Örgütlendirme kararların uygulanması*
- *Bilgisayar hizmetleri*
- *Sevk ve idare*
- *Mali revizyon ve vergi müşavirliği*
- *Piyasa araştırmaları*
- *Halkla ilişkilerin tanzimi*
- *Personel temini ve eğitimi*
- *Muhasebe organizasyon ve kontrolü*
- *Hukuk müşavirliği*

Holding tarafından verilen bu tür hizmetlerin bağlı şirketlerce gider yazılabilmesi için:

a) Hizmetin mutlaka verilmiş olması,
b) Kesilen faturada hizmet türünün ayrıntılı olarak belirlenmesi,
c) Tek faturada birden fazla hizmet bedelinin bir arada yer alması halinde ise her hizmet bedelinin ayrı ayrı gösterilmesi,

şarttır.

Yukarıda belirtilen koşullara uygun olarak bağlı şirketler, holding tarafından kesilen fatura bedelini gider olarak kayıtlarda gösterebileceklerdir."

Diğer taraftan Kanun koyucu müşterek giderlerin bu giderle ilgili hizmetlerden yararlanan yavru şirketlere dağıtımı sırasında, herhangi bir anahtarın kullanılmasını öngörmemiştir.

Yukarıda yapılan açıklamalardan da görüleceği üzere holdingler iştirak ettikleri şirketlere müşterek olarak yaptıkları giderleri makul ve objektif olarak belirleyecekleri bir anahtarı kullanarak **yansıtabilmektedirler. Bunu yaparken de bu gider yansıtmalarını fatura kesmek suretiyle yapmaları esastır. Holding tarafından bu kapsamda kesilen faturalar holdingin iştirakleri tarafından kayıtlarında gider olarak gösterebileceklerdir.**

Müşterek giderlerin iştiraklere yansıtılmasında durum bu olduğuna göre Koza Grup müşterek giderleri iştiraki olan

şirketlere nasıl yansıtmıştır. Bunu anlatmadan önce öncelikle Koza Grup yapısını inceleyelim daha sonrada müşterek giderlerin nasıl yansıtıldığına anlatalım.

Koza Holding bünyesinde 2015 yıl sonu itibariyle 20 sermaye şirketi, 1 vakfı ve vakfa bağlı bir özel üniversite bulunmaktadır. Holding içerisinde yer alan şirketler altın madenciliğinden, enerji, gıda, medya, bilişim, sigorta, tedarik, turizm, seyahat sektörlerine kadar pek çok farklı alanda faaliyet göstermektedir. Koza Holding bünyesinde 2015 yıl sonu itibariyle faaliyet gösteren toplam 22 şirketin/vakfın unvan ve faaliyet gösterdikleri sektör bilgileri aşağıdaki yer almaktadır.

1. Koza İpek Holding AŞ (Holding),
2. İpek Doğal Enerji Kay. Araştırma ve Üretim AŞ (Enerji),
3. Koza Anadolu Metal Madencilik İşletmeleri AŞ (Madencilik),
4. ATP İnşaat ve Ticaret AŞ (Holding),
5. Koza Altın İşletmeleri AŞ (Altın Madenciliği),
6. ATP Koza Turizm Seyahat Ticaret AŞ (Otel İşletmeciliği),
7. ATP Havacılık Ticaret AŞ (Havayolu Taşımacılığı),
8. Bugün Televizyon ve Radyo Prodüksiyon AŞ (Habercilik),
9. Özdemir Antimuan Maden AŞ (Madencilik),
10. Yaşam Televizyon Yayın Hizmetleri AŞ, (Habercilik)
11. Koza Prodüksiyon ve Ticaret AŞ (Yapımcılık),
12. Rek-tur Reklam Pazarlama ve Ticaret Ltd. Şti. (Reklamcılık),
13. İpek Online Bilişim Hizmetleri Ltd. Şti. (Bilişim),
14. Koza – İpek Sigorta Aracılık Hizmetleri AŞ (Aracılık),
15. Koza İpek Basın Basım AŞ (Habercilik),
16. ATP Koza Gıda Tarım Hayvancılık Sanayi Ticaret AŞ (Gıda),
17. Koza İpek Tedarik Danışmanlık ve Araç Kiralama Tic. AŞ (Aracılık),
18. Konaklı Metal Madencilik Sanayi Ticaret AŞ (Madencilik),
19. Koza – İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı (Vakıf),
20. İpek Üniversitesi (Eğitim),
21. İK Akademi (İnşaat),
22. Koza Ltd. (Altın Madenciliği).

SPK'nın iddialarına konu olan 2012-31.12.2015 dönemine ilişkin Koza holding muhasebe kayıtlarında yer alan müşterek giderler fatura kesilmek suretiyle bağlı şirketlerine yansıtılmıştır. Yansıtma işlemi yapılırken kullanılan anahtar net satış miktarı esas alınarak yapılmıştır. Bu şekilde yansıtma sadece kar elde etme kabiliyeti olan şirketlere yapılmıştır.

Görüldüğü üzere müşterek giderlerin holdingin bağlı şirketlerine yansıtılmasında her hangi bir hukuka aykırılık bulunmamaktadır. Nitekim yukarıda izah edildiği üzere Kanun koyucu holding tarafından yapılacak müşterek giderlerin holding bünyesindeki şirketlere fatura kesmek, makul ve objektif bir kritere göre oluşturulacak dağıtım anahtarı kullanmak suretiyle yansıtılabileceğini ve bu faturaların da gurup bünyesindeki şirketler tarafından gider yazılabileceğini kabul etmiştir.

Yukarıdaki yapılan açıklamalar kapsamında İddiada yer alan dönemlerde toplam 24 milyon TL tutarındaki müşterek gider holding tarafından bağlı şirketlerine yansıtılmıştır. Yapılan yansıtma sonucu kesilen fatura gelir olarak kaydedilmiş ve holding tarafından kurumlar vergisi matrahına ilave edilmiştir. Bu şekilde her hangi bir şekilde vergi kaybına yol açılmamıştır.

SPK'nın iddialarına konu olan ve iddianamede örnek belge olarak yer alan yansıtılması uygun görülmeyen harcamalar aşağıdaki tabloda gösterilmiştir.

İDDİANAME SAYFA NOSU	**FATURA MAHİYETİ**	**TUTARI (TL)**
289	Yemek bedeli	840,00
289	yemek bedeli	280,00
291	giyecek	341,00
291	giyecek	6.255,00
292	seyahat	98.721,86
292	seyahat	210.854,50
295	trafik ceza	343,00
295	trafik ceza	356,00
296	Taksi ücreti	23,00
296	taksi ücreti	20,00
297	Bağış	3.900,00
297	bağış	346.920,00
298	konaklama	15.598,04
298	veteriner hizmetleri	1.719,00
298	zahire	2.092,00
299	altın	2.631,13
299	bilezik	3.110,00
299	altın	1.675,00
	Toplam	**695.679,53**
	Yansıtılan Gider	**24.214.295,57**
İddianamede somut olarak yer alan ve yansıtılması uygun		**0,03**

görülmeyen gider toplamının yansıtılan toplam gidere oranı	

Tablonun incelemesinde görüleceği üzere söz konusu harcamaların toplamı 695.679,53 TL dir. Bu tutarın toplam yansıtılan gider toplamı olan 24.214.295,57 TL ye oranı ise 0,03 olarak hesaplanmıştır. Müvekkilimin hiçbir bilgisi olmadan tamamiyle bu konuyla ilgili istihdam edilen personelin şahsi yorumları nedeniyle kayıtlara alınan, anlaşmalı yeminli mali müşavirin denetim ve incelemesinden geçmesinden sonra bağlı ortaklıklara yansıtılan bu giderler emsal gösterilerek toplamda 20.372.770,73 TL müşterek giderin emsallerine uygunluk, piyasa teamülleri ve ticari hayatın basiret ve dürüstlük ilkelerine aykırı olması gösterilerek yansıtılmaması sonucuna varılması, SPK iddialarının her hangi bir hukuki dayanaktan yoksun olduğunu göstermektedir.

Ayrıca holdinglerde müşterek giderlerin yansıtılmasına ilişkin aşağıda birkaç Danıştay Kararı da yer almaktadır.

.

" Danıştay 4. Dairesi
Karar Tarihi : 17.11.1972
Esas No : 1970/1001
Karar No : 1972/6624

"Holding niteliği taşıyan ve esas amacı iştirak ettiği şirketlerin teşkilatlandırılması, murakabesi ve inkişafı olan şirketlerin yaptığı giderlerin masraf yazılması caizdir."

Danıştay 4. Dairesi
Karar Tarihi : 20.11.1989
Esas No: 1988/5411
Karar No: 1989/4343

"Aynı Holding bünyesinde yer alan şirketler arasında finans kaynaklarını Holding amacı doğrultusunda işbirliği içinde kullanmak örtülü kazanç dağıtma sayılmaz."

Danıştay 4. Dairesi
Karar Tarihi : 25.12.1989
Esas No: 1987/4593
Karar No : 1989/4393

"Sermaye şirketlerinin Holding bünyesinde toplanmalarının amacı, yönetim, sermaye ve denetim açısından birleşmek suretiyle hem finans ve yönetim yapılarını güçlendirmek ve hem de bu suretle ticari hayatta ve ticari organizasyonlara daha güçlü katılımı sağlamaktır. Durum böyle olunca aynı Holding bünyesinde yer alan şirketler arasında finans kaynaklarını Holding

amacı doğrultusunda işbirliği içinde kullanmak, finans ihtiyacı karşılanan şirketlerin vergi kaybına neden olmamaları halinde örtülü kazanç dağıtımı olarak kabul edilmez."

Danıştay 4. Dairesi
Karar Tarihi : 27.03.1990
Esas No: 1987/367
Karar No : 1990/1087

"Holding kuruluş amacı doğrultusunda şirketlerin kendi bünyelerinde çözemedikleri sorunlara Holding'in imkanlarıyla ve kadrosuyla çözüm getirilerek bağlı kuruluşların işlerinin yürütülmesi ve daha rasyonel çalışma imkanı sağlanarak para ve bütçe kaynakları genişletilip gelişmelerine hız kazandırılması amacıyla fiilen ve fikren hizmet vermek olup iştirak edilen şirketlere idari, mali ve hukuki yönden hizmet veren Holding tarafından yapılan müşterek genel giderlerin bağlı kuruluşlara pay edilmesinde yasal isabetsizlik yoktur."

Danıştay 3. Dairesi
Karar Tarihi : 25.01.1988
Esas No: 1987/1688
Karar No: 1988/229

"Bir holding şirketin iştiraki bulunan kuruma verdiği hizmetler nedeniyle düzenlediği ayrıntısız fatura yüksek bulunarak holdinge örtülü kazanç sağlandığı iddiasına dayanan tarhiyat aşağıdaki nedenlerle kaldırılmıştır:

- İnceleme raporunda emsal gösterilen holding şirket tarhiyata uğrayan holdinge göre farklı konumdadır.

- Holding şirketler de neticede ticari kuruluşlardır ve hizmet bedellerini kâr sağlayacak şekilde tayin etmeleri doğaldır.

- Holding şirket söz konusu hizmet bedelini hasılat kaydetmiş, genel planda vergi kaybı meydana gelmemiş olup bu nedenle örtülü kazancın varlığı ileri sürülemez."

Danıştay 7. Dairesi
Karar Tarihi : 27.01.1994
Esas No: 1991/3700
Karar No: 1994/256

"Yükümlü şirket ile aynı holding bünyesinde bulunan ..... Ltd. Şti. arasındaki cari hesabın finansman temini hizmeti niteliğinde olduğundan bahisle, ... örtülü kazanç dağıtımı yapıldığı ileri sürülen şirketin ..... Holdinge bağlı oldukları, bu şirketlerin birisinin lehine hesaplanan faizin diğer şirketin giderini teşkil ettiğinin anlaşılması ..... karşısında, kazancın örtülü olarak dağıtıldığının kabulüne imkan bulunmadığı"

gerekçesiyle örtülü kazanç iddiasına dayanan tarhiyat kaldırılmıştır. Bu karara ilişkin olay, aynı zamanda KDV açısından da tarhiyata uğrayan kurumun

bankadan aldığı krediyi diğer kuruma kullandırması işlemidir. Karar aynı zamanda KDV tarhiyatının da kaldırılmasını öngörmektedir.

Yukarıda yapılan açıklamalardan da görüleceği üzere Koza Holding A.Ş mevzuata göre kayıtlarında oluşan müşterek giderleri yine kanun koyucunun öngördüğü şekilde fatura düzenlemek suretiyle bağlı şirketlerine yansıtmış, fatura tutarlarını kayıtlarına gelir olarak alarak vergi kaybına yol açmamış bu işlem nedeniyle örtülü kazanç oluşturmamıştır. İddianamede somut belge üzerinden müşterek giderler içerisinde yansıtıldığı ifade edilen ve tabloda mahiyetleri gösterilen toplam **695.679,53 TL**'nin yansıtılacak giderler içerisinde yer alması ise her hangi bir art niyetten değil, tamamıyla yanlış yorumdan kaynaklandığı toplam giderler içerisindeki **0,03**'lük oranından anlaşılmaktadır. Yasal mevzuata uygun olarak yapılan müşterek giderlerin yansıtılması işlemi iddianamede iddia edildiği üzere bağlı şirketlerin mal varlıklarını azaltmaya yol açmamıştır. Bu nedenle SPK'nın giderlerin yansıtılmasındaki tüm iddiaları her hangi bir hukuki dayanağı olmayan iddialardan ibarettir

3. 213 SAYILI VERGI USUL KANUNA MUHALEFET SUÇU AÇISINDAN SAVUNMALARIMIZ:

Ceza hukukunda suçun oluşması için gerekli olan iki temel öğe fail ve fiildir. Fail tarafından gerçekleştirilen hak ihlali, failin ceza hukuku tarafından sorumlu tutulmasının hukuki nedenidir. Vergi kaçakçılığı suçunun oluşabilmesi için önce failin sonra da fiilin olması gerekir. Daha sonra bu eylemin hak ihlali teşkil edip etmediği araştırması akabinde fiilin haksızlık teşkil ettiği sabit olursa kusur sorunu incelenmektedir.

Kaçakçılık suçlarını oluşturan fiiller VUK m. 359'da yer almaktadır. Burada yer alan birinci grup fiillerden ilki muhasebe ve hesap hilesi yapmaktır. Birinci bentteki ikinci hareket gerçek olmayan veya kayda konu işlemlerle ilgili bulunmayan kişiler adına hesap açmaktır. Birinci bentteki diğer bir hareket de çift defter tutmadır. Suçun maddi unsurunu VUK hükümlerine göre tutulması ve muhafazası zorunlu defterlere kaydedilmesi gereken hesap ve işlemlerin başka defter, belge ve diğer kayıt ortamlarına kaydedilmesi oluşturur.

Suçların kanuniliğinin doğal bir sonucu olarak kanuni unsur karşımıza çıkmaktadır. Kanuni unsur en basit ifadesiyle, suç olarak nitelendirilecek bir fiilin kanunda ceza tehdidi taşıyan bir tarife açıkça uymasıdır. Kaçakçılık suçlarını oluşturan bir hareketin öncelikle VUK md. 359'daki tanıma uygun olması gerekir.

Hukuka aykırılık unsuru ise, kanuni tarife uygun hareketi hukuk düzeni tarafından hukuka uygun hale getiren bir sebebin bulunmamasıdır.

Suçun oluşmasında manevi unsur, kanuni tipe uygun fiili gerçekleştiren kişi ile bu fiil arasındaki manevi bağdır. Manevi unsurun varlığı olmadan fiilin faile isnadı söz konusu olamaz. Manevi unsur bir diğer söylemle fiili gerçekleştirenin kusurlu iradesidir. Ceza hukukunda iradilik esastır. Manevi unsurdan söz edebilmek için kendi iradesiyle kusurlu şekilde hareket edebilen bir fail olmalıdır. Manevi unsur ceza hukukunda kast ve taksir olarak iki şekilde yerini bulur. Kast kural olarak suç için zorunlu bir unsurdur. VUK md.359'da düzenlenen vergi kaçakçılığı suçlarında kusurluluk esas unsurlardan biridir. Taksir açıkça bu suçun manevi unsuru kapsamında düzenlenmediğinden vergi kaçakçılığı suçlarının taksirle işlenmesi mümkün değildir. **Vergi kaçakçılığı suçunu belirleyen manevi unsur kasttır.** Kast VUK'ta tanımlanmamakla birlikte, "*...kasten vergi ziyaına sebebiyet verilmesi...*" ifadesiyle kastın devleti vergi kaybına uğratmak olduğu ifade edilmektedir.

1- İDDİA EDİLEN EYLEMLER

İddianame incelendiğinde aşağıda gösterilen delillere istinaden müvekkillerimiz hakkında **213 sayılı Vergi Usul Kanuna muhalefet** suçundan dolayı dava açıldığı ve her birinin iddianamede yazılı sevk maddeleri gereğince cezalandırılmaları istenmiştir.

İddianame incelendiğinde müvekkillerime isnat edilen eylemleri işlediğine dair delil olarak 7 rapordan bahsedilmektedir. Bu raporlar;

1- Koza -İpek Holding İle İlgili 09.09.2016 Tarih ve 2016-A-1707/23 Sayılı Vergi Suçu Raporu
2- Koza Altın İşletmeleri A.Ş. İle İlgili 26.09.2016 Tarih ve 2016-A-1707/35 Sayılı Vergi Suçu Raporu

3- İK Akademi A.Ş. İle İlgili 26.09.2016 Tarih ve 2016-A-1707/34 Sayılı Vergi Suçu Raporu

4- Koza Altın İşletmeleri A.Ş. İle İlgili 10.03.2017 Tarih ve 2017-A-1707/11 Sayılı Vergi Suçu Raporu

5- Koza Altın İşletmeleri A.Ş. İle İlgili 10.03.2017 Tarih ve 2017-A-1707/23 Sayılı Vergi Suçu Raporu

6- Özdemir Antimuan Madenleri A.Ş. İle İlgili 05.06.2017 Tarih ve 2017-A-2623/49 Sayılı Vergi Suçu Raporu

7- Koza-İpek Holding A.Ş. İle İlgili 05.06.2017 Tarih ve 2017-A-2623/43 Sayılı Vergi Suçu Raporu

1- **Sahte Belge Düzenlemek ve bunları bilerek Kullanma Fiiline İlişkin Tespit; (213 sayılı VUK´un 359/b maddesi kapsamında)**

a. Koza İpek Holding A.Ş.´nin 2013 ve 2014 hesap dönemlerinde gazete bayileri tarafından adına düzenlenen faturalar kapsamında 5.239.475,52-TL tutarında 9.967.808-adet gazeteyi geçekte almamasına ya da gazeteler holdinge gerçekte teslim edilmemesine rağmen holding adına fatura düzenlenmesi ve holdingin bu faturaları defter kayıtları ve beyanlarına yansıtması sonucunda ise 213 sayılı VUK´un 359/b maddesi kapsamında Kaçakçılık suçu işlediği iddiası (1 Nolu Rapor)

b. Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı için tamamen kurgu olan bir ihale yapıldığı, ihale sonucunda inşaat işinin mükellef kurumun ilişkili kurumu olan İK Akademi İnşaat A.Ş.´ye verildiği, ancak inşaatın gerçekte Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapılmasına rağmen İK Akademi A.Ş. üzerinden faturalandırıldığı, defter kayıtlarına yansıtılan maliyet tutarının oldukça üzerinde bir karla İK Akademi A.Ş tarafından düzenlenen muhteviyatı hakediş bedeli ve beton bedeli olan faturaların tamamının sahte olduğu, bu şekilde bir taraftan Koza Altın İşletmeleri A.Ş.´ye ait karın İpek Üniversitesi inşaatının yapımı için üniversitenin % 100 paylı şirketi olan İK Akademi İnşaat A.Ş. üzerinden gizli olarak aktarıldığı, ayrıca Himmetdede Altın Madeni tesisi ile ilgili olarak düzenlenen 17.12.2013 tarih ve A-112946 Sayılı Yatırım Teşvik Belgesi kapsamında yapılan yatırım tutarı sahte faturalarla gerçek tutarının oldukça üzerinde gösterilmek suretiyle 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesindeki indirimli Kurumlar Vergisi uygulamasından yararlanılarak gerçek durumu yansıtmayan beyan edilen yatırım tutarının % 50´si oranında ödenmesi gereken Kurumlar Vergisinin ödenmediği iddiası (2 ve 3 Nolu Rapor)

c. Mükellef kurumun fakirlere yardım amacıyla yaptıkları gıda bağışlarının suiistimal edilmemesi için mükelleflerin yapacakları gıda bağışını dernek veya vakıflara yapma zorunluluğu getirerek, doğrudan veya başka organizasyonlar aracılığıyla yapılacak gıda yardımlarının gider olarak kabul edilemeyeceği belirtmek suretiyle bir kısım kurallara bağladığı; bu kapsamda mükellef Kurumun 2013 hesap döneminde gıda bankacılığı ile ilgili vergisel avantajlardan yararlanmayı, söz konusu gıda paketlerinin maliyet bedelini giderlere kaydederek kurum kazancından indirip daha az vergi ödemeyi; gerçekte Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı'na gıda paketi teslim etmediği halde teslim etmiş gibi fatura

düzenleyerek yasal düzenlemenin getirdiği şartlardan biri olan gıda maddesi bağışının dernek veya vakfa yapılmış olması zorunluluğuna uymuş gibi görünmeyi amaçladığı iddiası, (2, 5, 6 ve 7 Nolu Raporlar)

d. Mükellef kurumun 2013 ve 2014 dönemlerinde küçükbaş hayvan alımına ilişkin olarak tanzim edilen 35 adet sahte gider pusulasının düzenlediği ve bu belgeleri bilerek kullandığı iddiası (4 Nolu Rapor)

2- **Muhteviyatı İtibariyle Yanıltıcı Belge Kullanma Fiiline İlişkin Tespitler;** Iddianame içeriğinde gösterilen tabloda yer alan bir kısım faturaların üzerinde yazılı tarihlerin içinde bulunduğu takvim yılı değil ertesi takvim yılında yapılacak hizmetlerle ilgili olduğu ve bu faturaların üzerinde "Çukuralan-Ovacık Cevher Taşıma F.Farkı" yazıyor olsa bile aslında cevher taşıma bedeli oldukları, ayrıca 2014 yılında düzenlenen iki faturanın cinsi bölümde yazan "F.Farkı" ifadesinin daksil ile kapatılarak tahrif edildiği (2 Nolu Rapor)

2- USULE DAİR İTİRAZLARIMIZ

a. Söz konusu adli ve idari soruşturmalar ile Kanun Önünde Eşitlik ilkesi ihlal edilmiştir.

Söz konusu soruşturma ile, Anayasanın 10 uncu maddesinde düzenlenen "Kanun önünde eşitlik" ve AİHS'in 14 üncü maddesinde düzenlenen "Ayrımcılık Yasağı" ilkeleri ihlal edilmiştir.

Anayasa Mahkemesi kararlarında da belirtildiği üzere, eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin kanunlar karşısında aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak, haklı bir nedene dayanmayan ayrım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Kısaca eşitlik aynı durumda olan herkesin diline, ırkına, cinsiyetine, siyasi düşüncesine, felsefi inancına, dinine, mezhebine ve aidiyetine bakılmaksızın, herhangi bir ayrım gözetilmeksizin, benzer durumlarda, her yönden aynı kurallara tabi olması ve farklı muameleye tabi tutulmaması anlamına gelmektedir.

Somut olaya bakıldığında, müvekkiller aleyhine alınan raporlarda; usule ve esasa ilişkin birçok konu hatalı tespit edilerek rapor tanzim edildiği görülecektir.

b. Hukuk devleti ve Hukuki güvenlik ilkesi ihlal edilmiştir.

Anayasanın 2 maddesine göre "*Türkiye Cumhuriyeti, toplumun huzuru, millî dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere*

dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devletidir." Bir hukuk devletinde olmaz ise olmaz kuralların başında hukuki güvenlik ilkesi gelmektedir. Hukukî güvenlik ilkesi ise, herkesin tabi olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutumunu ve davranışlarını buna göre güvenle düzene koyabilmesi anlamına gelir. Hukukî güvenlik ilkesinin gerçekleşebilmesinin ön şartı, devletin kendi koyduğu hukuk kurallarına kendisinin de uymasıdır.

Bilindiği üzere Kanun koyucu, VUK 367. md.deki yaptığı düzenleme ile, vergi suçlarının yargılamasını genel usulden ayırmıştır. Bu şekilde ayrı bir usul getirilmesinin nedeni, ilk defa VUK'nuna ekleyen 5815 sayılı Kanunun gerekçesinde şöyle açıklanmaktadır: "***Hileli vergi suçları kamu davasına tahrik salahiyeti vatandaşın mali emniyet mülahazası ile bazı kayıtlara bağlanmıştır.*** *Maliye Müfettişleri, Hesap Uzmanları ve muavinleri ile Defterdarlar haricinde kalan inceleme yetkisine haiz memurların tetkik neticelerine bağlı bulundukları Defterdarın mütalaası ile birlikte savcılığa bildirmeleri ve savcının muttali olacağı belli hileli vergi suçları için, alakalı Defterdarlıktan inceleme istemesi bu sebep ve mülahaza ile yerinde görülmüştür. Diğer taraftan adalet cihazının tetkikine ve yetkisine tevdi olunan hileli vergi suçları için mali cezaların tatbiki gerekli olduğu da bir fıkra halinde belirtilmiştir.*" Görüldüğü gibi genel usullerden ayrılma nedenini, kanun koyucu "***vatandaşın mali emniyet mülahazası***" yani mali güvenlik düşüncesine bağlamıştır. Dolayısıyla söz konusu düzenleme ile vatandaşın hukuki güvenliğinin korunması amaçlanmıştır. **Ancak somut olayda, Müvekkillerimizin iş ve adreslerinde arama yapılmış şirketlerde bulunan tüm defterler, faturalar, makbuzlar ile mali kayıtlara el konulmuş, öncesinde üzerinde savcılıkla bilirkişi incelemeleri yaptırılmış, raporlar alınmış olup, sonrasında vergi kaçakçılığı yönünden inceleme yapılması için Vergi Denetim Kurumlarına gönderilmiştir. Bu durum İddianamede de aynen; 01/09/2015 tarihinde Koza İpek Holding bünyesinde bulunan şirketlerde yapılan aramalarda el konulan tüm defterler, faturalar , makbuzlar ile mali kayıtlar üzerinde bilirkişi heyetince yapılan inceleme neticesinde düzenlenen rapor ile ilgili tüm defterler ve faturalar Vergi Denetim Kurulu Başkanlığına gönderilmiştir şeklinde belirtilmiştir. Yani soruşturma aşamasında el konulan defter, fatura v.s belgeler doğrudan yetkili ve görevli Vergi Denetim Kurumuna gönderilmesi gerekirken, Savcılık makamınca, gerek emniyet görevlileri aracılığıyla gerek bilirkişiler marifetiyle inceleme ve araştırmalar yaptırılmış, raporlar aldırılmış ve sonucunda ilgili kurumlara gönderilmiştir. Dolayısıyla vergi kaçakçılığı suçları açısından kanunen araştırma ve inceleme yapma, delil toplama hususunda yetkili ve görevli vergi dairelerinin yetkileri aşılmıştır. Bu şekilde vergi kaçakçılığına dayanak yapılan deliller usul ve yasaya aykırı bir şekilde toplanmış, dolayısıyla hukuki ve mali güvenlik ilkeleri ihlal edilmiştir.**

c. Suçların ve cezaların şahsiliği ilkesi ihlal edilmiştir. Müvekkillerim suç olduğu iddia edilen fillerin failleri değildir.

Öncelikle şunu kesin ve net bir şekilde ifade etmek gerekir ki; Müvekkillerimiz işlendiği iddia edilen eylemlerin failleri değillerdir. Bu yönü itibariyle de söz konusu soruşturma ile suçların ve cezaların şahsiliği ilkesi ihlal edilmiştir. Şöyle ki;

Vergi cezalarına muhatap olan kişiler vergi yükümlüleri ve vergi sorumlularıdır. Buna göre vergi yükümlüsü kendi vergi borcu için vergilendirmenin maddî ve şeklî ödevlerini yerine getiren kişidir. Vergi yükümlüsü olabilmek için; vergiyi doğuran olay kendi kişiliğinde gerçekleşmiş ve vergi borcunu kendi mal varlığından ödemek zorunda kalmış olması gerekmektedir. Vergi sorumlusu ise alacaklı vergi dairesine karşı, verginin ödenmesi bakımından muhatap olan kişidir (VUK m.8/IV). Burada başkasının vergi borcu için vergilendirmenin maddi/şekli ödevlerini yerine getirmekle görevli tutulan üçüncü kişiler de vergi sorumlusudur.

Bu noktada vergi yükümlülerini ve sorumlularının cezanın muhatabı olması karşımıza cezaların şahsiliği ilkesini çıkarmaktadır. Anayasa'nın 38'inci maddesi altıncı fıkrası uyarınca "ceza sorumluluğu şahsîdir" ilkesine göre; ancak ve ancak suçu işleyenin cezalandırılması gerekir.

Adli vergi suçu olarak nitelendirilen kaçakçılık suçlarında failler yalnızca ceza hukuku temel kaidesine (cezaların şahsiliği ilkesine) göre gerçek kişiler olabileceği içindir ki vergi hukukunun fail ve ceza muhatabı olarak ele aldığı tüzel kişilerin fail sayılabilmeleri bu suçlarda mümkün değildir. Bu yaklaşımdan cezai yaptırımlar "sadece gerçek kişilere uygulanabilirken, idari yaptırımlar tüzel kişilere de uygulanabilmektedir" sonucu çıkmaktadır. Bu durumda, mükellefin tüzel kişi olması halinde (ki somut olayda mükellef tüzel kişi yani anonim şirkettir), idari yaptırım niteliğindeki vergi cezaları tüzel kişi adına kesilir; ancak ceza mahkemesine sevk edilen kişi, suçun ayrıntılarını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilci olacaktır. Danıştay Vergi Dava Dairelerinin bir kararında söz konusu kişilere ilişkin suç fiilinin işlenmesinde faile ilişkin kast unsuru şu şekilde ifade edilmiştir "Kast, fiilin neticelerini bilerek iradi olarak bir şeyi yapma bir fiili işleme olarak, ihmal ise, haksız, bir neticeyi düşünmemiş olmakla beraber hal ve maslahatın gerektirdiği tedbirleri almamak suretiyle bu haksız neticenin meydana gelmesine sebebiyet vermek olarak tanımlanmıştır. Yine öğretide ve uygulamada aksi sabit oluncaya kadar fiilin maddi müsebbibi olan kimse o fiilin manevi müsebbibi de sayılır. ...". VUK Md. 359'da yer alan fiillerin işlenmesi durumunda bu suçları işleyenlere verilecek cezalar, tüzel kişilerin kanuni temsilcilerinin yerine "bu fiilleri işleyenler" hakkında hükmolunacaktır. Yargıtay'ın bir kararında "...fiil işleyen kişiye çektirilmesi cezada şahsilik prensibinin bir gereği olup, esas amaç suçun şekil sorumlusu olan kanuni temsilcilerin değil, suçun ayrıntılarını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilcileri cezalandırmak olmasına." hükmedilmiştir. (Yargıtay 9.CD., 25.01.1991, E.1990/4303, K.1991/238) Yani hesap ve muhasebe hileleri,

defter ve belgelerin gizlenmesi veya yok edilmesi, sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenlenmesi vb nitelikli ve kasıtlı fiillerin işlenmesi halinde tüzel kişilerin kanuni temsilcileri değil bu fiilleri işleyenler hapis cezası ile cezalandırılacaktır.

Müvekkillerimin vergi kaçırdığı iddia edilen şirketler anonim şirket mahiyetindedir. Anonim şirketler açısından idare ve temsil yönetim kurulunca yapılır. Bununla birlikte ana sözleşmeyle idare ve temsilin bölünüp bölünmeyeceği hususu belirlenebilir. Ayrıca bu idare ve temsilin tüzel kişilik dışından birisine bırakılması ve yetki verilmesi de mümkün olmaktadır. Ana sözleşmede temsile ilişkin bir hüküm bulunmuyorsa idare ve temsil yönetim kurulunca yapılıyor sayılmaktadır. Bu doğrultuda kaçakçılık suçuna ilişkin olarak verilecek cezada, suç fiilinin temsilci varsa hangi temsilcinin görev alanına girdiğinin belirlenmesi gerekmektedir. Yani fail görev ağırlığı üzerinde bulunan temsilci olmakta ve suç fiiline ilişkin görev alanı dâhil olmayan kanuni temsilci ceza muhatabı alınmamaktadır ve "...anonim şirketi temsile yetkili kişi araştırılıp sonuca göre sanığın hukuki durumunun takdiri." (Y. 9. CD., 23.01.1991, E.1989/4277, K.1991/175.) gerekmektedir.

Ancak somut olayda bunların hiç bir yapılmamış, müvekkillerim en başından itibaren işlendiği iddia edilen suçların faili olarak kabul edilmiş, işlemediği suçların sorumlusu ilan edilmiş, ortada bir suç olmamasına rağmen suçlanmışlar, bir suç varsa bile burada doğrudan bu suçu işleyen kimselere değil Müvekkile suç atfedilmiştir. Bu şekilde ceza yargılamasının en temel prensibi olan "suç ve cezaların şahsiliği prensibi" ihlal edilmiştir.

d. Görev ve yetki itirazı

Bilindiği üzere Anayasa'nın 36'ncı maddesi uyarınca; "*Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir*". Hak arama hürriyeti başlıklı bu maddeye 2001 yılındaki Anayasa değişikliği ile adil yargılanma hakkı eklenmiş ve anayasal bir ilke haline getirilmiştir. Yine adil yargılanma ilkesi gereğince, "*Hiç kimse kanunen tabi olduğu mahkemeden başka bir mercii önüne çıkarılamaz*". Buna aykırı olarak ve yargı yetkisine sahip "olağanüstü merciiler" kurulamaz (Anayasa. m. 37). "Kanunî hakim güvencesi" kenar başlıklı bu maddede yer alan "doğal yargıç ilkesi" daha genel bir güvence olan adil yargılanma hakkının içinde yer alır.

Vergi suçları için hangi mahkemede dava açılacağı yani hangi mahkemenin görevli ve yetkili olacağı, VUK'nunda belirtilmemiştir. Bu nedenle davanın hangi mahkemede açılacağı CMUK'nun 1-20. md.lerine göre genel hükümlere göre belirlenecektir. 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri İle Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri

Hakkında Kanun'un 8 inci ve devamı maddeleri mahkemeleri ve görev alanlarını belirlemiştir. Buna göre 5235 sayılı Kanunun 11 inci maddesine göre "*Kanunların ayrıca görevli kıldığı hâller saklı kalmak üzere, sulh ceza hâkimliği ve ağır ceza mahkemelerinin görevleri dışında kalan dava ve işlere asliye ceza mahkemelerince bakılır.*" Yani asliye ceza mahkemeleri genel asliye ceza mahkemesidir. Aynı Kanunun 12 inci maddesi ağır ceza mahkemelerinin görev alanını ise şu şekilde sınırlandırmıştır. "*Kanunların ayrıca görevli kıldığı hâller saklı kalmak üzere, Türk Ceza Kanununda yer alan yağma (m. 148), irtikâp (m. 250/1 ve 2), resmî belgede sahtecilik (m. 204/2), nitelikli dolandırıcılık (m. 158), hileli iflâs (m. 161) suçları, Türk Ceza Kanununun İkinci Kitap Dördüncü Kısmının Dört, Beş, Altı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlar (318, 319, 324, 325 ve 332 nci maddeler hariç) ve 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanununun kapsamına giren suçlar dolayısıyla açılan davalar ile ağırlaştırılmış müebbet hapis, müebbet hapis ve on yıldan fazla hapis cezalarını gerektiren suçlarla ilgili dava ve işlere bakmakla ağır ceza mahkemeleri görevlidir. Anayasa Mahkemesi ve Yargıtay'ın yargılayacağı kişilere ilişkin hükümler, askerî mahkemelerin görevlerine ilişkin hükümler ile çocuklara özgü kovuşturma hükümleri saklıdır.*" Dolayısıyla vergi kaçakçılığı suçu ne ağır ceza mahkemesinin ne de Terörle mücadele Kanunu kapsamına giren suçlardan değildir ve her halükarda asliye ceza mahkemesinde görülmesi gereken bir davadır.

Bu açıklamalar ışığında müvekkillerim hakkında vergi kaçakçılığı suçundan dolayı açılması gereken dava, normal şatlar altında asliye ceza mahkemelerinde açılması gerekirken, sonradan olağanüstü şartlar altında, terör suçlarına bakmak üzere kurulmuş ve oluşturulmuş bir ağır ceza mahkemesinde bu davanın açılmış olması Anayasa ve AİHS de düzenlenen adil yargılanma hakkının ihlali anlamına geleceğinden mevcut mahkemenin CMK 3 ve devamı maddeleri gereğince **GÖREVSİZLİK KARARI** vererek davanın yetkili ve görevli asliye ceza mahkemesine gönderilmesi gerekmektedir. **Bu nedenle öncelikle müvekkillerim hakkında açılmış olan vergi kaçakçılığı suçundan dolayı açılmış olan bu davanın mevcut dosyadan TEFRİK EDİLEREK GÖREVSİZLİK KARARI İLE YETKİLİ VE GÖREVLİ ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİNİ TALEP ETMEKTEYİZ.**

e. Ceza muhakemesi şartı olan vergi suçu raporları hukuken kabul edilebilir olmayıp, durma kararı verilerek yeniden rapor alınması gerekmektedir. (Muhakeme şartı gerçekleşmemiştir.)

Normalde vergi suçlarında soruşturma usulü diğer ceza davaları soruşturma usulünden farklıdır. VUK'nun 367. Maddesi gereğince genel ceza soruşturması usulünden ayrılmıştır. Buna göre; Vergi suçunun işlendiğinden üç şekilde haberdar olunabilir:

1- Herhangi bir kimse vergi suçunun işlendiğini zabıtaya (polis veya jandarmaya), mülki idareye veya doğrudan doğruya Maliye

Bakanlığının merkez veya taşra teşkilatına haber verebilir. Bu durumda diğer idarelerin durumu incelenmesi için Maliye'ye bildirmesi gerekir. Bu şekilde Maliye gereken incelemeyi yapar. Eğer bir suç varsa vergi sucu raporu ile usulüne uygun bir şekilde cumhuriyet savcılığına bildirir.

2- Bazen de vergi suçu, yapılan vergi incelemeleri sırasında ortaya çıkabilir. (Çoğunlukla böyle olur.) Bu durumda incelemeye yetkili olanlardan Hesap Uzmanları, Maliye Müfettişleri ve Gelirler Kontrolörleri ve bunların yardımcı ve stajyerleri doğrudan doğruya, diğer inceleme elamanları ise bağlı bulundukları Defterdarlığın veya Gelirler Bölge Müdürünün mütalaası ile yetkili Cumhuriyet Savcılığına bildirirler. (VUK 367/I).

3- Ancak vergi suçu, herhangi bir biçimde, Cumhuriyet Savcılığı tarafından haber alınmış ise bu durumda Cumhuriyet Savcısı, herhangi bir işlem yapmaksızın hemen ilgili vergi dairesinden inceleme talep eder. (VUK 367/II) Vergi Dairesi de Maliye Bakanlığının belirlediği kurallara göre, vergi incelemesinin yapılmasını sağlar. Vergi incelemesi sonucu düzenlenen rapor Cumhuriyet Savcılığına intikal ettirilir. Yani vergi incelemesi sırasında hapis cezasını gerektiren bir vergi suçu işlendiği kanaati hâsıl olursa vergi inceleme raporu yanında bir de "vergi suçu raporu" düzenlenir. Vergi suçu raporu adıyla düzenlenen bu rapor, vergi inceleme elemanının görüşünü (mütalaasını) içerir. **Bu nedenle bu rapor "dava şartı"dır. Buna ceza muhakemesi doktrininde "mütalaa şartı" denmektedir.**

Ancak söz konusu soruşturma evrakı incelendiğinde vergi kaçakçılığı ile ilgili inceleme ve araştırma görevli ve yetkili vergi dairelerince başlatılmamıştır. İddianame de de ifade edildiği gibi Cumhuriyet savcılığınca 01.09.2015 tarihinde Koza İpek Holding bünyesinde bulunan şirketlerde yapılan aramalarda el konulan tüm defterler, faturalar, makbuzlar ile mali kayıtlar üzerinde bilirkişi heyetince yapılan inceleme neticesinde düzenlenen rapor ile ilgili tüm defterler ve faturalar; Koza İpek Holding bünyesinde bulunan şirketlerde 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamında herhangi bir usulsüzlük yapılıp yapılmadığının tespiti amacı ile Vergi Denetim Kurulu Başkanlığına gönderilmiştir. Bu şekilde usule aykırı olarak rapor alınmıştır.

Yani mevcut soruşturma da Savcılık makamı, vergi dairelerinin yetkili ve görevli olduğu bir hususu, öncelikle bu kurumlara göndermesi gerekirken, söz konusu defterler üzerinde gerek polis aracılığıyla gerek bilirkişiler marifetiyle inceleme ve araştırmalar yapılması, raporlar alınması usulen hatalı olmuştur.

Yukarıda sözü edilen vergi suçu raporu bir "ceza muhakemesi şartı"dır. Bu şartın bulunmaması muhakemeye engel olur. Dolayısıyla bu rapor VUK hükümlerine uygun hukuki ve objektif olmalıdır. Bu nedenle yeniden hukuka uygun şekilde rapor alınması gerektiğini düşünmekteyiz.

f. Vergi suçu raporlarına esas teşkil eden deliller hukuka aykırı bir şekilde toplanmıştır.

Bilindiği üzere ***kanuna aykırı elde edilen delilin kullanılamaması ilkesi***, Anayasa'nın 38'inci maddesinin altıncı fıkrasında yer almaktadır. Bu durumda, hukuka aykırı olarak elde edilen delillerin, iddia ve savunma makamlarının lehlerine veya aleyhlerine olup olmadığına bakılmadan söz konusu deliller kullanılmayacak ve hükme esas alınmayacaktır. Bir bulguyu delil olarak kullanabilmenin ilk koşulu hukuka uygun olarak elde edilmesidir. Vergi Usul Kanunu'nda vergisel arama denetim yolu, ayrıca düzenlenmiş ve Vergi Usul Kanunu'nda hakkında hüküm bulunmayan durumlarda ancak Ceza Muhakemesi Kanunu'nun aramaya ilişkin hükümlerinin uygulanacağı belirtilmiştir (VUK m.147) Vergisel aramanın başından başlayarak kanunlara uygun inceleme yapılıp yapılmadığı **yargılama yapılan mahkemece re'sen dikkate alınması gereken bir konudur**. Dolayısıyla yapılan aramada aramaya ilişkin usullere uyulmadığı saptanırsa elde edilen delilin ispat bakımından hukuksal değeri kalmayacaktır. Yani vergisel aramanın ayrıntılı kurallarına (VUKm.142-147) uyulmadan yapılan bir aramada elde edilen deliller vergi kaçakçılığının ispatlanmasında kullanılamayacaktır.

Yukarıda da ayrıntılı bir şekilde izah edildiği gibi, somut olayda müvekkillerimin iş ve adreslerine arama yapılarak, şirketlerde bulunan tüm defterler, faturalar, makbuzlar ile mali kayıtlara el konulmuş, öncesinde üzerinde savcılık makamı tarafından bilirkişi incelemeleri yaptırılmış, raporlar alınmış ancak sonrasında vergi kaçakçılığı ile alakalı vergi suçu raporlarının alınması gerektiği düşünülerek, bu zorunlu muhakeme şartının gerçekleştirilebilmesi için iddianamede belirtildiği üzere Cumhuriyet savcılığınca 01/09/2015 tarihinde Koza İpek Holding bünyesinde bulunan şirketlerde yapılan aramalarda el konulan tüm defterler, faturalar, makbuzlar ile mali kayıtlar üzerinde bilirkişi heyetince yapılan inceleme neticesinde düzenlenen rapor ile ilgili tüm defterler ve faturalar Vergi Denetim Kurulu Başkanlığına gönderilmiştir. **Dolayısıyla vergi kaçakçılığı suçları açısından kanunen araştırma ve inceleme yapma delil toplama hususunda yetkili ve görevli vergi dairelerinin yetkileri aşılarak deliller usul ve yasaya aykırı bir şekilde toplanmıştır.**

Prof. Dr. Ersan Şen'in internette yayınlanan "Vergi Usul Kanunu'na Göre Arama ve Elkoyma" ismli makalesinde de ayrıntılı bir şekilde anlatıldığı gibi yasa koyucunun, vergi ödevinin usule ve kanuna uygun yerine getirilip getirilmediğini denetlemekle yetkili kılınan makam ve mercilere VUK m.142 ila 147'de özel arama ve elkoyma yetkisini verdiği görülmektedir. Bu arama ve el koyma yetkisi vergi suçu raporlarını düzenleme yetkisi olan; vergi denetçisi, murakıp, denetmen, müfettiş ve kontrolör adı altında yetkili kılınan kişilere tanınmıştır. Bu kişilerin; gerekli bilgi ve belgelere ulaşabilmek için arama ve elkoyma yapabilmelerinde, VUK m.142 ve devamında özel usulün

tanımlandığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla bu genel adli kolluğun (polis ve jandarmanın) vergi suçları ile akalı olarak arama ve el koyma yetkisi yoktur. Bu yetki tamamen yukarıda sayılan vergi elemanlarına ait olup bir başkası tarafından kullanılamaz. Eğer bunlar kanunun kendisine vermediği bir yetki ile bu şekilde bu maksatla bir arama ve el koyma işlemi yapmışlarsa bu deliller vergi suçu raporlarında kullanılamaz.

Konuyu biraz daha açıklamak gerekirse VUK m.142'de; ihbar ve yapılan incelemelerden hareketle, bir mükellefin vergi kaçırdığına delalet eden emareler bulunursa, bu mükellef veya kaçakçılıkla ilgisi görülen diğer şahıslar nezdinde ve üzerinde arama yapılabilir, bu aramanın 142'de öngörülen sulh ceza hakiminin kararı ile gerçekleşmesi gerekir.

VUK m.143'e göre; Kanunda öngörülen arama sonucunda bulunan ve incelenmesine lüzum görülen defter ve vesikalar ayrıntılı düzenlenen bir tutanakta tespit edilmeli, aramanın yapıldığı sırada zaman yetersizliği veya herhangi bir sebeple bu tutanağın tanzimi, yani belgelerin dosya ve dosya içinde sayı itibariyle tespiti mümkün değilse, bulunan ve incelenmesine gerek görülen defter ve vesikaların mükellef nezdinde güvenilir bir yere koyulması veya torbalar içinde daireye nakledilmesi işlemine geçilir. Bu defter ve vesikaların koyulduğu yer veya torbaların, aramayı yapan yetkili tarafından mühürlenmesi ve mümkün olduğu ölçüde mükellefin bir mührünün yani olurunun (imzasının) da alınması şarttır. Daha sonra, el koyulan vesikaların mükellefin veya temsilcisinin huzurunda bulunduğu yer ve torbalarının açılarak ayrıntılı şekilde tutanak tanzim işlemine geçilir. Aramanın, elkoymanın ve sonrasında hangi prosedürün izleneceği, VUK m.143'de düzenlenmiştir. Buna riayet edilmeden yapılan soruşturma usul ve yasaya aykırı olup, toplanan belge ve deliller de kanuna aykırı delil olmakla yargılamada dikkate alınmamalıdır.

2- ESASA DAİR SAVUNMALARIMIZ

a. Suçun yasal unsurları oluşmamıştır. Müvekkillerimin suç işleme, vergi kaçırma gibi bir kasıt, irade ve amaçları bulunmamaktadır.

Müvekkillerimizin işlediği iddia edilen kaçakçılık eylemlerinin suç olarak kabul edilebilmesi için suçun manevi unsurunun gerçekleşmiş olması gerekir. Manevi unsurun varlığı olmadan fiilin faile isnadı söz konusu olamaz. Manevi unsur bir diğer söylemle fiili gerçekleştirenin kusurlu iradesidir. Ceza hukukunda iradilik esastır. Manevi unsurdan söz edebilmek için kendi iradesiyle kusurlu şekilde hareket edebilen bir fail olmalıdır. Manevi unsur ceza hukukunda kast ve taksir olarak iki şekilde yerini bulur. Kast kural olarak suç için zorunlu bir unsurdur. Vergi kaçakçılığı suçlarının taksirle işlenmesinin mümkün değildir. VUK md.359'da düzenlenen vergi kaçakçılığı suçlarında kusurluluk esas unsurlardan biridir.

Sahte ve muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belgeleri bilerek kullanma suçunun oluştuğunun iddia edilmesinde Manevi Unsur çok büyük bir önem arz etmektedir. Çünkü söz konusu fiilin suç olarak nitelendirilebilmesi "bilerek" ifadesine bağlanan ve bu "bilmenin" mahiyetinin ne olduğunun, ne kanun gerekçelerinde, ne de yasal bir kaynakta değinilmediği ve tamamen vergi idaresinin uygulamalarına ve yargının içtihatlarına dayandırılan bir niteliğinin bulunmasıdır. Bu itibarla belgeleri arasında sahte ve/veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge tespit edilen mükelleflerin kaçakçılık suçunu işlediklerinin ve bu suça bağlı cezaların uygulanması, manevi unsurun varlığına bağlanmış olmaktadır.

Türk Ceza Kanunu'nun 21. maddesinde "***Suçun oluşması kastın varlığına bağlıdır. Kast, suçun kanuni tanımındaki unsurların bilerek ve isteyerek gerçekleşmesidir.***" hükmü yer almaktadır. Gelir idaresi bu hükümle tanımlanan ilkeyi idari yorumla benimsemiş ve 306 seri numaralı Vergi Usul Yasası Tebliği ile uygulamaya sokmuştur.

Somut olayda da Müvekkillerin vergi kaçırmak gibi bir eylemi gerçekleştirme kasıt ve iradesi olmadığı gibi vergi kaçıracak tiynette kişiler de değildir. Ekonomik ve sosyal durumları itibariyle de buna ihtiyaçları yoktur. Şöyle ki:

1- Vergi kaçırmanın birçok nedeni sayılabilir. Bunların en başında belki de en önemlisi "daha çok para kazanma güdüsü", "daha çok zengin olayım" hırsı, "mal, mülk sevgisi," "daha çok çıkar sağlama" azmi ve gayreti gibi nedenler gelmektedir.

Böyle bir kişiliğe sahip olan insan hiç kuşkusuz başkalarına yardım etmez. Sosyal sorumluluk projelerine iştirak etmez. Hayır ve hasenat işlerinden uzak durur. Eğer sanık müvekkil kaçırdığı iddia edilen vergi miktarına tamah edebilecek tiynette birisi olsaydı, yukarıda arz edilen bağışların yapmaması gerekirdi.

2-İddianamede suç olarak ifade edilen hususların sanık müvekkil ile doğrudan hiçbir ilgisi yoktur. Zira bu işlemler muhasebe işlemlerini gerçekleştiren çalışanların ihmalinden veya taksirinden kaynaklanan bir kısım yanlışlıklardan kaynaklanmış olabilir. Müvekkilimin söz konusu eylemlerden haberi dahi yoktur. Olamaz, olması da beklenemez. Binlerce kişinin çalıştığı, Milyarlarca ciro yapan, muhasebe kayıtlarında on binlerce işlemin gerçekleştiği bir şirkette, şirketin en üst düzey iki yetkilisinden biri olan yönetim kurulu başkan yardımcısı Cafer Tekin İpek'in buradaki işlemlerden şahsen sorumlu olması imkan dahilinde değildir. Sanık müvekkilin işlemlerin bu şekilde yapılması konusunda vermiş olduğu herhangi bir talimat olduğu iddiası da yoktur, zaten böyle bir talimat da yoktur, olamaz.

3- Sanık müvekkilin işlediği iddia edilen eylemlerle elde etmek istediği maddi menfaatin yani parasal değerin büyüklüğü, söz konusu suçu kasten bilerek işleyip işlemediği hususunda en önemli veri olacaktır. Yani söz konusu sahte veya yanıltıcı belge yoluyla ne büyüklükte bir verginin eksik kaldığı hususu, fiilin bilerek işlenip işlenmediği konusunda önemli bir karine teşkil edecektir. Belgedeki meblağ ve işlem hacmi içindeki oranı daha da önemlisi, bu belge yoluyla ziyaa uğradığı öne sürülen vergi tutarının büyüklüğü ve vergi toplam performansı içindeki payı tek başına fiilin bilerek işlenip işlenmediği hususunda en önemli delil olacaktır. Ayrıca genel, içerisinde sağlıksız belge sayısı da (bu sayının fazlalığı yada azlığı), "bilerek" vasfını ön plana çıkaracaktır. Bu konuda ayrıntılı bilgi aşağıda yer almaktadır.

4-Kısaca herhangi bir olayın tekrarlanma sıklığı, değer olarak yüksekliği veya işletmenin toplam işlem hacmi içinde oransal büyüklüğü genellikle o işlemlerin kasten yapılıp yapılmadığında karine olarak değerlendirilir. Sahte faturaların sayısı ile ihtiva ettiği miktarların, yürütülen faaliyetin toplam iş hacmi içindeki payı ancak bilerek kullanma konusunda müvekkilimin kastı hakkında bir fikir verebilir. Somut olayda iş hacmi çok geniş ve yoğun bulunan müvekkilimin işletmelerinde bulunan on binlerce işlem ve belgeler arasından sadece ve sadece kötü niyetle bulunan ve gerçekte bunların bile suç teşkil etmediği sınırlı sayıdaki bir kısım işlem ve belgelere dayandırılarak genelin içerisinde zerre kadar yer teşkil etmeyen miktarların gündeme getirilmesi ve bununla suçlanması müvekkilimin kasıtlı olarak hareket etmediğinin ve dolayısıyla suçun manevi unsurunun gerçekleşmediğinin en önemli göstergesidir.

b. Suç olduğu varsayılsa bile müvekkil söz konusu eylemlerin faili değildir. Olması da fiilen mümkün değildir. Faille fiil arasında illiyet bağı yoktur, kurulamamıştır. Dolayısıyla Suçun maddi unsuru da gerçekleşmemiştir.

İddianamede ifade edildiği gibi Koza İpek Grubu temel olarak, İpek ailesinin doğrudan veya dolaylı olarak sahip olduğu onlarca sermaye şirketini, 1 vakfı ve vakfa bağlı bir özel üniversiteyi ifade etmektedir. Koza Grubu içerisinde yer alan şirketlerin altın madenciliğinden, enerji, gıda, medya, bilişim, sigorta, İnşaat, tedarik, turizm, seyahat sektörlerine kadar pek çok farklı alanda faaliyet göstermektedir.

Sanık müvekkil yapıldığı iddia edilen kanuna aykırı eylemlerde yalnızca imzası olan veya bilgisi olan bir kişi değildir. Söz konusu işlemlerden ve eylemlerden haberdar olması bulunduğu konumu gereği mümkün değildir. Kendisi şirketlerin muhasebe işlemlerinden sorumlu değildir. Bu yönde herhangi bir emir, talimat ve direktifi olmamıştır. Dolayısıyla azmettiren sıfatını da taşımamaktadır. Aksine her zaman çalışanlarını özellikle

muhasebe ve vergi işlemlerinde hassas ve titiz davranmaları gerektiği hususunda talimatlar vermiş, profesyonel ve konusunda uzman/tecrübeli çalışan kadrosu istihdam etmiş, uluslararası mali müşavirlik ve denetim kuruluşları ile çalışarak üzerine düşen gözetim ve denetim görevini de yerine getirmiştir.

Sanık müvekkil, Holding ve ona bağlı 22 kuruluşta her gün gerçekleştirilen binlerce iş ve işlemden haberdar olması mümkün değildir. Bu işleri gerçekleştirmek üzere mesleklerinde ve alanlarında uzman onlarca profesyonel eleman çalıştırmaktadır. Dolayısıyla müvekkilin holding ve işletmelerinde bu profesyonellerin yaptıkları, gerçekleştirdikleri her türlü iş ve işlemlerden ve sonuç olarak her yanlıştan sorumlu tutulmaya çalışılması hukukun genel ilkelerine aykırıdır.

Ceza yargılaması maddi hukuka dayanır. Maddi hakikati araştır. Eğer varsa gerçek suç ve suçluyu bulup cezalandırmaya çalışır. Suç ve cezalar şahsidir. Bir başkasının işlemiş olduğu iddia edilen eylemlerinden sorumlu tutulamaz. Niyet okuma ile hüküm verilemez, suçlu ilan edilmez. İddiaların her türlü şüpheden uzak, kesin, inandırıcı, somut, akla ve bilime dayalı delillerle ispat edilmesi gerekmektedir.

c. Vergi suçu raporlarına dayanak teşkil eden tanık beyanları gerçeği ifade etmemektedir. Üstelik bu tanık beyanlarını Savcılık, Polis veya Vergi Müfettişi değil bizatihi Şirketin güvenlik koordinatörü almıştır. Bu alınan beyanların tanık ifadesi olarak kabul edilmesi kanuna aykırıdır.

Öncelikle dosyada delil olarak ileri sürülen tanık anlatım ve beyanlarını kabul etmediğimizi beyan ediyoruz. Hangi şartlar altında ne suretle ve ne şekilde ifadelerinin alındığı bilinmemektedir.

Söz konusu tanık beyanlarına bakıldığında görüleceği üzere ilgili muhtarların beyanları Savcılık veya Polis tarafından alınmış değildir, bunlar bizatihi kayyım yönetimindeki şirketin güvenlik koordinatörü tarafından alınmıştır. Bu tanık beyanları da kanunen geçerli beyanlarmış gibi vergi müfettişleri tarafından esas alınarak vergi suçu raporları tanzim edilmiştir.

CMK m. 43 vd ile 169 vd maddeleri uyarınca kanuna uygun olarak tanığın nasıl ve kimler tarafından dinleneceği açıkça izah edilmiştir. Ayrıca VUK ve ilgili vergi inceleme tebliğleri ile de vergi müfettişinin nasıl tanık beyanı alacağı düzenlenmiştir. Ama mevzuatın hiçbir yerinde şirket güvenlik koordinatörünün ya da herhangi bir kişinin tanık ifadesi alması mümkün değildir. Böyle bir beyana delil olarak dayanılması da aynı şekilde mümkün değildir. Kanuna aykırı olarak elde edilmiş bu delilin imha edilip dosyadan çıkartılması yerine vergi suçu

raporuna dayanak yapılması ve iddianamede tanık ifadesi olarak bahsedilmesi hukuka aykırıdır.

İddianameye içeriğindeki bu tanıkların mahkeme huzurunda ifadelerinin yeniden alınmasını arz ediyoruz.

d. Sahte olduğu iddia edilen belge ve imzalar üzerinde bağımsız kurum ve kuruluşlar aracılığıyla objektif inceleme yapılması gerekmektedir.

Sanık müvekkilin işlediği iddia edilen suçun işlenmesinde kullanılan ve sahte olduğu iddia edilen belge ve imzalar üzerinde, ilgililerin imza ve yazı örnekleri usulüne uygun bir şekilde alınıp toplanmadan ve bunlar üzerinde bağımsız ve tarafsız kurumlarca mukayeseli bir inceleme yapılmadan, ön kabulle söz konusu belgelerin sahte olduğunun kabul edilmesi ve müvekkilin suçlanması hukuka ve yargılama ilkelerine aykırıdır. Bu belgelerin içeriğinin gerçeği yansıtıp yansıtmadığı hususu sadece tanık anlatımları ile değil; ancak ve ancak hukuken denetlenebilir olması gerekmektedir.

3- HAZIRLANAN VERGİ SUÇU RAPORLARI ÖZELİNDE SAVUNMALARIMIZ

Yukarıda vergi suçuna karşı genel tüm açıklamalarımızdan sonra her bir rapor özelinde de açıklama ve savunmalarımızı sunmaktayız. Öncelikle konunun önemine binaen iddia edilen suçların faillerinden birinin sanık müvekkil olamayacağına, sonra da her bir vergi suçu raporu özelinde de teknik olarak vergi hukuku prensiplerine göre aslında hazırlanan raporların temelsiz olduğu ve ortada zaten bir suç olmadığını ilişkin açıklamalarda bulunacağız.

A- İddianamede Yer Alan ve Müvekkilin İddia Edilen Suçların Failli Olduğunun İleri Sürüldüğü Vergi Suçu Raporlarında İsnat Edilen Suçların Faillerinin Belirlenmesinde Cezaların Şahsiliği İlkesine Aykırı Hareket Edilmiştir.

Suçun şahsiliği ilkesi maddi ceza hukukunun en önemli ilkelerinden birisidir. Bu kural gereğince kişi ancak kendisinin işlediği fiiller sebebiyle sorumlu tutulabilir. Bu itibarla bir tüzel kişilik bünyesinde işlendiği iddia edilen suçlarda tüzel kişiliğin fail olması tabiatıyla mümkün olmadığından gerçek faillerin tespiti önem arz etmektedir. Nitekim Vergi Usul Kanununun "Tüzel Kişilerin Sorumluluğu" başlıklı 333 üncü maddesinde;

"*Tüzel kişilerin idare ve tasfiyesinde vergi kanununa aykırı hareketlerden tevellüt edecek vergi cezaları tüzel kişiler adına kesilir.*

Tüzel kişilerin kanuni temsilcilerinin vergi sorumluluğu hakkındaki bu kanunun 10 uncu maddesi hükmü vergi cezaları hakkında da uygulanır.
Bu Kanunun 359 uncu maddesinde yazılı fiillerin işlenmesi halinde bu fiiller için 359 ve 360 ıncı maddelerde öngörülen cezalar bu fiilleri işleyenler hakkında hükmolunur*.*" hükmü yer almaktadır.

Diğer taraftan aynı Kanunun 331 inci maddesinde de "*Vergi kanunları hükümlerine aykırı hareket edenler, bu kitapta yazılı* ***vergi cezaları (vergi ziyaı cezası ve usulsüzlük cezaları)*** *ve diğer cezalar ile cezalandırılırlar.*" hükmüne yer verilmiştir. Görüldüğü üzere mezkûr maddede tüzel kişilerin bünyesinde işlenen vergi cezalarının tüzel kişiler adına kesileceği, ancak 359 uncu maddesinde öngörülen kaçakçılık cezalarının ise fiilleri işleyenler adına kesileceği ilkesi Vergi Usul Kanununda benimsenmiştir. Bu itibarla şirketlerin idare ve tasfiyesinde işlendiği iddia edilen kaçakçılık fiillerinin gerçek faillerinin kim olduğunun titizlikle tespit edilmesi ve bu suç için öngörülen cezaların da bunlar adına tatbik edilmesi Kanunun amir hükmünün gereğidir.

Nitekim konu ile ilgili Yargıtay içtihatlarını incelediğimizde de yüksek mahkemenin bu hususa ehemmiyet verdiği ve kaçakçılık suçu teşkil eden fiillerin gerçek faillerinin tespit edilmesi gerektiği yönünde karar verdiğini görmekteyiz. Örneğin, Yargıtay'ın vergi suçları ile görevli 19. Ceza Dairesi, 2015/14619 E., 2015/7959 K. 02.12.2015 tarihli kararında cezaların şahsiliği ilkesi gereği şirket temsilciliği yerine maddi delillerin araştırılması zorunluluğuna hükmetmiştir:
".....faturaları düzenleyen ile kullanan mükellefin ticari defter ve belgeleri üzerinde karşılaştırmalı bilirkişi incelemesi yaptırılmasıyla faturaların gerçek bir ticari ilişkiyi yansıtıp yansıtmadığının tereddüde mahal vermeyecek şekilde belirlenerek, suç ve cezanın şahsiliği ilkesi gereği ve sanık A.. K..'un ortak olup şirketi temsil yetkisinin de bulunmaması karşısında, sanıkların olay tarihinde şirketteki görevleri, gerektiğinde ticaret sicili gazetesi, şirket ana sözleşmesi ve varsa aralarındaki iş bölümüne ait karar getirtilip, sahte fatura kullanma fiili bakımından düzenleyen şirket yetkililerinden faturaları hangi sanık veya sanıklardan alındığının sorulması, düzenlenen fatura bakımından ise gerektiğinde fatura aslı üzerinde yazı ve imza incelemesi yaptırmak suretiyle sanıklara aidiyetinin araştırılması, şirketi fiilen idare eden ve sahteliği iddia olunan faturaları alıp kullanan, tanzim eden failin belirlenmesinin ardından sanıkların hukuki durumlarının tayini gerekirken, yetersiz bilirkişi raporuna dayanarak eksik kovuşturma ile yazılı şekilde karar verilmesi,"

Aynı Dairenin 2015/4369 E.- 2015/5959 K. sayılı kararında da faturaların şekil şartlarını taşıyıp taşımadığı, faturalar üzerindeki yazı ve imzaların kime ait olduğu, faturaların kimden alındığı, ifadelerin tespiti ile suç ve cezaların şahsiliği ilkesi uyarınca şirket ortağı ve temsilcisini cezalandırma yerine fiili işleyenin cezalandırılması gerektiğine hükmetmiştir.

".....vergi tekniği raporunda faturaların varlığından söz edilmesine rağmen dosya içinde fatura asılları veya onaylı örneklerinin bulunmadığının anlaşılması karşısında; suça konu faturaların onaylı suretleri getirtilip incelenerek, kanunda öngörülen şekil şartlarını taşıyıp taşımadığının tespit edilmesi, sanıklardan F.. A.. ile Y.. D..'nin şirketin kanuni temsilcileri diğer sanık A.. Ç..'ın da şirket ortağı olduğu da gözetilerek suç ve cezaların şahsiliği ve suç fiillerini işleyen gerçek sorumlu veya sorumluların tespiti bakımından gerektiğinde faturalar ile şirkete ait belgeler üzerinde imza ve yazı incelemesi yaptırılması, faturaları kullanan firma yetkileri dinlenip suça konu faturaları kimden aldıkları sorulup sonucuna göre sanıkların hukuki durumlarının belirlenmesi gerektiği gözetilmeden, eksik araştırma sonucu yazılı şekilde mahkumiyetlerine karar verilmesi,"

Diğer taraftan mezkur dairenin aşağıda yer verdiğimiz kararında tüzel kişiler bünyesinde vergi suçu irtikap edilmesi hâlinde failin tespitine dair prensiplerin detaylı bir şekilde izah edildiği görülmektedir (*19.* Ceza Dairesi 2015/2982 E., 2015/8334 K.).

"*Tüzel kişilerde vergi kanunları yönünden sorumluluk 213 sayılı Kanun'un 10 ve 333. maddelerinde düzenlenmiş olup, 359 ile 360. maddelerde öngörülen cezaların, bu fiilleri işleyenler hakkında hükmolunacağı belirtilmiştir.*

Tüzel kişilerin birden fazla kanuni temsilcisi olduğunda suç, eylem ve fikir birliği içinde işlenmemişse sorumluluk, cezanın şahsiliği ilkesine bağlı olarak temsil yetkisinin bölüşümündeki ağırlık ve sınırlar dikkate alınarak, ***suçun şekil sorumlusu yerine ayrıntısını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilciye aittir****. ...*

Ama her durumda; ***kanuni temsilcilerin, personelin fiillerini, işlendiği sırada bilmediği yönündeki savunma ve olgusunun geçerliliği; tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, iletişim yoğunluğu ve olanakları, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı, görev dağılımı, iş hacmi ve kapasitesi, bağımsız hareket etme olasılığı, mali bünyesi, mal varlıkları, kasa ve banka mevcudu, fiilin mahiyeti ve konusu gibi unsurlar dikkate alınarak bir değerlendirme yapılıp bir sonuca varılmalıdır. Bu şekilde isabetli ve adil sonuçlara varılır ve cezaların şahsiliği ilkesine de uygunluk sağlanır. ...***

Personelin, temsilcinin istek, irade ve onayı olmadan işlediği fiillerden temsilcinin cezai sorumluluğu kabul edilemez.

Bu itibarla; yukarıda verilen genel bilgiler ışığında ***maddi gerçeğin kuşkuya yer bırakmayacak şekilde belirlenmesi ve eylemin, fiilen hangi sanık tarafından işlendiğinin her türlü şüpheden uzak, kesin ve inandırıcı deliller ile belirlenmesi amacıyla****; fatura düzenleme konusunda sanıkların*

kendi aralarında bir görev dağılımı olup olmadığı, düzenlendiği iddia edilen 88 adet sahte faturadan hangilerinin kim tarafından düzenlendiğinin net olarak araştırılması, adlarına fatura düzenlenen kişilerin tanık olarak dinlenerek faturaları kimden, hangi hukuki ve ticari ilişkiye dayanarak aldıkları ve ellerinde buna ilişkin bilgi ve belge olup olmadığının sorulması, sanıklar hakkında özel belgede sahtecilik ve hizmet nedeniyle güveni kötüye kullanmak suçlarından tefrik kararı verilerek açılan Sarıyer 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 2008/321 esasında kayıtlı ve halen Yargıtay 15. Ceza Dairesi'nin 2014/11373 esasında bulunan kamu davasının getirtilip incelenerek mümkün olması halinde birleştirilmesi, bunun mümkün olmaması halinde ise dava dosyasının özetinin duruşma tutanağına aktarılarak onaylı örneklerinin dosya içine alınmasından sonra toplanan tüm deliller birlikte değerlendirilmek suretiyle sanıkların hukuki durumlarının takdiri gerekirken eksik kovuşturma sonucu ve yetersiz gerekçe ile sanıklar hakkında mahkûmiyet kararı verilmesi,"

Yukarıda yer verilen kararlardan açıkça anlaşıldığı üzere, vergi kaçakçılığını teşkil eden fiillerin gerçek faillerinin tespitinde doğrudan kanuni temsilcilerin belirlenmesi şeklinde bir usul tatbik edilemeyecek olup, fiilin kim tarafından işlendiğinin kesin ve inandırıcı deliller ile belirlenmesi gerekmektedir.

Ayrıca kanuni temsilcilerin, personelin fiillerini, işlendiği sırada bilmediği yönündeki savunma ve olgusunun geçerliliğinin dikkate alınması gerektiği anlaşılmaktadır. Bu durumun aksi kesin olarak tespit edilebiliyorsa kanuni temsilciler fiillerden sorumlu tutulabilecektir.

Kanun ve yüksek yargı içtihatları bu derece sarih olmakla birlikte Koza İpek Holding AŞ ve diğer grup şirketleri hakkında düzenlenen vergi suçu raporlarında bunlara uyulmamış, işlendiği iddia edilen tüm suçların faillerden birinin şirketin yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İpek ve yardımcısı Cafer Tekin İpek olduğu iddia edilmiştir. Sadece İK Akademi A.Ş. ile ilgili raporda, adı geçen kişilerin asıl fail olduğu öne sürülen Ali Serdar Hasırcıoğlu, Orhan Selçuk Hasırcıoğlu ve Şaban Aksöyek'e iştirak ettiği iddia edilmektedir. Ancak sözü edilen vergi suçu raporlarında Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'in ***suçun ayrıntısını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilciler olduğu konusunda*** detaylı ve kesin deliller ortaya konulmamıştır. Hatta daha doğru bir ifade ile Grup şirketleri bünyesinde işlendiği iddia edilen vergi suçunun faillerinin veya şeriklerinin adı geçen şahıslar olduğuna dair **hiçbir delile yer verilmemiştir**.

Ayrıca, Yargıtay içtihatlarında vurgulandığı üzere kanuni temsilci açısından tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, iletişim yoğunluğu ve olanakları, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı, görev dağılımı, iş hacmi ve kapasitesi, bağımsız hareket etme

olasılığı, mali bünyesi, mal varlıkları, kasa ve banka mevcudu, fiilin mahiyeti ve konusu gibi unsurlar dikkate alınarak bir değerlendirme yapılıp bir sonuca varılmalıdır.

Bu çok önemli açıklamalardan sonra Grup şirketleri adına düzenlenen vergi suçu raporları itibarıyla failin tespiti bakımından itirazlarımızı da aşağıda sunmaktayız:

1- Koza İpek Holding A.Ş. Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporları (7,1)

Koza İpek Holding A.Ş. hakkında düzenlenen ve Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına gıda bankacılığı kapsamında düzenlenen faturaların sahte olduğunun iddia edildiği 2017-A-2623/43 sayılı raporda ve satın alınan gazetelerle ilgili faturaların sahte olduğunun iddia edildiği 2016-A-1707/23 sayılı raporda hiçbir veriye yer vermeden suçun faillerinden birinin de sanık müvekkil olduğu belirtilmiştir. Hâlbuki yukarıda yer verdiğimiz üzere tüzel kişinin temsilcilerinin doğrudan fail olarak gösterilmesi Yargıtay içtihatlarına aykırıdır. Fiilin gerçek failinin araştırmalar sonucunda tespit edilmesi gerekmektedir.

İşlendiği iddia edilen sahte belge düzenleme fiiline karşı savunmamızda ayrıntılı olarak izah ettiğimiz üzere sahte belge düzenlendiği iddia edilen 2011 yılı içinde **100 milyon TL** kurumlar vergisi ödeyen, bu yıl içerisinde **550.000.000 TL** (beş yüz elli milyon) ticari bilanço kârına sahip, İzmir'den Kayseri'ye, Gümüşhane'ye kadar çok geniş bir alanda yüksek personel sayısıyla faaliyette bulunan Koza Grubunun Holding şirketinde, toplamda ödemiş olduğu kurumlar vergisinin sadece **% 0.05'i** oranında bir vergiyi ödememek için, gerçekten almış olduğu gıda malzemelerinin satış faturalarının Vakfa sahte olarak düzenlediğini iddia edip bir de bu fiili en tepedeki iki yöneticiden biri olan sanık müvekkilin işlediğini iddia etmek ne hayatın olağan akışıyla ne de ticari hayatın icaplarıyla bağdaşmaz. Yargıtay'ın yukarıda yer verilen içtihadında geçen, tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı gibi kriterleri esas aldığımızda bu kadar büyük bir şirkette en tepe yöneticilerin bu kadar küçük çaplı bir işlemi bizzat yapması veya yapılması yönünde talimat vermesinin mümkün olmadığı hususu izahtan varestedir.

Böyle bir hususu iddia eden vergi müfettişinin genel hukuk kuralları ve özellikle Vergi Usul Kanunu'nun 3 üncü maddesi uyarınca bu iddiasını ispat etmesi gerekir. Zira anılan maddede iktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan veya olayın özelliğine göre normal ve mutad olmayan bir durumun iddia olunması halinde ispat külfetinin bunu iddia eden tarafa ait olduğu hüküm altına alınmıştır.

Vergi müfettişi tarafından Vakfa düzenlenen faturaların sahte olduğu iddiasını ispat etmek amacıyla yardımları almış olarak gözüken Ayvatlar Köyü Muhtarı Hasan Hüseyin ATAŞ'ın beyanı rapora eklenmiştir. Bu ifadelerin hiçbirinde müvekkilim sanık Cafer Tekin İpek'in adı geçmemektedir. Bilakis, Muhtar beyanında kendisine boş teslim tutanaklarını İdari İşler Amiri Mehmet ERGİT'in imzalattığını iddia etmiştir. Hal böyle iken, vergi müfettişi bu kişinin veya başka kişilerin işlendiği iddia edilen suçun faili olup olmadığına dair hiçbir veri ve yoruma yer vermeden üst yöneticilerinden biri olan sanık müvekkili itham etmektedir. Bir an için bu suçların işlendiğini varsaysak dahi, bunların sanık müvekkil Cafer Tekin İpek tarafından işlendiğini kabul etmek mümkün değildir.

Gazete alımları ile ilgili raporda ise Holdingin fiilen Yönetim Kurulu Başkanı ve Başkan yardımcısı tarafından yönetildiği ve kararların da aynı yöneticiler tarafından alındığı ifade edilmektedir. Gazetelerin bedelinin holdinge fatura edilmesi kararını veren de aynı yöneticiler olduğu iddia edilmektedir. Ancak bu iddiaya dair açık ve kesin bir delil ortaya konulmamıştır.

Sanık müvekkil hakkında düzenlenen iddianamede de vergi suçu raporlarına aynen yer vermenin ötesinde adı geçen kişilerin işlendiği iddia edilen suçların faili olduğuna dair hiçbir veri hatta yorum dahi yer almamaktadır.

2- Koza Altın İşletmeleri A.Ş. Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporları

Koza Altın AŞ hakkında düzenlenen üç vergi suçu raporunun hiçbirinde Kanun ve yüksek yargı içtihatlarında ortaya konan ilkelere uyulmadan, işlendiği iddia edilen tüm suçların faillerinden birinin şirketin yönetim kurulu başkan yardımcısı olan müvekkil Cafer Tekin İpek olduğu iddia edilmiştir. Ancak sözü edilen vergi suçu raporlarında sanık Cafer Tekin İpek'in ***suçun ayrıntısını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilci olduğu konusunda*** detaylı ve kesin deliller ortaya konulmamıştır. Hatta daha doğru bir ifade ile Koza Altın bünyesinde işlendiği iddia edilen vergi suçlarının faillerinden birinin adı geçen sanık olduğuna dair hiçbir delile yer verilmemiştir. Bu hususa dair itirazlarımıza her bir vergi suçu itibarıyla aşağıda yer verilmiştir.

2.1. 10.03.2017 Tarih ve 2017-A-1707-23 sayılı Vergi Suçu Raporu (5)

Vakfa gıda bankacılığı kapsamında düzenlenen faturaların sahte olduğu ile ilgili raporda hiçbir veriye yer vermeden suçun faili olarak müvekkillerimiz gösterilmiştir. Hâlbuki fiilin gerçek failinin araştırmalar sonucunda tespit edilmesi gerekmektedir.

Ayrıca, Yargıtay içtihatlarında vurgulandığı üzere kanuni temsilci açısından tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, iletişim yoğunluğu ve olanakları, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı, görev dağılımı, iş hacmi ve kapasitesi, bağımsız hareket etme olasılığı, mali bünyesi, mal varlıkları, kasa ve banka mevcudu, fiilin mahiyeti ve konusu gibi unsurlar dikkate alınarak bir değerlendirme yapılıp bir sonuca varılmalıdır.

İşlendiği iddia edilen sahte belge düzenleme fiiline karşı savunmamızda ayrıntılı olarak izah ettiğimiz üzere **4 yıl** içinde **317 milyon TL** kurumlar vergisi ödeyen, bu dört yıl içerisinde **2.178.000.000 TL** (iki milyar yüz yetmiş sekiz milyon) ticari bilanço kârına sahip, İzmir'den Kayseri'ye, Gümüşhane'ye kadar çok geniş bir alanda yüksek personel sayısıyla faaliyette bulunan bir şirketin, toplamda ödemiş olduğu kurumlar vergisinin sadece **% 0.75'i** oranında bir vergiyi ödememek için, gerçekten almış olduğu gıda malzemelerinin satış faturalarının Vakfa sahte olarak düzenlediğini iddia edip bir de bu fiili en tepedeki iki yöneticiden biri olan sanık müvekkilin işlediğini iddia etmek ne hayatın olağan akışıyla ne de ticari hayatın icaplarıyla bağdaşmaz. Yargıtay'ın yukarıda yer verilen içtihadında geçen, tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı gibi kriterleri esas aldığımızda bu kadar büyük bir şirkette en tepe yöneticilerin bu kadar küçük çaplı bir işlemi bizzat yapması veya yapılması yönünde talimat vermesinin mümkün olmadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

Söz konusu hususlar; genel hukuk kuralları ve özellikle Vergi Usul Kanunu'nun 3 üncü maddesi uyarınca ispat edilememiştir. Zira anılan maddede iktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan veya olayın özelliğine göre normal ve mutad olmayan bir durumun iddia olunması halinde ispat külfetinin bunu iddia eden tarafa ait olduğu hüküm altına alınmıştır. Ancak ispat etmek şöyle dursun buna dair en küçük bir veri ortaya konamamıştır.

Müvekkil hakkında düzenlenen iddianamede de vergi suçu raporlarına aynen yer vermenin ötesinde adı geçen sanığın işlendiği iddia edilen suçların faili olduğuna dair hiçbir veri hatta yorum dahi yer almamaktadır.

Vergi müfettişi tarafından Vakfa düzenlenen faturaların sahte olduğu iddiasını ispat etmek amacıyla yardımları almış olarak gözüken muhtarlardan ve ilgili diğer kişilerden ifade alınmış ve raporlara eklenmiştir. Bu ifadelerin hiçbirinde müvekkil Cafer Tekin İpek'in adı geçmemektedir. Ayrıca raporda yer verilen ve delil olduğu öne sürülen e-posta yazışmalarının da hiçbir yerinde adı geçen üst yöneticilerden alınan talimat veya bilgiden bahsedilmemektedir. Hal böyle iken, vergi müfettişi işlendiği iddia edilen suçların faillerinden biri olarak sanık müvekkili olarak göstermektedir. Bir an için bu suçların işlendiğini varsaysak dahi, bunların sanık Cafer Tekin İpek tarafından işlendiğini kabul etmek mümkün değildir.

2.2. 26.09.2016 Tarih ve 2016-A-1707/35 sayılı Vergi Suçu Raporu (2)

Raporda, Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı ihalesiyle ilgili İK Akademi A.Ş. tarafından düzenlenen belgelerin sahte olduğu ileri sürülmüş, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin de bu faturaları defter kayıtlarına intikal ettirerek bilerek sahte belge kullandığı iddia edilmiştir. (2/1) Müvekkil Cafer Tekin İpek ise bu suçun faillerinden biri olarak gösterilmiş ve cezalandırılması talep edilmektedir. Söz konusu fiillerin işlenmediğine dair savunmamıza yukarıda tafsilatlı olarak yer verilmiştir.

Failin tespiti meselesine gelince, vergi suçu raporunda Koza Altın İşletmeleri A.Ş. bünyesinde işlendiği iddia edilen sahte belge kullanma fiilinin adı geçen sanık tarafından işlendiğine dair en ufak bir delile yer verilmemiş, bir cümlelik gerekçe dahi ortaya konulamamıştır. Yargıtay içtihatlarına göre sanık müvekkilin şirketin yönetim kurulu başkan yardımcısı olması sebebiyle doğrudan fail olarak gösterilmesi kabul edilemeyecektir.

İşbu raporda iddia edilen diğer bir husus da, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yardıma muhtaç olanlara bağışlanmak üzere Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına gıda maddeleri teslim edildiğine dair 2013 hesap döneminde düzenlenen faturaların sahte olduğu iddia edilmektedir. (2/2)Sözü edilen fiillerin faillerinden birinin şirketin yönetim kurulu üyesi Cafer Tekin İPEK olduğu öne sürülmektedir. Bir önceki bölümde aynı mahiyetteki iddialara karşı cevabımızda ifade ettiğimiz gibi müvekkilin söz konusu fiilleri işlediğine veya işlenmesine yönlendirdiğine dair tek bir delil ortaya koyamayan vergi suçu raporu ve bu rapor esas alınarak tanzim edilen iddianame suçun şahsiliği ilkesine, konuyla ilgili Yargıtay içtihatlarına tamamen aykırıdır.

Örneğin, Müfettiş konuyla ilgili yazmış olduğu Vergi Tekniği Raporunda, kurum yetkilisinin ifadesine başvurmuştur. Yetkili kişinin ifadesine, *"işletme çalışanlarından aldığımız bilgiye göre"* diyerek başladığı ve *"Yapılan araştırmada söz konusu dönemde alış faturaları ve teslim belgelerinin o dönem Ovacık işletmesi çalışanlarından Mehmet ERGİT (İdari işler şefi) ve Cemalettin ÇETİN (Ovacık İşletmeler Müdür)'in temin ettiği tespit edilmiştir."* şeklinde beyanda bulunduğu vergi tekniği raporunda yer almaktadır. Vergi müfettişi bu ifadeyi, Vakfa düzenlenen gıda teslim faturalarının gerçek durumu yansıtmadığı dolayısıyla sahte olduğu iddiasına delil olarak gösterirken, aynı ifadede teslim belgelerini temin ettikleri söylenen dolayısıyla iddia edilen suçla doğrudan ilgili olan kişilerin, suçun faili olup olmadığı hususuna hiç değinmemektedir. Bu da gösteriyor ki suçun failinin kim olduğu aslında inceleme yapılmadan önce tespit edilmiştir.

Ayrıca yapılan yardımların miktarı ve bedeli işletme müdürlüğünün bütçesinde ve ödeme yetkisi sınırlarının altındadır. Bu miktardaki ödemeler yönetim kuruluna çıkmamaktadır. Yargıtay'ın yukarıda

yer verdiğimiz kararında yer aldığı üzere failin tespitinde görev dağılımı, iş hacmi ve kapasitesi, bağımsız hareket etme ihtimali gibi hususların dikkate alınması gerekir. Tutar itibarıyla işletme müdürlüğünün yetkisi dâhilinde olan bir bağışın yapılmadığı halde yapılmış gibi gösterilmişse normal olanı bunun işletme müdürlüğü yetkililerinin bilgisi dâhilinde olmasıdır. Şirketin tepe yöneticilerinin bu yönde talimat verdiklerine dair en küçük bir delil, ifade vs. söz konusu değilken fail olarak kendilerinin gösterilmesi hayatın olağan akışı ile bağdaşmamaktadır.

Bu raporda iddia edilen son bir konu da Koza Altın tarafından Kozdere Nakliye Hafr. Mad. San. ve Tic. A.Ş. ve Kozaklılar Nakliye Hafr. Mad. San. ve Tic. A.Ş.'den alınan nakliye hizmetinin bir kısmının fiyat farkı olarak faturalandırıldığı ve bu faturaların defterlere kaydedildiği, dolayısıyla muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge kullanma fiilinin işlendiğidir. (2/3) Ancak, diğer konularda olduğu gibi bu fiilin müvekkil Cafer Tekin İpek tarafından işlendiğine dair hiçbir veri ve yoruma yer verilmemiştir. Kanuni temsilci olmalası sebebiyle doğrudan fail olarak addedilmektedir. Hâlbuki defaatle arz ettiğimiz gibi bir şirkette işlenen bir fiilin faili otomatik olarak kanuni temsilcilerdir demek ceza kanununun en temel prensiplerinden olan cezaları şahsiliği ilkesine aykırıdır.

2.3. 10.03.2017 Tarih ve 2017-A-1707/11 sayılı Vergi Suçu Raporu (4)

Raporda, Koza Altın AŞ tarafından muhtelif gerçek kişilerden küçükbaş hayvan alımına ilişkin olarak tanzim edilen 35 adet gider pusulasının bir kısmının aslında böyle bir alım olmadığı halde sahte olarak düzenlendiği ve bu belgelerin şirketin kendisi tarafından kullanıldığı iddia edilmekte ve suçların faillerinden birinin de sanık Cafer Tekin İpek olduğu belirtilmektedir.

Adı geçen sanığın yönetici olduğu Koza Grubu şirketlerinde bir yıl içinde düzenlenen belge sayısı 800.000'dir. Sadece Koza Altın şirketi 2013 ve 2014 yıllarında 226 Milyon TL kurumlar vergisi ödemiştir. Şirketin faaliyet alanı çok geniştir. Ancak vergi müfettişi şirketin mali büyüklüğü ve iş hacmine kıyasla neredeyse sıfır seviyesinde olan bir işlemle ilgili olarak, hayatın olağan akışı içerisinde bu işlemlerden haberinin olması dahi mümkün olmayan en üst iki yöneticinin fail olduğunu iddia etmektedir. Müfettişin gider pusulalarıyla ilgili bilgisine başvurduğu kişilerin hiçbirisi adı geçen şahısları zikretmemiş bilakis ifadelerinde başka isimlere yer vermiştir. Örneğin, ifadesine başvurulan Metin Kardaşcan imzalamış olduğu gider makbuzlarını işletme müdürü Cemalettin Çetin'in talimatıyla imzaladığını söylemektedir. Hal böyle iken, İzmir bölgesindeki bir maden işletmesinin faaliyetleri çerçevesinde düzenlenen belgelerin, Ankara'da bulunan ve şirketin en üst yöneticilerinin talimatıyla sahte olarak düzenlendiği iddiası kabul edilemez.

Bu itibarla, bir an için sahte belge düzenleme fiilinin işlendiği kabul edilse dahi, bu suçun failleri olarak gösterilen şahısların gerçekten söz konusu fiilleri işlediğine dair somut, kesin ve inandırıcı delil ortaya konulmamıştır.

Sonuç olarak Vergi Suçu Raporlarında ilgili Vergi Tekniği Raporlarında Koza Altın yöneticileri hakkında suç işleme veya buna iştirak etmeye dair en küçük bir delile yer verilememiştir.

3- İK Akademi A.Ş. Hakkında Düzenlenen 26.09.2017 tarih ve 2016-A-1707/34 Sayılı Vergi Suçu Raporu (3)

Yukarıda yer verilen Yargıtay kararlardan açıkça anlaşıldığı üzere, vergi kaçakçılığını teşkil eden fiillerden sahte belge düzenleme fiilinin gerçek failinin tespitinde doğrudan kanuni temsilcilerin belirlenmesi şeklinde bir usulün tatbik edilemeyecek olup, fiilin kim tarafından işlendiğinin kesin ve inandırıcı deliller ile belirlenmesi gerekmektedir.

Ayrıca kanuni temsilcilerin, personelin fiillerini, işlendiği sırada bilmediği yönündeki savunma ve olgusunun geçerliliğinin dikkate alınması gerektiği anlaşılmaktadır. Bu durumun aksi kesin olarak tespit edilebiliyorsa kanuni temsilciler fiillerden sorumlu tutulabilecektir. Ancak vergi suçu raporunda, Ali Serdar Hasırcıoğlu, Orhan Selçuk Hasırcıoğlu ve Şaban Aksöyek'in ***suçun ayrıntısını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilciler olduğu konusunda*** detaylı ve kesin deliller ortaya konulmamıştır.

Vergi müfettişi bir taraftan 23.02.2012 tarihinden itibaren yönetim kurulu başkanı olan Ali Serdar Hasırcıoğlu'nun Himmetdede Tesisi ihalesinden ve inşaatından haberinin olmamasının dikkat çekici olduğunu ve bu durumun işin aslında Koza Altın AŞ tarafından yapıldığının ve sahte belge düzenleme fiilinin delillerinden biri olduğunu söylerken, diğer taraftan da ilgilinin bu ifadesinin geçersiz olduğunu zira düzenlenen faturalarda imzası olduğunu ifade etmektedir. Bu beyanlar dahi, düzenlenen Vergi Tekniği raporunun, kendi içerisinde çeliştiği ve hukuka aykırı olduğunun en bariz göstergesidir.

Yönetim Kurulu üyesi Orhan Selçuk Hasırcıoğlu ile ilgili ise vergi suçu raporunda tek bir delilin dahi yer almadığı, mezkûr kişi hakkında sadece müşterek imza ile şirketi temsil ve ilzama yetkili olduğu ifadesine yer verildiği görülmektedir. Hâlbuki yukarıda yer verilen Yargıtay içtihatlarında da açık ve kesin şekilde hükmedildiği üzere, bir kişinin şirketin

temsilcisi olması sebebiyle o şirket bünyesinde işlenen vergi suçlarının faili olarak belirlenmesi katiyen suçun şahsiliği ilkesinin ihlalidir.

Bu itibarla, bir an için sahte belge düzenleme fiilinin işlendiği kabul edilse dahi, bu suçun failleri olarak gösterilen şahısların gerçekten söz konusu fiilleri işlediğine dair somut, kesin ve inandırıcı delil ortaya konulmamıştır.

Bunların yanında İK Akademi AŞ hakkında tanzim edilen 2016-A-1707/34 sayılı vergi suçu raporunda İK Akademi A.Ş. adına düzenlenen sahte faturaların kasıtlı olarak defter kayıtları ve beyanlara yansıtılması (**bilerek kullanılması**) suretiyle 2012-2015 dönemlerinde 213 Sayılı VUK´un 359/b maddesi kapsamında Kaçakçılık suçuna iştirak eden ve İK Akademi A.Ş. tarafından Koza Altın İşletmeleri A.Ş. adına **sahte fatura düzenlenmesi** suretiyle 2013-2014 dönemlerinde maddi menfaat gözeterek (daha az vergi ödeme ve gizli kar aktarımı) 213 Sayılı VUK´un 359/b maddesi kapsamında Kaçakçılık suçuna iştirak eden Koza Altın İşletmeleri A.Ş.´nin yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İPEK ve yönetim kurulu üyesi Cafer Tekin İPEK hakkında Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesi uyarınca suç duyurusunda bulunulması gerektiği ifade edilmiştir.

Vergi suçlarına iştirak ile ilgili Vergi Usul Kanununda özel bir düzenleme mevcut olmadığından konuyla ilgili Türk Ceza Kanununun ilgili hükümleri uygulanacaktır. Türk Ceza Kanununun 37 inci maddesine göre suçun kanunî tanımında yer alan fiili birlikte gerçekleştiren kişilerden her biri, fail olarak sorumlu olur. Vergi müfettişi raporunda; Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından İK Akademi'A.Ş.'ye verilen ihalenin aslında kurgu olduğunu, işin Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapıldığını ve düzenlenen faturaların sahte olduğunu, bu planlamanın ise raporun *2.5.1.-2.5.11.* bölümlerinde belirtildiği üzere Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İPEK ve yönetim kurulu üyesi Cafer Tekin İPEK tarafından yapıldığını iddia etmektedir. Ancak, vergi tekniği raporunda bu iddiasına dair delil olarak nitelendirilebilecek bir hususa dahi yer verememiştir.

Vergi tekniği raporunda, Hamdi Akın İpek'in suça iştirak ettiği iddiasına dayanak olarak şirket 2. derece yöneticilerinin söz konusu ihalenin Hamdi Akın İPEK tarafından yaptırıldığını ve bizzat kendisinin ilgilendiği yönündeki ifadeleri gösterilmiştir. Raporda geçen söz konusu ifadeleri incelediğimizde bunlardan ilkinin İK Akademi A.Ş.'ye alınacak bazı çalışanlar için Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İPEK´in de **bilgi ve onayının** alındığı olduğu yönündeki olduğu görülmektedir.

Öncelikle, Hamdi Akın İpek'in onayının alındığı işe alım, İK Akademi A.Ş'ye Koza Tedarik AŞ'den transfer edilecek iki (2) personelle ilgilidir. Vergi tekniği

raporunun konuyla ilgili 10 numaralı ekinde yer alan e-posta incelendiğinde, İnsan Kaynakları Sorumlusu Tuğçe Çalışkan'ın Serdar Hasırcıoğlu'na 13 Kasım 2013 tarihinde Koza Tedarik'ten İK Akademinin satın alma kadrosuna geçirilecek iki personelle ilgili Akın İpek'le detayların konuşulduğunun ifade edildiği ve Serdar Hasırcıoğlu'nun onayına işbu e posta ile sunulduğu görülmektedir. Son derece aşikâr olduğu üzere personelin İK Akademi A.Ş.'ye geçişi için onay istenen Koza Altın İşletmeleri A.Ş yöneticisi Akın İpek değil İK Akademi A.Ş yöneticisi Serdar Hasırcıoğlu'dur.

Nitekim müfettiş, raporunda bu husus hakkında şu ifadeleri kullanmıştır. "*Koza Altın İşletmeleri A.Ş. İnsan Kaynakları Uzmanı Tuğçe ÇALIŞKAN tarafından gönderilen e-mail´de İK Akademi A.Ş.' de çalışmak üzere Koza Tedarik A.Ş.' den atananlar hakkında Akın İPEK ile detaylı konuşulduğu belirtilerek Ali Serdar HASIRCIOĞLU' dan işe alınacak bu kişiler hakkında onay istendiği tespit edilmiştir*." Müfettiş, konunun delili olarak raporuna ek yaptığı e-postada, kendi ifadesi ile, onay alınan İK Akademi A.Ş. yöneticisiyken, raporun diğer bir yerinde Hamdi Akın İpek'in onayı ifadesine dönüştürmüş ve bunu Hamdi Akın İpek'in İK Akademi A.Ş. tarafından sahte belge düzenleme fiiline iştirak ettiğine delil olarak göstermiştir. Hâlbuki kişilerin işe alınmasında onay makamı Serdar Hasırcıoğlu olup Hamdi Akın İpek'ten onay alınmamıştır. E-postada sadece kendisi ile detaylı konuşulduğu ifade edilmektedir. Koza Tedarik AŞ personelinin başka bir ilişkili şirkete transferinde bu şirketin yöneticisiyle konuşulmasından daha doğal ne olabilir? Kaldı ki delil olarak gösterilen e-postada Hamdi Akın İpek ile ne konuşulduğuna dair en küçük bir ifade yer almamaktadır.

Müfettişin, Hamdi Akın İpek ve Cafer Tekin İpek'le ilgili delillerin var olduğunu ileri sürdüğü Raporun 2.5.1.-2.5.11. bölümlerini incelemeye devam ettiğimizde, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. genel müdürü olan İsmet SİVRİOĞLU'nun ifadesinde özetle grubun satın alma faaliyetlerinin genel olarak Koza İpek Tedarik tarafından yürütüldüğü; somut olayda ise ihaleye çıkılması, firmalardan teklif toplanması vb. faaliyetlerin tamamının yönetim kurulu başkanı Hamdi AKIN İPEK'in görevlendirmesi ile dönemin genel müdür yardımcısı Serhan UMURHAN tarafından yerine getirildiği; ihale tekliflerinin Serhan UMURHAN'ın münferit imzası ile gönderilmesi ile ilgili olarak, tüm süreçte tarafına bilgi verilmediği için imzasının da istenmediği; ihaleci firmalara ilişkin araştırmanın kendi bilgisi dâhilinde değil, Hamdi Akın İPEK ve Serhan URHAN tarafından yürütüldüğü belirtilmiştir.
Diğer bir ifadeyle müfettiş, Hamdi Akın İpek'in ortağı ve yönetim kurulu başkanı olduğu Koza Altın İşletmeleri AŞ'nin yapacağı bir ihale ile ilgili, ihaleye çıkılması, firmalardan teklif toplanması vb. faaliyetlerin tamamının Hamdi Akın İPEK'in görevlendirmesi ile mezkûr şirketin genel müdür yardımcısı tarafından yapılmasını, ihalenin kurgu olmasının ve en önemlisi bunun planlamasının Hamdi Akın İpek tarafından yapılmasının delili olarak göstermektedir. Hamdi Akın İpek'in İK Akademi A.Ş. yöneticisinin görevlendirmesi söz konusu olsa durum bir nebze anlaşılabilecektir. Ancak, bir kişinin kendisinin ortağı ve

yöneticisi olduğu bir şirketin çıkacağı ihale ilgili bir görev vermesinden daha tabii ne olabilir? Açıktır ki bunun ticari hayatın icaplarına aykırı olarak değerlendirilmesi mümkün değildir.

Müfettişin söz konusu ihalenin Hamdi Akın İPEK tarafından yaptırıldığını ve bizzat kendisinin ilgilendiği yönündeki ifadeler olarak nitelendirdiği ve suça iştirakin delili olarak sunduğu bu ifade okunduğu vakit, delil olduğu iddia edilen unsurların Yargıtay'ın içtihatlarında tarif edildiği şekliyle kesin ve inandırıcı olmak niteliğini hiçbir şekilde haiz olmadığı çok açıktır.

Müvekkil Cafer Tekin İpek'le ilgili raporda yer verilen diğer bir husus da Akbank A.Ş.´den İK Akademi A.Ş. tarafından çekilen 10.000.000-TL tutarlı kredi için Cafer Tekin İPEK ve Hamdi Akın İPEK´in kefil olmalarıdır. 2013-2015 yıllarında 27 milyon TL finansman gideri (anapara değil sadece faiz ödemesi) yapan bir şirketin 10 milyon TL anapara tutarındaki bir kredisi için ilişkili şirketin yöneticilerinin kefil olması suç delili olarak gösterilemez. Kaldı ki, söz konusu kredinin Himmetdede Altın Madeni tesisi inşaatı ile ilgili olmadığı, genel bir kredi kefaleti olduğu Raporun 11 nolu ekinde yer alan Genel Kredi Sözleşmesinden de açık olarak anlaşılmaktadır.

Sanık Cafer Tekin İpek'in kurgu ihalenin planlamasını yapanlardan biri olduğu ve bu sebeple İK Akademi A.Ş. yöneticileri tarafından işlenen sahte belge düzenleme ve kullanma suçlarına iştirak ettiği şeklindeki önemli bir iddiaya dayanak olarak sadece yukarıda yer verdiğimiz hususlara yer verilmiştir. Bu iddialar da yukarıda açık bir şekilde çürütülmüştür.

Sonuç olarak Vergi Suçu Raporunda ve ilgili Vergi Tekniği Raporunda ne İK Akademi A.Ş ne de Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yöneticileri hakkında suç işleme veya buna iştirak etmeye dair en küçük bir delile yer verilememiştir.

4- Özdemir Antimuan A.Ş. Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporu (6)

Özdemir Antimuan AŞ hakkında düzenlenen vergi suçu raporunda failin tespitiyle ilgili olarak Türk Ceza Kanunu hükümlerine ve Yargıtay içtihatlarına uyulmamış, işlendiği iddia edilen tüm suçların faillerinden birinin de şirketin yönetim kurulu başkan yardımcısı sanık müvekkil Cafer Tekin İpek olduğu iddia edilmiştir. Ancak sözü edilen vergi suçu raporunda sanık Cafer Tekin İpek'in ***suçun ayrıntısını bilen ve oluşumunda rolü olan temsilci olduğu konusunda*** detaylı ve kesin deliller ortaya konulmamıştır. Hatta daha doğru bir ifade ile Özdemir Antimuan AŞ

bünyesinde işlendiği iddia edilen vergi suçunun faillerinden birinin adı geçen şahıs olduğuna dair hiçbir delile yer verilmemiştir.

Vakfa gıda bankacılığı kapsamında düzenlenen faturaların sahte olduğu ile ilgili raporda hiçbir veriye yer vermeden suçun faili olarak müvekkil gösterilmiştir. Hâlbuki yukarıda yer verdiğimiz üzere tüzel kişinin temsilcilerinin doğrudan fail olarak gösterilmesi Yargıtay içtihatlarına aykırıdır. Fiilin gerçek failinin araştırmalar sonucunda tespit edilmesi gerekmektedir.

Ayrıca, Yargıtay içtihatlarında vurgulandığı üzere kanuni temsilci açısından tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, iletişim yoğunluğu ve imkânları, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı, görev dağılımı, iş hacmi ve kapasitesi, bağımsız hareket etme olasılığı, mali bünyesi, mal varlıkları, kasa ve banka mevcudu, fiilin mahiyeti ve konusu gibi unsurlar dikkate alınarak bir değerlendirme yapılıp bir sonuca varılmalıdır.

İşlendiği iddia edilen sahte belge düzenleme fiiline karşı savunmamızda ayrıntılı olarak izah ettiğimiz üzere **4 yıl** içinde **317 milyon TL** kurumlar vergisi ödeyen, bu dört yıl içerisinde **2.178.000.000 TL** (iki milyar yüz yetmiş sekiz milyon) ticari bilanço kârına sahip, İzmir'den Kayseri'ye, Gümüşhane'ye kadar çok geniş bir alanda yüksek personel sayısıyla faaliyette bulunan Koza Grubunun bir şirketinde, toplamda ödemiş olduğu kurumlar vergisinin sadece **% 0.01'i** oranında bir vergiyi ödememek için, gerçekten almış olduğu gıda malzemelerinin satış faturalarının Vakfa sahte olarak düzenlediğini iddia edip bir de bu fiili en tepedeki iki yöneticinin işlediğini iddia etmek ne hayatın olağan akışıyla ne de ticari hayatın icaplarıyla bağdaşmaz. Yargıtay'ın yukarıda yer verilen içtihadında geçen, tüzel kişinin iş ve yer yönünden faaliyet alanı, örgütlenme biçim ve yapısı, büyüklük ölçeği, personel sayısı gibi kriterleri esas aldığımızda bu kadar büyük bir şirkette en tepe yöneticilerin bu kadar küçük çaplı bir işlemi bizzat yapması veya yapılması yönünde talimat vermesinin mümkün olmadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

Vergi müfettişi tarafından Vakfa düzenlenen faturaların sahte olduğu iddiasını ispat etmek amacıyla yardımları almış olarak gözüken Ayvatlar Köyü Muhtarı Hasan Hüseyin ATAŞ'ın beyanı rapora eklenmiştir. Bu ifadelerin hiçbirinde müvekkil Cafer Tekin İpek'in adı geçmemektedir. Bilakis, Muhtar beyanında kendisine boş teslim tutanaklarını İdari İşler Amiri Mehmet Ergit'in imzalattığını iddia etmiştir. Hal böyle iken, vergi müfettişi bu kişinin veya başka kişilerin işlendiği iddia edilen suçun faili olup olmadığına dair hiçbir veri ve yoruma yer vermeden üst yöneticilerden biri olan müvekkili suçlamaktadır. Bir an için bu suçların işlendiğini varsaysak dahi, bunların sanık Cafer Tekin İpek tarafından işlendiğini kabul etmek mümkün değildir.

Özetle, müvekkilin fail olarak gösterilmesi cezaların şahsiliği ilkesine, Türk Ceza Kanununa ve Yargıtay'ın konuya dair içtihatlarına aykırıdır.

B- HER BİR VERGİ RAPORU ÖZELİNDEKİ VERGİ HUKUKU KAPSAMINDA SAVUNMALARIMIZ

İddianamede ve iddianamede esas alınan vergi suçu ve eki vergi tekniği raporlarında yer alan iddialara karşı savunmalarımıza aşağıda yer verilecektir. Ancak söz konusu iddialara cevap vermeden önce Koza Grubu ile ilgili aşağıda yer alan bilgileri Sayın Mahkeme heyetine sunmak isteriz.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yaklaşık 20 milyon dolar peşin bedelle satın alınarak(toplam bedel 44 milyon dolar) Koza Grup şirketlerine dâhil edilmiştir. Koza Altın İşletmeleri A.Ş. Grubumuz tarafından satın alındığında bir buçuk yıllık işletme ömrü kalmış, 180 bin ons rezerv, 600 bin ons kaynak, rezerv artma potansiyeli olmayan bir şirket iken on yıl içerisinde devletten hiçbir imtiyaz kullanmadan 900 kattan daha fazla büyüme başarısı göstermiştir. Böyle bir başarının Türkiye'de emsali olmadığı gibi, dünyada dahi Koza Altın İşletmeleri A.Ş. gibi, üretiminin, rezervlerinin, maden kaynaklarının ve maden kaynağı artma potansiyelinin birlikte yükseldiği örnek çok azdır.

Ons başı üretim maliyetlerinin merkezi satın alma yöntemi ile 500 dolar seviyesinde tutularak, cironun yüzde yetmişi oranına kâr edilmesi ve bunun üzerinden vergi ödenmesi de Grubun asıl başarısıdır.

Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin tüm faaliyetleri ve mali tabloları, Yeminli Mali Müşavir tarafından tasdik edilmiş ve uluslararası bağımsız denetim kurumu "PWC" tarafından denetlenmiş ve onaylanmıştır. Koza İpek grup şirketleri Maliye Bakanlığı denetim elemanlarınca daha önce defalarca incelemiştir. Hatta 2013 sonrasında da tüm şirketler tekrar denetime alınmış ve bu incelemeler sonucunda vergi inceleme raporları düzenlenmiştir. Bu incelemelerle ilgili bilgilere aşağıda yer verilmektedir. Şirketimiz nezdinde Maliye Bakanlığı Vergi Denetim Kurulu Müfettişlerince 2009-2010-2011-2012 ve 2013 hesap dönemlerini kapsayan tam inceleme çalışmaları sonuçlanmıştır.

Bu incelemeler sonucunda; 2009 yılı hesap dönemine ilişkin 112.489 TL tutarında vergi dairesine ödeme yapılmıştır. 2011-2012-2013 yılı hesap dönemleri için hiçbir eleştiri konusu bulunmamaktadır. 2010 yılı hesap dönemine ilişkin raporda ise, 2010 yılında yapılan yatırım miktarının 2010 yılında değil 2011 yılında vergiden düşülmesi gerektiği şeklinde bir yorum yer almıştır. Bu eleştiri çerçevesinde yaklaşık 200.000 TL gecikme faizi doğacaktır. Ayrıca bu yorum farkına göre 1.380.444 TL vergi cezası kesilmiştir. Maliye Bakanlığı tarafından bugüne kadar yapılan incelemeler sonucunda

yukarıda açıklanan hususlar dışında bir eleştiri yoktur, hiç bir olağandışı durum veya suç teşkil eden herhangi bir husus tespit edilmemiştir.

Bilindiği üzere tam inceleme mükelleflerin vergilerle ilgili her türlü iş ve işlemlerinin bütün matrah unsurlarını içerecek şekilde yapılan vergi incelemesini ifade etmektedir. Dolayısıyla en detaylı vergi incelemesidir. Beş yılın böyle detaylı incelenmesi neticesinde dikkate değer bir eleştiriye yer verilememesi müvekkilin kanunlara uyumdaki yüksek performansını göstermektedir. Bundan daha önemli olan husus ise müvekkilin vergi ödemedeki üstün performansıdır. Vergi müfettişinin Raporunda yer verdiği üzere inceleme dönemleri olan 2011, 2012, 2013 ve 2015 yıllarında müvekkilin ödediği sadece kurumlar vergisi toplamı yaklaşık **317 Milyon TL'dir.** Ödenen bu vergi miktarı ile Koza Altın kurumlar vergisi rekortmenleri listesinde yer almıştır. 1

Bu bilgileri müteakiben aşağıda şirketler ve vergi suçu raporları itibarıyla savunmalarımıza yer verilmiştir.

1. Koza İpek Holding A.Ş. Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporları

1.1. Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına Sahte Belge Düzenlendiği İddiası (*05/06/2017 tarihli ve 2017-A-2623/43 Sayılı Vergi Suçu Raporu)* (Rapor 7)

Koza İpek Holding AŞ (**"Holding"**) hakkında düzenlenen ve sayısına yukarıda yer verilen Vergi Suçu Raporunda, müvekkilin **2011** hesap döneminde gıda bankacılığı kapsamında üçüncü kişilerden satın aldığı gıda maddelerini Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına **("Vakıf")** fatura ile teslim ettiğini yasal kayıtlarına aldığı, bu hesap dönemine ilişkin 464781-464783-464784-464785 sıra numaralı dört adet, toplam **260.000,10 TL** tutarındaki alış faturasını gider hesaplarına intikal ettirdiği ifade edilmiştir.

Diğer taraftan raporlarda, yasal kayıtlar bu şekilde olmasına rağmen bir takım yorumlardan hareket ederek söz konusu gıda maddelerinin Vakfa teslim edilmediği iddia edilmektedir. Bu sebeple, Holding tarafından Vakfa gıda teslim edildiğine dair düzenlenen faturaların Vergi Usul Kanununun 359'uncu maddesine göre sahte fatura olduğu, Holdingin yönetim kurulu başkan yardımcısı Cafer Tekin İpek'in de sahte fatura düzenleme fiilinin faili olduğu iddia edilmektedir. Sonuç olarak, Vergi Usul Kanununun 367 inci maddesine istinaden adı geçen şahıs hakkında Savcılığa suç duyurusunda bulunulmuştur.

1.1.1. Sahte Olarak Düzenlendiği İddia Edilen Faturalarla İlgili Vergi Miktarı Koza Grubunun Aynı Yılda Ödediği Kurumlar Vergisinin Sadece Yüzde 0,05'i kadardır.

İddianamede esas alınan Vergi Suçu Raporunda sahte olduğu iddia edilen faturaların toplam tutarı 260.000,10 TL'dir. Bir an için faturaların gerçekten sahte olarak düzenlendiğini, dolayısıyla bu gıda malzemeleri için Holding tarafından yapılan giderlerin haksız indirildiğini varsayılsa, bu durumda 2011 yılında gider yazılacak tutar **260.000,10 TL** olup, bu da yaklaşık **52.000 TL** daha az kurumlar vergisi ödenmesi sonucunu doğuracaktır. Sadece 2011 yılında Koza Altın AŞ üzerinden **99.883.000 TL** kurumlar vergisi ödeyen, kendisini dünyanın en itibarlı ve tavizsiz uluslararası bağımsız kuruluşlarına denetlettirip, denetime ilişkin raporları yayınlattıran, tüm faaliyetleri ve mali tabloları yeminli mali müşavir tarafından denetlenip tasdik edilen, daha önce Maliye Bakanlığınca yapılan vergi incelemelerinde bu tür işlemleri hiçbir şekilde tespit edilmeyen Koza Grubunun, sadece bir şirketinde ödenen kurumlar vergisinin **% 0,05'i** (on binde beş) oranında bir tutarı ödememek için sahte belge düzenlemek gibi suç teşkil eden ve şirketin itibarını yerle bir edecek bir fiili işlemeye tevessül etmesi hayatın olağan akışına ve ticari icaplara hiçbir şekilde uymamaktadır.

Koza Grubunun şirketleri bünyesinde **bir yılda yaklaşık 800.000 adet fatura** düzenlenmektedir. Hem fatura adedi hem de tutarı bakımından bu kadar büyük bir hacme sahip, itibarlı ve kurumsal bir şirketlerden oluşan Grup içerisinde **sadece "4" adet faturanın** vergi avantajlarından faydalanmak için sahte olarak düzenlenmesi fiilinin işlenmesi için en küçük bir sebep gösterilemeyeceği herkesçe kabul edilecek bir gerçektir. Nitekim vergi müfettişi de raporunda buna dair, veriye yer vermek bir yana, bir cümlelik yorumda dahi bulunamamıştır.

Vergi Müfettişi, gıda yardımları kapsamında şirketin Vakfa bağışladığı gıda maddelerine ilişkin olarak düzenlediği faturaların sahte olduğu iddiasının dayanağı olarak söz konusu gıda maddelerinin Vakfa hiç teslim edilmemesi olarak göstermektedir. Şunu ifade etmek gerekir ki, vergi müfettişi söz konusu gıda maddelerinin Şirket tarafından satın alınmadığını iddia edememektedir. Bunun yanında, müvekkilimizin gerçekten satın aldığı gıda maddelerinin yardıma ihtiyacı olan kişilere teslim edilmediğini de iddia edememektedir. Müfettişin iddiası sadece gıda maddelerinin önce Vakfa teslim edilip ardından Vakıf tarafından muhtaç kişilere bağışlanmadığı hususuna inhisar etmektedir. Bunun da amacının mevzuatın öngördüğü usule uyulmuş gibi göstererek vergi avantajından faydalanma olduğu ifade edilmektedir. **Ancak 100 milyon TL vergi ödeyen bir grubun 52 bin TL vergi ödemekten kaçmasında nasıl bir gerekçe olabilir izah edilememektedir. O halde, gerçekten satın aldığı ve ihtiyaç sahiplerine dağıttığı gıda maddeleri için sahte fatura düzenleyerek Vakfa teslim edilmiş gibi gösterilmesinin hiçbir makul gerekçesi bulunmamaktadır.**

1.1.2. Suç İddiası Münhasıran Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı Tarafından Yapılan Gıda Malzemeleri Teslim Tutanaklarını Bizzat İmzalayan Muhtarın Aksi Yöndeki Beyanına Dayanmaktadır.

Sanık müvekkil hakkında ileri sürülen sahte belge düzenleme suçu iddiası **sadece** Vakıf tarafından gıda malzemeleri bağışında bulunulan Ayvatlar Köyü Muhtarı Hasan Hüseyin ATAŞ'ın aksi yöndeki beyanına dayandırılmaktadır. **Vergi Tekniği Raporunun ekinde de yer aldığı üzere Vakıf tarafından Ayvatlar Köyü Muhtarlığına yapılan gıda bağışlarına dair 2012, 2013, 2014 yıllarında düzenlenen teslim tutanaklarının tamamının altında bizzat Muhtarın imzası yer almaktadır. Ancak adı geçen şahıs, 2016 yılındaki ifadesinde ise bu tutanaklardan sadece ikisinde yer alan malzemeleri teslim aldığını diğerlerini teslim almadığını iddia etmektedir. Bir kişinin özellikle de bir köyün muhtarının bir evraka imza atarken evrakın muhteviyatının ne olduğunu bilmemesi düşünülemez. Kendisinin beyanında ifade ettiği gibi boş evrakı imzalaması ise basiretli hareket eden bir kişinin hiçbir şekilde başvurmayacağı bir yol olup, hayatın olağan akışına aykırı durum teşkil etmektedir. Böyle bir iddiada bulunan kişinin iddiasını ispat etmesi gerekir. Ancak Raporda böyle bir husus yer almamaktadır. Bu durum ise adı geçen kişinin ifadesinin şahitliğinin kabul edilemeyeceği sonucunu doğurmaktadır.**

1.1.3. Holding Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporunda Koza Altın İşletmeleri AŞ Hakkındaki Rapor Delil Olarak Gösterilmiştir.

Vergi Suçu Raporunda, Holding tarafından toplam tutarı sadece 260.000,10 TL olan dört adet faturanın sahte olarak düzenlenmesine makul bir gerekçe bulunamadığından, diğer bir ifadeyle ticari icaplara aykırı olduğu son derece açık olan iddia temellendirilemediğinden, Koza Altın İşletmeleri AŞ hakkında da aynı iddia ile vergi suçu raporu yazıldığı verisi bu rapora dâhil edilerek iddia desteklenmeye çalışılmıştır. Toplamda sadece 4 sayfa olan Vergi Suçu Raporunda bir paragrafta Koza Altın İşletmeleri AŞ hakkında düzenlenen 26.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707/35 sayılı Vergi Tekniği Raporunda, adı geçen şirketin Vakfa gıda maddeleri teslim etmediği halde teslim etmiş gibi sahte fatura düzenlediği detaylı olarak anlatılmaktadır. Sonraki paragrafta ise, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün 01.09.2016 tarihli ve 75-73/36 sayılı raporunda yer alan; şirket tarafından ihtiyaç sahiplerine teslim edilmesi şartı ile bağışlanan gıda maddelerinin vakıf tarafından teslim edilmediğinin tespit edilmesi, gıda teslim tutanaklarında Ayvatlar Muhtarı Hasan Hüseyin ATAŞ'in imzası bulunmasına rağmen bu tutanakların gerçeği yansıtmadığının tespit edilmesi, şirket gibi incelemeye sevk edilen ve şirketin ilişkili kurumu olan Koza Altın İşletmeleri AŞ'nin gıda bankacılığı kapsamında Vakfa gerçek bir teslim olmadığı halde böyle bir teslim varmış gibi sahte belge düzenlediği hususları bir arada değerlendirildiğinde, mükellef kurumun vergi avantajlarından faydalanmak için gerçekte Vakfa gıda paketi teslim edilmediği

halde teslim etmiş gibi fatura düzenlediği ifade edilmekte ve sonuç olarak Holdingin *2011 hesap döneminde düzenlemiş olduğu 4 adet faturanın sahte belge olduğu sonucuna varılmaktadır*.

Açıkça görüldüğü üzere vergi müfettişi Koza İpek Holding tarafından düzenlenen faturaların sahte olduğu kanaatine ulaşırken ilişkili kurum olan Koza Altın İşletmeleri A.Ş. hakkında da aynı iddiaları içeren rapor yazılmış olmasını da delil olarak dikkate almıştır. Öncelikle, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. hakkındaki husus, henüz bir iddianın ötesine geçemeyen bir durumdur. Gerçekliği hiçbir şekilde tespit edilmemiş olan bir iddianın başka bir iddiayı temellendirmek için kullanılması başlı başına hukuka aykırıdır. Kaldı ki, bir an için bu iddianın kesinleştiğini kabul etsek dahi, grup şirketinde bir fiilin işlenmesi diğer bir grup şirketinde aynı fiilin işlendiğinin delili sayılması hukuken mümkün değildir.

1.1.4. Koza İpek Holding AŞ'nin Dört Hesap Dönemine Dair 2016 Yılında Yapılan Vergi İncelemesinde Aynı Konuda Hiçbir Eleştiriye Yer Verilmemiştir.

Sanık müvekkilin yönetiminde olduğu Koza Grubu şirketleri daha önce de defalarca inceleme ve denetimden geçmiş ancak şirketler hakkında dikkate değer bir eleştiriye yer verilememiştir. Mevzuu bahis vergi suçu raporunda işlendiği iddia edilen gıda bankacılığı kapsamında Vakfa gıda teslim edilmediği halde, teslim edilmiş gibi sahte fatura düzenleme fiiliyle ilgili ise en küçük bir tespit yapılamamıştır. Holding hakkında evvelce düzenlenen vergi inceleme raporlarında Vakfa yapılan bağışlarla ilgili her bir hesap dönemi için geçerli duruma aşağıda yer verilmektedir.

Koza İpek Holding hakkında daha evvel 2011 yılına dair yapılan vergi incelemesi neticesinde düzenlenen 7.4.2016 tarihli ve 2016-B-498/1 sayılı Vergi İnceleme Raporunda Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına yapılan bağışlarla ilgili <u>hiçbir eleştiriye yer verilmemiştir</u>.

Holding hakkında daha evvel 2012 yılına dair yapılan vergi incelemesi neticesinde düzenlenen 7.4.2016 tarihli ve 2016-B-868/5 sayılı Vergi İnceleme Raporunda Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına yapılan gıda bankacılığı kapsamındaki bağışlarla ilgili tek eleştiri 11.451 TL tutarındaki klima bağışı ile ilgili olup başka bir eleştiriye yer verilmemiştir. Bu konu ise bağışların aslında yapılmaması dolayısıyla sahte fatura düzenlenmesi ile değil, bağışların münhasıran gıda maddesi olması gerekirken gıda dışı (klima) olmasıyla ilgilidir.

Holding hakkında 2013 ve 2014 yıllarına dair yapılan vergi incelemesi neticesinde düzenlenen 7.4.2016 tarihli ve 2016-A-1707/23 sayılı Vergi Tekniği Raporunda Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına yapılan bağışlarla ilgili <u>hiçbir eleştiriye yer verilmemiştir</u>.

Yukarıda yer verdiğimiz bilgilerden de anlaşılacağı üzere, bütün işlemlerini uluslararası bağımsız denetim kuruluşlarına denetlettiren, ayrıca yeminli mali müşavir denetiminden geçirip tasdik ettiren, Maliye Bakanlığı'nın ve diğer yetkili kamu kurumlarının denetim elemanlarınca denetimden geçirilen Koza Grubu, 2016 yılında da kapsamlı vergi incelemesinden geçmiş, ancak Holding hakkında düzenlenen ve müvekkil hakkındaki İddianamede esas alınan Vergi Suçu Raporunda iddia edilen hususlarla ilgili hiçbir tespite yer verilememiştir. Üstelik sahte belge düzenleme fiilinin işlendiği iddia edilen 2011 yılı Vergi Denetim Kurulu'nun Büyük Ölçekli Mükellefler Grup Başkanlığı müfettişlerince incelenmiş, ancak hiçbir olumsuz tespite yer verilmemiştir.

1.2. Gazete Alımlarıyla İlgili Sahte Belge Kullanıldığı İddiası (*09/09/2016 tarihli ve 2016-A-1707/23 Sayılı Vergi Suçu Raporu)* (Rapor 1)

Koza İpek Holding A.Ş (**"Holding"**) hakkında düzenlenen Vergi Suçu Raporunda, 2013 ve 2014 yıllarında, gazete bayileri tarafından adına düzenlenen faturalar kapsamında Holding'in gazeteyi gerçekte almamasına **ya da** gazeteler Holding'e gerçekte teslim edilmemesine rağmen Holding adına fatura düzenlendiği ve Holdingin bu faturaları defter kayıtları ve beyanlarına yansıttığı, söz konusu gazete faturalarının 213 sayılı VUK´un 359/b maddesinde açıklandığı şekilde sahte olduğu, bu itibarla söz konusu faturaların defter kayıtlarına intikal ettirilmek suretiyle bilerek sahte belge kullanma suçunun işlendiği iddia edilmektedir. Suçun faillerinden birinin de Holding yönetim kurulu başkan yardımcısı sanık Cafer Tekin İpek olduğu iddia edilmektedir. Netice itibarıyla sanık hakkında da Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesine istinaden suç duyurusunda bulunulmuştur. İddianamede de mezkûr rapora binaen müvekkilin Vergi Usul Kanununda yer alan kaçakçılık suçundan dolayı cezalandırılması istenilmektedir. İddianameye karşı savunmalarımıza aşağıda yer verilmektedir.

1.2.1. Gazetelerin Holding Tarafından Satın Alınmadığı İddiası Doğru Değildir.

İddianamede yer alan toplu alım yapılan gazeteler, Ankara, İstanbul, İzmir ve Adana'da kamu kurumları, havaalanlarının VİP bölümleri ve benzeri yerlere dağıtılmak üzere alınan gazetelerdir. Ortalama **12 bin adetlik** Holding satın alması İstanbul, Ankara, İzmir ve Adana illerinde yapılmıştır. Bu illerde Holding tarafından satın alınan gazeteler bölge temsilcilikleri bünyesinde faaliyet gösteren ulaştırma birimi tarafından teslim alınmış ve kendilerine verilen listedeki devlet kurumlarına, havaalanlarına belirtilen sayılarda teslim edilmiştir.

Grubun medya şirketi tarafından basılan gazetelerin Holding tarafından satın alınması tamamen ticari gerekçelere dayanmaktadır.

Grubun medya işinde yer almasının sebeplerinden biri de kendi medyası eliyle tanıtım yaptırmak, bilinirliğini artırmaktır. Bu sebeple Holding basılan gazetelerden belirlenen miktarlarda düzenli olarak satın almış ve bunu gerekli gördüğü yerlere dağıtmıştır. Tabii olarak da Grubun tanıtımına yönelik yapılan bu masrafları Holding karşılamış, sonrasında da grup şirketlerine dağıtmıştır.

Üstelik bu uygulama Gruba mahsus olmayıp diğer tüm gazetelerde de aynı uygulama mevcuttur. Örneğin, Doğan Grubu kendi gazetelerini yine Grup şirketi olan Petrol Ofisi benzin istasyonlarından yakıt alanlara, Ciner Grubu ise Habertürk gazetesini Grubun UCZ market zincirlerinden alışveriş yapanlara bedava dağıtmıştır. Eğer bir grubun Holding şirketinin Gruba ait gazetelerden belirli adette satın alarak bunları uygun gördüğü yerlere tanıtım amacıyla bedelsiz dağıtması suç ise söylemek gerekir ki yukarıda adı geçenler dâhil bu suçu işlemeyen grup yoktur.

Holding tarafından alınan gazetelerin bedelleri ilgili dağıtıcı başbayinin fatura kesip Holding'e ulaştırmasını müteakip Holding muhasebe birimi tarafından ödenmiştir. Bu itibarla Holding tarafından gazete satın alınmaması söz konusu olmayıp, bunların teslim edildiği yerler ise elbette Holding merkezi değildir. Başta protokol olmak üzere pek çok farklı adrese teslim edilmiştir. Bu konuya bir sonraki bölümde detaylı olarak değinilecektir.

Ayrıca ifade etmek gerekir ki bu gazetelerin Holding tarafından alındığı gizli saklı bir husus değildir. Başbayiler Holding'e doğrudan fatura keserken, Yay-Sat günlük sabit alım olduğu halde bunları 'abone' olarak görmemiştir. Çok daha önemlisi 28 ülkede satış denetimi yapan uluslararası BPA firması ücret karşılığı 2014 Haziran ve Aralık ayında iki kez Bugün'ün satış rakamlarını denetlemiş ve kamuya ilan etmiştir. BPA, 'bulk' yani 'toplu alım' olarak söz konusu 14 bin adet gazeteyi ayırmış ve abone kapsamında görmemiştir. Bu denetleme raporlarını da herkese açık şekilde kendi sitesinden resmi olarak yayınlamıştır.

1.2.2. Vergi Suçu Raporunda Suç Teşkil Etmeyen Bir Fiil İşleyen Müvekkillerimizin Suç İşlediği İddia Edilmektedir.

Malumunuz olduğu üzere sahte belge Vergi Usul Kanununda "*gerçek bir muamele veya durum olmadığı halde bunlar varmış gibi düzenlenen belge*" olarak tarif edilmektedir. Vergi Usul Kanununa göre bir belgenin sahte olduğunun iddia edilebilmesi, o belge ile tevsik edilen muamele veya durumun gerçekte olmadığının ispat edilmesine bağlıdır. Fatura ise aynı Kanunun "Faturanın tarifi" başlıklı 229 uncu maddesinde "*Fatura, **satılan** emtia veya yapılan iş karşılığında müşterinin borçlandığı meblağı göstermek üzere emtiayı satan veya işi yapan tüccar tarafından müşteriye verilen ticari vesikadır.*" şeklinde tarif edilmiştir. Buna göre, Kanunda da açıkça hüküm altına alındığı üzere, fatura ile tevsik edilen, diğer bir tabirle belgelenen muamele **satım** işlemidir. Faturanın alıcısı açısından ise belgelenen **alım**

işlemidir. Dolayısıyla, bir mükellefin sahte belge kullanması gerçekte satın almadığı bir emtianın kendisine satılmış gibi düzenlendiği bir faturayı defter kayıtlarına intikal ettirmesi ile gerçekleşecektir.

Emtianın bir mükellefe satılmasını takip eden aşamada ise emtianın fiziki olarak alıcıya teslimi gelir ki, vergi mevzuatına göre bu muamele sevk irsaliyesi veya Maliye Bakanlığınca sevk irsaliyesi yerine kullanılması uygun bulunan diğer vesikalar ile tevsik edilir. Fatura malın alıcıya fiziki olarak teslim edildiği anlamına gelmemektedir. Bundan dolayı, satış yapan bir mükellef önce bu işleme dair faturayı, bilahare fiziki olarak teslime veya göndermeye dair olarak sevk irsaliyesini ayrı ayrı düzenlemek zorundadır. Nihai tüketicilere yapılan satışlar haricinde, fatura ve irsaliye arasındaki bu mahiyet farkı ve ayrı ayrı düzenleme zorunluluğu kesin bir şekilde mevcuttur. Öyle ki bu zorunluluğun getirdiği güçlükleri kısmen bertaraf etme adına Maliye Bakanlığınca teslimin satımla eş zamanlı olduğu hallerde "irsaliyeli fatura" düzenleme imkânı getirilmiştir.

Bu itibarla, Holding'in bilerek sahte fatura kullandığı iddiası gerçekte satın almadığı emtiayı almış gibi gösterdiğini iddia etmek anlamına gelmelidir. Ancak Vergi Suçu Raporunda "Holding'in gazeteyi gerçekte almamasına **ya da** gazeteler Holding'e gerçekte teslim edilmemesine rağmen" denilmektedir. Bu ifade vergi müfettişinin konu ile ilgili kesin ve açık bir hükme varamadığını göstermektedir. Müfettiş bu cümlesiyle Holding'in bu gazeteleri satın almadığını mı yoksa satın aldığı gazeteleri teslim almadığını mı iddia etmektedir? "almamasına **ve** teslim edilmemesine rağmen" denilse ikisini birden iddia ettiği anlaşılırdı. Ama "**ya da**" gibi muğlak bir ifade kullanılarak kesin bir hükme varılamamıştır. Hâlbuki müvekkile suç isnat edilen ve haklarında Savcılığa suç duyurusunda bulunulan bir Vergi Suçu Raporunda, işlendiği iddia edilen bir fiilin kesin olarak ortaya konulması gerekmektedir.

Bahsedilen muğlaklığın sebebi aslında bellidir. Vergi müfettişi Holding'in gazeteleri aslında satın aldığını ancak bazı durumlarda satın alınan bu gazetelerin Holding'e fiziki olarak teslim edilmediği sonucuna ulaşabilmiştir. Nitekim raporda satın alınmadığına dair bir tespite yer verememiştir. Bilakis, gazetelerin parasının Holding'in banka hesaplarından ödendiği, alımların muhasebe kayıtlarına intikal ettirilerek gider yazıldığı vergi suçu raporunda ve iddianamede açıkça yazmaktadır.

Raporda yer verilen tespitler münhasıran gazetelerin fiziki olarak teslim edilmemesine dairdir. Gerçek durum da budur. Holding raporda bahsedilen adet ve tutardaki gazetelerin tamamını satın almıştır. Ancak gazetelerin bir kısmı Holding'e teslim edilmeyip Holding'in belirlediği yerlere teslim edilmiştir. Yukarıda ifade edildiği üzere gazetelerin büyük kısmı Ankara-İstanbul-İzmir-Adana illerinde protokole dağıtılmıştır. Dolayısıyla gazetelerin teslim edildiği yerler farklıdır.

Satın alınan malların sırf alıcının adresine teslim edilmemesi gerekçesiyle alım-satıma dair faturanın sahte olduğunun iddia edilemeyeceği ise açıktır. Hatta Maliye Bakanlığınca yayımlanan 173 Sıra Numaralı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinin C-d bölümünde (03.04.1986 tarihli Resmi Gazetede yayımlanmıştır) başka mükelleflere teslim ettirmek üzere satıcılara talimat vererek mal teslim ettirmesi hâlinde sevk irsaliyesinin nasıl düzenleneceğine dair düzenlemeler dahi yer almaktadır. Buna karşılık vergi suçu raporunda sadece gazetelerin Holding'e fiziki olarak teslim edilmediğine dair ifadelere ve e-postalara istinaden Holding'in bu gazeteleri satın almadığı iddiasıyla suç duyurusunda bulunulmaktadır. Bu iki fiilin birbirinden farklı olduğu, vergi mevzuatına göre farklı belgelerle tevsik edildiği yukarıda ayrıntılı olarak anlatılmıştır. Buna rağmen raporda bu ayrım ortadan kaldırılmış, Holding'in gazeteleri satın almadığı iddia edilmiştir. Kaldı ki iddia edilen fiil dahi açık bir şekilde belirlenmeyerek, "almamasına ya da teslim edilmemesine" denilmiştir.

Vergi suçu raporunda yer alan bu muğlaklık sonucunda müvekkil suçlanmaktadır. Zira Holding'in satın aldığı gazeteleri teslim almaması suç teşkil etmemektedir. Gerçekten satın alınan gazeteler için düzenlenen faturalar sahte olamayacağından bunların defter kayıtlarına intikal ettirilmesi de 359 uncu maddeye göre kaçakçılık suçunu doğurmayacaktır.

Bununla beraber, Holding'in faaliyetleriyle mütenasip olmayacak şekilde bu kadar yüksek tutarlı gazete alması, üstelik bunları farklı yerlere göndermesi ve bedellerini gider olarak kaydetmesi normal midir sorusu akla gelebilir. Nitekim raporda da bu husus dile getirilmiştir. Ancak bir evvelki bölümde ifade edildiği üzere Grubun medyası aracılığıyla Grup şirketlerinin reklamının yapılması amaçlandığından Holdingin bir miktar gazetenin masraflarını üstlenerek bedava dağıtması ticari icaplara aykırı olmayan, üstelik çok sayıda emsali olan bir uygulamadır. Dolayısıyla, bu gazetelerin masraflarının gider kaydedilmesi vergi mevzuatına aykırı değildir.

Gazetelerin gider yazılmasının mevzuata aykırı olduğunu kabul etsek dahi bir kez daha vurgulamak gerekir ki, bu fiil vergi suçu teşkil etmemektedir. Böyle bir fiil vergi kanunlarına göre gider olarak kaydedilemeyecek masrafların gider yazılması anlamına gelir ki, bu bir vergi kabahati mahiyetinde olan vergi ziyaını teşkil etmekte olup, cezası ise Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesine göre idari para cezası niteliğindeki vergi ziyaı cezasıdır.

Sonuç olarak, müvekkilin hangi fiili işlediğini dahi net olarak ortaya koyamayan, vergi suçu teşkil etmeyen bir fiile dair alınan ifadelere ve yazışmalara istinaden vergi suçu isnadında bulunan Rapora binaen yazılan İddianamedeki suç isnadını kabul etmemiz mümkün değildir.

1.2.3. Faal Olduğunda Tereddüt Olmayan Mükellefler Tarafından Gerçekten Teslim Edildiği Raporda Tespit Edilen Gazetelerle İlgili Düzenlenen Faturaların Sahteliği İddia Edilemez

Vergi Usul Kanununda yer alan sahte fatura düzenleme ile ilgili Danıştay ve Yargıtay içtihatlarından bazılarına aşağıda yer verilmiştir.

- *Faturaların gerçek bir hizmet karşılığı düzenlenip düzenlenmediklerinin belirlenmesi için, bedellerinin ödendiğine ve düzenleyenin hesabına girdiğine dair, ticari teamüle uygun kanıtlama yeterliliği olan, banka ve kasa mevcuduyla uyumlu geçerli belgeler de araştırıldıktan sonra sonucuna göre hüküm kurulması gerekir. (Yargıtay 11.Ceza Dairesi E: 2001/4883,K:2001/5847 Karar Tarihi: 28.05.2001)*
- *Faturaların sahte olduğunun, kesin ve somut tespitlerle ortaya konulması gerektiği hk (Danıştay 9.Dairesinin Esas No:2006/1722, Karar No:2007/1933)*
- *Faturaların gerçek alım-satıma dayalı olup olmadığının belirlenmesi yönünden, sevk ve taşıma irsaliyeleri, teslim tesellüm belgeleri araştırılıp ödeme şekillerinin, ticari yaşam gözlemlerine ve teamüle uygunluğunun değerlendirilmesi gerekir. (Yargıtay Onbirinci Ceza Dairesi'nin 18/06/2001 tarih ve E:2001/6048, K:2001/6948)*

Diğer taraftan, Maliye Bakanlığı tarafından yayımlanan KDV Uygulama Genel Tebliğinin E-Özel Esaslar bölümünde düzenlendiği üzere göre bir faturanın sahte fatura olarak değerlendirilebilmesi için bazı tespitlerin yapılması şarttır.

Buna göre;

- İnceleme dönemi veya incelemeye konu dönemlere ilişkin yoklamalar yapılmak suretiyle mükellefin gerçek bir faaliyetinin bulunup bulunmadığı (ilgili dönem mahalle muhtarı, site yöneticisi ve/veya çevredekilerin mükellefin eylem tarihindeki durumuna ilişkin ifadeleri vb.),

- Belgeye konu mal hareketinin gerçekte olup olmadığının fiili veya kaydi envanter ya da randıman incelemesi, karşıt inceleme ve tespit, nakliye, ödeme/tahsilat vb. kanıtlarla tespiti,

- Ticari ilişkisinin olup olmadığı hususu ve ticari ilişkide bulunduğu firmalar,

- Ortaklık yapısı ve ortaklara ilişkin analizler,

- Muhasebecisine yönelik tespitler,

- Maliye Bakanlığı bünyesinde yer alan, hakkında inceleme yapılanlara ve ticari ilişkide bulundukları mükelleflere ilişkin bilgiler,

- Sahte belge ticareti varsa komisyon geliri elde edilip edilmediği,

- Mükellefiyetle ilgili ödevlerin yerine getirilip getirilmediği gibi hususlar.

Bunlar vergi inceleme raporuna bağlanmaksızın ya da tespit edilmeksizin bir belgenin sahte olduğu ileri sürülemez.

Sahte fatura ile ilgili yargı içtihatları ve idari düzenlemeler bakımından Holding'in gazete alımları değerlendirildiğinde, varlığı ve faaliyeti açık olan Holding'in aynı şekilde haklarında hiçbir olumsuz tespit bulunmayan, normal faaliyette bulundukları Raporda da açık olarak belirtilen mükelleflerden gazete alımı söz konusudur. Gazetelerin bedelleri Holding'in banka hesabından ödenmiştir. En önemlisi gazeteler teslim edilmiştir. Raporda satıcılar nezdinde yapılan karşıt tespitlere yer verilmiş ve alınan ifadelerin tamamında gazetelerin teslim edildiği, adreslere bırakıldığı, bazı şahıslar tarafından teslim alındığı tereddütsüz bir şekilde ifade edilmiştir. Bu itibarla, gerçekten faal mükellefler arasında vuku bulan, bedeli banka üzerinden ödenen ve fiilen teslim edilen mallarla ilgili düzenlenen faturanın sahte olduğunun kabul edilmesi mümkün değildir.

Bir önceki bölümde detaylı olarak ifade edildiği üzere; gazetelerin Holding'e teslim edilmek yerine farklı yerlere teslim edilmesi kesinlikle bir mal hareketinin olmadığını göstermemektedir. Kaldı ki, Raporda yer verilen ve Müfettiş tarafından esas alınan karşıt tespitlerde Holdinge yapılan teslimlerden de açıkça bahsedilmektedir. Örneğin, Uzer Basın Dağıtım AŞ gazeteleri Holding'in Adana'daki irtibat bürosu önüne bıraktıklarını, Başkent Mecmua Ltd. Şti. ismini bilmedikleri kişilerin Holding'e ait araçlarla gelerek gazeteleri aldıklarını, Bülent Çamlıtepe gazetelerin bazen holding tarafından gelinerek bayiden teslim alındığını, holding tarafından belirlenen adreslere gece geç saatlerde teslim yaptıklarını ifade etmişlerdir. Bu itibarla Holding'e veya göstermiş olduğu yerlere teslimin yapıldığında bir tereddüt bulunmamaktadır.

Nitekim gazetelerin matbaa üretim adedi ve ödenen faturalar bellidir. Dağıtım firmalarının teslim aldıkları ve dağıtımını gerçekleştirdikleri, karşılığında kestikleri faturalar da bellidir. Matbaa baskı adetleri ile dağıtım adetleri karşılaştırıldığında, bu gazetelerin basıldığı, dağıtıldığı ve parasının ödendiği görülecektir.

Sonuç olarak, vergi suçu raporunda, Maliye Bakanlığı tarafından yayımlanan KDV Genel Tebliğinde ayrıntılı bir şekilde sıralanan hususların hiçbiriyle ilgili Koza İpek Holding AŞ aleyhine bir tespite yer verilememiştir. Hal böyle iken, Holding tarafından kullanılan faturaların sahte olduğunu ileri sürülmesinin temelsiz olduğuna şüphe yoktur.

1.2.4. Ticari Hayatta Son Derece Sıradan Olan bir Durum Temelsiz Bir Şekilde Suçun Karinesi Olarak Gösterilmiştir.

Vergi Suçu Raporunda Bugün gazetesinin Holding tarafından teslim alınmadığını gösteren başka bir tespitin Özgünaydın Ltd. Şti. bayisiyle ilgili olduğu ifade edilmektedir. Söz konusu bayinin 2014 döneminde Holding adına 351.823 TL tutarında fatura düzenlediği, bedelin Holding tarafından banka aracılığıyla ödendiği, ayrıca Holding tarafından şirkete

174.636 TL tutarında 16 adet iade faturası düzenlendiği, bunun sebebinin bayinin muhasebecisi tarafından holdinge hatalı olarak fazla sayıda düzenlenen faturaların düzeltilmesi olduğu belirtilmiştir. Ayrıca defter kayıtlarının tetkikinde de söz konusu bayi tarafından kurum adına 351.823TL tutarında fatura düzenlendiği, fatura bedelinin 296.871 TL´sinin ödendiği, 50.000 TL´ sinin Özgünaydın Ltd. Şti. tarafından Holdingin banka hesabına geri gönderildiği ve dönem sonunda Özgünaydın Ltd. Şti.´nin kuruma 69.684,25-TL borcunun kaldığı tespit edilmiştir. Raporda gazete aldığını beyan eden Holdingin gazete bayisine borcu olması gerekirken tam tersine alacağının olmasının dahi gazetelerin Holding tarafından gerçekte alınmadığının karinesi olduğu ifade edilmektedir.

Müfettişin yukarıda yer verilen hususu Holding'in gazeteleri almadığının karinesi olarak göstermesi anlaşılır değildir. Ticari hayatta mükellefler ticari ilişkide bulundukları diğer mükelleflere hata sonucu fazla ya da eksik fatura düzenleyebilirler. Özellikle olayımızda olduğu gibi faturaların mükelleflerin muhasebecileri tarafından düzenlendiği hallerde bilgi akışındaki küçük bir hata faturanın da hatalı olmasına yol açacaktır. Bu son derece normal bir durumdur. Diğer taraftan, bu şekilde hatalı faturaların düzeltilmesi için iade veya ilave fatura düzenlenmesi de tabii hatta mevzuatın gereği bir uygulamadır. Olayda da bu şekilde olmuş ve hatanın düzeltilmesi için Holding tarafından iade faturası düzenlenmiştir.

Ödeme meselesine gelince, Holding kendisine düzenlenen 351.823 TL'lik faturanın bedelinin çoğunu daha evvel ödemiştir. Sonrasında ise bayinin Holdinge fazla tutarlı fatura düzenleyip fazla tahsilat yaptığı anlaşılınca 174.636 TL'lik iade faturası düzenlemiştir. Doğal olarak fazla ödediği miktarı da iade alacaktır. Nitekim iade edilmesi gereken bedelin 50.000 TL'lik kısmı bayi tarafından iade edilmiş, gerisi ise borç olarak kalmıştır ve sonrasında takip edilecektir. Son derece tabii olan bu durumun gazetelerin Holding tarafından alınmadığının nasıl karinesi olduğu anlaşılır değildir ve müfettiş tarafından da izah edilememektedir.

Holding'in bayiden satın aldığı gazeteden fazla sayıda ve tutarda gazeteyi ihtiva eden faturayı kayıtlarına alması ancak bir hatanın göstergesi olabilir. Böyle bir durumda fazla bedel ödeyen alıcı da satıcıdan alacaklı olacaktır. Sanık müvekkilin kaçakçılık suçunu işlediğini iddia eden bir raporda böyle bir durumun suçun karinesi olarak gösterilmesi rapora itibar edilemeyeceğini bir kez daha ortaya koymaktadır.

1.2.5. İddianamede Sehven Hatalı Bilgilere Yer Verilmiştir

İddianamede ve Vergi Suçu Raporunda bazı e-posta çıktılarından hareketle gazetelerin dershanelere teslim edilmesinin dikkat çekici bir husus olduğu ifade edilmektedir. Bu teslimlerin sebebi gazete okuyucularına verilen 'Akıllı Deneme Projesi' promosyon çalışmasıdır. Gazete

olarak o dönem, her kesimden dershanelerle çalışılmıştır. Bu kapsamda dershanelere gazete ve ekinde promosyon olarak verilen deneme sınav kitapçıkları dağıtılmıştır.

Ayrıca 2014 yılına kadar dağıtılan gazetelerin "Abone Bugün", sonrasında da "Bugün" gazetesi ibaresinin yer almasının nedeni, İddianamede "Bu gazetelerin abonelik kapsamında alınmadığını/dağıtılmayacağını göstermemektedir" şeklinde hatalı yorumlanmıştır. Gerçek şu ki, Bugün gazetesi 2014 yılına kadar Turkuaz, sonrasında da Yay-Sat tarafından dağıtılmıştır. Turkuaz, Holding tarafından satın alınan bu gazeteleri 'Abone Bugün' olarak gösterirken, Yay-Sat abone olarak kabul etmemiş ve sadece 'Bugün' olarak göstermeyi tercih etmiştir.

İddianamede "Gerek aynı fatura kapsamındaki 'Bugün' gazetesi için iki ayrı fiyat belirlenmesi, gerekse yine aynı fatura kapsamındaki 'Abone Bugün' gazetesi için iki ayrı fiyat belirlenmesi, düşük fiyatlı gazetenin eklerinin ya da gazete yanında verilen promosyonlarının bulunmadığı ya da Bugün gazetesi sahibi Koza Basın A.Ş. tarafından indirim yapılmış olabileceği yönünde değerlendirilmiştir" denilmektedir. Hâlbuki bahse konu fiyat farkı gazetenin hafta içi ve hafta sonu fiyatlarının farklı olmasından kaynaklanmaktadır.

1.2.6. Vergi Suçu Raporu Hakkındaki Vergi Denetim Kurulu Mütalaası da Müvekkill Hakkındaki İddialara İtibar Edilemeyeceğini Göstermektedir.

Malumunuz olduğu üzere Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesine göre, yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden Vergi Müfettişleri ve Vergi Müfettiş Yardımcıları tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla doğrudan doğruya keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi mecburidir.

Ayrıca Maliye Bakanlığınca yayımlanan Rapor Değerlendirme Komisyonlarının Oluşturulması ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin "Rapor değerlendirme komisyonlarının görevleri" başlıklı 8 inci maddesinde "*Rapor değerlendirme komisyonları, Kanunun 359 uncu maddesinde yazılı suçların işlendiğini tespit eden vergi suçu raporlarına ilişkin olarak mütalaa verir.*" düzenlemesi, "Vergi suçu raporları için verilecek mütalaalar" başlıklı 13 üncü maddesinde ise "*Verilecek mütalaalarda suçun unsurlarıyla, fiil ile fail arasındaki ilişki değerlendirilir*." düzenlemesi yer almaktadır.

Komisyonun raporu değerlendirmesi ve suçun unsurlarının, fail ile fiil arasındaki ilişkinin düzgün bir şekilde ortaya konulup konulmadığını analiz etmesi ve görüşünü ifade etmesi gerekirken müvekkil hakkında düzenlenen vergi suçu raporuna ilişkin 22.09.2016 tarihli Rapor

Değerlendirme Komisyonu Mütalaasında, olayın açıklaması olarak 2016-A-1707/23 sayılı Vergi Suçu Raporunda müvekkilin sahte belge kullanmak suretiyle kaçakçılık suçunu işlediğinin tespit edildiği ve suç duyurusunda bulunulması gerektiğinin ifade edildiği hususuna yer verilmiştir. Hukuki sebepler olarak Vergi Usul Kanununun 359 ve 367 inci maddelerinin ilgili bölümlerine yer verilmiştir. Sonuç bölümünde ise yukarıda hiçbir yoruma, görüşe ve sebebe yer verilip izahatta bulunulmadığı halde "yukarıda arz ve izah olunan sebeplerden dolayı kaçakçılık suçunu irtikâp etmeleri nedeniyle haklarında suç duyurusunda bulunulmasının uygun olacağı mütalaa olunmuştur" denilmiştir.

Sanık müvekkil hakkında düzenlenen vergi suçu raporu nasıl suç işlendiği iddiasını somut delillerle ispatlamaktan uzak olduğu gibi, Mütalaa da mevzuata göre ihtiva etmesi gereken unsurlardan da uzaktır. Mütalaada suçun unsurlarının Raporda sağlam delillerle ortaya konulup konulmadığına, fail olduğu iddia edilen kişilerle fiil arasında gerçekten bir bağın olup olmadığının analiz edilip edilmediğine dair hiçbir yorum yoktur. Sadece isnat edilen suçu, ilgili mevzuatı ve suç duyurusunu içeren, münhasıran kanuni yükümlülüğü şeklen yerine getirmekten ibaret olan bir metindir.

2. İK Akademi A.Ş. Hakkında Düzenlenen 29.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707-34 sayılı Vergi Suçu Raporu (Rapor 3)

Vergi Suçu Raporunda ve bununla ilgili Vergi Tekniği Raporunda, Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı için tamamen kurgu olan bir ihale yapıldığı, ihale sonucunda inşaat işinin mükellef kurumun ilişkili kurumu olan İK Akademi İnşaat A.Ş.´ye verildiği, ancak inşaatın gerçekte Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapılmasına rağmen İK Akademi A.Ş. üzerinden faturalandırıldığı, defter kayıtlarına yansıtılan maliyet tutarının oldukça üzerinde bir kârla İK Akademi A.Ş tarafından düzenlenen muhteviyatı *"hakediş bedeli"* ve *"beton bedeli"* olan faturaların tamamının sahte olduğu iddia edilmektedir.

2.1. Altın Madeni Tesisinin Projelendirilmesi ve İhale Edilmesinin Her Aşamasında Mevzuata Tam Uyumlu Hareket Edilmiş Olup İhalenin Kurgu Olması İddiası Gerçeği Yansıtmamaktadır.

İddia edilen hususlara karşı ifade etmek gerekir ki, kurgu olduğu söylenilen ihale ve buna dair projelendirmenin yapılmasında ilgili mevzuatın tüm gereklilikleri yerine getirilmiş, bunun da ötesinde, halka açık bir şirket olması hasebiyle, hesap edilen yatırım bütçesi SPK tarafından yetkilendirilmiş bir denetim şirketine denetlettirilerek kamunun menfaati korunmuştur. Adı geçen tesisle ilgili sürecin detaylarına aşağıda yer verilmektedir.

2012 yılında Himmetdede Altın Madeni Tesisi İnşaatı işi ihalesi KAP'da ilan edilmiştir. 2012 yılı Mart ayında Koza Altın İşletmeleri A.Ş., Himmetdede Altın Madeni Tesisi yatırımının ön fizibilitesi için daha önce çalışmış olduğu **uluslararası akredite bir şirket olan** SRK Consulting (U.S.) Inc. (SRK Danışmanlık ve Mühendislik A.Ş. - SRK)'e bir FİZİBİLİTE RAPORU hazırlatmıştır **(EK-1)**. Bu rapora göre Yığın Liçi tesisinin teknik rapor, hesaplar ve proje çizimlerinin kapsamları belirtilmiştir. **Raporda ayrıca yaklaşık metrajlara göre ayrıntılı maliyet bütçesi belirlenmiştir.** Buna göre yatırım bütçesi olarak **133.537.532 ABD Doları** değer tespit edilmiştir.

08.06.2012 tarihinde SRK'dan alınan dokümanlara göre hazırlanan ihale şartnamesi ve sözleşmesi, projeler ve teknik şartnameler ile işin yapım ihalesine çıkılmıştır (**EK-:** İhale Dokümanları). Yapılacak olan ihaleye konu yapım işinin teknik ve mali boyutları dikkate alınarak dört firmadan teklif istenmiştir. Teklif istenen dört firma da ihale için gerekli tüm prosedürleri tamamlayarak teklif dosyalarını sunmuşlardır. Teklif veren firmaların tekliflerine ait özet tablo ekte sunulmuştur **(EK)**.

10.08.2012 tarihinde **en uygun teklifi veren firma ile sözleşme imzalanmadan önce** tekliflerin doğruluğunu ve yeterliliğini teyit etmek amacıyla, müvekkillerin pay sahibi ve yönetim kurulu üyesi bulundukları Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından (halka açık şirket olması nedeniyle) **Sermaye Piyasası Kurulu Tarafından yetkilendirilmiş** Uluslararası Bağımsız Akredite Denetim Kuruluşu BDO (Denet Bağımsız Denetim Yeminli Mali Müşavirlik A.Ş.)'dan DEĞERLEME RAPORU hazırlanması istenilmiştir **(EK-5).** SPK tarafından yetkilendirilen BDO isimli bu şirket, sonuçlanmış ihale ile ilgili olarak değerlendirme yapmış ve bu konuda 275 sayfalık bir rapor hazırlamıştır. **Bu raporda yapılan ihale ve ortaya çıkan ihale bedelinin adil ve makul olduğu sonucuna varılmış ve bu tespit Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ye yazılı olarak bildirilmiştir.**

SPK tarafından yetkilendirilen BDO firması, 10.08.2012 tarihli, Denet Bağımsız Denetim Yeminli Mali Müşavirlik A.Ş. tarafından hazırlanan Değerleme Raporunda **projenin tahmini maliyet hesaplaması, emsal proje maliyetleri, ihaleye katılan şirketlerin teklif özetleri** gibi hususları detaylı bir biçimde incelemiş ve sonuç olarak proje bedelinin 130.500.000 ABD Doları ile 143.000.000 ABD Doları arasında olmasının adil ve makul olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Raporda özetle, *Sermaye Piyasası Kurulu'nun SPK Kanunu'na Tabi Olan Anonim Ortaklıkların Uyacakları Esaslar Hakkında Seri: IV No:41 Sayılı Tebliğ uyarınca, Sermaye Piyasasında Uluslararası Değerleme Standartları Hakkında Seri: VIII No:45 Tebliğ ve bu Tebliğde değişiklik yapan Seri: VIII No:48 sayılı Tebliğ'de belirtilen standartlar uyarınca Koza Altın İşletmeleri Anonim Şirketi'nin "Himmetdede bölgesinde yapılacak olan ve yığın içi yöntemi ile çalışacak altın tesisine" ilişkin proje bedeli değerleme raporunun hazırlandığı, Proje'nin adil ve makul bedelin değerlenmesinde "emsal*

karşılaştırma yaklaşımı"nın esas alındığı, bu yaklaşımı desteklemek üzere, konuyla ilgili bağımsız uzman kuruluşlarca hazırlanan raporlara dayanılarak şirket tarafından yapılan çalışmalara başvurulduğu, ihaleye katılan firmaların vermiş olduğu tekliflerin, fizibilite raporunda ve dolayısıyla uluslararası bağımsız uzman kuruluş raporunda öngörülen maliyet hesaplarına, dış emsallere uygun olduğu kanaatine varıldığı, dolayısıyla alınan teklif bedellerinin mevcut piyasa koşulları altında Projenin adil ve makul değerini temsil etmekte olduğunun tespit edildiği, tüm bu bahsedilen değerleme standartları esas alınmak suretiyle yapılan değerleme çalışmasında, Proje bedelinin 130.500.000 ABD Doları ile 143.000.000 ABD Doları arasında olmasının adil ve makul olduğu, sonucuna ulaşıldığı ifadelerine yer verilmiştir.

BDO'nun raporu da dikkate alınarak, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ye ait olan Himmetdede Altın Madeni Tesisi İnşaat işi en uygun teklifi veren İK Akademi İnşaat Proje ve Taahhüt A.Ş. isimli şirkete 130.500.000 ABD Doları bedel üzerinden ihale edilerek taraflar arasında sözleşme imzalanmıştır. İhaleyi alan İK Akademi İnşaat Proje ve Taahhüt A.Ş., sözleşmeye göre işe başlamıştır.

İhale sürecini özetlemek gerekirse;

1. 2012 yılında Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından ihale KAP'ta duyurulmuştur.
2. İhale, Koza Altın'ın yaptıracağı bu kapsamdaki ilk tesis olduğundan, proje maliyetine ilişkin olarak ilk aşamada 2012 yılı Mart ayında uluslararası akredite ve bağımsız bir kuruluş olan SRK Consulting (U.S.) Inc'e bir fizibilite raporu hazırlatılmış ve böylece proje yaklaşık maliyeti SRK tarafından belirlenmiştir. Tahmini proje bedeli, yalnızca SRK tarafından hazırlanan fizibilite raporundaki bedel esas alınarak belirlenmiştir.
3. Bu rapora göre teknik şartname ve ihale dokümanları hazırlanmış ve ihale gerçekleştirilmiştir. İhaleye davet edilen dört şirket de SRK raporundaki maliyet kalemlerini esas alarak tekliflerini sunmuşlardır.
4. İhaleden sonra, yapılan ihalenin adil ve makul olup olmadığının tespiti amacıyla SPK tarafından yetkilendirilen bağımsız bir kuruluş olan BDO (Denet Bağımsız Denetim Yeminli Mali Müşavirlik A.Ş.)'dan değerleme raporu alınmış, böylece en uygun teklifi veren firma belli olmuştur.
5. Emsal karşılaştırma yaklaşımının esas alındığı bu değerleme raporunda, bu yaklaşımı desteklemek üzere, konuyla ilgili bağımsız uzman kuruluşlarca hazırlanan raporlara dayanılarak şirket tarafından yapılan çalışmalara başvurulmuş, ihaleye katılan firmaların vermiş olduğu tekliflerin, fizibilite raporunda ve dolayısıyla uluslararası bağımsız uzman kuruluş raporunda öngörülen maliyet hesaplarına, dış emsallere uygun olduğu kanaatine varılmış, dolayısıyla alınan teklif bedellerinin mevcut piyasa koşulları altında Projenin adil ve makul değerini temsil etmekte olduğu tespit edilmiştir.

6. SPK yetkili kuruluşunun hazırlamış olduğu bu olumlu raporun yönetim kuruluna ulaştırılmasından sonra ihale, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ile en uygun teklifi veren İK Akademi A.Ş. arasında sözleşme imzalanarak neticelendirilmiştir.
7. 2012 yılında imzalanan ve 2012-2013-2014-2015 yıllarında yapımı devam eden sözleşmeye konu işin, büyük bir kısmı bitirilmiş olmasına rağmen, kalan kısmına yer teslimi yapılmamış olması sebebiyle ihale konusu iş hâlihazırda bitirilebilmiş değildir. Bunun yanı sıra, alınmayan bazı izinler nedeniyle Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından birçok kez proje değişikliğine gidilmiştir.
8. İnşaat işinin henüz bitmediği ve şirketler arasında hukuki ihtilaf olduğu dikkate alındığında Koza Altın İşletmeleri A.Ş. nezdinde ortada doğmuş bir zarar söz konusu değildir.
9. İK Akademi A.Ş. ile Koza Altın İşletmeleri A.Ş. arasında imzalanan sözleşme iki ana temele dayanmaktadır: - SRK Consultıng (U.S.), Inc tarafından tanzim edilen Fizibilite Raporu ve - SPK tarafından yetkilendirilen bağımsız denetim kuruluşu BDO tarafından tanzim edilen Değerleme Raporudur.

Kısacası, yasal olarak ve usul yönünden yapılması gereken ne varsa bu iş kapsamında yapılmıştır. Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ihale sürecine ilişkin olarak tüm mevzuata uymakla yetinmemiş, yasal bir zorunluluk olmamasına rağmen SPK tarafından yetkilendirilmiş uluslararası bağımsız akredite kuruluşunca ihaleye ilişkin değerleme raporu tanzim edildikten sonra, **raporda ihale bedelinin adil ve makul olduğuna ilişkin tespite istinaden** ihaleyi sonuçlandırmış ve ihale en uygun teklifi veren İK Akademi İnşaat Proje ve Taahhüt A.Ş. firması üzerinde kalmıştır. Diğer bir ifadeyle, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ve hissedarı olduğu diğer halka açık şirketlerin zarara uğratılması gibi bir durum hiçbir şekilde söz konusu olmamıştır.

Buna göre, öncelikle ihalenin tesisin maliyet bedelinin çok üzerinde bir bedelle verildiği iddiasının temelsiz olduğu yukarıda yer verdiğimiz bilgilere göre açıktır. Zira tesisin fizibilitesi, konuyla ilgili uluslararası yetkinliğe sahip bir kurum tarafından yapılmış ve projenin tahmini bedeli yaklaşık 133 Milyon Dolar olarak belirlenmiştir. Nitekim ihale de yaklaşık 130 milyon Dolar bedelle sonuçlanmıştır. Fizibiliteyi yapan şirketin yanında, SPK tarafından yetkilendirilmiş bağımsız denetim firması proje bedelinin 130.500.000 ABD Doları ile 143.000.000 ABD Doları arasında olmasının adil ve makul olduğu sonucuna ulaşmıştır. İki bağımsız ve yetkili kuruluş tarafından teyid edilen ihale bedelinin, maliyet bedeline kıyasla aşırı yüksek olduğunu söylemek mümkün değildir. Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatının ihalesinin doğru bedel ile verildiği tartışmasız açıktır.

İhale bedelinin aşırı yüksek olduğu, İK Akademi AŞ'nin yapmış olduğu iş için yüklendiği maliyet ile Koza Altın AŞ'den bunun karşılığı

tahsil etmiş olduğu hakediş bedeli arasında aşırı fark olduğu iddiasının temelsiz olduğunu gösteren önemli bir husus da, vergi müfettişi tarafından inşaatın Gelir Vergisi Kanunu'na (GVK) göre yıllara sâri inşaat olduğunun dikkate alınmadan gelir gider hesabının yapılmasıdır.

Himmetdede Yığın Liçi Altın Tesisi İnşaat İşine ilişkin olarak İK Akademi ile Koza Altın İşletmeleri A.Ş. arasında imzalanan sözleşmenin türü Anahtar Teslim Götürü Bedel sözleşme olup bu iş yıllara sâri bir inşaat işidir. Anahtar teslimi götürü bedel sözleşme, kamu ihale mevzuatı kapsamında Yapım İşleri Genel Şartnamesinin 4'üncü maddesinde, "Uygulama projeleri ve bunlara ilişkin mahal listelerine dayalı olarak, işin tamamı için yüklenicinin teklif ettiği toplam bedel üzerinden yapılan sözleşmeyi ifade eder." şeklinde tanımlanmıştır. Bu tür ihalelerde, istekliler teklif ettikleri fiyat ile ihale konusu işin tamamını bir bütün olarak sözleşme ve ekindeki projeye ve dokümanlara uygun bir biçimde yapımını taahhüt etmektedirler.

Diğer taraftan, GVK'ya göre bir yapım ve onarım işinin yıllara yaygın (sâri) yapım ve onarım işi olarak kabul edilebilmesi için bir yapım ve onarım işi olması, yapım ve onarım işinin taahhüt işi olması, yapım ve onarım işinin birden fazla yıla yaygın olması şartlarının bir arada olması aranır. GVK'nın 42 nci madde hükmüne göre, yıllara sari inşaat ve onarma işlerinde kâr veya zarar işin bittiği yıl tespit edilip tamamı o yılın geliri sayılarak o dönemde beyan edilmekte ve vergilendirilmektedir. Bu itibarla, İK Akademi AŞ tarafından işin tamamı için bir fiyat teklifi verilmiş olup işin kâr ve/veya zararının hesaplanması GVK'nın 42'nci maddesinde yer alan esaslar çerçevesinde, ancak geçici kabul ve kesin hesabının yapılarak tüm maliyetlerin oluşması ile yapılabilecektir.

10.08.2012 tarihli sözleşmeyle işi alan İK Akademi AŞ 2014 yılının ilk çeyreği itibariyle tesisin HLP I. Faz olarak adlandırılan büyük kısmını bitirmiş, Mayıs 2014'te yasal olarak faaliyete başlanılabilmesi için müracaatta bulunulmuş ve Ocak 2015'te geçici faaliyet belgesi alınarak yasal olarak faaliyete başlanılmıştır. Ancak, tesisin HLP II. Faz olarak adlandırılan kısmının inşaatına Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından alınması gereken izinler alınamadığından hiç başlanılmamıştır. Buna ilaveten Sözleşme 31.12.2015 tarihi itibariyle Koza Altın İşletmeleri AŞ'ye atanan kayyım heyeti tarafından tek taraflı olarak iptal edilmiş, İK Akademi A.Ş'nin yapması gereken işlere başlanılamamış, dolayısıyla yapılması gereken harcamalar yapılamamıştır.

İddianamede yer aldığı üzere henüz tamamlanmayan Anahtar Teslim Götürü Bedel ile ihale edilmiş Yıllara Sâri İnşaat işinde dönemsel olarak düzenlenen hakediş tutarları ile çıplak maliyet karşılaştırması yapmak suretiyle işin kârlılığından bahsetmek GVK'nın 42 nci maddesinde yer alan hükümle bağdaşmamaktadır. Zira işin kârlılığı ancak işin bitiminde ortaya çıkabilecektir. İkinci Fazına başlanamayan bir işin o ana kadarki oluşan

maliyetleri ile tahsilatlarını karşılaştırarak kâr hesaplamak ne muhasebe ilkelerine ne de bu işlerle ilgili vergi kanunlarındaki özel düzenlemelerle bağdaşmamaktadır.

Nitekim Vergi Müfettişinin Vergi Tekniği Raporunun 3.1. bölümünde yer alan İK Akademi A.Ş tarafından ibraz edilen defter ve belgelerinin tetkikinde 17´li ve 35´li hesaplarda yer alan tutarların 2011-2015 dönemlerinde Satılan Mamul/Hizmet maliyeti ile Yurt İçi Satışlar Hesabına yansıtılmadığı, dolayısıyla sonuç hesaplarını etkileyen bir durum olmadığından kurumlar vergisi yönünden mükellef kurum hakkında yapılacak bir işlem bulunmadığı ifadesi, yıllara sâri iş olması dolayısıyla İK Akademi A.Ş'nin söz konusu inşaat işinden elde ettiği kârın 2015 sonu itibarıyla kesinleşmediğini teyit etmektedir.

Özetle, ihale bedeli iki ayrı bağımsız ve yetkili kuruluş tarafından tespit ve teyit edilen bir ihalenin bedelinin aşırı yüksek olduğu, ayrıca henüz işin tamamlanmamış olması sebebiyle kanunen kârı/zararı ortaya çıkmadan aşırı kâr ihtiva ettiği iddiası gerçeklerle bağdaşmamaktadır.

2.2. Vergi Suçu Raporu Vergi Suçları Mevzuatına Aykırı Bölümler İçermektedir: Kurum Hakkında Bilerek Sahte Belge Kullanma Suçlaması Yapılırken Belgeleri Düzenleyenlerin Bilmeyerek Sahte Belge Düzenledikleri İddia Edilmektedir

Kurum İK Akademi İnşaat Proje ve Taahhüt A.Ş. hakkında düzenlenen 26.09.2016 tarih ve 2016-A-1707/34 sayılı Vergi Tekniği Raporu ve bu raporda yapılan tespitlere istinaden düzenlenen 29.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707/34 Vergi Suçu Raporunda, şirketin 2012-2015 dönemlerinde bilerek sahte belge kullandığı ve yine 2013 ve 2014 hesap dönemlerinde sahte belge düzenlediği, dolayısıyla kaçakçılık suçunu işlediği görüş ve kanaatine yer verilmiş ve Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesi uyarınca Savcılığa suç duyurusunda bulunulmuştur.

İddianamede, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı için tamamen kurgu olan bir ihale yapıldığı, ihale sonucunda inşaat işinin mükellef kurumun ilişkili kurumu olan İK Akademi İnşaat A.Ş.´ye verildiği, ancak inşaatın gerçekte Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapılmasına rağmen İK Akademi A.Ş. üzerinden faturalandırıldığı, defter kayıtlarına yansıtılan maliyet tutarının oldukça üzerinde bir karla İK Akademi A.Ş tarafından düzenlenen muhteviyatı *"hakediş bedeli"* ve *"beton bedeli"* olan faturaların tamamının sahte olduğu iddia edilmektedir.

İK Akademi A.Ş. tarafından düzenlenen tüm faturaların sahte olarak kabul edilmesiyle bağlantılı olarak da, kendisine düzenlenen

faturaların da sahte olduğu ve bu itibarla IK Akademi AŞ'nin bilerek sahte belge kullanma suçunu işlediği iddia edilmektedir.

Bununla beraber, Vergi Suçu Raporunda "sahte olarak kabul ettiğimiz İK Akademi A.Ş. adına düzenlenen faturaların düzenleyicisi olan mükelleflerin ise söz konusu inşaatı İK Akademi A.Ş.´nin yaptığını düşündüklerinden ya da faturalarında İK Akademi A.Ş. adına düzenlenmesi gerektiği yönünde yönlendirilmiş **olabileceklerinden** herhangi bir kasıtları olmadan bu faturaları İK Akademi A.Ş. adına düzenlemiş **olabilirler."** ifadelerine yer verilmiş ve kasıt olmadığı gerekçesiyle bu mükellefler hakkında suç duyurusunda bulunulmamıştır.

İddianamenin ve dayanağı olan Vergi Suçu Raporu ile Vergi Tekniği Raporunun sadece bu kısmı dahi Raporun ve İddianamenin kanuni temelden yoksun olduğunu göstermek için yeterlidir.

Zira öncelikle ifade edelim ki, "yönlendirilmiş olabileceklerinden" ve "düzenlemiş olabilir" gibi ihtimal/imkân ifade eden kelimelerle bir kişiye suç isnat etmenin veya bir kişinin suç işlemediği hükmüne varmanın ceza hukukunda yeri olamaz. Malumunuz olduğu üzere, kasıtları olmadan düzenlemiş olabilir ifadesi aynı zamanda kasıtlı olarak düzenlemiş olabilir anlamına da gelir. Böyle belirsizlik içeren bir cümle ile kişilerin suçlu veya suçsuz olduğu yönünde hüküm belirtilmesi hakkında takdiri mahkeme heyetine bırakıyoruz. Esasında bu cümleye istinaden hüküm kurulan bir raporun değil ceza hukuku, vergi hukuku yönünden de dayanak alınması mümkün değildir.

Vergi müfettişi burada aslında faturaları düzenleyen mükelleflerin bu fiillerinde suç işleme kastının olup olmadığını bilmediğini ifade etmektedir. Hatta bu hususu tespit etmeye yönelik bir araştırma yapmadığını söylemektedir. Nitekim Raporda bu mükellefler hakkında yapılmış en küçük bir araştırmaya dahi yer verilmemiştir. Çünkü araştırılmış olsa idi, bunun sonucunda ulaştığı tespite kesin olarak yer verirdi ve ihtimal hatta daha vahimi "tahmin" ifade eden cümleler kullanmazdı.

Vergi incelemelerinde bir tarafın sahte belge düzenleyicisi veya kullanıcısı olduğunun tespit edildiği durumlarda mutlaka ticari ilişkinin diğer tarafındaki mükellef de incelenir ve ulaşılan sonuca göre hakkında işlem yapılır. Zira bu suçlar aynanın iki yüzü gibi olup birisi vaki ise diğeri de vakidir. Usulün böyle olduğu konusunda en yetkili makam olan ve Vergi Müfettişinin de bağlı olduğu Vergi Denetim Kurulu'ndan da bilgi alınabilir. Vergi müfettişi ise, kendisinin İK Akademi A.Ş.'nin Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ye vermiş olduğu hizmetin maliyeti olarak tespit ettiği yaklaşık 102 Milyon TL gibi çok yüksek bir tutara ilişkin faturaları düzenleyen mükellefler hakkında hiçbir inceleme yapmamış ve ihtimal hatta tahmin içeren bir cümlelik ifadeyle bütün bu mükelleflerin suç işlemediği kanaatine

ulaşmıştır. Aslında kanaatine ulaşmıştır dememiz de doğru olmaz çünkü müfettiş o hususu dahi "düzenlemiş olabilirler" ibaresi ile açıkta bırakmıştır.

Diğer taraftan, aynı cümlede "yönlendirilmiş olabileceklerinden" ifadesine yer verilmesi de inceleme esnasında müvekkile karşı sahip olunan peşin hükmün bir tezahürüdür. Zira müfettiş hiçbir somut tespite dayanmadan fatura düzenleyicisi mükelleflerin müvekkil tarafından yönlendirildiği ihtimalinden bahsetmektedir. Somut delile dayanmadan müvekkile böyle bir isnatta bulunmanın garabetini bir kenara bıraksak dahi, birçok tacirin yönlendirme ile aynı anda gerçekte mal ve hizmet teslim etmedikleri bir tüzel kişiye fatura düzenlemeleri için yönlendirilebilmeleri ticari hayatın icaplarına aykırıdır.

Bütün bunları ifade ettikten sonra, Müfettişin yapmış olduğu daha vahim bir hataya yer vermek istiyoruz. Vergi müfettişi "bilerek/bilmeyerek işleme" ayrımına girmemiştir. Vergi hukukuna dair mevzuatta ve literatürde hiçbir şekilde yer almayan "bilmeyerek sahte belge düzenleme" fiiline bir Vergi Suçu Raporunda yer verilmiş olması hukuka aykırıdır.

Malumunuz olduğu üzere vergi suçları Vergi Usul Kanunu'nun 359'uncu maddesinde düzenlenmiştir. Bu maddede sayılan suçlardan konumuzu ilgilendirenler "sahte belge düzenlemek" ve "sahte belge kullanmak" fiilleridir. Bununla ilgili olarak Maliye Bakanlığınca yayımlanan 306 Sıra Numaralı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde (18 Haziran 2002 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmıştır) aşağıdaki ifadelere yer verilmiştir.

"Bakanlığımıza intikal eden olaylardan, yapılan incelemeler sonucu sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge kullandığı tespit edilen mükellefler için kasıt unsurunun araştırılıp araştırılmayacağı, bu belgeleri bilmeden kullandığı belirlenenler hakkında vergi suçu raporları düzenlenip düzenlenmeyeceği hususlarında duraksamaya düşüldüğü anlaşılmış ve aşağıdaki açıklamaların yapılmasına gerek duyulmuştur.

....

Buna göre; failin, fiilin oluşturduğu suçtan sorumlu tutulabilmesi için kastın mevcudiyeti gerekmekte, kasten hareket edilmiş sayılabilmesi için suçu oluşturan fiilin bilerek ve isteyerek işlenmiş olması, dolayısıyla da bunun araştırılması icap etmektedir.

....

Yukarıdaki hükümler göz önüne alındığında, sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belgenin gerek düzenlenmesinin gerekse kullanılmasının kaçakçılık suçunun oluşması yönünden ayrı ayrı değerlendirilmesi gerektiği sonucu ortaya çıkmaktadır. ***Sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge düzenlenmesi, kastın karinesi olup, bunun ayrıca değerlendirilmesine gerek bulunmamaktadır.*** *Ancak gerçekte yapılan bir mal veya hizmet alımı*

karşılığında mal veya hizmeti sağlayan tarafından kendi belgesi yerine bir başka mükellefin belgesi verilebilmektedir. Bu gibi durumlarda iş veya hizmetin mahiyetine göre belgeyi alan tarafın bu belgenin mal veya hizmetin sağlandığı mükellefe ait olup olmadığını bilemediği durumlar söz konusu olabilmektedir. Bu gibi durumlarda sahte belgeyi kullanmış olan mükellefin, bu belgenin satın aldığı mal veya hizmeti sağlayana ait olmadığını bilip bilmemesi önem taşıyacaktır. Şayet kullanıcının belgenin sahte olduğunu bilmesi gerekiyorsa, bir başka deyimle, kasıt söz konusu ise burada 359 uncu maddede belirtilen anlamda bir sahte belge kullanımı söz konusu olacaktır. Aksi takdirde ise suçun manevi unsuru oluşmadığından durum madde kapsamında değerlendirilemeyecektir.
....

Yapılan incelemelerde sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belgelerin bilerek, isteyerek kullanılıp kullanılmadığının vergi incelemesine yetkili olanlarca değerlendirilmesi ve bu belgeleri bilerek kullandığı sonucuna varılan mükellefler için vergi suçu raporları düzenlenmesi, ancak sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belgelerin bilerek kullanılıp kullanılmadığının araştırılmasında bu belgeleri bilmeden kullandığı sonucuna varılan mükellefler adına vergi suçu raporları düzenlenmemesi ve haklarında cumhuriyet savcılıklarına suç duyurularında bulunulmaması icap etmektedir."

Tebliğ metninden açıkça görüldüğü üzere, sahte belge düzenleme fiilinin bilmeyerek diğer bir ifadeyle kasıtsız olarak işlenmesi söz konusu değildir. Bakanlık bu hususta araştırma yapılmasına dahi gerek olmadığını ifade etmekte ve failler hakkında suç duyurusunda bulunulması gerektiğini ifade etmektedir. Diğer taraftan sahte belgenin bilmeyerek kullanılmasının muhtelif sebeplerle mümkün olduğunu, bu itibarla suç olup olmadığının tespitinin kastın tespitine bağlı olduğu söylenilmektedir.

Vergi raporunda, İK Akademi AŞ'nin kendisine düzenlenen sahte faturaları bilerek kullandığı, mal ve hizmet temin eden firmaların ise sahte faturaları bilmeyerek düzenlendiğini iddia edilmektedir. Ne Vergi Usul Kanununda ne buna ilişkin idari düzenlemelerde ne de vergi suçları literatüründe adı dahi geçmeyen "bilmeyerek sahte belge düzenlemek" fiiline Vergi Tekniği ve Vergi Suçu Raporlarında yer verilmesi hukuka aykırıdır.

Türk Ticaret Kanunu'nun 18'inci maddesine göre her tacirin, ticaretine ait bütün faaliyetlerinde basiretli bir iş adamı gibi hareket etmesi gerekir. Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı gibi büyük bir projeyle ilgili olarak mal ve hizmet temin edilen firmaların, inşaatı yapan muhataplarının kim olduğunu bilmemesi, başka bir firmanın yönlendirmesiyle gerçekte işi yapmayan bir şirket adına fatura kesmeleri basiretli hareketten son derece uzaktır. Hayatın olağan akışına ve ticari hayatın icaplarına aykırıdır. Bilindiği üzere Vergi Usul Kanununun "Vergi Kanunlarının Uygulanması ve İspat" başlıklı 3 üncü maddesine göre iktisadi, ticari ve teknik icaplara uymayan veya olayın özelliğine göre normal ve mutad olmayan bir durumun

iddia olunması halinde ispat külfeti bunu iddia eden tarafa aittir. Ticari icaplara böylesine aykırı bir durumu iddia eden müfettişin bu iddiasını ispat etmesi Vergi Usul Kanununun bir gereği olduğu halde, kendisi ispat etmek bir yana ihtimal ve tahmin içeren tek bir cümle ile mevzuyu geçiştirmiştir.

Şunu ifade etmek gerekir ki, faturaların işi gerçekte yaptığı ileri sürülen Koza Altın İşletmeleri A.Ş. yerine İK Akademi AŞ'ye düzenlenmesi gibi ticari icaplara aykırı ve basiretli hareketten son derece uzak bir fiil ancak kasıt ile işlenebilir. Bu ise müfettişin ulaştığı sonuç ile çelişki arz etmektedir.

Sözü edilen tedarikçi firmaların TTK yanında Vergi Usul Kanunu gereği de düzenledikleri faturalara ilişkin sorumlulukları vardır. Mezkûr Kanunun 230'uncu maddesinde faturada bulunması gereken bilgiler 5 bent halinde sayılmış olup, aynı maddenin 3'üncü bendinde; faturada, müşterinin adı, ticaret unvanı adresi, varsa vergi dairesi ve hesap numarasının yer alması zorunlu kılınmıştır. Ayrıca 231'inci maddede fatura düzenlemek zorunda olanların, müşterinin adı ve soyadı ile bağlı olduğu vergi dairesi ve hesap numarasının doğruluğundan sorumlu oldukları hüküm altına alınmıştır.

Bu itibarla tedarikçi firmaların hem TTK gereği hem de VUK gereği müşterilerinin kim olduğunu bilmeleri ve faturaları bunlar adına düzenleme yükümlülükleri bulunmaktadır. Nitekim anlaşma yaptıkları işin yüklenicisi olan İK Akademiye temin ettikleri mal ve hizmeti fatura etmişler, İK Akademi de bu faturaları işin maliyetini oluşturmak amacıyla ilgili hesaplara almak suretiyle muhasebe kayıtlarına intikal ettirmiş ve bedelini de ilgililere banka aracılığı ile ödemiştir. Hâl böyleyken, vergi mevzuatına aykırı olarak bilmeyerek sahte belge düzenlendiğini iddia etmek, ancak bu iddiayı en küçük bir hukuki temele dayandırmamak iddianamenin temelini oluşturan vergi suçu raporunun hukuki mesnetten ne kadar yoksun olduğunu göstermektedir.

2.3. Gerçekten Faal Olduğunda Tereddüt Olmayan Şirket Tarafından Gerçekten İnşa Edildiği Kayyımlar Heyeti ve SPK tarafından Kabul Edilen Bir Tesisle İlgili Düzenlenen Faturaların Sahteliği İddia Edilemez.

İK Akademi AŞ 28.09.2011 yılından bu yana faaliyet göstermekte olup, kurulduğu tarihten itibaren vergi ödevlerini düzenli bir şekilde yerine getirmiştir. 2011-2015 döneminde konut, maden tesisi ve üniversite kampüsü olmak üzere üç büyük projeyle iştigal etmiştir. Bu dönemde ilk yıl hariç olmak üzere ortalama çalışan sayısı her zaman 100'ün üzerinde olmuştur. Özetle, İK Akademi AŞ'nin gerçekten faaliyette bulunan bir şirket olduğu kesin ve açıktır.

Diğer taraftan, ne müvekkil hakkında düzenlenen Vergi Suçu Raporunda, ne bununla ilgili Vergi Tekniği Raporunda, ne de İddianamede Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatının gerçekten yapılmış olmadığına dair hiçbir tespit hatta ifade dahi yer almamaktadır. Ayrıca, Koza Altın İşletmeleri AŞ'ye atanan kayyım heyetince hazırlattırılan 07.12.2015 tarihli bilgi notunda ve SPK Denetleme Dairesi tarafından hazırlanan raporda İK Akademi tarafından düzenlenen hakediş faturalarına tekabül eden işin yapıldığı hususunu teyid etmektedir. Kayyım heyetince idare edilen Koza Altın İşletmeleri AŞ, İK Akademi A.Ş.'ye ödenen avans tutarı ile bu şirket tarafından **hak edilen** bedel arasındaki yaklaşık 19.067.344 USD'nin kendilerine iade edilmesini istemektedir.

Bu itibarla, ortada gerçekten faal bir şirket tarafından gerçekten yapılan bir inşaat söz konusunda tereddüt bulunmamaktadır. İK Akademi AŞ Himmetdede projesi ile ilgili taşeronları ile yaptığı sözleşmeler gereği yaklaşık 127 milyon TL (62 milyon dolar) ödeme yapmıştır. Tüm hak edişleri bağımsız bir kontrolör tarafından onaylanmış, muhasebe hesapları YMM tarafından tasdik edilmiştir. **(İK'nın taşeronları ile yaptığı sözleşmeler EK).**

İK Akademi tarafından yapılan imalata ilişkin satın alınan mal ve hizmetler tedarikçi firmalar tarafından İK Akademi'ye fatura edilmiş ve bu fatura tutarları IK Akademi tarafından tedarikçilerin banka hesaplarına ödenmiştir. İmalatın maliyeti İK Akademi muhasebe kayıtlarında oluşturulmak suretiyle, fiziki olarak gerçekleşen imalatın, kaydi olarak da İK Akademi A.Ş.'nin muhasebe kayıtlarında maliyet değeri oluşturulmuştur.

İmalatın fiziki gerçekleşmelerine göre sözleşmede yer alan esaslar çerçevesinde İK Akademi A.Ş tarafından hakediş raporları düzenlenmiş, hakediş raporları ve dayanağı imalatın fiziki gerçekleşmelerinin Koza Altın İşletmeleri A.Ş tarafından kontrol edilmesi ve onaylanmasından sonra fatura edilmiş, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından imalatın hakediş bedellerine ilişkin olarak düzenlenen fatura karşılığı muhasebe kayıtlarında yatırım bedeli oluşturulmuş ve hakediş bedelleri İK Akademi A.Ş'nin banka hesaplarına ödenmiştir.

Sahte fatura düzenleme ile ilgili Danıştay ve Yargıtay içtihatlarından bazılarına aşağıda yer verilmiştir:

- *Faturaların gerçek bir hizmet karşılığı düzenlenip düzenlenmediklerinin belirlenmesi için, bedellerinin ödendiğine ve düzenleyenin hesabına girdiğine dair, ticari teamüle uygun kanıtlama yeterliliği olan, banka ve kasa mevcuduyla uyumlu geçerli belgeler de araştırıldıktan sonra sonucuna göre hüküm kurulması gerekir. (Yargıtay 11.Ceza Dairesi E: 2001/4883,K:2001/5847 Karar Tarihi: 28.05.2001)*

- *Faturaların sahte olduğunun, kesin ve somut tespitlerle ortaya konulması gerektiği hk (Danıştay 9.Dairesinin Esas No:2006/1722, Karar No:2007/1933)*
- *Faturaların gerçek alım-satıma dayalı olup olmadığının belirlenmesi yönünden, sevk ve taşıma irsaliyeleri, teslim tesellüm belgeleri araştırılıp ödeme şekillerinin, ticari yaşam gözlemlerine ve teamüle uygunluğunun değerlendirilmesi gerekir. (Yargıtay Onbirinci Ceza Dairesi'nin 18/06/2001 tarih ve E:2001/6048, K:2001/6948)*

Diğer taraftan Maliye Bakanlığı tarafından yayımlanan KDV Uygulama Genel Tebliğinın E-Özel Esaslar bölümünde düzenlendiği üzere göre bir faturanın sahte fatura olarak değerlendirilebilmesi için bazı tespitlerin yapılması şarttır.

Buna göre;

- İnceleme dönemi veya incelemeye konu dönemlere ilişkin yoklamalar yapılmak suretiyle mükellefin gerçek bir faaliyetinin bulunup bulunmadığı (ilgili dönem mahalle muhtarı, site yöneticisi ve/veya çevredekilerin mükellefin eylem tarihindeki durumuna ilişkin ifadeleri vb.),

- Belgeye konu mal hareketinin gerçekte olup olmadığının fiili veya kaydi envanter ya da randıman incelemesi, karşıt inceleme ve tespit, nakliye, ödeme/tahsilat vb. kanıtlarla tespiti,

- Ticari ilişkisinin olup olmadığı hususu ve ticari ilişkide bulunduğu firmalar,

- Ortaklık yapısı ve ortaklara ilişkin analizler,

- Muhasebecisine yönelik tespitler,

- Maliye Bakanlığı bünyesinde yer alan, hakkında inceleme yapılanlara ve ticari ilişkide bulundukları mükelleflere ilişkin bilgiler,

- Sahte belge ticareti varsa komisyon geliri elde edilip edilmediği,

- Mükellefiyetle ilgili ödevlerin yerine getirilip getirilmediği gibi hususlar.

Bunlar vergi inceleme raporuna bağlanmaksızın ya da tespit edilmeksizin bir belgenin sahte olduğu ileri sürülemez.

Yukarıda yer verdiğimiz hususlar bakımından İK Akademi A.Ş.'nin düzenlemiş olduğu faturaların sahte olduğu iddialarını değerlendirdiğimizde öncelikle ifade etmemiz gerekir ki, yukarıda açıkça ortaya koyduğumuz üzere, İK Akademi AŞ'nin faaliyette bulunduğuna ve maden tesisi inşaatı hizmetini gerçekten ifa ettiğine hiçbir şüphe yoktur. Ayrıca İK Akademi A.Ş. bu hizmeti ifa edebilmek amacıyla **54** şirketten taşeronluk hizmeti almış, bunlarla ilgili sözleşme imzalamış ve bedelleri banka üzerinden ödemiştir.

İK Akademi A.Ş.'nin düzenlemiş olduğu faturaların sahte olduğunun iddia edildiği vergi tekniği raporunda İK Akademi A.Ş.'nin faaliyette olduğuna, maden tesisi inşaatının yapıldığına, taşeronların İK Akademi A.Ş.'ne mal teslimi ve hizmet ifasında bulunduğu tespit edilmiştir. Ayrıca bütün bedellerin banka üzerinden ödendiği de raporda ifade edilmektedir. Diğer taraftan, İK Akademi A.Ş. vergi ödevlerini düzenli olarak

yerine getirmiş, beyannamelerini vermiş ve tahakkuk eden vergileri süresinde ödemiştir. Sonuç olarak, vergi tekniği raporunda ve vergi suçu raporunda, Maliye Bakanlığı tarafından yayımlanan KDV Genel Tebliğinde ayrıntılı bir şekilde sıralanan hususların hiçbiriyle ilgili İK Akademi A.Ş aleyhine bir tespite yer verilememiştir. Hal böyle iken, İK Akademi A.Ş. tarafından düzenlenen faturaların sahte olduğunu ileri sürülmesinin temelsiz olduğuna şüphe yoktur.

Vergi müfettişi tarafından yazılan raporlarda, faturaların sahte olduğu iddiası Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı için tamamen kurgu olan bir ihale yapıldığı, işin aslında Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapılmasına rağmen İK Akademi A.Ş. üzerinden faturalandırıldığı argümanına dayandırılmaktadır. Bu argümanı da işin sevk ve idaresinin esasında Koza Altın İşletmeleri AŞ personeli tarafından yapıldığına dair göstergelerle desteklemeye çalışmıştır.

Örneğin, vergi müfettişi raporunda İK Akademi A.Ş. ile Koza Altın İşletmeleri A.Ş. arasındaki ilişkiyi ortaya koymak için özel bir bölüme yer vermiştir (2.5.1). Bu iki kurumun Kurumlar Vergisi Kanunu bakımından ilişkili şirketler olduğu zaten açık bir husus olup tartışmasızdır. Bunu ortaya koymak için özel bir çaba sarf edilmesine gerek bulunmamaktadır. Ancak, ilişkili şirket olmalarının işin gerçekte hizmetin alıcısı şirket tarafından yapıldığının bir göstergesi olarak kabul edilmesi mümkün değildir. Kurumlar Vergisi Kanununa göre birbiriyle ilişkili olma kriterleri çok geniş olup ilişkili şirket sayısı son derece fazladır. Bu şirketler de birbirlerine ilişkisiz şirketler gibi iş yaptırabilmektedir. İki şirket ilişkili olunca birinin yapacağı işin örtülü bir şekilde diğeri tarafından yapılacağı akla gelmemektedir.

Bunun yanında, Müfettiş İK Akademi A.Ş'nin muhasebesinin Koza Altın İşletmeleri A.Ş. ve Koza Holding A.Ş. içerisinde tutulmasını, Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ın bazı yeni ve eski personelinin Himmetdede projesinde çalışmasını argümanını destekleyici olarak raporuna dâhil etmiştir.

Koza Altın'ın bir takım personelinin transfer olmak suretiyle İK Akademi A.Ş'de işe başlaması ve Himmetdede projesinde çalışmasının işlerin aslında Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapıldığına delil olarak gösterilmesini anlamak mümkün değildir. Grup şirketlerinde çalışan bir kişi resmi olarak başka bir grup şirketine transfer olabilir. Nitekim Koza Grubunun diğer şirketlerinde çalışan personel de raporda ifade edildiği üzere İK Akademi A.Ş'ye transfer olmuştur ve Himmetdede projesinde istihdam edilmişlerdir.

Vergi Tekniği Raporunda konuyla ilgili "Himmetdede tesisi inşaatı İK Akademi A.Ş. tarafından üstlenince, bu kişiler Koza Grubu şirketlerinden İK Akademi A.Ş.'ye transfer olmuşlardır." denilmektedir. Diğer bir ifadeyle vergi müfettişi personelin İK Akademi A.Ş'ye transfer olduğunu

kendisi ifade etmektedir. Ancak diğer taraftan, İK Akademi A.Ş.'ye transfer olan ve Himmetdede projesi işlerini İK Akademi A.Ş. bünyesinde deruhte eden personelin varlığını da işlerin aslında Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yürütüldüğünün delili olduğunu ileri sürerek kendi içinde çelişkiye düşmektedir.

Nitekim Vergi Tekniği Raporunda da yer verildiği üzere İK Akademi A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı Serdar Hasırcıoğlu konuyla ilgili "*Himmetdede Altın Madeni Tesisi Projesine ilişkin alımlar ve sözleşmelerle ilgili herhangi bir bilgim yoktur. İpek Üniversitesi ve İncek Projelerinde ise fiili olarak işe başladığım 2013 yılının ortalarından itibaren sözleşme süreçleri Koza Grup ile İK Akademi'nin tedarik ve satın alma birimleri tarafından yürütülmüştür. Koza Holding personeli olan Nejat KAYA'nın İK Akademi'ye satın alma müdürü olarak geçişi sonrasında sözleşmeler ve satın almalar İK Akademi tarafından organize edilmiştir. Bu neden ile firmalar nasıl belirlendi kim belirledi bilmiyorum."*
Görüldüğü üzere daha önce Koza personeli olan KAYA, İK Akademi A.Ş'de resmi istihdam edilmeye başlanmış ve bundan sonra sözleşmeler ve satın almalar İK Akademi A.Ş. tarafından organize edilmiştir.

Grup şirketlerinin mevcut personelinin İK Akademi'nin bazı işlerini deruhte etmesi ise yine ticari hayatın icaplarına uygundur. Ticari hayatta grup şirketleri birbirlerinin işlerini ifa edebilmekte, bunun için kendi personellerini diğer şirketin işlerini ifa etmeleri için görevlendirebilmektedir. Burada eleştirilebilecek tek husus, grup şirketinin bunun karşılığında bir bedel almaması olacaktır ki bu da vergi suçu değil vergi kabahati teşkil eden bir fiildir. Dolayısıyla normalde bedel karşılığı yapılması gereken personel desteğinin bedelsiz olarak yapılması sebebiyle işin aslında Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapıldığı iddiası temelsiz olmaktadır.

Bir an için gerçekten de işin sevk ve idaresinin Koza Altın İşletmeleri A.Ş tarafından yapıldığını kabul etsek bile, bu durum İK Akademi A.Ş. tarafından Koza Altın İşletmeleri'ne bir inşaat yapılmadığı, dolayısıyla buna dair düzenlenen faturaların sahte olduğu anlamına gelmez. Ortada gerçekten faal olan bir şirket (İK), bu şirketin taşeronları, inşa edilen bir tesis, bankacılık sistemi üzerinden geçen ödemeler vardır. İK Akademi A.Ş asıl yüklenici sıfatıyla piyasada taşeronlarla sözleşmeler yapmış, onlardan mal ve hizmet tedarik etmiş, onlara ödemeler yapmıştır. İşin bedelini de kendisinin sözleşme imzaladığı Koza Altın İşletmeleri A.Ş'den tahsil etmiştir. Koza Altın İşletmeleri A.Ş'nin yapılan işlere müdahil olması, işin İK Akademi A.Ş. tarafından yapıldığı gerçeğini ve işe dair faturada düzenleyen tarafın İK Akademi A.Ş. olması gerektiğini değiştirmeyecektir.

3. Koza Altın İşletmeleri A.Ş. Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporları (rapor 2)

3.1. İK Akademi AŞ tarafından düzenlenen sahte belgelerin bilerek kullanıldığı ve (*26.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707/35 sayılı Vergi Suçu Raporu*)

Vergi Suçu Raporunda ve bununla ilgili Vergi Tekniği Raporunda, Koza Altın İşletmeleri AŞ tarafından yaptırılan Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı için tamamen kurgu olan bir ihale yapıldığı, ihale sonucunda inşaat işinin mükellef kurumun ilişkili kurumu olan İK Akademi İnşaat A.Ş.´ye verildiği, ancak inşaatın gerçekte Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından yapılmasına rağmen İK Akademi A.Ş. üzerinden faturalandırıldığı, defter kayıtlarına yansıtılan maliyet tutarının oldukça üzerinde bir kârla İK Akademi A.Ş tarafından düzenlenen muhteviyatı *"hakediş bedeli"* ve *"beton bedeli"* olan faturaların tamamının sahte olduğu iddia edilmektedir. Koza Altın AŞ'nin ise İK Akademi AŞ tarafından düzenlenen bu sahte faturaları defterlerine kaydetmesi sebebiyle bilerek sahte belge kullanma fiilini işlediği iddia edilmektedir. Bu iddia ile ilgili detaylı savunmalarımıza işbu metnin 2 numaralı bölümünde yer verilmiş olup burada tekrar edilmeyecektir. İlgili kısımda ifade ettiğimiz gibi İK Akademi A.Ş. tarafından sahte belge düzenlenmesi söz konusu olmadığı gibi Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından da sahte belge kullanılması söz konusu değildir. Bu nedenle vergi suçu raporunda yer alan 17.12.2013 tarih, A-112946 sayılı Yatırım Teşvik belgesi kapsamında yapılan kurumlar vergisi indiriminin haksız olduğu ileri sürülerek buna ilişkin yatırım teşvik indirimi ile ilgili resen yapılan vergi tahriyatı ile indirilen ve iade edilen KDV'nin geri talep edilmesi hukuki dayanaktan yoksun bulunmaktadır.

3.1.1. İK Akademi'nin Elde Ettiği Kârın İpek Ailesine Aktarıldığı İddiasının Hukuki Dayanağı Yoktur. (Rapor 2-3)

Vergi Suçu Raporunda, Himmetdede Altın Madeni Tesisi inşaatı için Koza Altın AŞ'ye İK Akademi A.Ş tarafından düzenlenen muhteviyatı hakediş bedeli olan faturaların tamamının sahte olduğu iddia edilmektedir. Vergi Müfettişi, inşaata ilişkin olarak İK Akademi'nin, defter kayıtlarına yansıtılan maliyet tutarının oldukça üzerinde bir kârla Koza Altın AŞ'ye fatura düzenlediği, bu şekilde (İK Akademi'nin % 100 hissedarı olan) İpek Üniversitesi inşaatının yapımı için İK Akademi A.Ş. üzerinden ortaklarına (İpek ailesine) gizli olarak kâr aktarıldığını iddia etmektedir. Buna istinaden İddianamede yer alan, "Koza Altın İşletmeleri A.Ş.´ye ait kâr gizli olarak İpek ailesine ve yine İpek ailesinin sahibi olduğu üniversitenin de kurucu vakfı olan Koza İpek Eğitim Sağlık Yardım Vakfına aktarılmış ve sonuçta kişisel olan bu ödemeler için şirket kaynakları kullanılmıştır." iddiasının hukuki dayanağı yoktur. Çünkü İK Akademi A.Ş.'nin paylarının tamamına sahip olan TBMM tarafından çıkarılan Kanunla kurulan, YÖK denetiminde olan kamu tüzel kişiliğini haiz İpek Üniversitesidir. Elde edilecek kar iddia edildiği gibi İpek ailesine şahsi hesaplarına değil, Kanunla kurulan ve YÖK denetiminde olan kamu tüzel kişiliğini haiz üniversiteye aktarılacak olmasında hukuka aykırılık

yoktur. Kaldı ki, ihale için belirlenen bedelin reel olduğunun iki ayrı bağımsız yetkili kuruluştan onaylandığını ve yıllara sâri iş mahiyetinde olan Himmetdede Maden Tesisi inşaatının sona ermeden nihai kârı hesaplamanın Gelir Vergisi Kanunu ve diğer muhasebe ilkelerine aykırı olduğu yukarıda detaylı olarak izah edilmiştir.

3.1.2. Muhteviyatı İtibariyle Yanıltıcı Belge Kullanıldığı İddiası.

Vergi Suçu Raporunda, 2013 -2014 hesap döneminde, Kozdere Nakliye Harf. Mad. San. ve Tic. A.Ş. tarafından düzenlenen 31.12.2013 tarih, A-007996 sayılı ve 991.801,17 TL KDV dahil bedelli, 31.12.2014 tarih, A-008066 sayılı ve 512.853,95 TL KDV dahil bedelli, Kozaklılar Nakliye Harf. Mad. San. ve Tic. A.Ş. tarafından düzenlenen 31.12.2013 tarih, A-008209 sayılı ve 1.623.460,98 TL KDV dahil bedelli, 31.12.2014 tarih, A-008277 sayılı ve 1.792.836,14 TL KDV dahil bedelli faturaların sahte olduğu iddia ediliyor ve bu faturaların muhteviyatı itibariyle yanıltıcı olduğunu bildiği halde Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'nin kullandığı iddia edilerek Müvekkillerim hakkında suç duyurusunda bulunulmuştur.

İddianamede yer alan toplam fatura sayısına bakıldığında sahte olduğu ileri sürülen fatura sayısının dört adet olduğu görülmektedir. Grup şirketlerinin yıllık yaklaşık **800 bin** adet faturalı işlemi bulunmaktadır. Yani **799. 996** adet faturalı işlemde vergisel anlamda bir sıkıntı yok, 4 adedi ise yanıltıcı belge ve müvekkil kurum bunu bilerek kayıtlarına almış, gider yazmış ve vergiden indirmiş. Vergiden indirilen tutara bakıldığında, 4 adet faturanın toplam tutarı **4.170.298,51** TL, (KDV hariç) bu tutara isabet eden Kurumlar Vergisi ise **834.059,70 TL**, 2011, 2012, 2013, 2014 ve 2015 yıllarında toplam **317 milyon TL** vergi ödeyen bir şirketin bu tutarın sadece **% 0,26'sı** (onbindeyirmialtı) oranında bir tutarı ödememek için yanıltıcı belge kullanmak gibi suç teşkil eden ve şirketin itibarını yerle bir edecek bir fiili işlemeye tevessül etmesi hayatın olağan akışına hiçbir şekilde uymamaktadır. Kaldı ki, bu miktarı vergiden de indirmemiştir. O halde böyle itibarlı ve kurumsal bir şirketin iddia edilen fiili işlemesi için en küçük bir sebep gösterilemeyeceği herkesçe kabul edilecek bir gerçektir.

Diğer taraftan sahte fatura düzenlediği iddia edilen mükellefler yıllardır Koza Altın İşletmeleri A.Ş'nin cevher taşıma işlerini yapan firmalar olduğu, bu taşıma işlerine ilişkinde yüzlerce fatura düzenledikleri, mükellefler hakkında bu güne kadar bu yönde bir tespitin yapılmadığı ile iddianamede sahte olduğu iddia edilen 4 adet fatura ile ilgili de haklarında Vergi Denetim Başkanlığınca bir işlem yapılmadığı hususlarını ayrıca Mahkeme heyetine arz etmek isteriz.

İddialardan biride mükellef kurumlar tarafından düzenlenen faturaların üzerinde yazılı tarihlerin içinde bulunduğu takvim yılı

değil ertesi takvim yılında yapılacak hizmetlerle ilgili olduğu iddia edilerek düzenlenen faturaların Vergi Usul Kanununda tanımlanan Muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge olduğu iddia edilmektedir.

Ancak KDV Kanunu'nun 10/b maddesinde "***Malın tesliminden veya hizmetin yapılmasından önce fatura veya benzeri belgeler verilmesi hallerinde****, bu belgelerde gösterilen miktarla sınırlı olmak üzere fatura veya benzeri belgelerin düzenlenmesi*" KDV doğuran olaylardan biri olarak zikredilmektedir.

BU HÜKÜM, FATURA VEYA BENZERİ BELGELERİN MALIN TESLİMİNDEN VEYA HİZMETİN İFASINDAN ÖNCE DE DÜZENLENEBİLECEĞİ ANLAMINA GELMEKTEDİR.

Erken kesilmiş faturalara ve benzeri belgelere ilişkin KDV nin durumu çok nettir. KDV Kanunu'nun 10/b maddesi uyarınca faturanın kesildiği ay itibariyle KDV doğmuştur. Satıcı bu KDV yi söz konusu aya ilişkin KDV beyannamesinde hesaplanan KDV olarak göstermek zorundadır. Buna mukabil alıcı KDV nin doğmuş ve belgeye bağlanmış olması nedeniyle, söz konusu belgeyi resmi defterine (yevmiye defterine) yazarak, deftere yazdığı ay itibariyle (takvim yılı aşılmamak koşuluyla) KDV indirim hakkını kullanabilir.

Yukarıda yapılan açıklamalardan da görüleceği üzere teslimden ve hizmetten önce faturanın düzenlenmesi, düzenlenen bu faturanın gider yazılması ve KDV'sinin indirilmesinde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

3.2. 10.03.2017 tarih ve 2017-A-1707/11 sayılı Vergi Suçu Raporu (Rapor 4)

Raporda, Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından muhtelif gerçek kişilerden küçükbaş hayvan alımına ilişkin olarak tanzim edilen 35 adet gider pusulasının bir kısmının aslında böyle bir alım olmadığı halde sahte olarak düzenlendiği ve bu belgeler ile herhangi bir mal veya hizmet alımında bulunmadığı iddia edilmektedir. Bu iddiasını da canlı hayvan alımlarının yapıldığı adlarına gider pusulası düzenlenen ve imzaları olan kişilerin ifade ve beyanlarına dayandırmaktadır.

Vergi müfettişi tarafından sahte olarak düzenlendiği ve kullanıldığı iddia edilen gider pusulalarının yıl, sayı ve tutar itibarıyla dağılımı şu şekildedir.

	2013	2014
Belge Sayısı	13	22
Gider Yazılan Tutar	5.905	12.347
Gider Yazılmayan Tutar (Kanunen Kabul Edilmeyen Gider)	**55.561**	**104.170**
Toplam	**61.466**	**116.517**

Tablodan açıkça görüldüğü üzere, Koza Altın İşletmeleri AŞ'nin sahte olarak düzenlediği iddia edilen gider pusulaları toplam tutarı iki yıl için toplam **177.983 TL'dir**. Ancak şirket ödediği bu tutarların büyük kısmını kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate almış ve kurumlar vergisi matrahından indirmemiştir. Vergi müfettişinin de raporunda açıkça ifade ettiği üzere kurumlar vergisi matrahından indirilen toplam tutar iki yıl içinde ancak yaklaşık **18.250 TL** olmuştur. Bu ise sadece **3.650** TL daha az kurumlar vergisi ödenmesi anlamına gelmektedir.

Koza Altın İşletmeleri'nin 2013 ve 2014 yıllarında ödediği kurumlar vergisi tutarları iki yılda ayrı ayrı yaklaşık 113 milyon TL olmak üzere toplam 226 milyon TL'dir. Vergi müfettişinin sahte olarak düzenlendiğini iddia ettiği belgelerin ödenecek vergi miktarında yol açtığı kayıp, bahsi geçen iki yıl içerisinde ödenen vergi toplamından **62.000** kat daha düşüktür.

İki yılda 226 milyon TL vergi ödeyerek vergi rekortmenleri listesine giren, dünyanın en itibarlı ve tavizsiz uluslararası bağımsız kurumlarına hesaplarını denetlettirip denetim raporlarını yayınlattıran, tüm faaliyetleri ve mali tabloları Yeminli Mali Müşavir tarafından tasdik edilen, bugüne kadar Maliye Bakanlığınca yapılan incelemelerde bu tür işlemleri tespit edilmeyen Koza Altın İşletmeleri A.Ş. nin ödediği vergi tutarından 62.000 kat daha düşük bir tutarda vergi ödememek için sahte belge düzenlemek ve bu belgeleri bilerek kullanmak gibi iki ayrı suç teşkil eden ve

şirketin itibarını yerle bir edecek fiilleri işlemeye tevessül etmesi hayatın olağan akışına ve ticari icaplara hiçbir şekilde uymamaktadır. O halde böyle itibarlı ve kurumsal bir şirketin iddia edilen fiili işlemesi için en küçük bir sebep gösterilemeyeceği herkesçe kabul edilecek bir gerçektir. Nitekim vergi müfettişi de raporunda bu fiilin işlenme gerekçesi olarak hiçbir hususa yer verememiştir.

Diğer taraftan, Müfettişlik ve Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından konuyla ilgili olarak ifadesi alınan Metin Kardaşcan'nın;

Cumhuriyet Başsavcılığına vermiş olduğu ifade tutanağı tetkik edildiğinde, *"mükellef kuruma herhangi bir küçükbaş hayvan satışında bulunmadığını; bir alım satım işlemi gerçekleştirilmediğini; hiç para ödenmediğini ancak sanki para ödeniyormuş gibi Genel Müdür Yardımcısı Cemalettin Çetin talimatı ile muhasebe bölümünde kendisine gider makbuzlarının imzalatıldığını; babası Ali Kardaşcan ile eşi Aysun Kardaşcan'a da bu şekilde gider makbuzları imzalatıldığını ancak eşinin de babasının da mükellef kuruma hiç küçükbaş hayvan satışı yapmadıklarını belirtmektedir."*

Vergi Müfettişine vermiş olduğu ifade tutanağı tetkik edildiğinde ise, *"uzun yıllardan beri küçükbaş hayvan yetiştiriciliği ile uğraştığını; Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ne 2013 ve 2014 yıllarında toplam rakamını tam olarak hatırlamadığı en fazla 13 adet küçükbaş hayvan satışında bulunduğunu; bunun karşılığında en fazla 4.500,00 TL tutarındaki ödemeyi Cemalettin bey isimli şahsın talimatı ile muhasebeden aldığını; kaç adet gider pusulasına imza attığını hatırlamadığını; babası Ali Kardaşcan ve eşi Aysun Kardaşcan'ın isimlerinin yer aldığı toplam 25 adet gider pusulası arasındaki 246525, 246750, 57778 numaralı gider pusulalarındaki imzanın kendisine ait olduğunu; bu gider pusulaları ile gerçek bir satış gerçekleştirdiğini; 246615, 246617, 246630, 246710, 57757, 57758, 57759, 57760, 57764, 57762, 57765 numaralı gider pusulalarındaki imzaların kendisine ait olmadığını; bunun dışındaki gider pusulalarındaki imzalardan ise net görünmediklerinden emin olamadığını; babası Ali Kardaşcan ve eşi Aysun Kardaşcan'ın Koza Altın İşletmeleri A.Ş.'ne herhangi bir küçükbaş hayvan veya başkaca bir mal ve hizmet satışı bulunmadığını ve kendisi hayvancılık yaptığı için babası ve eşi üzerinden mükellef kurumun küçükbaş hayvan alışı yapmış gibi göstermiş olabileceklerini belirtmiştir."*

Görüldüğü üzere Metin Kardaşcan'nın Cumhuriyet Başsavcılığına vermiş olduğu ifade ile Vergi Müfettişliğine vermiş olduğu ifade birbiriyle çelişmektedir. Bu durum Vergi Müfettişinin de gözünden kaçmamış ve düzenlediği raporunda bu durum yer almıştır.

Dolayısıyla, küçük baş hayvan alımlarına ilişkin olarak mükellef kurumun Vergi Usul Kanunun 234 üncü maddesi kapsamında düzenlediği, satıcılar tarafından bizzat imzalanan ve bedeli mükellef kurumdan

tahsil edilen ancak daha sonra inkâr eden, Vergi Müfettişliğine ve Cumhuriyet Başsavcılığına verilen ifade ve beyanları birbiriyle çelişen satıcıların beyanları raporda yer almakta ve Vergi Müfettişi iddialarını bu beyanlara dayandırmaktadır.

3.3. Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına Sahte Belge Düzenlendiği İddiası *(10.03.2017 tarihli ve 2017-A-1707-23 sayılı Vergi Suçu Raporunun tamamı ile 26.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707-48 sayılı Vergi Suçu Raporunun sahte belge düzenleme fiiline dair bölümü)* (Rapor 2, 5)

Koza Altın İşletmeleri A.Ş. hakkında düzenlenen ve sayılarına yukarıda yer verilen Vergi Suçu Raporlarında, müvekkilimizin **2011, 2012, 2013 ve 2015** hesap dönemlerinde gıda bankacılığı kapsamında üçüncü kişilerden satın aldığı gıda maddelerini Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına ("Vakıf") fatura ile teslim ettiğini yasal kayıtlarına aldığı, 2011 hesap dönemine ilişkin olarak **714.902,44 TL**, 2012 hesap dönemine ilişkin **694.476,70 TL,** 2013 hesap dönemine ilişkin **313.604,12 TL** ve 2015 hesap dönemine ilişkin **651.996,47 TL** tutarındaki faturayı gider hesaplarına intikal edilmiştir.

Diğer taraftan raporlarda, yasal kayıtlar bu şekilde olmasına rağmen fatura ve teslim tutanakları arasındaki tarih farklılıkları, teslim tutanaklarını imzalayan kişilerin beyanları, kurum yetkililerinin beyanları ve birtakım yorumlardan hareket ederek söz konusu gıda maddelerinin Vakfa teslim edilmediği iddia edilmektedir. Bu sebeple, Koza Altın İşletmeleri AŞ tarafından Vakfa gıda teslim edildiğine dair düzenlenen faturaların Vergi Usul Kanununun 359'uncu maddesine göre sahte fatura olduğu, Koza Altın İşletmeleri AŞ'nin yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İpek ile başkan yardımcısı Cafer Tekin İpek'in de sahte fatura düzenleme fiilinin faili olduğu iddia edilmektedir. Sonuç olarak, Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesine istinaden adı geçen şahıslar hakkında Savcılığa suç duyurusunda bulunulmuştur.

Suçun işlenme saikine ilişkin olarak vergi suçu raporlarının ikisinde de, "*mükellef kurum gıda bankacılığı ile ilgili vergisel avantajlardan yararlanmak, söz konusu gıda paketlerinin maliyet bedelini giderlere kaydederek kurum kazancından indirip daha az vergi ödemek; gerçekte Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı'na gıda paketi teslim etmediği halde teslim etmiş gibi fatura düzenleyerek yasal düzenlemenin getirdiği şartlardan biri olan gıda maddesi bağışının dernek veya vakfa yapılmış olması zorunluluğuna uymuş gibi görünmeyi amaçlamıştır*." ifadelerine yer verilmiştir.

3.3.1. Sahte Olarak Düzenlendiği İddia Edilen Faturalarla İlgili Vergi Miktarı Koza Grubunun Aynı Yılda Ödediği Kurumlar Vergisinin Sadece Yüzde 0,05'i kadardır.

Vergi müfettişi raporunda, yukarıda tam alıntı yaparak gösterdiğimiz üzere sahte olduğunu iddia edilen faturaların düzenlenme amacının özetle daha az vergi ödemek olduğunu iddia etmektedir.

Sözü edilen faturaların kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınmaması ve vergiden düşülmesi sebebiyle üç yılda (2011,2012 ve 2015) gider yazılacak tutar **2.061.000 TL** olup, bu da yaklaşık 412.000 TL daha az kurumlar vergisi ödenmesi sonucunu doğurmuştur. Aynı üç yılda **287 MİLYON TL** vergi ödeyen bir şirketin bu tutarın sadece %0,14'ü (ONBİNDE ON DÖRT) oranında bir tutarı ödememek için sahte belge düzenlemek gibi suç teşkil eden ve şirketin itibarını yerle bir edecek bir fiili işlemeye tevessül etmesi hayatın olağan akışına hiçbir şekilde uymamaktadır. O halde böyle itibarlı ve kurumsal bir şirketin iddia edilen fiili işlemesi için en küçük bir sebep gösterilemeyeceği herkesçe kabul edilecek bir gerçektir.

Aynı şekilde 2013 hesap dönemine ilişkin olarak 2016-A-1707/48 sayılı Vergi Suçu Raporunda Koza Altın AŞ'nin vergi avantajından faydalanmak ve daha az vergi ödemek amacıyla Vakfa sahte belge düzenlediği iddia edilmektedir. Bu şekildeki fatura toplamı yaklaşık **313.604,12** TL'dir. Bu tutarın Koza Altın'a sağlamış olduğu "vergi avantajı" yaklaşık 63.000 TL'dir. Raporların ilgili olduğu 2011, 2012, 2013 ve 2015 yıllarında 317 Milyon TL vergi ödeyen bir şirketin 63.000 TL vergi ödememek için bağış yapmak üzere zaten satın aldığı gıda maddelerini Vakfa teslim etmeyip sahte belge düzenleyerek en az 3 yıl hapis cezası ile cezalandırılacak bir suçu işlemeye tevessül etmesi düşünülemez.

Vergi müfettişi raporunda, gıda yardımları kapsamında müvekkilin vakfa bağışladığı gıda maddelerine ilişkin olarak düzenlediği faturaların sahte olduğu iddiasını, fatura ve teslim tutanakları arasındaki tarih farklılıkları, teslim tutanaklarını imzalayan kişilerin beyanları, kurum yetkililerinin beyanları ve bir takım yorumlardan hareket ederek söz konusu gıda maddelerinin Vakfa hiç teslim edilmemesi olarak göstermektedir. Şunu ifade etmek gerekir ki, vergi müfettişi söz konusu gıda maddelerinin müvekkilimiz tarafından satın alınmadığını iddia edememektedir. Bilakis Vergi suçu Raporunun 3 üncü sayfasında "*üçüncü kişilerden satın aldığı gıda maddelerini*" ibaresiyle bu maddelerin gerçekten satın alındığını teyid etmektedir. Bunun yanında, müvekkilin gerçekten satın aldığı gıda maddelerinin yardıma ihtiyacı olan kişilere teslim edilmediğini de iddia edememektedir. Müfettişin iddiası sadece gıda maddelerinin Vakfa teslim edilmediği hususuna inhisar etmektedir. Bunun da amacının mevzuatın öngördüğü usule uyulmuş gibi göstererek vergi avantajından faydalanma olduğu ifade edilmektedir ki bu vergi avantajından da faydalanılmadığını bizzat raporunda ifade etmektedir. O halde, gerçekten satın aldığı ve ihtiyaç sahiplerine dağıttığı gıda maddeleri için sahte fatura düzenleyerek Vakfa teslim edilmiş gibi gösterilmesinin hiçbir makul gerekçesi bulunmamaktadır.

Vergi Suçu Raporunda ve eki Vergi Tekniği Raporunda Koza Altın AŞ tarafından gıda maddelerinin teslim edilmediği yargısına dayanak olarak şirket yetkililerinin ifadeleri gösterilmektedir (*2017-A-1707/35 sayılı Vergi Tekniği Raporu Sayfa 90*). Ancak vergi incelemesi tutanağının alındığı 10.02.2017 tarihinde şirketi temsile yetkili olduğu anlaşılmakla birlikte, inceleme dönemlerinde (2011 ilâ 2015) değil şirketi temsile yetkili olmak şirketin çalışanı dahi olmayan Salih Güzel ve Serhat Ödük isimli şahısların beyanlarından hareketle Koza Altın İşletmeleri A.Ş. bünyesinde inceleme dönemlerinde sahte belge düzenleme fiilinin işlendiğini iddia etmek hukuka aykırıdır. Bilindiği üzere Vergi Usul Kanununun 143 üncü maddesine göre vergilendirme ile ilgili olaylar ve hesap durumları inceleme tutanaklarıyla tespit ve tevsik olunabilir. Nitekim kurum yetkilisinin mezkûr ifadesinin yer aldığı 10.02.2017 tarihli tutanağın başında da işbu tutanakta yer alan hususların ispatlama vasıtası olduğunun temsilcilere açıklandığı ifade edilmektedir. Bu itibarla, suç teşkil eden fiillerin işlendiği dönemlerde şirkette dahi çalışmayan, dolayısıyla maddi olaylarla ilgili bilgi sahibi olmalarının düşünülemeyeceği kişilerin ifadesinin ispatlama vasıtası olarak kullanılması kabul edilemez.

Kaldı ki bu kişiler de ifadelerinde yer alan Şirket tarafından gıda maddelerinin teslim edilmediği, teslime dair muhtarlar tarafından bizzat imzalanmış teslim tutanaklarının zorla imzalatıldığı bilgisinin kaynağını "*işletme çalışanlarından aldığımız bilgiye göre*" gibi son derece soyut, hiçbir somut veri içermeyen bir ifadeyle tanımlamaktadır. Bu itibarla kurum yetkililerinin ifadelerinin ispat vasıtası olarak kullanılması bu yönden de hukuki sakatlık içermektedir.

Diğer taraftan Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafından satın alındığı kesin olan gıda maddelerinin Vakfa teslim edilmediği iddiası bağışların yapıldığı köylerin muhtarlarının beyanlarına da dayandırılmaktadır. Şunu ifade edelim ki, teslim tutanaklarının altında kendi imzaları olan muhtarların yardım aldıklarını kendi imzaları ile kabul etmelerinden sonra bu defa yardım almadıklarını ifade ettikleri beyanları Koza Altın'ın eski yönetimi tarafından işten çıkartılmış , kayyım atanmasından sonra ise tekrar işe alınmış olan ve eski yönetime husumet beslediği konusunda ciddi kuşkuların olduğu Adnan Günaydın isimli şahıs tarafından düzenlenmiştir. **Şirket yetkililerini suçlayan diğer eski bir çalışan olan Ersan Yar adlı şahıs ise muhtarların beyanının tam tersini iddia etmektedir. Şöyle ki; muhtarların bu yardımları aldıklarını kendi gözleri ile gördüğünü, muhtarların şahsi servetlerinde artışların olduğunu bildiğini açıkça ifade etmektedir.** Koza Altın İşletmeleri A.Ş. tarafında bulunan makbuzların hepsi eksiksizdir ve mali defterlere işlenmiş durumdadır.

Dolayısıyla, gıda maddelerinin teslim edildiğine dair tutanakları bizzat imzalayan ancak daha sonra inkâr eden, tutanakların zorla imzalatıldığını ifade eden muhtarların beyanları raporda esas alınırken, aksine bağışların aslında alındığını söyleyen kişinin ifadesi dikkate alınmamıştır.

Üstelik bu beyanın sahibi olan Ersan Yar da müvekkili de suçlayan bir kişidir. Diğer bir ifadeyle onların lehlerine ifade vermek gibi bir kaygısı bulunmamaktadır.

4. Özdemir Antimuan Madenleri A.Ş. Hakkında Düzenlenen 05.06.2017 tarihli ve 2017-A-2623/49 sayılı Vergi Suçu Raporu (Rapor 6)

Özdemir Antimuan AŞ (**"Şirket"**) hakkında düzenlenen ve bilgilerine yukarıda yer verilen Vergi Suçu Raporunda, Şirketin **2012** hesap döneminde gıda bankacılığı kapsamında üçüncü kişilerden satın aldığı gıda maddelerini Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfına **("Vakıf")** fatura ile teslim ettiğini yasal kayıtlarına aldığı, bu hesap dönemine ilişkin 176702-176703-176704 sıra numaralı üç adet, toplam **92.550,40 TL** tutarındaki faturayı gider hesaplarına intikal ettirdiği, ancak dönem sonunda kanunen kabul edilmeyen gider (**"KKEG"**) olarak kurum kazancına ilave etmediği ifade edilmiştir.

Diğer taraftan raporlarda, yasal kayıtlar bu şekilde olmasına rağmen bir takım yorumlardan hareket ederek söz konusu gıda maddelerinin Vakfa teslim edilmediği iddia edilmektedir. Bu sebeple, Özdemir Antimuan AŞ tarafından Vakfa gıda teslim edildiğine dair düzenlenen faturaların Vergi Usul Kanununun 359'uncu maddesine göre sahte fatura olduğu, şirketin yönetim kurulu başkanı Hamdi Akın İpek ile başkan yardımcısı Cafer Tekin İpek'in de sahte fatura düzenleme fiilinin faili olduğu iddia edilmektedir. Sonuç olarak, Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesine istinaden adı geçen şahıslar hakkında Savcılığa suç duyurusunda bulunulmuştur.

4.1. Sahte Olarak Düzenlendiği İddia Edilen Faturalarla İlgili Giderler Vergi Matrahından İndirilmemiş Olup Devletin Vergi Kaybı Tutarı Sıfırdır (0).

İddianamede esas alınan Vergi Suçu Raporunda sahte olduğu iddia edilen faturaların Özdemir Antimuan AŞ tarafından dönem sonunda KKEG olarak dikkate alındığı, bizzat Vergi Müfettişi tarafından aynı raporun 2 nci sayfasında ifade edilmiştir. Malumunuz olduğu üzere, KKEG olarak dikkate almak, bir şirketin yapmış olduğu giderleri vergi matrahından indirmemesi ve normalde ödeyeceği vergi, yaptığı gidere tekabül eden miktar kadar azalacakken, şirketin bu kararıyla ödenecek verginin azalmamasıdır. Vergi Müfettişi yapmış olduğu detaylı incelemede mevzuu bahis olan faturalarla ilgili durumun da bu yönde olduğunu tespit etmiş ve bunu raporunda açıkça yazmıştır. Dolayısıyla devletin bu işlemlerden ötürü hiçbir vergi kaybı yoktur.

Bir an için faturaların kanunen kabul edilmeyen gider olarak dikkate alınmadığını ve vergiden düşüldüğünü varsayalım. Bu durumda 2012 yılında gider yazılacak tutar **92.550,40 TL** olup, bu da yaklaşık **18.500**

TL daha az kurumlar vergisi ödenmesi sonucunu doğuracaktır. 2011, 2012, 2013 ve 2015 yılında Koza Altın AŞ üzerinden 317 milyon TL vergi ödeyen, kendisini dünyanın en itibarlı ve tavizsiz uluslararası bağımsız kuruluşlarına denetlettirip, denetime ilişkin raporları yayınlattıran, tüm faaliyetleri ve mali tabloları yeminli mali müşavir tarafından denetlenip tasdik edilen, daha önce Maliye Bakanlığınca yapılan vergi incelemelerinde bu tür işlemleri hiçbir şekilde tespit edilmeyen Koza Grubunun, sadece bir şirketinde ödenen kurumlar vergisinin **% 0,01'i** (on binde bir) oranında bir tutarı ödememek için sahte belge düzenlemek gibi suç teşkil eden ve şirketin itibarını yerle bir edecek bir fiili işlemeye tevessül etmesi hayatın olağan akışına ve ticari icaplara hiçbir şekilde uymamaktadır. Kaldı ki, bu miktarı vergiden de indirmemiştir.

Koza Grubunun şirketleri bünyesinde bir yılda yaklaşık 800.000 adet fatura düzenlenmektedir. Hem fatura adedi hem de tutarı bakımından bu kadar büyük bir hacme sahip, itibarlı ve kurumsal bir şirketlerden oluşan Grup içerisinde sadece "3" adet faturanın vergi avantajlarından faydalanmak için sahte olarak düzenlenmesi fiilinin işlenmesi için en küçük bir sebep gösterilemeyeceği herkesçe kabul edilecek bir gerçektir. Nitekim vergi müfettişi de raporunda buna dair, veriye yer vermek bir yana, bir cümlelik yorumda dahi bulunamamıştır.

Vergi Müfettişi, gıda yardımları kapsamında şirketin Vakfa bağışladığı gıda maddelerine ilişkin olarak düzenlediği faturaların sahte olduğu iddiasının dayanağı olarak söz konusu gıda maddelerinin Vakfa hiç teslim edilmemesi olarak göstermektedir. Şunu ifade etmek gerekir ki, vergi müfettişi söz konusu gıda maddelerinin Şirket tarafından satın alınmadığını iddia edememektedir. Bunun yanında, müvekkilin gerçekten satın aldığı gıda maddelerinin yardıma ihtiyacı olan kişilere teslim edilmediğini de iddia edememektedir. Müfettişin iddiası sadece gıda maddelerinin Vakfa teslim edilmediği hususuna inhisar etmektedir. Bunun da amacının mevzuatın öngördüğü usule uyulmuş gibi göstererek vergi avantajından faydalanma olduğu ifade edilmektedir ki bu vergi avantajından da faydalanılmadığını bizzat raporunda ifade etmektedir. O halde, gerçekten satın aldığı ve ihtiyaç sahiplerine dağıttığı gıda maddeleri için sahte fatura düzenleyerek Vakfa teslim edilmiş gibi gösterilmesinin hiçbir makul gerekçesi bulunmamaktadır.

4.1. Suç İddiası Münhasıran Koza İpek Eğitim Sağlık Hizmet Yardım Vakfı Tarafından Yapılan Gıda Malzemeleri Teslim Tutanaklarını Bizzat İmzalayan Muhtarın Aksi Yöndeki Beyanına Dayanmaktadır.

Müvekkil hakkında ileri sürülen sahte belge düzenleme suçu iddiası sadece Vakıf tarafından gıda malzemeleri bağışında bulunulan Ayvatlar Köyü Muhtarı Hasan Hüseyin ATAŞ'ın aksi yöndeki beyanına

dayandırılmaktadır. Vergi Tekniği Raporunun ekinde de yer aldığı üzere Vakıf tarafından Ayvatlar Köyü Muhtarlığına yapılan gıda bağışlarına dair 2012, 2013, 2014 yıllarında düzenlenen teslim tutanaklarının altında bizzat Muhtarın imzası yer almaktadır. Ancak adı geçen şahıs, 2016 yılındaki ifadesinde ise bu tutanaklardan sadece ikisinde yer alan malzemeleri teslim aldığını diğerlerini teslim almadığını iddia etmektedir. Bir kişinin özellikle de köyün muhtarının bir evraka imza atarken evrakın muhteviyatının ne olduğunu bilmemesi düşünülemez. Kendisinin beyanında ifade ettiği gibi boş evrakı imzalaması ise basiretli hareket eden bir kişinin hiçbir şekilde başvurmayacağı bir yol olup, hayatın olağan akışına aykırı durum teşkil etmektedir. Böyle bir iddiada bulunan kişinin iddiasını ispat etmesi gerekir. Ancak Raporda böyle bir husus yer almamaktadır. Bu durum ise adı geçen kişinin ifadesinin şahitliğinin kabul edilemeyeceği sonucunu doğurmaktadır.

4.3.Özdemir Antimuan AŞ Hakkında Düzenlenen Vergi Suçu Raporunda Koza Altın İşletmeleri AŞ Hakkındaki Rapor Delil Olarak Gösterilmiştir.

Vergi Suçu Raporunda, Özdemir Antimuan AŞ tarafından toplam tutarı sadece 92.550,40 TL olan üç adet faturanın sahte olarak düzenlenmesine makul bir gerekçe bulunamadığından, diğer bir ifadeyle ticari icaplara aykırı olduğu son derece açık olan iddia temellendirilemediğinden, Koza Altın İşletmeleri AŞ hakkında da aynı iddia ile vergi suçu raporu yazıldığı verisi bu rapora dâhil edilerek iddia desteklenmeye çalışılmıştır. Toplamda sadece 4 sayfa olan Vergi Suçu Raporunda bir paragrafta Koza Altın İşletmeleri AŞ hakkında düzenlenen 26.09.2016 tarihli ve 2016-A-1707/35 sayılı Vergi Tekniği Raporunda, adı geçen şirketin Vakfa gıda maddeleri teslim etmediği halde teslim etmiş gibi sahte fatura düzenlediği ifade edilmektedir. Sonraki paragrafta ise, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün 01.09.2016 tarihli ve 75-73/36 sayılı raporunda yer alan; şirket tarafından ihtiyaç sahiplerine teslim edilmesi şartı ile bağışlanan gıda maddelerinin vakıf tarafından teslim edilmediğinin tespit edilmesi, gıda teslim tutanaklarında Ayvatlar Muhtarı Hasan Hüseyin ATAŞ'in imzası bulunmasına rağmen bu tutanakların gerçeği yansıtmadığının tespit edilmesi, şirket gibi incelemeye sevk edilen ve şirketin ilişkili kurumu olan Koza Altın İşletmeleri AŞ'nin gıda bankacılığı kapsamında Vakfa gerçek bir teslim olmadığı halde böyle bir teslim varmış gibi sahte belge düzenlediği **hususları bir arada değerlendirildiğinde** denilmiş ve sonuç olarak "*Şirketin 2012 hesap döneminde düzenlemiş olduğu 3 adet faturanın sahte belge olduğu değerlendirilmiştir*." denilmektedir.

Raporda dikkat çeken bir husus da "değerlendirilmiştir" ifadesidir. Müvekkil hakkında düzenlenen iddianameye esas alınan vergi suçu raporunda, suç teşkil eden sahte belge düzenleme fiilinin tespit edildiğinden değil belgelerin sahte olduğunun değerlendirildiğinden bahsedilmektedir. Bu şekilde muğlak bir ifadeyi kullanması, esasında vergi müfettişinin de sahte belge düzenleme fiilinin varlığını tespit edemediğini itirafından öte bir şey değildir. Hâlbuki bir suçun varlığı iddia ediliyorsa en azından iddianın kesin

olarak dile getirilmiş olması gerekir. İddiasını dahi kesin bir dille ifade edemeyen vergi suçu raporunun hukuken gerekli nitelikleri haiz olmadığı açıktır.

4.4. Vergi Suçu Raporu Hakkındaki Vergi Denetim Kurulu Mütalaası da Müvekkil Hakkındaki İddialara İtibar Edilemeyeceğini Göstermektedir.

Malumunuz olduğu üzere Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesine göre, ,yaptıkları inceleme sırasında 359 uncu maddede yazılı suçların işlendiğini tespit eden Vergi Müfettişleri ve Vergi Müfettiş Yardımcıları tarafından ilgili rapor değerlendirme komisyonunun mütalaasıyla doğrudan doğruya keyfiyetin Cumhuriyet başsavcılığına bildirilmesi mecburidir.

Ayrıca Maliye Bakanlığınca yayımlanan Rapor Değerlendirme Komisyonlarının Oluşturulması ile Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin "Rapor değerlendirme komisyonlarının görevleri" başlıklı 8 inci maddesinde "*Rapor değerlendirme komisyonları, Kanunun 359 uncu maddesinde yazılı suçların işlendiğini tespit eden vergi suçu raporlarına ilişkin olarak mütalaa verir.*" düzenlemesi, "Vergi suçu raporları için verilecek mütalaalar" başlıklı 13 üncü maddesinde ise "*Verilecek mütalaalarda suçun unsurlarıyla, fiil ile fail arasındaki ilişki değerlendirilir*." düzenlemesi yer almaktadır.

Komisyonun raporu değerlendirmesi ve suçun unsurlarının, fail ile fiil arasındaki ilişkinin düzgün bir şekilde ortaya konulup konulmadığını analiz etmesi ve görüşünü ifade etmesi gerekirken müvekkil hakkında düzenlenen vergi suçu raporuna ilişkin 06.06.2017 tarihli Rapor Değerlendirme Komisyonu Mütalaasında, olayın açıklaması olarak 2017-A-2623/49 sayılı Vergi Suçu Raporunda müvekkilin sahte belge düzenlemek suretiyle kaçakçılık suçunu işlediğinin tespit edildiği ve suç duyurusunda bulunulması gerektiğinin ifade edildiği hususuna yer verilmiştir. Hukuki sebepler olarak Vergi Usul Kanununun 359 ve 367 inci maddelerinin ilgili bölümlerine yer verilmiştir. Sonuç bölümünde ise yukarıda hiçbir yoruma, görüşe ve sebebe yer verilip izahatta bulunulmadığı halde "yukarıda arz ve izah olunan sebeplerden dolayı kaçakçılık suçunu irtikâp etmeleri nedeniyle haklarında suç duyurusunda bulunulmasının uygun olacağı mütalaa olunmuştur" denilmiştir.

Müvekkil hakkında düzenlenen vergi suçu raporu somut delillerle ispatlamaktan uzaksa, Mütalaa da mevzuata göre ihtiva etmesi gereken unsurlardan uzaktır. Mütalaada suçun unsurlarının Raporda sağlam delillerle ortaya konulup konulmadığına, fail olduğu iddia edilen kişilerle fiil arasında gerçekten bir bağın olup olmadığının analiz edilip edilmediğine dair

hiçbir yorum yoktur. Sadece isnad edilen suçu, ilgili mevzuatı ve suç duyurusunu içeren, münhasıran kanuni yükümlülüğü şeklen yerine getirmekten ibaret olan bir metindir.

NETİCE İTİBARİYLA ORTADA NE BİR VERGİ SUÇU NE DE BU SUÇLAMALARININ FAİLİ OLABİLECEK KİMSELER BULUNMAKTADIR. HAKSIZ VE TEMELSİZ BİR SUÇLAMA MEVCUT OLUP ÖNCELİKLE DOSYANIN VERGİ SUÇLARI İDDİALARI YÖNÜNDEN TEFRİK EDİLEREK GÖREVLİ VE YETKİLİ ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİNİ VE NETİCEDE SANIK MÜVEKKİLİN İLGİLİ SUÇLAMALARDAN BERAATİNE KARAR VERİLMESİ ARZ EDİYORUZ.

4. ÖZEL BELGEDE SAHTECİLİK SUÇU AÇISINDAN DEĞERLENDİRME:

Ankara 7. Sulh Ceza Hakimliğinin 01.09.2015 tarih ve 2015/3353 D. İş sayılı kararı gereğince müvekki Cafer Tekin İPEK' inde ortağı olduğu şirketlerde arama yapılmış ve bir takım defterlere el konularak, defterlerdeki imzaların sahte olup olmadığına ilişkin olarak bilirkişi incelemesi yaptırılmıştır.

Bilirkişi incelemesi neticesinde özetle ; sanık müvekkil Cafer Tekin İPEK' in şirketlere ait karar defterlerine farklı tarihlerde Şaban YÖRÜKLÜ, Melek İPEK ve Hamdi Akın İPEK' in yerine sahte olarak imza atmış olduğundan bahisle 5237 sayılı TCK' nun 207/1 (üç kez), 43/1 (üç kez) cezalandırılması talep edilmiştir.

Müvekkilin hatırladığı kadarıyla başkaları adına imza atması gibi bir durum söz konusu değildir. Ancak böyle bir durum hasıl olmuş ise de mutlak ve muhakkak bir biçimde, muhatabın onayı alınmak suretiyle olduğunu ifade etmektedir.

İddianamede müvekkilin yerine imza attığı kişiler; müvekkilin abisi Hamdi Akın İPEK, annesi Melek İPEK ve son olarak holdinge bağlı bazı şirketlerde yöneticilik yapan Şaban YÖRÜKLÜ olduğu belirtilmektedir. Koza İpek Holding A.Ş bir aile şirketi olup, müvekkilin ne abisi ne annesi ne de bir takım şirketlerde yöneticilik yapan çalışanı bugüne kadar bu imzaların rızaları dışında atıldığına ilişkin bir suç duyurusunda da bulunmamıştır.

Kaldı ki bu imzaların sahte olarak müvekkil tarafından atılıp atılmadığı da ne emniyet, ne savcılık ne de sorgu aşamasında müvekkile sorulmamıştır.

Esasen daha ilginci yerine imza atıldığı belirtilen şahıslara da bu imzaların kendi elleri ürünü mü olduğu yoksa başkaları tarafından mı yerlerine atıldığı da sorulmamıştır. Eğer başkaları tarafından atılmış ise, başkası tarafından kendi yerlerine atılan bu imzalara muvafakatleri olup olmadığı da sorulmamıştır.

Yerine imza atıldığı belirtilen şahısların, kendi yerlerine başkası tarafında atılan imzalar nedeniyle açık muvafakatleri olduğuna ilişkin beyanları dosyaya daha önceden sunulmuştur. Ancak dosyanın bir hayli külliyatlı olması sebebiyle, muhtemelen bu hususun Sayın Soruşturma savcısının gözünden kaçtığı düşüncesindeyiz.

BEYAN

İfa ettiğim yönetim kurulu üyeliği görevi nedeniyle şirket defterlerinde bulunan bizzat ya da bilgim ve muvafakatım dahilinde atılan imzaların tamamını kabul ediyorum, bu imzalar hukuki irademi yansıtmaktadır ve irademle mutabakat içindedir. 22.02.2016

Şaban YÖRÜKLÜ

BEYAN

İfa ettiğim yönetim kurulu üyeliği görevi nedeniyle şirket defterlerinde bulunan bizzat ya da bilgim ve muvafakatım dahilinde atılan imzaların tamamını kabul ediyorum, bu imzalar hukuki irademi yansıtmaktadır ve irademle mutabakat içindedir. 24.02.2016

Melek İPEK

Son olarak; yerine imza atılan şahıslar iddianamede münhasıran bu suçun mağduru olarak da gösterilmemiştir. Dolayısıyla Sayın Soruşturma Savcısının da sahte olarak atıldığı iddia edilen imzaların,

yerine imza atılan şahısların rızaları dahilinde atıldığı kanaatinde olduğu düşüncesindeyiz.

İddianameye konu özel belgede sahtecilik suçunun oluşması mümkün değildir. Yukarıda da açıkça anlatıldığı üzere; yerine imza atıldığı iddia olunan şahıslarla müvekkilin yakın akrabalık ilişkisi vardır. Öyle ki; biri annesi diğeri abisidir. Belgede sahtecilik suçlarında kast, zarar vermek bilinci ve iradesi olarak kabul edilmektedir. Mağdurun önceden verdiği rıza üzerine onun imzasını taklit ederek kullanan failde mağdura zarar vermek bilinci bulunmayacağından, sahtecilik kastının varlığı ileri sürülemez. Ancak mağdurun rızasının kastı ortadan kaldırabilmesi için fiilin işlenmesinden önce açıklanması zorunludur. **Mağdurun rızası açık olabileceği gibi zımni de olabilir. Özellikle iki kişi arasındaki ilişkiler, böyle bir rızanın varlığını ciddi olarak kabule elverişli olduğu takdirde, bu rızaya dayanarak başkasının yerine imza atan kimsede sahtecilik kastının varlığı kabul olunamaz.**

Mağdurun önceden verdiği rıza üzerine, onun imzasını taklit etmenin, özel belgede sahtecilik suçunu oluşturmayacağı Yargıtayın istikrar kazanmış görüşüdür. Bu konuya ilişkin yüzlerce içtihat olmakla birlikte, aşağıda en güncel ve net olanı sunulmuştur.

"T.C.
YARGITAY
15. CEZA DAİRESİ
E. 2014/7895
K. 2016/9131
T. 1.12.2016
• MAĞDURUN ÖNCEDEN VERDİĞİ RIZA ÜZERİNE ONUN İMZASINI TAKLİT ETMEK (Mağdurun İmzasını Onun Rızası ile Taklit Eden Failde Mağdura Zarar Verme Bilinci Bulunmadığı - Mağdurun Açık veya Örtülü Rızasına Dayanarak Başkasının Yerine İmza Atan Kimsede Suç Kastının Varlığının Kabul Edilemeyeceği)
5237/m.158
ÖZET : Mağdurun önceden verdiği açık ya da örtülü rıza üzerine onun imzasını taklit ederek kullanan failde, mağdura zarar vermek bilinci bulunmayacağından kastın varlığının ileri sürülemeyeceği, bu rızaya dayanarak **başkasının yerine imza** atan kimsede suç kastının varlığının kabul edilemeyeceğinin kabulü gerekir."

MÜSADERE TALEBİLE İLİŞİKİN DEĞERLENDİRME:

1-İddianamenin 446 – 448 sayfasında, sanıklar Hamdi Akın İPEK, Cafer Tekin İPEK, Melek İPEK, Pelin ZENGİNER, Ali Serdar

HASIRCIOĞLU ve Şaban AKSÖYEK'in yönetim yetkilerini kötüye kullandıklarından bahisle 6362 sayılı yasanın 110/1 maddesi delaletiyle TCK'nun 155/2 maddesinde düzenlenen güveni kötüye kullanma suçunu işlediklerinden bahisle, her bir şüpheli yönünden değişen miktarlarda haksız kazanç elde edildiği iddia edilmiştir.

Bu sebeple; 6415 sayılı yasanın 4. maddesinde düzenlenen Terörizmin Finansmanı suçu ile 6362 sayılı yasanın 110/1 maddesi delaletiyle TCK'nun 155/2 maddesinde düzenlenen güveni kötüye kullanma suçları nedeniyle; SPK tarafından CMK'nun 128. maddesi kapsamında düzenlenen 16.01.2017 tarih XX1.5/33-1 sayılı raporda belirtilen 1.5 Milyar TL tutarındaki malvarlıklarının halen TMSF yönetiminde bulunan şirketlerdeki ortaklık paylarından başlamak üzere, TCK'nun 55/2 maddesi gereğince MÜSADERESİNE karar verilmesi talep edilmiştir.

2- Sayın Soruşturma Savcısınca, iddianamede 1.5 Milyar TL'lik kısmın yukarıda anlatıldığı şekilde şirket ortaklarının ortaklık paylarından başlamak üzere TCK' nun 55/2 maddesi gereğince **MÜSADERESİ** istenilmiştir.

Şirket yönetimi kayyımlara devredilmesi esnasında şirket kasasında nakit olarak 650 Milyon Dolar parası bulunmakta idi. Yönetim kayyımı tarafından şirket yaklaşık olarak 2 yıldır yönetilmekte olup, bu süreç zarfında elde edilen karlar da hesaplandığında, bugün için şirket kasasında nakit olarak yaklaşık 3 Milyar TL para bulunmaktadır. Bu nedenle Sayın Savcılık makamı tarafından talep edilen MÜSADERE miktarı da dikkate alındığında şirketin yönetim kayyımın kaldırılması gerekmektedir. Şöyle ki;

Koza Holding A.Ş. ve bağlı şirketlerinin güncel piyasa değerinin yaklaşık olarak …… TL olduğu göz önüne alındığında en azından bu aşamada müsadereye konu edilen 1.5 Milyar TL'lik kısmı dışında kayyım kararının kaldırılması gerekmektedir.

İddianameye konu edildiği şekilde; terörün finansmanı veya fazla kar payı alınması v.s. hiçbir iddia yerinde ve hukuki değildir. Bu nedenle müsaderesi istenen 1.5 milyar TL lik talep de yerinde değildir. Ancak bir an için söz konusu talebin yerinde olduğu düşünülse ve Sayın Mahkemece de yargılama sonunda bu talebin kabulüne kadar verilse dahi, bu aşamada şirket üzerindeki tüm tasarruf yetkisini ortadan kaldıracak şekilde kayyım kararının verilmesinin ve bu kararın devamının hiçbir haklı gerekçesi olamaz. **Zira Koza İpek Holding A.Ş' ye kayyım atanması kararına gerekçe gösterilen 16.10.2015 tarihli ve 3 ' lü Bilirkişi tarafından hazırlanan rapordaki sonuç iddiaların hiçbirine iddianamede yer verilmemiştir.** ***DOLAYISIYLA ESASEN ŞİRKET YÖNETİMİNE KAYYIM ATANMASI KARARI VERİLMESİNE NEDEN OLAN İDDİALARIN HİÇBİRİNİN DOĞRU OLMADIĞI, İDDİANAME İLE SABİT OLMUŞTUR. ESASEN İDDİANAME BU YÖNÜYLE BİR SUÇ İSNADININ DEĞİL OLSA OLSA SANIK MÜVEKKİLLERİN VE ŞİRKETİN AKLANMA VESİKASIDIR.***

Hâlihazırda Ankara 5. Sulh Ceza Hâkimliğince 26.10.2015 tarihinde Koza İpek Holding bünyesindeki şirketlere yönetim kurulu yetkilerine sahip olacak şekilde CMK 133/1 maddesi gereğince kayyım atanması, bir nevi genel müsadere kararı niteliğindedir. Zira bu tarihten sonra şirket ortaklarına hiçbir şekilde kar payı ve temettü de dağıtılmamıştır.

Uygulama da genel olarak müsadere kararı verilmesi istenen dosyalarda; tedbirlerin hükümle birlikte kaldırıldığı tarafımızca da bilinmektedir. Ancak iş bu yargılamaya konu dava dosyasında hem müsaderesi istenen kısım İddianameden açıkça belirtildiğinden, hem de hali hazırda müsaderesi istenen miktarın şirketin kasasında nakit olarak bulunduğundan, yargılamanın sonuna kadar sanıkların tüm malvarlıklarını kapsayacak şekilde tedbirin devamında hiçbir hukuki yarar yoktur.

Müvekkillerin yıllardan beri oturmuş oldukları konutlarında dahi oturmalarına devam etmeleri için tahliye baskısıyla kira sözleşmeleri imzalatılmıştır. Kaldı ki müvekkillere miras yoluyla intikal eden gayrimenkuller dahi, müvekkiller tarafından Koza şirketlerine devredilmesi nedeniyle, iş bu gayrimenkulleri kullanma hakları da ellerinden alınmıştır. Müvekkiller esasen kendilerine ait olan, ancak tahliye baskısıyla kira sözleşmesi imzaladıkları gayrimenkullerin kira bedellerini dahi ödeyemez hale gelmişler ve ekonomik bir buhran içerisine girmişlerdir. Zira yaklaşık iki yıldır sahibi oldukları şirketten herhangi bir ücret alamadıkları gibi başkaca bir gelir kaynakları da bulunmamaktadır. Ayrıca şahsi hesaplarına da tedbiren el konulması nedeniyle iş bu hesaplarını da kullanamamaktadırlar.

Anayasal hak olan mülkiyet ve yaşam hakkı, müvekkiller hakkında kesinleşmiş bir mahkumiyet kararı olmaksızın adeta ellerinden alınmıştır. ***Müvekkillerin en azından dava sonuna kadar kullanımlarında olan konutlarında, bila bedel oturmalarına izin verilmesini arz ediyoruz.***

TMSF Yönetimindeki kayyım heyeti tarafından müvekkiller aleyhine Ankara 16. İcra Hukuk Mahkemesi nezdinde kiralanan taşınmazın tahliye davası açılmış olup, duruşma tarihi 03.10.2017 dir. Sayın Mahkemeniz tarafından konutları kullanma hakkı verilmediği takdirde, müvekkillerin başkaca hiçbir gelirleri de olmadığı hususu dikkate alındığında, yaşayacakları mağduriyeti kelimelerle anlatmak mümkün olmayacaktır.

Yargılama neticesinde, müvekkillerin üzerine atılı tüm suçlardan BERAAT edeceklerinden kuşkumuz yoktur. Bir an için sanık müvekkiler hakkında ceza tertip edileceği düşünülse dahi, **Anayasa'nın 36. maddesi gereğince "GENEL MÜSADERE" kararı verilemeyeceğinden ve yine CMK 'nın 225 maddesi dikkate alındığında, müsaderesi istenilen kısmın 1.5 Milyar TL olduğu göz önüne alındığında, taleple bağlılık gereği bunun dışında kalan kısım için müsadere kararı verilemeyeceği izahtan varestedir.**

Bu nedenlerle; müsaderesi istenen 1.5 milyar TL lik kısım dışında kalan malvarlıkları üzerindeki tedbirin kaldırılmasını, şirketin müvekkile iadesini, bu mümkün olmadığı takdirde en azından dava sonuçlanıncaya kadar her bir müvekkil için şirketlerdeki pay oranları da dikkate alınarak yaşamlarını idame ettirebilecek kadar bir miktarda ödeme yapılmasını, hali hazırda müvekkillerin ikamet ettikleri aşağıda açık adresleri yazılan evlerde bila bedel oturmaları yönünde ara karar verilmesini arz ediyoruz.

1- İncek Mh. Karadal Sk. No:8 Gölbaşı /ANKARA (111177 Ada 11 Parsel, 111178 Ada 5 Parsel, 1111776 Ada 18 Parsel)

2- Bebek Mahalesi Cevat Paşa Caddesi No:11/1 Beşiktaş /İSTANBUL

3- Dikmen Mh. Park Oran Konutları A 4 Blok No:56-74-77 Çankaya/ANKARA

4- Bağcılar Mh. Koza Sk. Nurol Residance A Blok No:3-4 Çankaya/ANKARA

MEDYADA ÇIKAN HABERLERE İLİŞKİN AÇIKLAMALARIMIZ:

İddianamenin 81. sayfasından 215. sayfasına kadar olan bölümde; Koza- İpek Holding bünyesinde faaliyet gösteren Medya kısmına ilişkin değerlendirmeler yapılmıştır.

Bu değerlendirmelerde; ATP İnşaat A.Ş isimli şirket altında yer alan ve Koza İpek Grubu şirketlerinin medya ayağını oluşturan Yaşam TV ve bağlı ortaklıkları, Bugün TV ve Koza Basın Basım unvanlı şirketlerin FETÖ/PDY' ye aidiyet ve irtibatları olduğundan bahisle 668 sayılı KHK ile kapatıldığı ve bununla beraber 17- 25 Aralık 2013 tarihinden sonra gazete ve televizyonlarda çıkan haberler, köşe yazıları da FETÖ/PDY silahlı terör örgütü üyeliğinin delili olarak iddianameye eklenmiştir.

Öncelikle iddianamede; her ne kadar medyada çıkan haberlerde ve gazetelerdeki köşe yazılarında FETÖ/PDY silahlı terör örgütünün propagandası yapıldığı yönünde bir değerlendirme mevcut ise de, bu sübjektif değerlendirmeye hukuken katılmak mümkün değildir.

Ancak bundan daha önemlisi medyada çıkan haberler nedeniyle sanık müvekkil Cafer Tekin İPEK' in hukuken sorumlu tutmaya imkan ve olanak yoktur. Zira sanık müvekkilin gruba bağlı İpek Medya içerisinde hiçbir görevi yoktur.

5187 sayılı Basın Kanunun 11. maddesinde de basılmış eserler yoluyla işlenen suçlardan kimlerin sorumlu tutulacağı ayrıntılı olarak yazılmıştır.

Cezai sorumluluk

MADDE 11.- Basılmış eserler yoluyla işlenen suç yayım anında oluşur.

Süreli yayınlar ve süresiz yayınlar yoluyla işlenen suçlardan eser sahibi sorumludur.

Süreli yayınlarda eser sahibinin belli olmaması veya yayım sırasında ceza ehliyetine sahip bulunmaması ya da yurt dışında bulunması nedeniyle Türkiye'de yargılanmaması veya verilecek cezanın eser sahibinin diğer bir suçtan dolayı kesin hükümle mahkum olduğu cezaya etki etmemesi hallerinde, sorumlu müdür ve yayın yönetmeni, genel yayın yönetmeni, editör, basın danışmanı gibi sorumlu müdürün bağlı olduğu yetkili sorumlu olur. Ancak bu eserin sorumlu müdürün ve sorumlu müdürün bağlı olduğu yetkilinin karşı çıkmasına rağmen yayımlanması halinde, bundan doğan sorumluluk yayımlatana aittir.

Süresiz yayınlarda eser sahibinin belli olmaması veya yayım sırasında ceza ehliyetine sahip bulunmaması ya da yurt dışında olması nedeniyle Türkiye'de yargılanamaması veya verilecek cezanın eser sahibinin diğer bir suçtan dolayı kesin hükümle mahkum olduğu cezaya etki etmemesi hallerinde yayımcı; yayımcının belli olmaması veya basım sırasında ceza ehliyetine sahip bulunmaması ya da yurt dışında olması nedeniyle Türkiye'de yargılanamaması hallerinde ise basımcı sorumlu olur.

Yukarıdaki hükümler, süreli yayınlar ve süresiz yayınlar için bu Kanunda aranan şartlara uyulmaksızın yapılan yayınlar hakkında da uygulanır.” şeklindedir.

Aşağıda hangi hallerde eser sahibi dışında, sorumlu müdür ve genel yayın yönetmenlerinin sorumluluğu yoluna gidilebileceğine ilişkin içtihat sunulmakla birlikte, sanık müvekkil Cafer Tekin İPEK’ in medyada hiçbir görevi olmamsı sebebiyle yapılan hiçbir haberden evleviyetle sorumluluğu yoluna gidilemez.

T.C.
YARGITAY
4. CEZA DAİRESİ
E. 2007/5270
K. 2007/7695
T. 3.10.2007

• BASIN YOLUYLA HAKARET (Eser Sahibinin Yazıyı Yazdığını Kabul Etmesi Sonucu Sorumlu Olacağı - Bu Durumda Sorumlu Müdür ve Genel Yayın Yönetmeninin Sorumluluğunu Gerektiren Koşulların Oluşmayacağı)

• SORUMLU MÜDÜR VE GENEL YAYIN YÖNETMENİNİN SORUMLULUĞU (Eser Sahibinin Yazıyı Yazdığını Kabul Etmesi Sonucu Sorumluluklarını Gerektiren Koşulların Oluşmayacağı - Basın Yoluyla Hakaret)

5187/m.2, 11, 26
ÖZET : Basın yoluyla hakaret suçundan şüpheliler hakkında; Basın Yasası uyarınca basın yoluyla işlenen suçlarda eser sahibi sorumludur. İncelenen dosyada şüphelilerden biri ifadesinde, soruşturmaya konu haberi kendisinin yazdığını açıkladığı görülmekte olup, bu durumda sorumlu müdür ve genel yayın yönetmeninin sorumluluğunu gerektiren koşulların da oluşmadığı anlaşılmaktadır.

SANIK MÜVEKKİL CAFER TEKİN İPEK' İN TAHLİYE İSTEMİNE İLİŞKİN AÇIKLAMALARIMIZ:

Müvekkil Cafer Tekin İPEK Ankara 2. Sulh Ceza Hakimliğinin 25.04.2016 tarih ve 2016/327 sorgu sayılı kararıyla aynen;

1-Şüpheli CAFER TEKİN İPEK'a isnat edilen Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma, Hizmet Nedeniyle Güveni Kötüye Kullanma suçlarının vasıf ve mahiyeti, mevcut delil durumu, dosyada mevcut tutanaklar, bilirkişi kurulu raporu, SPK tarafından düzenlenen 03/02/2016 tarih E-1494, 08/03/2016 tarih E-2739, E-2732, 21/04/2016 tarih E-4716 sayılı suç duyurusu raporları ve tüm dosya kapsamı ile üzerine atılı suçlan işlediğine dair kuvvetli suç şüphesinin varlığını gösteren somut delillerin bulunması, üzerine atılı Silahlı Terör Örgütüne Üye Olma suçunun CMK 100 maddesinde öngörülen katalog suçlardan olması, yasada öngörülen ceza miktarı nedeni ile verilen tutuklama kararının ölçülü oluşu ve atılı suçlar için öngörülen ceza miktarı, şüphelinin kaçma ihtimali nedeni ile adli kontrol uygulamasının yetersiz kalacağı CMK'nun 100.md. ile ilgili düzenlemeler ile AİHS 5. maddesindeki tutuklama şartları kapsamında isnat olunan suçlar ile orantılı olarak tedbir kapsamında şüphelinin CMK.nun 101 maddeleri uyarınca TUTUKLANMASINA, karar verilmiştir.

Gerek bu tutuklama kararı ve gerekse bu güne kadar yapılan aylık değerlendirmelerde tutukluluğun

devamına ilişkin kararlar, aşağıda yaptığımız açıklamalardan da anlaşılacağı üzere; açıkça Anayasa ve İnsan Hakları Mahkemesi kararlarına aykırıdır.

Dosya kapsamı ve yaklaşık üç yılda tamamlanabilen soruşturma neticesinde düzenlenen iddianame içeriğine bakıldığında, davanın sonuçlandırılması da en az üç-beş yıl sürebilecektir.

Gizli olarak sürdürülen soruşturma aşaması ve hemen hemen tüm delillerin bu aşamada toplandığı dikkate alındığında; müvekkilin delilleri karartma veya delillere etki etme durumu kesinlikle yoktur. Bundan sonraki toplanacak deliller tamamen devlet kontrolü altındaki bilirkişi raporlarıdır. Kaldı ki soruşturma aşamasında alınan ve mali konularda devletin en yetkili kurumu olan MASAK raporlarının nerdeyse tamamı da lehedir.

Anayasa'nın 19. maddesinin birinci fıkrasında herkesin kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkına sahip olduğu ilke olarak belirtildikten sonra, ikinci ve üçüncü fıkralarında şekil ve şartları kanunda gösterilmek şartıyla kişilerin Özgürlüklerinden mahrum bırakılabileceği durumlar sınırlı olarak sayılmıştır. Dolayısıyla kişinin özgürlük ve güvenlik hakkının kısıtlanması ancak Anayasa'nın anılan maddesi kapsamında belirlenen durumlardan herhangi birinin varlığı halinde söz konusu olabilir.

Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrasında bir ceza soruşturması kapsamında tutuklanan kişilerin, yargılamanın makul sürede bitirilmesini ve soruşturma veya kovuşturma sırasında serbest bırakılmayı isteme hakları güvence altına alınmıştır. Bu itibarla, ceza yargılamalarında, yargılamanın gerekli özen çerçevesinde ve mümkün olan en kısa sürede tamamlanması esastır. Ceza yargılamalarının en kısa sürede tamamlanabilmesi ve sıhhatli bir şekilde yürütülebilmesi amacıyla birtakım "istisnai nitelikteki tedbirler"in uygulanabilmesi mümkündür.

Bu kapsamda, Anayasa'nın 19. maddesinin üçüncü fıkrasında, suçluluğu hakkında kuvvetli belirti bulunan kişilerin, "ancak" kaçmalarını, delillerin yok edilmesini veya değiştirilmesini önlemek maksadıyla veya bunlar gibi tutuklamayı zorunlu kılan ve kanunda gösterilen diğer hallerde hâkim kararıyla tutuklanabilecekleri hükme bağlanmıştır. Buna göre bir kişinin tutuklanabilmesi öncelikli olarak suç işlediği hususunda kuvvetli şüphe bulunmasına bağlıdır. Bu, tutuklama tedbiri için aranan olmazsa olmaz unsurdur. Bunun için suçlamanın kuvvetli sayılabilecek inandırıcı delillerle desteklenmesi gerekir. İnandırıcı delil sayılabilecek olgu ve bilgilerin niteliği büyük ölçüde somut olayın kendine özgü şartlarına bağlıdır. **Bu kapsamda kuvvetli şüpheye temel olacak inandırıcı delillerin kamu görevlilerinin sübjektif duygu ve düşüncelerine değil, mutlaka objektif maddi olgulara dayanması zorunludur.**

Tutuklama, koruma tedbirleri arasında kişi özgürlüğünü "en ağır biçimde sınırlandıran" bir tedbirdir. Bir

koruma tedbiri olan tutuklama, bir kimsenin suçluluğu hakkında kesin karar verilmesinden önce fiziksel hareket özgürlüğünün "geçici" olarak kaldırılmasıdır. Bu özelliğiyle "geçici bir tedbir" olan tutuklamanın bir ceza olmadığı, cezalandırma maksadıyla kullanılamayacağı, "asıl olanın tutuksuz yargılama" olduğu gözden uzak tutulmamalıdır. Bu nedenle ancak zorunlu hallerde bu tedbire başvurulmalı, tutuklama ile gözetilen amaçlara başka tür ve daha hafif koruma tedbirleri ile ulaşılabilme imkânının varlığı halinde tutuklama tedbirine başvurulmamalıdır. Aksi uygulama tutuklama tedbirinin amacına ve buna bağlı olarak Anayasa'nın 19. maddesine açıkça aykırı olacaktır. Keza, hukukumuzda tutuklama ihtiyari bir koruma tedbiri olup, şartları mevcut olsa bile mutlaka tutuklamaya başvurma zorunluluğu bulunmamaktadır. Dolayısıyla, tutuklama tedbiri uygulanırken, "kişi özgürlüğünün esas, tutuklama tedbirinin ise istisna" olduğu gözden uzak tutulmamalıdır.

İstisnai nitelikte bir koruma tedbiri olan tutuklamanın uygulanabilmesi için bazı şartların gerçekleşmesi gerekmektedir. Bir kişinin tutuklanabilmesi ilk olarak, yukarıda değinildiği üzere, suç işlediği hususunda kuvvetli şüphe bulunmasına bağlıdır. Bu, tutuklama tedbiri için aranan olmazsa olmaz unsurdur. Suç işlendiği yönündeki şüphenin kuvvetli sayılabilecek inandırıcı delillerle desteklenmesi gerekir. İnandırıcı delil sayılabilecek olgu ve bilgilerin niteliği büyük ölçüde somut olayın kendine özgü şartlarına bağlıdır. Sayın soruşturma Savcısının ve Sayın Mahkemenizin zaten bu hususlara riayet edeceğine olan inancımız tam olmakla birlikte; kuvvetli şüphenin mutlaka objektif maddi olgularla desteklenmesi gerektiği kanaatindeyiz. Diğer bir ifadeyle kuvvetli şüphe objektif bir gözlemciyi ikna edecek maddi olgularla desteklenmelidir.

İkinci olarak kuvvetli suç şüphesi yanında, Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (CMK) 100. maddesinin (2) numaralı fıkrasında belirtilen tutuklama nedenlerinin de bulunması gerekir. CMK'nın 100. maddesine göre kişi ancak hakkında suç işlediğine dair kuvvetli şüphelerin varlığını gösteren olguların ve bir tutuklama nedeninin bulunması halinde tutuklanabilir.

Maddede tutuklama nedenlerinin neler olduğu da belirtilmiştir.

Buna göre;

(a) şüpheli veya sanığın kaçması, saklanması veya kaçacağı şüphesini uyandıran somut olgular varsa,

(b) şüpheli veya sanığın davranışları;

1) delilleri yok etme, gizleme veya değiştirme,

2) tanık, mağdur veya başkaları üzerinde baskı yapılması girişiminde bulunma hususlarında kuvvetli şüphe oluşturuyorsa tutukluluk kararı verilebilecektir

Kanuna uygun tutuklamanın şartları olan kuvvetli suç şüphesinin yanı sıra tutuklama nedenlerinden en az birinin "tutukluluğun her aşamasında birlikte var olması" zorunludur. Tutuklama nedenleri ile ilgili bu şartların da her bir şüpheli açısından "somut olarak" değerlendirilmesi ve "gerekçeye yansıtılması" da ayrıca zorunludur. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (Sözleşme) sisteminden farklı olarak ulusal mevzuatımızda bu konuda ilk tutuklama kararı ile sonraki tutukluluk incelemeleri arasında herhangi bir ayırım öngörülmemiştir.

CMK'nın 101. maddesine göre tutuklamaya, tutuklamanın devamına veya tahliye isteminin reddine ilişkin kararlarda, kuvvetli suç şüphesini, kaçma ve delil karartma ihtimalini, tutuklama nedenlerinin varlığını ve tutuklama tedbirinin ölçülü olduğunu gösteren delillerin "somut olgularla gerekçelendirilerek" açıkça gösterilmesi gerekir. Tutuklamanın yasal nedenlere dayanıp dayanmadığı, ancak tutuklama ya da tutukluluğun devamına ilişkin kararların gerekçelerinin incelenmesi sayesinde anlaşılabilir. Ayrıca sanığın ve müdafiinin tutuklamanın nedeni konusunda bilgi edinerek hakkıyla savunma yapabilmesi, itiraz merciinin de buna göre inceleme yapabilmesi yine bu gerekçelerin içeriğinin bilinmesiyle mümkün olur. Gerekçe, kararın akla uygun, çelişkisiz ve inandırıcı biçimde dayanaklarının gösterilmesi demektir. Bu nedenle, sadece tutuklama nedeninin, yani kaçma veya delilleri karartma şüphesi bulunduğunun belirtilmiş olması, kanundaki terimlerin tekrarlanması kararın gerekçeli olduğu anlamına gelmez.

Tutuklama tedbirinin uygulanabilmesi için gereken şartlardan bir diğeri de kişinin tutuklanmasına neden olarak gösterilen gerekçeye göre gözetilen amaç ile başvurulan ve özgürlük ve güvenlik hakkına ağır bir müdahale niteliğinde olan tutuklama arasında bir dengenin bulunmasıdır. Cezalandırmada olduğu gibi koruma tedbirlerinin uygulanmasında da "ölçülülük ilkesi" önemli bir işleve sahip olmalıdır. Ölçülülük ilkesi, kişi hürriyetinin kısıtlanması sonucunu doğuran koruma tedbirlerinin hafiften ağıra doğru giden sıralama içinde uygulama yapılmasını gerektirir. Daha hafif bir tedbirin uygulanmasıyla ceza muhakemesinin amacına ulaşılması mümkün ise öncelikle söz konusu olan daha hafif tedbirin/tedbirlerin uygulanması gerekir. Aksi takdirde kişi özgürlüğüne yapılan müdahale ölçülülük ilkesine aykırı olacağı gibi, koruma tedbirinin uygulanması ile cezalandırma arasındaki ayırımda ortadan kalkacaktır. Nitekim CMK'nın 100. maddesinin (1) numaralı fıkrasında işin önemi, verilmesi beklenen ceza veya güvenlik tedbiri ile ölçülü olmaması halinde tutuklama kararı verilemeyeceği belirtilmektedir.

Ölçülülük ilkesinin bir gereği olarak tutuklama kararı verilirken, isnat olunan suçların niteliğinin yanında, kişinin özel durumunun dikkate alınması, tutuklama yerine uygulanabilecek alternatif koruma tedbirlerinin ölçülülük ilkesi çerçevesinde değerlendirilmesi ve bu anlamda tutukluluk gerekçelerinin "kişiselleştirilmesi" de zorunludur.

Sözleşme'nin 5. maddesinin (3) numaralı fıkrasında, yakalanan veya tutuklanan kişinin derhal hâkim önüne çıkarılma hakkı

düzenlendikten sonra, kişinin makul bir süre içinde yargılanmaya veya adli kovuşturma sırasında serbest bırakılmaya hakkı olduğu belirtilmiştir. Sanık, dava kesin mahkûmiyetle sonuçlanıncaya kadar suçsuz sayılacağından, mahkemelerin somut olayda tutukluluk durumunun makul olup olmadığını değerlendirirken masumiyet karinesini de göz önünde bulundurmaları gerekir. Tutukluluğun devamı ancak masumiyet karinesine rağmen Anayasa'nın 19. maddesinde güvence altına alınan kişi hürriyeti ve güvenliği hakkından daha ağır basan gerçek bir kamu yararının mevcut olması durumunda haklı bulunabilir. Bir davada tutukluluğun belli bir süreyi aşmamasını sağlamak, öncelikle ilk derece mahkemelerinin görevidir. Bu amaçla, yukarıda belirtilen kamu yararı gereğini etkileyen tüm olayların derece mahkemeleri tarafından incelenmesi ve serbest bırakılma taleplerine ilişkin kararlarda bu olgu ve olayların ortaya konulması gerekir.

Anayasa'nın 19. maddesinin yedinci fıkrası, belirli bir süreyi aşmayan tutukluluğa şartsız olarak izin verdiği biçiminde yorumlanamaz. Süresi ne kadar kısa olursa olsun, tutukluluğun haklı olduğu, kararda "ikna edici bir şekilde" gösterilmelidir (AİHM kararı Belchev/Buîgaristan, B. No: 39270/98, 8/4/2004,)

AİHM, birçok kararında, tutukluluğun devamına ve tutukluluğa itirazın reddine ilişkin kararlarda mahkemelerin, aynı kelimelerin ve kalıpların tekrarlanmasından ibaret gerekçeler kullanmaları halinde bunun Sözleşmenin 5. maddesinin (3) numaralı fıkrasına aykırı olduğu sonucuna varmıştır .

Ayrıca, Kanun, tutuklama nedenlerine ilişkin bir karine öngördüğünde (katalog suçlarda olduğu gibi), bireysel özgürlüğe müdahaleyi gerektiren somut olguların varlığının ikna edici biçimde ortaya konulması zorunludur. (AİHM kararı için bkz. Contrada/îtalya, B. No: 27143/95, 24/8/1998,)

CMK'nin 101. maddesine göre tutuklamaya, tutuklamanın devamına veya tahliye isteminin reddine ilişkin kararların gerekçelerinde, kuvvetli suç şüphesinin, tutuklama nedenlerinin varlığının ve tutuklama tedbirinin ölçülü olduğunu gösteren delillerin "somut olgularla gerekçelendirilerek açıkça gösterilmesi" gerekir.

Tutukluluk konusundaki kanun hükümlerinin yorumu ve somut olaylara uygulanmasında kanun veya Anayasa'ya bariz şekilde aykırı yorumlara dayalı uygulamalar yapılması veya delillerin takdirinde açıkça keyfiliğin bulunması halinde hak ve özgürlük ihlaline sebebiyet veren bu tür kararların bireysel başvurularda İnsan Hakları Mahkemesince tazminatla sonuçlandırılan pek çok karar mevcuttur.

Yapılacak yargılama neticesinde müvekkil Cafer Tekin İPEK" in tüm suçlamalardan beraat edeceğinden kuşkumuz yoktur. Tutuklu kaldığı süre, kaçma imkanı varken hiçbir zaman bu yola tevessül etmemesi ve yargılamanın çok uzun süreceği dikkate alınarak öncelikle bihakkın, olmadığı

takdirde Sayın Mahkemenizce uygun görülecek adli kontrol kararı ile TAHLİYESİNE karar verilmesini arz ediyoruz**.**

SONUÇ VE İSTEM : İddianamedeki isnatlara ilişkin usul ve esasa yönelik beyanlarımızın kabulü ile tutuklu sanık Cafer Tekin İPEK' in 17 aydır tutuklu olduğu, delillerin büyük çoğunluğunu toplandığı, kaçma şüphesinin olmadığı aksine imkanı varken böyle bir yola tevessül etmediği, sağlık durumu dikkate alınarak BİHAKKIN olmadığı takdirde **Sayın Mahkemenizce uygun görülecek adli kontrol kararı ile TAHLİYESİNE karar verilmesini saygılarımla arz ve talep ederim. 19.09.2017**

Sanıklar Müdafii
Av. Tarık TEOMAN